

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

شماره کتاب

۲۹۱۰

کتاب حضرت *اللہ* -

مؤلف

مترجم

۱۷۹۴۵

شماره قفسه

خطی	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۷۹۳۵	

سِمَّ الْحَمْدُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بِلِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَيْفَ يُظْلَمُ بِهِ الْمُبْرِدُ بِإِنْ طَلَمَ
مَخْذُولٌ وَمُنْكَوْبٌ كَرِدَانًا شَاهِدٌ لِي وَأَكْرَكَاتٌ آزِدٌ مَرْجِعٌ
بِلِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	الْمُبْرِدُ	الْمُخْذُولُ	الْمُنْكَوْبُ	الْمَرْجِعُ	الْمَهْدِيَّ
جَهَارٌ وَجَهَارٌ دُرْجٌ لِتَبَايِنِ حَوْرَتٍ	٤٤	٤٩	٣٢٩	٢٨٩	١٠٢
وَأَزَادَ رَسْقٌ فُودٌ نَسْدٌ وَرَانٌ	٢٣٠	٢٨١	١٠٣	٤٥	٦٧
نَظَرٌ كَسْدَدٌ عَنْ قَبْصَهٖ مُشَتَّدُ شَدٌّ	٤٨	٣٢٧	٤٨٧	١٠٤	٦٩

١٧٩٣٥

٤٠٩١٠

كَثَانِ كَارِهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	الْمُبْرِدُ	الْمُخْذُولُ	الْمُنْكَوْبُ	الْمَرْجِعُ	الْمَهْدِيَّ
بَاشْتَهٰ بَاشْطَلٌ كَيْنَ الْيَةٰ آنَ مَقْضُودٌ حَاصِلٌ شُودٌ وَأَكْرَادٌ وَرَاسِحٌ	٤٤	٤٩	٣٢٩	٢١٩	١٠٣
كَرِدَهٰ بَهْشَهٰ آنَ سِجْرٌ بَاطِلٌ كَرِدَهٰ وَأَكْرَادِينٌ هَرْبِيَّهٰ يَاهِيَّهٰ عَمَادَهٰ اسْمَادَهٰ	٣٢٠	٢٨٨	١٠٣	٤٤	٦٧
نَهَانِيَّهٰ زَمَانِ آنَ اَهَادَهٰ بَوْهَشَتَهٰ كَنْسَقِينٌ كَنْأَشِيَّهٰ آنَ اَتَوِيَّهٰ	٦٧	٣٢٧	٢١٤	٣٢٨	٤٨
نَكَهَ دَارَدَ كَارِهَيِّهٰ بَهْشَتَهٰ اَوْفَقَتَهٰ شُودَهٰ زَانَ كَرْغَازَانَ وَسُورَهٰ شَيَّطَانَ	٤٨	٢٨٩	٣٢٨	٣٢٩	٦١

بِحَمْدِهِ شَفَاعَيْهِ

وَجِيعَ بِلَاءِ ايمَنْ شُودَ وَأَكَائِنْ مَرِيجَ رَادِ شَرَفَ آفَاتْ بَذَسِيدَ بَتَرَةَ

بِسْمِ	اللهِ	الرَّحْمَنِ	الرَّحِيمِ	وَآزَامَعْطَسَ زَنْدَ وَدَائِمَ
--------	-------	-------------	------------	---------------------------------

الرَّحِيمِ	الرَّحْمَنِ	اللهِ	بِسْمِ	طَهَارَتْ بَكَشَندَ وَعَظِيمَ
------------	-------------	-------	--------	-------------------------------

اللهِ	بِسْمِ	الرَّحْمَنِ	اوْجَاهِيَ آزَدَ وَطَرِيقَ تَكِيرَانَ
-------	--------	-------------	---------------------------------------

الرَّحْمَنِ	الرَّحِيمِ	بِسْمِ	اللهِ	دَرِيجَ بَاينَ نَوْعَتْ كَرْفَتْ شَدَ
-------------	------------	--------	-------	---------------------------------------

وَازْخَواصَ مَجْبَرَهِ آنَ رَفِحَ حَمَيَّاتَ وَطَرِيقَهِ آنَكَبِسَمَ آنَهَ	بِسْمِ	اللهِ	الرَّحْمَنِ	الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِصُورَتِ مَرْبِي
--	--------	-------	-------------	---

الرَّحِيمِ	الرَّحْمَنِ	اللهِ	بِسْمِ	بَخْسِيدَ وَدَرِدَ خَلَآنَ تَرِيجَ بَغَةَ
------------	-------------	-------	--------	---

اللهِ	بِسْمِ	الرَّحْمَنِ	حَبَا اسَ وَنَعَمَ الْوَكِيلَ وَالْوَوْلَ
-------	--------	-------------	---

الرَّحْمَنِ	الرَّحِيمِ	بِسْمِ	اللهِ	لَاقِتَ الْاَبَا اَصَدَ الْعَالِيُّ الْعَظِيمُ
-------------	------------	--------	-------	--

يَاحِيَ لَانْتَرِي	طَانَ	بَنَ طَانَ	بَاذَنَ	اَسَعَرَ وَجَلَ بَايْخَسُورَتَ وَآزَانَ
--------------------	-------	------------	---------	---

دَرِزِيرِسَهَارَنْدَشَهَايَ	بَدَدَائِنَ	بَكَرَاتْ	بَجَرَبَهِ اَنْتَدَهَاسَتَ وَدَرِدِيشَ
-----------------------------	-------------	-----------	--

قَسِيَ	وَاقِتَ	كَهَقَ بَجَانَوْنَقَالِيَ	فَرِمَوَهِ كَهَكَ بَسِيمَ اَسَالَهَنَ اَرِحِيمَ
--------	---------	---------------------------	---

مَشَلَ بَعَثَتَهِ اَلْكَتاَبَ	بَيكَارِجَوَانَدَهِ	اوْرَيَا	بَزَرَمَ دَهَنَاتَ اَدَقِيَولَ
-------------------------------	---------------------	----------	--------------------------------

كَنَمَ	وَارِيَياتَ	اوْرَكَذَرَمَ	وَزَبَانَ اوْرَابَاتَشَ نَوْزَمَ وَائِنَ كَرَانَ
--------	-------------	---------------	--

اور از عذاب کوره از عذاب آتش و از عذاب یامات و از فزع.
سوءة فاتح الكتاب حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده که
هر کس در سوره فاتحه که بگواند جان باشد از روی ثواب که تو زیست و اکپل
وزیر و فرقان برخواسته باشد و فرموده که فاتحه کتاب شفاست از
جلد پارهای او نیز فرموده که وقت باشد که خدا یعنی عالی یعنی عذاب پر قومی تقدیر
کرد و پیشده پس کوکی از کوکان آن قوم در وقت سوره فاتحه بخواست
خدای تعالی یکت آن عذاب زیستان دوردار دیدت چهل هال فرمود
صلی الله علیه وآلہ وسلم که افضل ایتیا ی قرآن الحمد سبب العالمین از
فرموده که هر کس چهار نوبت بگوید احمد سر رب العالمین و چون کرت
چشم کو بید فرشته از اکن با و که خدا یعنی عالی متوجه حال است بطلب
از در هر چه میخواهی و فرموده صلی الله علیه وآلہ وسلم که هر کس که بمزل خود
دراید و فاتحه سوره اخلاص بخواهد عذای تعالی در وی شی ازو پیر
و خیر و برکت بپیار و زان منزل پیا شود و فرمود صللم که پون پلو
بر سر ثواب بینی فاتحه اخلاص بخوان آن از هم با آن ایمن شوی و
فرمود صلی الله علیه وآلہ وسلم که چون کسی مردم کند یا در پیا یعنی عذاب

در اول هچون بمال پندت راست بسبهای خود بالد و نجف
 ده بار بخواند در اول تهمیه کوید و در آخرین پس بار سوره اخلاص
 بخواند و بعد ازان هفت بار بکوید شفاء من کل ایه بحقیقت پاچم
 از این پس پنج بار بکوید قوبصی اللہ تعالیٰ اللہ تعالیٰ
 اللہ عاف انت المعافی آن در و صعف بخت مبدل کرد و فرمود
 صلی اسد علیه وال وسلم که هر کس بکرد قدری آب باران و بخان
 فاتحه آیة الکرسی و اخلاص و معوذین هر یک هفتاد بار و در بادا
 آن بخورد هفت روز هر رضی که درین او باشد ضای تعالیٰ از دیگر
 و در سو و صلم که هر کس وزوجه بعد این کنه امام سلام دهد فاتحه و اخلاص
 معوذین بخاند هر یک زاهفت بار ضای تعالیٰ دین و دنیا و اهل
 صالح هر زمان اور از جذب و امان هزد و دارد ناجده دیگر و در حضرت
 کعبه پیغمبر ای محمد بن ایش شریعت بودم از عذاب امتحن تو حمل
 سوره فاتحه نازل شد این ششم زیرا کدین سوره هفت آیت
 قیامت هر آیه ازان یک دراز درهای دو فرج را بکرد و مام امتحن تو بسلا
 ازان بکند و امیر المؤمنین علی علیا اصلوۃ والسلام روایت کرد که

رسول صلی اسد علیه وال وسلم نزد که هر کس بعد ازان روضن بخواند تجھے
 آیة الکرسی و شهادت ان الدین عند اسلام و قتل اللہ تعالیٰ
 پیغمبر حضرت حق سبحانه و تعالیٰ بذات اعظم خود سوکنه خورد که
 بذت جای او کردند و در حظایر قوس در اجایی دهد و هر روز هفتاد
 باز پیغام بحثت در نکرده هر روز هفتاد حاجت اور و آکند که کترین آن جای
 آمر زش کن این پاشید اور از شرکه دشمنان بر باند و از حضرت امام
 صادق علیه السلام منقول است که هر کچهلیار فاتحه پر فتح آب فوائد
 و آن آب بر روی کسی پاش که اور ابت بد آن شب زایل پند
 باذن اسد تعالیٰ و هم از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که
 کس عطسه زند و بعد ازان فاتحه بخواند و باد بر یکی هر دو دست
 و بروی خود در آور و از درد جسم و در درد خون آمدن پی و از کلف
 این شود و هم از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر کس
 کچهل گلیوبت درین سنت و فریضه نماز باد داد پیشتر پهار
 بخواند شفا یا بدعا کرکی را ما کن زیده بکشد بخواهد برو و مند
 شفاید و در احادیث و اعیان است که فاتحه رتایق بزرگ است برجام

بگزیده نخواهد آنکه حق تعالی ادر اشغال دید و گفته اند که در وقت صحبت
کردن هفت بار فاتحه سخواند از منافع آن عجایب مثابه کند و اکابر
دین در منافع و خواص این سوره سخن بپیار گفته اند از جمله آنکه هر چهار یاری
کر نمکت سه با برین خود خواهد هر بار است در محله ره مالدعا براز ان
کوپید اللهم شف انت الی ای اللهم اکفت انت الکافی اللهم عاف
انت المعنی بالطفایید چون اجل او ز پسیده بگشید و اکابر زا
بنوید و با خود دارد همین نمایه حاصل آید گل آنکه چون فاتحه را
طرف پاک بنوی پسند فا ز اباب پاک بشویند و چار روی خود را
آن بنوی از مرض شفایید و لکران کفکت را بگشید و ز عفران دکله
د طرف آنکه بنوی دید و آزاد کلاب بشوید و بکمی آبله و شسته باشد
یا قوت حافظه او ضعیف شده هفت روز متساوی ازان کلاب خود
آبله از زایل شود و حافظه ادق قوی کرد گل آنکه چون در ساعت اول
از روز جمجمه این سوره را در طرف طلام بشک که فور بشوید و یک کا
پشود و آن کلاب را داشته کند و قدری ازان در روی مالدجا به
وقتی اول او ز دهکام و سلاطین زیاده شود و از هر چه می ترسد این

در گل آنکه چون این سوره را بپسید بگشک در جامی از آنکه نیش و آنرا اباب
با رانی بتویید که در کا نون الی این آمده باشد و در وقت شست این
سوره را میخوازند باشد و با این آبر همراه اصفهان باشد و در ششم کشید
امراض جسم زایل شود و درستی جسم زیاده شود گل آنکه چون این
سوره را در ظرف پاک بنوید و آنرا بر عنان کل بتویید در کوش چکاند
در کوش این شود و اکابر و عنان میان خالص بتویید و این
سوره را بر ان رو عنان همچنان با رکنوازد و آن رو عنان را در اعضاء
فانج و لقمه و عرق النسا و در پشت زایل شود گل آنکه هر کس که برخاند
این سوره مدراومت کند شوبه و زخمی تعلیل زایل کند از وکی هی وسته
و جمع آفات و علایت و شیخ ابوالعباس رحمة الله عليه آورده
که هر کاین سوره نفعش کند و صحیفه از نظره بوقت طلوع زهره و در
سفر با خود وارد از تشنگی و بهم بسته این باشد و همیشه
از نهاده روزگار محفوظ باشد **سوره البقر** حضرت رسول
صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود که شیطان بگزید ازان خانه که
در ان خانه سوره البقر خواند و نیز فرمود حملهم که گزید سوره البقر

که در فواین آن سوره نیزت و بکت و در ترک که در آن حضرت
 و خاتم و اهل باطل احادیث تعالیٰ توفیت فواین آن نمیند به وقوف
 که هر پیری را پناهی است یعنی پیری که از من واعی است و سینم قران
 سوره البقره است و سهل بن عسید روایت کند که حضرت رسول علی
 ملیک والد و سلم تو زمود که هر که سوره البقره بشیخون شیطان داشته باشد
 خانه ادیناید و هر کس آزار و زیگوارند سر و زشیطان در خانه ادینایه
 و از امام حضرت صادق علیه السلام منقول است که این سوره راهفت باشد
 پریا زیاره مصروع خواهد بود پسند برگردانش بند شفا یا بد
 حضرت امام حضرت صادق علیه السلام منقول است که این سوره را شوشه
 و یاخود دارند بعد در روز زایل شود و اگر بمحروم بند شیخون شود و اگر
 بکوک بند شیخون شایانی باز شود و اگر بتصویر بند مصروع بند شفای او را
 نیختند و در آن باران بشوید و بجایی دهنده ترس زاید
 زایل شود و ثواب غازی که در راه خدای تعالیٰ شهید شده بمنتهی خواسته
 این سوره را کرامت کنند **الله** حضرت اسراء

عَلَيْكَ حَمْدُ اللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَكَ إِلَيْنَا مِنْ سَمَاءٍ

لَا هُوَ عَالَمُ بِالْأَفْئَةِ وَالثَّمَادَةِ هُوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْعَزِيزُ الْمُهَمَّنُ الْمَنِيرُ الْجَبَارُ
الْمَكْبُرُ سَجَانُ اللَّهِ عَمَّا يُشَرِّكُونَ هُوَ اللَّهُ الْعَالِيُّ الْمُحْمَدُ
الْمَالِ الْإِشَامُ الْكَنْتَى يُسَيِّعُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ فَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ كُلُّ أُذْنِي إِلَيْهِ الْمَأْتِمُ تَرْكَمُ الْجَنُّ تَعَالَى أَنَا
سَمِعْنَاقِي آنَا عَجَابُهُ يَهْدِي إِلَيَّ الرُّشْدَ كَاتِبُونَ مُؤْرِخُونَ تَاجِدُهُ
كَلْمَةً تَيَاماً أَخْذَهُ صَاحِبَهُ وَلَا دَلَّ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِيهَا
جَهَنَّمَ اكْدَلُ الْعَجَدِ وَهُوَ
عَلَى اللَّهِ شَطَطَا اين آیات را آیات حس کو بین و دین آیات شفای
ارضه مرض کار ز جمله آن جنایم و برص باشد و از شفای الدین
منقول است که پون ش بحمد حموده چهار دهم ماه باشد بعد از خفت
پکاب و زغفران این آیات را پر پوست آهون و سیدار زاده شو
ای غیر ما سجاد که جمله المغلوب
اللهُ أَكْلَمَ الْكَبَابَ بِالْحَمْدِ مُصِدَّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ اللَّهُ كَلْمَلَ
هُدُيَ النَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ الْمَرْكَابَ أَنْزَلَ الْمَلَكَ لَمَلِكِ
بَنْدِرَكَ حَمْدَهُ لَمَنْدِرَهُ وَذِكْرِي لِلْمَنْدِرِ إِنْهُمْ أَنْدِرَهُمْ

س

مِنْ رِبِّكُمْ الْمَكْتَابُ أَنْتَلَ إِلَيْكَ مِنْ دِلْكَ الْحَقِّ وَلَكَنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يُمْنِنُ كَمِيعَضْ ذِكْرِ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكْرٌ
أَنْ تَوَدِي رَبِّهِ نَذَاءَ حَقِيقَاتِهِ مَا أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَعْشِيَ الْأَنْذَارَ
مَنْ يَخْشِي طَيْبَهُ تِلْكَ آيَاتُ الْكَافِلِينَ يَرَى الْقُرْآنَ الْحَمِيمَ
صَرَفَ الْمُرْدَدِيَ الْكَلِيلِ الْمُلْكِ الْمُنْزَلِيَ الْمُغْرِبِيَ الْمُنَفَّاقَ حَمِيمَ
تِنْزِيلَ الْكَابِبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ حَمِيمَ كَلِيلَ يُوحِيَ الْمُلِيدَ
وَإِلَيَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِ اللَّهِ الْأَنْزَلَ كَلِيلَ كِيمَ قَوْلَقَانَ الْمُجِيدَ بِالْجَوَادِ
نَ وَالْقَلْمَ وَمَا يَطْلُونَ مَا أَنْتَ بِسْعَيْرَتِكَ بِجَنْوَنِ مَوَانَ الْكَلِيلِ
عِزَّمُونَ وَإِلَكَ لَعْنَهُ خَلِيلَ عَظِيمَ بَعْدَازَانَ آزَادَانَ يُوبَوَيَةَ

بوطن پا ز سده هر حاجی که از خداوند تعالی طلب کند روا کرد اند
کرزینی پشوهر با خود دار و شورش پدا شود و اگر با طفال بند نداز
هم آفات مخطوطه نمایند **أَنَّ لَكَ اللَّهُ أَشْرَقَ الْضَّلَالَةَ**
بِالْهُدَى فَارِجَتْ بَعَادَتْهُمْ مَا كَانُوا مُهْتَاجِينَ مَلَئَهُمْ كَمِيلَ
الذئب است عقد ندان فلما اضاعت ساعت ساحل ذهب الله بنور هم و در کرم
پیغامبر ای ای صفت صدم کلیزی هملا بر جهون او ذکریب من
التماوی فید طلاق دار عذر بیت بیتلن آیا بهم فی اذَلِمْ
مِنَ الصَّوَاعِقِ حَلَّ الْمَوْتِ وَاللَّهُ حَنِيفٌ بِالْكَافِلِينَ
چون کسی را دشمنی باشد پاره از جامد او که یعنی پسپیده باشد معناد **بِجَنْهَانَهُ خَرَابِيَ**
پیش بان رسپیده بدست آرد و نام او و نام ما در اور در ان خود بتویید گفت
دوایر بکر و آن بکشد و ایت آیه را در ان دایره بتویید و هفت بار بکوش
دل هلال بن فلانه پس یکدیگر و یکر بان هوابی دایره اول بکشد و این
آیت را در ان بتویید و چنین دایره و یکر را سده دایره شود پس آن
پاره جامد از چند چه کوزه سفید نمود و راستانه خانه او و دفن آن خانه
در زعفن و آمدن بیان بالا میرفته باشد مصحت و آفت بپیر بدان

مِنْدَعْ وَ اشْجَارَ مُجْرِبَتْ كَأَوْفِلْ كَنْدَرْ وَ زَچْشِنْ بِرْ زَهْ دَارْ وَ دَيْكَرْ
رَوزْ كَنْدَرْ بَاشْ تَانْ مَحْوَطْ يَا بَغْ رَوْ دَوْ دَرْ كِينْ اَزَارْ كَانْ اَمْنُضْ دَوْ
رَكْتْ نَازْ كَنْدَرْ وَ دَرْ رَكْتْ اَوْلَ فَنَخْدَوْ سَوْرَهْ اَلَيْنْ بَكْوَانْ دَوْ رَكْتْ اَوْلَ
فَنَخْدَوْ سَوْرَهْ فَيلْ بَكْوَانْ دَمِيانْ اِينْ دَوْ سَوْرَهْ بَقْسَيْهْ فَاصْلَهْ كَنْدَرْ دَوْ
مَضْعْ جَهَارْ رَكْتْ نَازْ كَنْدَرْ دَهْ پَلْيِيْ بَنْچَبْ زَيْنْ بَرْ تَارْ شَدْ دَاهْ اَتْ
بَنْعَفَانْ بَرْ بَكْ بَزَازْ بَرْ بَكْ رَفْتْ اَمْنُضْ بَنْبَيْدْ وَ بَعْدَ دَاهْ اَتْ
وَ دَرْ مَكَانْ كَيْ دَاهْ بَرْ اَمْنُضْ دَرْ مَيْ يَدْ دَنْ كَنْدَرْ دَيْكَرْ يَهْ بَخْلَهْ
بَنْبَيْدْ وَ اَزَادْ رَادْ يَمْ سَچَدْ وَ بَرْ بَرْ زَرْ تَيْ كَهْ بَلْنَدْ تَسْلَهْ
بَهْ آفَاتْ اَزْ اَمْنُضْ وَ فَنْ شَوْ بَاذْ اَسْتَعْالِيْ
وَ بَلْرَلَدِنْ اَسْنَادْ خَلْلُوا الصَّلَاحَاتْ اَنْ لَهُمْ جَنَاحَتْ بَرْ جَنَاحَتْ
اَلَامَهْ اَنَهْ كَلَمْ اَرْزَقْلَهْ اَهْمَهْ دَهْ قَافَلَهْ اَهَدْ الَّذِي دَهْ قَاتَمْ قَلْ
دَاهْ تَوَاهْ بَهْ شَكْلَهْ لَهُمْ فَهَا اَزْ فَاجْ طَهَرَهْ دَهْ قَهْ حَلْدَهْ

این آیات سی هست بایار و دن دخان مجربت روز بچشمین روزه داره
جهة بارادرین
دَرْ جَهَهَا
دَهْ پش از اگه نماز شام کندار دایت آهات بر کاغذی بنبید و بچکس
خن بکنه پس نزد درختی که در وسط آهملوضع بشتر پر و ده آراپان ده

دَشْمَنْ رسَدْ وَ خَاهَهْ اوْ خَرَابْ شَوْ وَ عَجَيْبْ بَيْارْ اَزْ پَيْشَانْ مَالْ شَاهَهْ
لَيْكَنْ مَشَاجَهْ اَزِينْ عَلَى مَنْعَهْ كَرْهَهْ اَنْدَزِيرْ اَكْبَسْتْ بَآيَاتْ قَرَآنْ
پَ اَدِيْ عَظِيمْ وَ قَعْ مَشَودْ كَهْ بَانْ بَالَّا كَنْ دَهْ

لَكَصِيبْ بَيْنَ النَّمَاءِ وَ تِيهِ ظُلُمَاتِ وَ رَعْدَهْ دَيْرَقْ يَعْلُونْ اَصَابِعَمْ
اَنَّهُمْ مَنْ اَصْوَاعْرَتْ حَدَّهَا الْمَوْتُ وَ اللَّهُ مُحْنَطِبَ الْكَافِرِينَ تَكَادُ
الْيَرْقَبَخْطَفَ اَبْصَارَهُمْ كُلُّا اَخْنَاءَ لَهُمْ مَشَوَافِيْهِ وَ اَذَّا اَظْلَمَهُ
عَلَيْهِمْ كَامِلَوْلَاهُهُ لَهُمْ بَشَعَهُمْ كَانَصَارِهِمْ اَهْلَهُمْ اَهْلَلَهُمْ

هَلَكَ دَهْمَنْ كُلْتَهِيْ قَدِيرْ اَيْنَ آیَاتْ رَايْرَ پَارَهْ كَهْ زَكْفَنْ مَاهَهْ دَوْ بَسَنْ دَهْمَنْ دَهْمَنْ

غَرْبَنْدِسْ قَدِيرْ خَاكْ زَهْرَهْ بَانْ رَيْزِ دَهْ آسَادْ رَزِيرْ شَورَاتْ
يَا دَرْزِيْ يَهْرَهْ دَهْنْ كَنْدَانْ دَهْمَنْ رَادَرْ سَرْ دَهْ سِيمْ سِپَاشَوْ دَهْ باشَدْ كَمْ
اوْنَهْ پَشَوْ دَوْ كَوشْ دَگَرْ دَهْ دَاهْ كَانْ دَهْمَنْ مَلَانْ باشَدَرْ دَاهْ دَهْلَيْنْ

يَا اَهْمَهَا اَهْلَهَا اَعْبَدْ فَادِنْكَمْ الدَّهِيْ خَلْفَلَمْ وَ الدَّهِنْ مِنْ مَلَكَمْ

لَعَلَّهُمْ سَقَوْنَ الَّذِي جَعَلَ لَهُمْ اَرْضَ فَرَاشَا اَلَّمَاءِ نَاعِمَ اَنْتَلْ

مِنَ التَّمَاءِ عَمَاءَ فَاخْرَجَهْ مِنَ الْمَهَارَاتْ رَشْرَقَالْكَمْ فَلَمْ تَجْلِدْهُ

اَنَّهَادَ اَدَانَشَهْ تَعْلُونْ اَيْنَ آیَاتْ بَيْحَهْ دَفْعَهْ آفَاتْ دَعَاهَاتْ وَ بَلَيَاتْ

مَتْعِيْدَيْهَا

جَهْنَمْ كَافَلَاتْ
ظُبُرْ وَجَنْ دَعْيَةْ

بَنْدَوَزْ مَسْوَهْ آن بَخُورْ دَأْكَرْ بَآن درْخْتَيْهَهْ بَنْشَدَيْكَ بَرْكَ بَخُورْ
وَسَجْرَ عَدَرَ بَالَّا يَهْ آن بَخُورْ دَچَنَانْ مَسْوَهْ وَبَرْكَتْ دَرَامْنَوْضَعْ بَهْ دَسْوَهْ
كَهْ بَانْ ثَادَمَانْ كَرَدَ بَاذَنْ اسْتَعَالِيْ

قَلَّالَكَهْ إِنْ حَاعَلِ كَلَّارَضْ حَلَّينَهْ قَلَّا أَكَحَّلْ
بَهْدَادَيْفَنْ الدَّمَلَادَهْ بَعْنَ بَسْيَرْ حَمَلَكَ وَقَدْنَسْ لَكَ قَالَنِيْ أَعْلَمْ
مَالَأَطْعَمَنْ وَعَلَمَهْ دَمَلَالَإِنَمَاءْ كَلَهَا نَعْضَهَهْ عَلَى الْمَلَكَهْ فَقَالَ
آيُّهُونْ يَا سَمَاءْهَهْ لَأْوَانْ كَسْنَهَهْ صَادِقَنْ فَالْوَاسْجَانَكَ

لَا عَلِمْنَا إِلَّا مَا عَلَّمْنَا إِنْكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ افْكِنْمُ

این آیات بجهة مکاشفات وظبوحن وارداخ واطاعت ایشان
واطاعت بني آدم بجزیت باید که دروز پیشنهاد که او باه پاش غسل
کند و آزو ز روزه دارد و روزه رابان یو و سزی و شکر کشانید و در
فواب روپس چون نیش بشود برخیزد و خوساز دوروی بکاب قله
پیشند و این آیات را ی باید بخوبی بخواند که اینها اراده اطهارة الصلوة
المقدس المؤکلون بهنده آیات المطیعون بر الموقع دینا جپو الاعنة
و اینصنا ایواب اعلى حق بحقی و اخروا بالکائن صادقا و امیلا و یوه

بِحَمْةِ هَلَكَشَدْتَ

صَحِيفَهْ ازَهَنْ نَقَشْ كَهْ دَرَوْقَتْ نَقَشْ كَرَدَنْ نَامْ اوْنَامْ مَادَرَأَيَا

بَيْ دَمْ وَنَباتْ عَوَالَيْيَ وَمَاءْ دَقَلَوْهَمْ مَنِيْ رَغَبَرَهَهْ بَعَدَ زَانْ هَمِينْ
سَآیَاتْ رَادَرِعَمْ اَبَكَهْ بَزَعَفَانْ دَمَشَكْ وَكَابْ بَنْوَيَدْ وَبَابْ بَارَانْ يَاهَهْ
دَكَرْ بَشَوَيْهْ وَجَنْبَرْ دَوَرْ فَوَابْ رَدَدَ بَاجَهَهَيْيَهْ كَهْ دَرَبَدَشَتَهْ بَاشَدَهَهَهْ دَهْ
فَوَابْ يَهْ بَنْشَدَهَهْ مَطَلَوبْ بَوْدَوْجَوْنْ صَبَاحْ بَرَخَيْهْ دَكَارَادَعَامَشَهَهْ دَهْ
يَا يَهِيْ إِنْرَاهِيلْ ذَكَرْ دَاعِيَتِيْيَهْ إِنْفَتْ عَلِكَمْ وَأَدَفَعَوْ بَعْمِدَيْهِ فَهَرْ
بَعْهَدَكَهْ فَإِيَا يَهْ فَارَهَبُونْ وَأَمْسِلَهَهْ آتَرَكَهْ صَدَقَلَهَهْ دَأَعَمَكَهْ دَلَهْ
سَكَنْهَهْ لَوْ أَفَلَكَهْ كَافِرَهَهْ دَلَاسَهَهْ آبَيَهَهْ تَهْنَافَلَهَهْ لَوْ اَلَقَدَنْ
دَلَلَلَبَوْهَهْ بَالَّبَطَلَهْ فَلَمَنْهَهْ لَجَتْهَهْ دَانَدَلَعَلَهْ این آیات رَادَرَقَطَهْ
اِزْجَامَشَهَهْ نَابَعْ بَنْوَيَدْ دَرَبْ دَوْشَنَهْ بَعَدَ زَانَهَهْ بَنْجَسَهَهْ اِزْبَهْ
لَدَشَتَهْ بَوْدَچَوْنْ آزَارِسِنْلَهْ بَهَنَهْ كَهْ دَرَفَوَبْ بَوْدَرَفَوَبْ بَجَوَهْ
کَارِیَهْ اَزَوْ وَاقَشَهْ دَهَهْ بَاشَهْ **فَلَذَ قَالَ مُوسَى لَقَوْمَهْ يَا قَوْمَهْ**
اِنْكَهَهْ طَلَمَتْ اَنْفَكَهْ يَا شَهْ كَهْ لَعَجَلْ فَقَوْلَهَهْ بَارِنَهَهْ فَاقْلَوَهَهْ اَنْفَكَهْ
ذَلِكَهُ خَيْرَ الْكَمْ عَنِدَ يَا مِنْكَهُ قَابْ عَلِكَمْ لَهَهُ الشَّرِّ شَجَرِمْ
چَوْنْ کَهْ دَوَاهَهْ کَهْ ظَالَمِيْيَهْ يَا شَرِيرِيْيَهْ هَلَكْ شَوَّهَهْ دَرَزَهَهْ سَمَدَهَهْ اَيَهَهْ
صَحِيفَهْ ازَهَنْ نَقَشْ كَهْ دَرَوْقَتْ نَقَشْ كَرَدَنْ نَامْ اوْنَامْ مَادَرَأَيَا

جهة آیات
زهري

کند پس آن آهن را در آتش اخرازد و با زبلند گویید که نام فلان آن

شخص در پچاری و رنجی افتاده اور اطاقت آن باشد

و اذْ قَلْتُمْ يَأْمُسِيَ الْنَّوْمَ لِكَحْتَىٰ زَرِيَ اللَّهُ جَهَنَّمَ فَاخْذُ تَحْكُمَ

الصاعقة و اشترى سظردن ثم بعثنا لكم من بعد موتكم

لعلكم تشرفون فطلباتكم علىكم القاء و اثرنا

علیکُمُ الْمُنْ وَالْتَّلَوِ كُلُّمِنْ طَلَبَنْ مَادَرِ قَاسِمَ

چون این آیات را در غایبی از نفره لفتش کند و در آنکه کند باقی

زند برآورده کرد و دنیا بی را و روی زندوان فقرفغان خلاصه د

و اذْ اسْتَقْبِي وَسِيْلَقْوَيْهِ فَقْلَنَا اضْرِبْ اعْصَابَ الْجَنَّ

فَانْجَرَتْ مِنْهُ اسْتَأْعَمَهُ عَيْنَانِدْ عَلَمَ كُلُّ النَّاسِ شَرِبَهُمْ

كُلُّوا كَشْرَ بُولَمْ وَسِرْقَ اللَّهِ وَلَا تَعْشَافِي الْأَذْنَنْ فَسِدِينْ

این آیات بجهة دفع شنکی در سفر و حضرها هشت آزار اخطاف پاک زید

خواه از عک یا از سفال نکرده پس آنرا آباب بهاری بشود و قان آبران

و شیشه اگذسره و زبعدان آن آسا با جلاب پا میزده و قدمی شیر بز سرخ

با ان اصناف کند و با آتش بخواهند تا تیره شود پس چون در فر هرجاچه مقتدا

عَلَيْكُمَا إِنَّا نَنْهَاكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُتَّدُونَ چون خواهد که پزی بکرد
بَاشدو و ران عن بن باشد و ره وقت سچ کوبید یا محبت یا محظا بر یا
من اخیز پده و یا خیر دلیل پاد لیل اخیر یا هر شد یا لم دی پس ورقه
که آن چهره ای پندوازین رو بیاز و میکرد اما این آیه را بخواهد
نمادقت که سچ تمام شود مطلوب حاصل شود
و اذْ قَلْتُمْ فَأَذْ ارْأَقْنِيْهَا كَاهَهُ مُخْجَ مَا لَكْتَرْ تَكْمِنْ هَلْنَا

دمع دردی که
حیوانات باشد

جهت طبود فینه

جهت دمع و خشی
دست

جنت آکچر که ده
دل کسی اند ظاهر کند

اُضْرَىٰ بِيَعْنَمَهَا لَذِكْرِي إِنَّهُ الْمُؤْمِنُ بِرِيمَكَ آيَاتِكَ عَلَمَكَ تَعْلَمُونَ

این آیات را برگفت دست خود نویسید و پس از آن کسی همه که در خواسته باشد آنچه در دل داشته باشد بگوید و چون این آیات را بر شاخه که

از درخت باز کرده باشد و سبز بود چنان رنجواند در زخم خود قشت طلوع آفتاب و هفت بار آزار موضع دردی که بر صوان باشد

زند و بیش از زدن آب دهان خود بران اند از دوه ربارکی از ازا

پران موضع زند آب دهان خود بران اند از دوه رازیل شود بادن و گفت اند که اگر این آیات را یاسوره شرعاً کا غذ نویسند آنرا بران

خرس فید بندند که او را در رخانه سرد بسته

دلو خانه نظنه دفینه کرده چون خرس بد اموضع رسیده بگشته

لَرَقَتْ قَلْوَبِكَ مِنْ بَعْدِ دَلْكَ هُوَ كَالْجَارَةِ أَنِ اَشْدَقْنَاهُ

کیان من الجاره ملاست چشم ایهانه ریان من همما لای شقیخ

بِنَهَ اللَّاءَ وَإِنْ خَهَلَ لَيَهْبِطِ مِنْ خَثِيَّةِ اللَّهِ وَمَا لَهُ بِغَا فِي عَالَمِينَ

چون دوپتی از کسی برخند پیر و قطعه سفال که از کل اکسازه باشد

که مخلوط بجاست باشد و در همان لحظه که از داش پرون مده باشد

سورة مایه وی تو دل بیهم نیا بین آمده باختی اذ فرق با فریانا
بن احیل خاوله فیتیل بن الاخر نال لامک فیل ایا عیتل الله بن عیتل

بعد صرف وظفر
بعد حمل

اگر این چهار آیه را بچشم نمی پند اگر کسی که این علم دران باشد منه نرم
و ضرطه مرانی ای از از پرداز و اگر بزرگ آن جزو پسند و در طلاقه یا عاصمه کاه
دارند را بباب جاه و امراء او را حرمت دارند و از سخن او تجاوز نکند و

در نظر ایشان با هست و عزت بود **قدْكَ اَنَّ اللَّهَ مُبْتَلِكُمْ بِكُمْ**
فَنَهَيْنَهُمْ بِلِيْسِنِي وَمِنْ لَهْطِمَهُ فَانَهُنَّ بِنِي اَلْأَسَنَ اَعْرَفُ عَرْفَهُ
بِيَدِهِ فَشَرِيْسِهِ اَلْأَطْلَلِيَّا تَهْمَهُ فَلَا جَاهَهُ هُوَ وَالْمُذِنُ اَمْسَى اَمْعَدَهُ

بخت صرفت
شدن جماعت

تا ای اکاتنه لایو بی عال و دجوده ای ای پنهان و کلاب بوسپند
و ای ای بدان بیو بین و بجای عی و هند که در کاری متغیر شده باشدند از

هم پاکند شوند و آن کار ایشان دست بهم شده و اتفاق ایشان بی
ظرف شود و مردم بعض هم دستگاه دانیانه عینی ای هم ایشان

و ای ایه برع ای ای ایه ملک ای ای ایه ملک ای ای ایه ملک ای ای ایه ملک

هر کسی این آیات را در صحیفه از من نویسید و را داش و با خود دارد
پس ایان از وزایل شود و قوت حفظ اوزیاده شود و اگر ای ای ایه ملک و نعم

بخته قوت
حاجه قسطه

و از فقر و فاق خلاصی یا بد و روزی او از جایی بسده که هشتم نشسته
باشد و هر کنی صاح در وقت در آمدن در منزل نو آنرا بگواه نمایند
و در پیش این شود و حکمت بدن خدای تعالیٰ نهایت فرماید و از فرع
و ترس این شود و اگر آنرا بسخال نزیپند و در میان خلد نمایند از درزه
شیشه این بکشد و پرک دران پدا شود و اگر آنرا بزیپند و برآشانه
بالای در دکان یا منزل آن و زیند عال او زیاده شو و هر کز محاج نشود
هر کن د عقب هر فرضی برخواهد آن مداده است غاید از دنیا پرور
تاجایکاه خود در بیشت نمیپند و چون در سفری خوبی پیش ای برگرد خود
خطی کشد و بخواهد بران خطای اسری و سوره اخلاص معمودتین و آن
فَلَنْ يُصِبَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا عَلَى اللَّهِ فَلِتَوَكِّلُ الْمُبْتَدَأ
از خوت این شود و چکن با وضو و رشواندر ساند و در حدیث سلطان
فارسی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که هر کن اکن
بر عفران بیعنیست راست غذاید و آنرا بیان بلید و حفت غذ
ایخین کند هر کز پزی فراموش نکند و فرشتکان او را امریش خواهند
و در حدیث مسلم آورده برهایت اپی بن حبکه بزرگترین آیت در عرض
جهت آنکار شیطان
محفوظ غله

بر ورق آهون نیس و با خود دارد رفت وجاها دیپر اید و قبول خلافت
اور اداست دهد **قوله تعالیٰ** قل ملائکت و ملائکوت و جنود و قافل امیرینا
اَفَعَلَيْنَا صِرَاطَكَ اَقْدَامَنَا وَ اَنْشَأْنَا عَلَى الْقَوْمِ مِنْ كَانُوا
این آیه را بر علی سرخ از سفیده کاشنی بیویس در روز محمد در وقت
زوال و قدر در برج ثابت بود و سخنود و بسی از گنوش چون در لشکری
این علم بر پا کنند ترس دل میشان افتد و بحرب نایبند
اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْيَقِينُ لَا تَأْخُذْهُ سَنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ
و مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَلِكَ لِيُشْعَعَ عَنْهُ إِلَّا إِذْنَنِي عَلِمَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَ مَا خَلَقُهُمْ وَ لَا يُعِظُّونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَمَحَاجَجَ كَرْسِيَّهُ التَّعْوِيَّةِ
وَ لَا رُؤْلَهُ وَ لَا قُوَّهُ حَضُورُهُ عَلَى الْعَظِيمِ لَا إِكْرَاهُ فِي الْأَرْضِ
تَقْدِيرُكُمُ الرُّشْدُ مِنَ الْجِنِّ فَمَنْ يُكَفِّرُ بِالظَّاغُوتِ فَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَمَنْ
بِأَعْرَدَهُ الْوَقْتُ لَا فِضَامَهَا وَاللَّهُ يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا مَا
يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى الْأَنْوَارِ وَاللَّذِينَ كُفَّارًا فَإِنَّمَا يُمْلِئُهُمُ الطَّاغُوتُ يَخْرُجُهُمْ
مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ وَلَكُلُّ أَخْحَابٍ إِنَّا يَهُمْ فِي هَا حَا لِذُنُونَ
هر گوی این آیات را د عقب هر چاری بگواه نمایند و سه شیطان و مکار این شود

**جهت منتهی شدن
عدوا ز لشکری**

**دین و میراث طارمه
بجهت آنکه از فرق خلاص د
و آسانی مردمی**

خنجرست راست و اشنا اذابهام دست جب و در ماضی عینین شیخ
 عنده هر حاجت که در دل کند اند پس بر عقدي یکبار فاتحه بخواهد باید ببر»
 دست دهد و تمام اعضاً را در سازد حاجات او براوره بخیر شود
 آن کا الَّذِي تَعْلَمَ قُرْيَةً وَهِيَ خَادِيَةٌ عَلَىٰ فَتَهَا قَالَ أَنِّي بِحِلِّ هَذِهِ
 أَعْدَمُ مُؤْمِنَةً قَاتِلَةَ اللَّهِ مَا لَهُ عَامِلٌ فَلَمَّا بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَبَثَتْ قَاتِلَةَ نَذَا
 أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ لَلَّبَثَتْ مَا لَهُ عَامِلٌ فَأَنْظَرَهُ الْمُطَهَّرُ وَشَارِكَ لَهُ
 يَتَسَّهُ وَأَنْظَرَ لِلْمُرَادِيَّةِ حَارِكَهُ لِجَعْلَتْ آيَةً لِلنَّاسِ فَأَنْظَرَ إِلَى الْمُنْظَهِ
 كَفَرَ فَرَاهُهُ تَكُوْهَا حَالَفَاهُ لَتَّيْنَ لَهُ قَاتِلَ أَعْلَمَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ حِلٍّ فَدَرَ

هر کس کی این آیه برپوت آهون زویید و در ساعت پنجم از روز پنجم به سایه جمیع معموریت
 از طاحون و غیره
 ازدواجی که دیگر ازان کن بتکرده باشد و برعضو باشد پس آن نوشته را پنجم
 در مرقد پاک چند و در سراب پنجم خواب دفن کند معمور شود با ذهن اسد
 جمیع با آدم و من
 هفت
 داشت
 آن
 آب را در اصل و رضیتی که با رکر آرد بزید بار بپیه را در دکه
 آن از مرقد پاک نماید و بباب چاه آبرایش زویید و قدری میگردد طبرد و بالله
 اضافه کند و هفت روز این آب بمریض دهد عافتیست با یه هر نوع که مریضی

از روی شرف آیه الکرییت و در جامع ترمذی آورده بر وايت نهان
 بشیر که حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود که چون آیه الکریی را میشنند

یا بر غریب نمایی از شیطان محفوظ باشد و در فرشت که هر که هر صباح این آیه را
 بخواند تا شب در آن خدای تعالی باشد شیخ ابوالعباس حکم اسد آورد که
 حفظ اولاد
 صحنان

بجهة حفظ اولاد صغار آن به آفات بتویید و بروی بند و بجهة درفع شیخ
 ہنوبینه در در هکذا اراد و فتن کشند شواند که بران بکند و دیگر دیگر سلطان
 جنت دلیل طلاق

و امرا و ظلمه بر کاغذی سخن نویسند و با خود دارند و بعضاً ان علماً لفظ اند
 که چون این آیه را در ظرفی نویسند و بآب کردن بتویید و بنا شتاء بخوردند
 خون رفتن را بازدار داره هر موضع که باشد و اگر آنرا بطبق پاکیزه بینند

و زعفران نویسند و بتویید و بسته تی دهند و خلاید و اگر برچار برگزینند
 نویسند و دوچهار رنج خانه دفن کند پشمها بپیرند و درعايت کشخی شی

عبدالسالم عباس علیه الرحمه امد و گفت شکم من در دیگر کفت آیه الکریی غیر از
 بشکم خود نویس و آنرا بشوی و در قمی کن و بخون و بمحان کرد شغافی است

شیخ عبد الحید مغربی آورده که آیه الکرییه و قفت چون کسی در دکه
 بعد از درصنه که آیه الکریی بخواند و بر هر قمی یک نکت فریکردا بتدان

جستار بگویی
پرون آید

وَأَكَّارَا نَبُوَيِّه وَبِرْ عَنْ رِيتِ بِشُويْدِه وَرُوزِ حِجَّهِ بِحِجَامِ روَدِ دَارِزِ اَزْدِه
لَهِيَه مَالِه مَوْيَيِّه كِرْخَتَه باشَدْه بَآيدِه وَأَكَّارَا زَهَيْه کَاهَيَه نَوِيدِه اِزْجَوبِه اَخْمَرِه
يَأْجَوبِه زَيْوتِه وَبَابِه باشَنِه بَهارِي بِشُويْدِه هَرْكَسِه نَازَهَه دَسْجِيِه لَاهِه
بِيمَرِه وَبَجَهَه سَهَنِه وَفِي الْحَالِ يَادِه كِيرِه دَبَذِه اَسْتَعَالِه
وَمَشَلِّه الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَتَوْهُمْ اِبْغَاعَه تَرْضَاهِه اللَّهِ وَشَيْئَاهِه
كَمَلَ جَنَّهه رَبُوبَه اَصَابَهَا وَابْلَقَاتِه اَكْلُهَا شَغَفَيْنِه قَانِه لَهُمْ حِصَمِيَّه
كَثَادِه مَرَهِه دَاعِلَهَه اَنْعَلَهَه ضَيْنِه پُونِه كَسِيَّه بَشَنِدَه اَيْرَانِه
وَبَرِيشَه اوَبَنَدَه كَتَه اَدِيَه پَشَلَه الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَنْقاَه
يَقِيْسِيلِه اللَّهِ كَمَلَ جَنَّهه اَبِيَّتِه سَعَه سَانِلِه فَحَكِيلِه مَاجَهَه
وَالَّهِ يُضَاعِفُه مِنْ يَثَادُه فَالَّهُ وَفَاسِعُه عِلْمُه الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمُ في سَيِّلِه اللَّهِ تَمَلاً يُسْعَونَ ما اِنْفَقُوا مَنَا وَلَا اَذْدَه طَمَّ
اجْرُهُمْ عَدِيه بِهَمْهُه وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ فَلَا هُمْ حَرَجَنَه قَوْنِه
مَعْرُوفٌ وَمَعْرِفَه بَخِيرَه منْ صَدَقَه بَيْعَهَا اَذِيَه الدَّعَيْه حَلِيمَه اَيْه
سَادِه شَالِه نَمِيَّندِه وَرِابِّه غَلَه نَهَنِه اَرْشَيَّهه مَحْفَوظَه مَانِه وَكَرِيمَه
وَامْتَحِنَهدا زَمُونَه سَوسِه بَينِه باشَدِه باذِنِه اَسْتَعَالِه قَولِه هَاعِي

جستار
مُنظَّه
شد

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اَمْوَالُهُنْ سَطْلُو صَدَقَاهُنْ كَمَلَهُنْ وَلَا اَدِيَه كَالَّذِي
مَاءَدِه رِبَاعِه الْمَارِسَه لَاهُيَمَنِه بَاشَه وَالْيَوْمَ الْآخِرَ نَشَلَه كَمَلَه صَفَوَه
عَلَيْهِ تَرَابَه فَاصَابَه وَائِلَه قَرَّه صَلَدَه لَا يَقْدِرُه قَنِه عَلَيْهِ تَيَّاَه
وَالله لَا يَنْهَيِه عَلَمُ الْكَافِرِه يَتِمَه اَيَّرِه اِيجِمَه اَفَتِيَه حَالَه اَفَشَاهِي
سَفَالِه خَامِه كَدِه رِوزِه وَشَبَّيْه سَافَه بَشَنَدِه دَارِنِه آيَاتِه رَادِنِه نَوِيَّه
پَسِه كَمِبَوَنِه بِزَهِه وَقَدِرِه خَاهِه لِمَقْبَره قَديِمِه دَرِوَه زَشَبَيْه بِرِيكَه وَقَدِرِه
خَاهِه لِزَرَيِّه كَه اَصْحَابَه اَنِه مَرَدِه بَشَنَدِه وَانِه سَرَاحِه بَشَهِه فَهَاهِه
بَاهِمِه اَمِيزَه دَورِسَاعِتِه اَوَلِه اَزِرِه زَشَبَيْه اَنَزَادِه سَرِيَّاه بَانِعِه وَبِتَاهِه
بَرِيزَه اَزانِه عَجَيِّبِه بَنِه اَزِرِيَّاه وَخَراَيِّيِّه دَفعِه شُوَّه
اَمَنِه اَنْهَوَلِه بَاعِنَدِه اَيِّيه مِنْ زَيِّه قَالِه مُوشَنِه كَلِه اَمَنِه بَاشَه وَبِتَه
لَهَاهِه كِتَهه وَكِتَهه وَرِشِلِه لَا لِفَيِّه بَيِّه بَيِّه اَهَهَهِنِه دُهُلِه دَقَاعِه اَهَهَهِه
غَفَرَانِه هَنَاهِه بِلِه لِلَّهِ لَاهِه لَاهِه لَاهِه لَاهِه لَاهِه لَاهِه لَاهِه لَاهِه
كَه سَبِّتِه وَعَلِيهِه ما اَكْتَبَتِه هَنَاهِه لَا توَاْخِدَنِه اَنِه
نَهِنِه اَفَهَنَاهِه نَهِنِه اَلَاهِه غَلِيَّه اَصَرِه اَكَاهِلَتِه عَلَيِّهِه
مِنْ كِمَلِه هَنَاهِه لِلَّهِه كِمَلَه اَلَاطَّاهِه لَتَاهِه وَاعْفَه عَنِه وَاعْفَرَه اَهَا

جهة نادی
حفظ

و شهستان از و دور دارد و یقینی اور کرامت فرماید و میر لفته اند که
اگر آزاد پیایی در طرف باک ببینند و باب چایی کشیدن
باشد بشویند هر کس آن آب بر زبانستا بخورد قوت حفظ او زیاده
کرد و با ذهن استعایی سوره آلم عرآن حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم
و سلم فرمود که هر کس روز جمعه سوره آل عمران را بخواند خدای
تعالی و مطابیک بر اوصولات فرمودند تا آن وقت که آفتاب غروب کند
در صحیح مسلم روایت اپی امامه آورده که سعی بر صلی الله علیہ وسلم
سلیم فرمود که بخوانید سوره البقره وآل عرآن را از برای انکار نداشت
روز قیامت پاییند بخون دو پاره ای بخون سایه بان یا بخود و بجا
از مرغان که بالهای کشیده باشد و بخت میکویند از قاریان خود
و درج است که هر کس سوره آلم عرآن بخواند اور احادیث تعالیٰ ثواب بیش از
شھید گرامت فرمایند منقول است که هر کس سوره آلم عرآن بخواند
اور ای بر حرفی یعنی بکشد بپلچه حراط و از امام حفظ صدق علیه
السلام منقول است که بیحجه ادای دین این سوره را دوازده بام
بخوانند اشود و هم از امام حفظ صدق علیه السلام منقول است

و ائمھا ائمھا مولیاً فانصرنا علىَّ الْقُومِ الْكَافِرِينَ
ذبح شیطان در جامع ترمذی بر روایت نوحان بن شیرا اورده که حضرت رسول صلی الله علیہ
وآلہ وسلم فرمود که این دو آیه خوانده نشود در سراسر ای که شیخ شیطان نزدیک
بان خانه قوانند شد و ابوزرعان روایت کند هم از رسول صلی الله علیہ وآل
 وسلم که فرمود که خدای تعالیٰ سوره البقره را حتم کرد بدو آیه کمین داده
 آن دو آیه را از کنج خود که در تخت عرش اراد پس این دو آیه خود را امویه
 و پاموزنیدند و پیران خود را از جهت آنکه اهم قرائت و مهدعاً و مفرود
 صلی الله علیہ وآلہ وسلم که هر کس این دو آیه را در شب بخواند همچنان باشد
 که در تمام آن شب قیام کرده باشد نمازو قرأت و حجۃ الاسلام عزالی
 محمد اسد در بعضی تصانیف خود آورده که سعی بر حضرت رسول صلی الله علیہ
 وآلہ وسلم عطا کردند که بیچکن مثل امندادند اذل آنکه بخوند قت غارز
 بر ارض کردند و دیم آنکه نهان امانت او را تجامی می آمرزند پسون شرک
 نیاوردند باشد سیم آنکه دو آیه سوره البقره با وزیر پست اذن و راجعی
 اکابر منقول است که هر کس شی و روز بقراءت این دو آیه مدارمت
 خدای تعالیٰ به کرایه سباب او تخفیف کند و قرضهای او ادا شود و شتر

وَاقِعَ شَهْدَ كَاسِمِ اعْظَمِ دُرْسَ سُورَةِ اسْتَبْرَقَهُ وَالْعَسْرَمَنَ وَطَهُ وَ
بَعْضِيَّ كُفَّةِ اندَكَ الْحَيِّ الْقَيُومِ اسْتَ دُرْسَرَهُ طَهُ وَاقْعَتْ كَهُ وَعَنْتَ الْوَجْهُ
لِلْحَيِّ الْقَيُومِ اسْتَ وَبَعْضِيَّ كُفَّةِ اذَا لَهُ اللَّهُ الْاَهُوْسَتْ چَ دُرْسَرَهُ طَهُ وَ
كَهُ اسَدَ لَاهُ الْاَهُوْلَهُ الْاسْحَاهُ اَحْسَنِي وَبَعْضِيَّ كُفَّةِ اندَكَ مُجْمَعِ السَّلَالَهُ الْاَهُلَهُ
الْحَيِّ الْقَيُومِ اسْتَ وَمُخَارِجِي اِبْرَحِيْتَ ازْ قُولَ خِيرَتْ وَدَرَ اَخْطَمِ
اَخْلَافِ بَيْرَتْ وَأَيْرَادَهُهُ آهَنَهُ مُوجِبِ تَطْبِيلِ اسْتَ وَبَعْضِيَّ اَهُلِ
حَقِيقَتِ كُفَّةِ اندَكَ اسَمِ اعْظَمِ بَنْبَتْ دَاعِيَ مُخْلَفَتْ وَازْ تَسْجِيْنِ
جَتَ حَصُولَ جَهَّاتِ

كَهُ اينَ سُورَهِ رَايِزَ عَزَرَانَ بُو يِسْنَهُ پُونَ زَنَ حَاطَهُ باَهُودَهُ دَارَهُ دَوْضَعَ
حَلَنَ وَآسَانَ كَرَهُ دَارَهُ دَارَهُ بَاهُودَهُ دَارَهُ مُعْدِيَتَ بَرَآسَانَ كَرَهُ
وَأَكَرَهُ دَرَفَتَ پَيَ بَارِبَندَهُ بَارَهُ آهُ دَارَهُ دَارَهُ دَرَفَتَ بَارَهُ آهُ دَهُ دَهُ مُهَمَّهُهُ
اوَاسْقَطَهُهُ **الْكَلَّاهُ لَاهُ لَاهُ لَاهُ هُوَ الْحَيِّ الْقَيُومُ نَذَلَ عَلَيْهِ الْكِتابِ لِلْقُرْ**
مُصَبِّلَةِ الْمَابِيْنِ يَدِيهِ وَأَنْذَلَ الْتَّوْرَيْهُ وَالْإِلْخَلِهِ مِنْ قَبْلِهِهِ
لِلْأَسَنِ اَنْذَلَ لِلْفَرَقَتِ اينَ آيِرَاهُ کَا غَذِيَ بُو يِسْنَهُ بَشَکَ وَزَعَرَانَ
لَطَافَ كَلَابَ وَدَرَابُوبَهُ نَهَنَدَهُ تَقْبِيَ فَارِيَ پِشَ طَلَامَعَ آفَاتَ وَآزَاجَمَ
مُحَكَّمَ كَهُ بَرَكَهُ طَلَفَنَهُ نَهَنَهُ آفَهَهُ مُحَفَّظَهُ ماَنَهُ بَحْصِصَنَهُ طَرَدَهُ
جَتَ مُحَفَّظَهُ دَوَدَنَ
اَزْشَرَ اَعْدَادَهُتَ
دَهَفَنَ يَاهَتَ وَپَرِيَ وَازْمَضِيَ كَآزَامَ الصِّبَانَ كُونِيدَهُ وَأَكَرَبِنَهُ بَرِيَتَ
آهُهُ بَعْلَمَ بَارِيَکَهُ رَسَاحَتَ دَوِيمَ ازْرَهُ زَيْنَهُهُ وَدَرَزَرِنَهُنَهُ خَامَ
نَهَنَهُ آنَگَهُ اوَرَاهَهُنَهُ نَعَشَهُنَهُ وَآنَ خَاتَمَ دَرَانَكَتَ كَهُ بَلَطَهُ كَهُ
بَاهُضَوَبَادَهُ شَرَادَهُ اَمَحَفَّظَهُ ماَنَهُ وَجَاهَ اوَسْفَرَاهُ وَسَخَنَهُ وَفَرَاهَ
ادَبِهِهِهِ رَوَانَهُ شَوَّهُهُ مَقْبُولَهُهُ قَلَوبَهُهُ دَوَشَجَهُهُ بَوَالْجَاهَنَهُ بَوَيَهُ
جَتَ حَسَلَ حَمَهَ اَسَدَهُ دَهَهُ كَهُهُرَكَهُ آيَا ذَاهَلَهُهُ اَلْعَزَرَانَ بُو يِسَدَهُ وَزَيَهُهُ
اوَافَزَهُهُ نَهَيَشَهُهُ دَاهَلَهُهُ بَاهُودَهُ دَارَهُ دَارَهُ وَپَسَاسَهُهُ دَوَرَصِيَتَهُهُ صَحْيَهُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِرَبِّكَ اِيَّ رَبِّكَ فَسِيدُ الْوَازِفَاتِ
 وَخِلَاقُ الْيَمَدِ
 نَعْمَ وَسَعْيَ
 آن لایشتم که بربرک درفت یا زیع افاده باشد حکم کند و چهار روز متوا
 هر روز زنگ شال ازان بخورد و غذا در اسرع زمان اخیر سفید خور و میک و دوا
 و مک ما ی فاسد از وزایل سود و همه سختیها برآسان کرد و باین عیاس
 جمهه در آمدن
 بهشت
 علیه الرحمه روایت کند که حضرت رسول حضرت احمد علیه والد و سلم فرمود
 که هر کس این آیه را بخواند و بعد ازان بخوید و انا اشتهان باشد اسدی
 و استودع اسدیه الشهاده و یعنی لی عنده اسد و دیعه پس بخوید ای
 عذر اسد الاسلام روز قیامت حضرت حق بجاز و تعالی فرماید که این
 را زدن من عحدیست و من بعده و فاما مکم بند اه را بیشتر برمی دام
 از این عیاس منقول است که هر کس کی را کابوس زحمت و هر آیه شاهد
 بخواند غلام سود بازن اس
 لِلَّهِمَّ مَا لَكَ تَلِكَ
 تَوْلِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَرْتِيقُ الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَعْزِيزُ
 مَنْ تَشَاءُ بِلِكَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّذِيزٌ وَدَهْدِيتْ وَقَحْتَ
 که هر کس این آیه بخواند اگر پادشاه یا دادخواهی پادشاهی برآوند کار
 و نیز گفته اند که هر کس برقا اوت این آیه مداومت نماید اگر پادشاهیا جمهه زغلقه

لَمْ يَأْتِنَا مَنْ فَتَّنَهُ وَأَبْتَغَاهُ مَا وَلَهُ وَمَا يَعْلَمُ تَوْلِيَ اللَّهُ وَ
 فِي الْحَلَمِ يَقُولُونَ أَمْنَاهُ كَمْ عِنْدَنَا فَمَا يَنْكُرُ إِلَّا وَلِلْأَنْبَابِ دِينَ الْأَ
 شَعْرِ قَلْبِنَا بِعَدَادِهِ دِينَهُ تَنَاهَى وَهُبَّ لَمَنْ لَمْ يَرْجِعْهُ إِلَّا دِينَ الْهَوَافَازِ
 دِينَ الْكَجَاجِ جَامِعُ الْمَلَائِكَةِ لِيَرْجِعَ فِي هُرَانِ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ الْمَلِئَةَ دِينَ
 جَهَنَّمَ كَهْرَبَةَ
 بشنو دیاموندره
 هر کس این آیه را بر کاشه بزر نویسید بکلاپ و زغمرا ان در ساعت ششم
 جمود و آرا آباب پاران یا باب چاه بیشه و بزمائشته پیش از خلوع
 آفتاب رو نجحه بخورد و دیوانی و حجزی شهید ناک بخورد و همچو عصایه
 باین دستور علی کندنه هن و زیر کی او زیب و هشود و حفظ او بیرزید رسید که هر یه
 بشنو دیوکرد دِينَ الْأَشْعَاعِ قَلْبِنَا بِعَدَادِهِ دِينَهُ تَنَاهَى وَهُبَّ لَمَنْ لَمْ
 دفعه ده معله دِينَكَ حَمْدَنَكَ لَكَ
 بخواند عبکی ده که او را در دموده پیش تا بخورد شغا یاب
 شایرین و الصادقین و الفاسقین و المشتغلین بالاسفار
 شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة و اهل العلوى مما اقتضاه
 الله الا هو والقرآن المكيم ان الدين عند الله الاسلام و ما اختلف
 الدين اوزن الكتاب الامن بعد ما جاءه هدم العلم بعانيا پنهاد و من پنهاد

کیم امن عبا ک و تعطیلی پ عن سوک فان کیا اک الک و پد ک مقایل
 السهوات والارض و انت علی کل شی قدر چون چهل وزیان فرع
 عمل کند خدا ای تعالی می سر کرد اذ او را مرثی ک تعلیم این عمل کند او را
 در پد از دی یاد رخواب و گیر اطلاع است برد فاین و کجهما بان طرفی **جهة طراح**
بردهاین کاین آیه را در طرف پاک از در سخ بمشک و ز عفران بشوید و آنا
 آب بملیل از تر آب با دیان تر آب چاه بشوید پ نزهه و مع پسی
 خانکی و زهره کربیا ه پ داس ز دو سخ **مقابل سره اصفهانی** باین
 آب و زهره باید در شب تا آفتاب ن پند و آزاد سرمه دانی از آب گینه
 بزرگ پس رو در پیشنهاد روزه و ارو و نیش ب محبد پیزی و هفتاد دیام
 پ حضرت رسول صلی الله علی و آ او د سلم صلوات زست و هفتاد بآ
 این آیه بخواند و هفتاد بآ را پست غفارسان کرد و بعد ازان در هر حسینی
 این سرمه سیل کشد و بتدا بکشم راست کند و پیشنهاد یک روزه
 و ارو و نیش ب محبد بمان طرفی عمل کند و بخین تا هفت پیشنهاد و
 هفتاد هجده یا هجده پیشنهاد و هجده محبد بعد ازان در شب بخانه دخانی
 پرا و ظاهر شوند با ایشان در سخن سود و هر چهار خواهدا ایشان پرسید

ضای تعالی او را مال بپیه رد پد و آزاد برد نکاه دارد و هر کس بعد از هر
 نماز فرضی و نافل دین آیه را بخواند فقر از و زایل سود و ابابا ب رزق براد
 مفتوح کرد و آنچه از مال در دست او بود نزیده کرد و در بعضی تصاویر
برآمدن حاجات حجۃ الاسلام عز ای رحیم اسد مذکور است که حضرت رسول صلی الله علی و آله
 و سلم فرمود که هر کس اک عاجی باشد سریجیم نهاد و این آیات را بخواهد
 پس بکویید یا آنسیا الله یا آنکه انت اند اذی لاله الا انت وحدت
 لا شرک لک و بخت بر این کیون له ولد و تعالیت ان کیون که شرک و
 تاختت ان کیون لک نزیریا اسد افضل حاجی بهدایان حاجت
جهة حصول کیما د غصیره را نام بر د مقصودش بخیول انجامد و از خواص این آیات که می بتو
 تعلم علوم کیما و سایر علوم حامی د است اول باید که چهل و زده ایم
 و ضوباند و هر شب وقت خواب سوره والسمون سوره والضحی و سوره
 ال منی و آیه قل اللهم مالک الملک تا انجا که بپیه حساب بخواند هر چیز هفت
 با بعد ازان بکویید اللهم این اسکن شد رنگ علی کل شی دیستچرک لکل که
 یا احديا صدیقا و تریاحی یا قیوم آن تصلی على پسیدنا محمد و آل محمد
 سبعین مرد و آن تیسری العلم الذي ترثه عن کیم من خلق که اکرمت

**بجهة هولستان
دیما و آخرت**

تا اورا جزء و هند و آن خواص این آیه آنست که جزو فاسم الملک را
بانیطین که ال ملک بر کاغذی نویسید و هر روز چهار بار در حجہ
و سلطان نظر کند بشرطی که با وصول پیش دادن آین آیه را جوانه عجیب
و تعالی آسان کند بر واسایپ دنیا و آخرت انسان

**إذْ قَاتَلَتِ الْمَرْأَةُ عَمَّا دَرَتْ لَكَ مَا فِي بَطْنِهِ حَمْرَأً قَعِيلَ
رَبِّ الْكَوَافِرَ أَتَتِ السَّيْفَ الْعَلِيَّةَ كَمَا وَضَعَهَا وَأَنْزَلَهَا إِلَيْهِ فَمَوَ**

الله أعلم ما وضعت و ليس الله يذكر إلا شيء مبينها أمر يرد و اني
اعيندها هاتك و ذريتها من الشيطان الرحيم فقبلها رأيها بعقبه
حسين و انبتها بآنا حنانه كفل لها ازكريا كلما دخل عليها
ذكر يا الحرام و حيد عندها هارثه قال يا امرأ عيالي لذك هذَا لامحو
من عنده الله اذن الله يمرق من شرار بيتهم سراج

**بجهة این و دن حمل
انججه حفایت**

این آیات را در پوت آهوره بنویسید بر عفران و کلاپ و بر تی کا است

ذن حامله بند شانه آفات ممحوظ ماند و فرزند بیلات بزمین آبر

جهة طفال واکر بشکر زعفران بنویسید و را بنو پامس یا آهن نهد و برگ و ن

طفل بند نکریست و فیض و جزع ادکم شود و چخواپی ازو برو ده

باذر

باندک شیری سرمه و شیر مادر او بسیار مت و بمارک و نگوبود
هَنَالِكَ دَعَاهُكَ لِيَدْعُهُهُ قَالَ دَعِّيْهِ هَنِيْهِ مِنْ لَدُنْكَ ذِرَيْهِ
طیبهه ایت سمع الدعا نه فنادنه المیکه و هر قاید را صلی فی
الحراب ان الله یشترک بحی مصدق قایلکمہ من الله و سیدا
و حصود و اینی ایام الصلحین قال هربانی یکون لی غلام و
قد بلغی الحکم و امراء فی عاقر قال لذک الله یعلیکم ایا کم ع

**جهة آنکه فرد
پیاس و د**
این آیه نا فحت بجهة مردوزن که ایش از افرند نمیشود بجهة پیش
آن از برد و قطعه حریر فیده بمشک زعفران و کلاپ و ساعت هفت
روز جمجمه بشرطی که نوی پنده با ظهرارت باشد و همین ایمهار اینجود
در جام سفید نوی آبکیه محکم و باب شیرین آرا بیشید و سرمه و زن
ازین آب بخورد و آن نوشته ار از قدو باز کند و حبیت دارند
کشند و جامهای نوی پوشند و در تواب و نخدای تعالی ایش از افرند
کراتست کند با ذن اسد **فَلَمَّا أَنْفَلَنَ سَيِّدَ اللَّهِ وَيَتِمَّهُ**
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَالْمَالُ كُلُّهُ لِيَحْكُمُ حَمْيَتِنَ يَتَاءُ وَاللَّهُ ذَلِكَ الظِّلْمُ
این آیه را روز پچشنه د ساعت مشتری یا ساعت نهر بر پشت **جهه تویوق**

كَنْ شَالِ الْجَنَّى مُقْعِدٌ حَسِيبٌ وَمَا شَعَوْا مِنْ هَيْ فَإِنَّ أَنْفَلَ لِيَهُ

این آیه را دو طرف پاک نموده سی عبارت چاه بیشید در مردم اول آذربایجان رومی
دَخَتْ جهت بار او زدن

وَأَزَادَهُمْ بِأَيِّ رِحْسَتِيَّةٍ بِرَبِّي گرم بیزد میوه پسیار باس آرد ده با خوبی
پرداز داشتند آیه دو طرفه از سفال یا از جامده مردی بخیل نویسید و بکابه
برده و اگر این آیه در تعظیم از سفال یا از جامده مردی تعلیم بخیل زدن داشتند
آشیان این آیه سایه شد خنزیر نویسید هر کس از اینها خوددارد دوست نه زشود

و بهم خارج را در وقت خود ادا کنْ وَاعْتَصِمُ بِحَلْمِ اللَّهِ

بِجِنَاحِ الْأَنْفَوْدِ وَأَذْكُرْ فَرَغْتَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
إِذْ كُثِّمَ عَلَيْهِمْ الْأَنْفَوْدُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاجْتَهَمْتَ بِعَيْنَهُمْ إِخْرَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَىٰ فَاحِدَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَهُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ
كُلَّهُمَا يَا تَعَلَّمَ كُلَّهُمْ تَذَدَّتْ مُؤْكِنْ كِنْكِرْ أَمْهَمَهُ يَنْعُونَ إِلَيْهِ
أَحْمَرُهُمْ مُرْقُونَ يَالْمَرْقَنْ وَسُونَ عَنْ إِلْدَرْ وَأَكِيلَكَهُمْ لِلْمَغْنَنْ

چون این آیه مایه پوست هم بوده بیزد و در شبینه عیاشی مکرراً پاک شد
میان ده س

مَنْ لَنْرُوْدَهُمْ آبَثَاهُ نَوْتَ دَوْرَهُ خَنْبُونَهُمْ دَوْسَنَهُ فَوَهُ لَفْتَ اَنْدَهُ
طَرِيقَهُ مَوْلَفَ الطَّلَوْبَهُ اَلْفَهُ بَنْ لَلَانَ كَنْدَكَهُ يَلْفَ اسْبَهُنَهُ كَالَّهُ

آهون یا سی شرطی که باطمانت باشد و نوشته در خود چه اجدان پراهن مردی

که مسعود و صاحب روایت باشد هر کس از اینها خود نکاه دارد خدا ی

جهت برکت دارد **تعالیٰ اور توفیق دیده تو بدوا کار آغاز ابد و دکان یا سرمه سرای آیه بیزد**

در بکت پسیار بخطه بور آسیده و ایواب رزق براو کشاده کرد و داکر می عضل

آشنا با خود دارد مطلوب او باسانی میترسند و ادناه است

أَفَيْرَدِينَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَلَهُ أَكْلَمُنَ فِي النَّوَافِدِ وَالْأَرْضِ

طُوعَادَكَهُادَهُوكَهُ تَرْجَعُونَ قُلْ أَنْتَيَا إِلَيْهِمَا إِنْرِ عَلَيْنَا دَمَا

أَنْزَلَ عَلَىٰ بِرْهِيمَهُ وَأَشْعَلَهُ مَا يَحْتَقَ وَلَعْقَوبَهُ كَالْأَبَاطِهَهُمَا وَيَهُ

مُوسَىَهُ عَيْنَهُ دَالِلَتِيُونَهُ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَنْقَفَهُ مِنْ أَحَدِهِمْ وَمَنْ لَهُ

مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَبْعَ عَرَبَ الْإِسْلَامَ دِنْيَاهُنَّ يَقْلِمَهُهُ وَهُوَ فِي الْأَنْوَهِ

دَفْعَ خَفْقَانَ این آیات را در ظرفی از سفال نوزدید و از اباب باب

یا آب پاک یا آب چایی که شیرین باشد و آفایی بآن نیزه بشوید و

شجره خفچان و ضعف دل زایل شود و از عبادت عیاشی نتوالت که

چون اپسی بسلام باشد و در برشپتن کس را رسمه دارد کوش

رات او بکرید ای رادر کوش چه بخواهد بصلاح بازاید

بِلَكَامِيَّ

رَبِّكَ بَلَّةَ الْأَنْفَسِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُنْزَلَتِنَ لِيَانَ تَصْرِفَ وَتَسْعُوا
 فَيَا تُحَمِّدُهُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يَمْدُدُكُمْ رَبِّكُمْ بِجَنَّةِ الْأَنْفَسِ
 مِنَ الْمَلَكَةِ مُسْوَمَّاً وَمَا حَجَّلَهُ اللَّهُ أَلَا بُشَّرٍ يُوَلِّهُمْ
 مُلْكَكُمْ وَمَا النَّصَارِيَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ اينَ آياتِ رَادِ
دفع حرف
 نَيْشَبُ جَمْبُونِي بِشَرْطِي كِبَادُونِي بِشَدَّدِي وَجُونِي نَازِصِحِي بِنَشِيدِي
 تَابُوقَتِ طَلْمِعِ آفَاتِ دِبَدَرِي تَقِيَّعِ مَشْغُولِي بِاشْجُونِي آفَاتِ بَلَّشِي
 دُورَكَعِ نَازِكَنِدِ دَرَكَعِ اُولِي فَاتَّكَدِ وَآيَةِ الْكَرِي بِكَوَانِدِ دَرَكَعِ دِمِ
 فَاتَّكَدِ وَآمِنِ الرَّوْلِ تَآخِزُورِهِ وَجُونِي سَالَامِ نَازِ بازِدِهِ دَرَكَعِ بازِ
 كَنِدِ دَرَكَعِ بازِ بَكُوبِي بِسِي اسْدَالَالَّا الَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوكَلَ وَهُوَ بِالْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ وَآيَدِي رَاجِنَوَانِي بِاَنْوَسِي دِوَا كَارِدِي اَنْپَادَاهِ يَاطَالِي بِسِي
 بَاشِدَاعِنِ كِرَدِ دَرِي بَزِجَنِي يَا غِيرَادِي مِي تَرَسَّتِنِي زَالِي شِدِ
 وَمَا حَجَّلَهُ اللَّهُ أَلَا بُشَّرٍ يَأْكُلُهُمْ قُلْبِكُمْ وَمَا النَّصَارِيَّ
 إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَافَيِنِ الْمَنَنَ لَهُمْ
 أَوْلَكُسْهَمِ فَيَتَقْلِيُونَ خَائِنِي هَرَكَسِي اينَ آيَيْبِيَارِ خَوَانِدِ دَرَوَقَتِ
 بَرِشِنِ غَلِيَكَنِدِ وَأَرِامَقَبُورِ سَازِدِ دَرِكَرِو زَجَدِ دَرَوَقَتِ نَازِ اينَ آيَيْ

بِجهة طَفْرِي دَشِنِتِ

بِنِ التَّلْجِ وَالْأَنْهَمِ يَادِدِدِ الْفِتِ بِنِ قَلْوَبَهَا طَاعِنِكِ بَعْدَ اَنْ اَنْ
 يُكَلِّنِ فَوْدَارِ دَشِنِي اَنِ دِيكَرِي اَزَدِلِ دَهِيَرَوِنِ رَوَدِهِيَانِ اِيَشِ
جهة بَعْدِ حَنِ
 دَهِيَتِي پِدَشِنِو دَكَرِيَانِ آيَيِ دَادِرِو يِيشِي يَا دَاعِيَيِ بِنِيَدِو بَانِخِيَكِ
 دَارِدِ حَنِ اوْهِكِسِي قِيلِ كَنِدِ دَهِيَرِهَا اِشِنِامِ كَنِدِ
لَنِ يَصِرَدِكِلِكَلِلَّا دِي قَانِي بِعَلَمِكَهُ وَلَكَلَّا لَازِيَادِهِ لَأَضِرِونِ
بُصِرتِ عَلَيْهِمُ الدَّلَلَهُ وَلَلَّخَلَّهُ اِنَّمَا اَعْقَوُ اَلْأَجَلِينِ مِنَ اللَّهِ وَجَلِ
 مِنَ النَّاسِ بِاَوَايَعْضِي مِنَ اللَّهِ وَبُصِرتِ عَلَيْهِمُ الْمَلَكَةُ ذَلِكَ
 بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَأْكُلُهُنَّ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ اَلَّا يُنَيَا وَيُغَيِّرُ
بِجهة طَفْرِي دَشِنِ حَوِي ذَلِكَ بِعَصَوَادِكَأَوْلَى عِيَدَدِهِ اينَ آيَيِ دَادِسَاعِتِ شَمِنِقَشِ
دَرِيَتِ حَبِ كَنِدِ شَمِيرِي بِسِنَاتِ نِيزِهِ يَا بِرَغْدِكِهِ بِرَنِسِي دِي بِرِسِرِي بِرِسِرِي اِرَالَاتِ
 حَبِ بَاشِدِ بِشَرْطِ اَنْكَلِنِعَشِنِ طَهَارَتِ بَاشِدِ دَرِوَزِهِ دَارِبُودِهِرِكِسِي اَنِ
 اوْبِودِ بَرِدِشِنِ طَفْرِي يِيدِو اَوْنَاهِرِيَتِ كَنِدِ دَرِكِي دَشِنِ دَشِنِ اينِ بِرِي
بِاَذَهَتِ طَلَبَعَانِ مِنْكَرَانِ تَقْتَلَهُ اللَّهُ وَلِيَهُمَا وَسَعَلَهُ
 فَلَيَتَوَكِلُ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ صَرَكَهُ اللَّهُ بِسِدِي وَانْتَدَدَ اَدَلَهُ فَانْقَوَالَهُ
لَمْلَكُسْمِ شَكِرُونِ اِذْ تَقْتَلُ الْمُؤْمِنُونَ اَلَّا يَكُنْ فِيْكُمْ اَنْ يُعَذَّبُهُ

را بِحَاتِي ارْظَلَاقْشَكْنَدْ وَبَعْوَدْ عَبِيزْ بُجُورْ كَنْدَرْ دَهْمِيْ كَقْرَدْ حَاجِفْ
 بَاشِدْ بَاخْزَدْ دَارْ دَرْ شَمْ طَفْزَيْ دَهْ لِيَقْطَعْ طَرْقَانْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا فِيْكُبِهِمْ فَيَقْلِبُوا أَهْلَيْنَ لِيَنْ لَكْهَمْ الْأَمْ
 شَنْ أُدْيُوتْ عَلَيْهِمْ أَدْعِيَهِمْ فَالْهَمْ طَالِبُوكْ اين آيمْ رَابْ
 سَغَالْ كَهْنَهْ نَوِيْسَنْ دَرْ مَوْضِيْ نَازَنْ آمَوْضِعْ دِيرَانْ شَوْدْ وَكَرْ بَوْتْ
 آسِيْ هَرْدَهْ نَوِيْسَنْ دَرْ مَكَانْ اِنْ اَذَنْ آنْ مَكَانْ دَكْرَهَارْتْ بَزَرْ
 الَّذِينَ يَعْقُونَ فِي الشَّاءِ وَالصَّاءِ وَالكَّاهِنِينَ الْعَيْنَظِ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ فَاللهُ يُحِبُّ الْحَنِينَ كَالَّذِينَ إِذَا أَضَلُّوا فَاحْشَأْهُمْ أَطْلَوْ
 أَقْهَمْ ذَكْرَهَهْ فَاسْتَغْفَرَهَهْ وَالَّذِينَ يَهْمَ وَالَّذِينَ بَ
 إِلَاهَهْ وَلَمْ يَصِرْهَهْ عَلَى مَا أَفْلَوْهُمْ يَعْلَمُونَ أَوْلَيْتَ جَرَاهُمْ مَغْفِرَهْ
 مِنْ دَهْمِهِمْ وَجَنَّاتِهِمْ جَرِيْنَ تَحْتَهَا الْأَهْمَارِ عَالِدِينْ مِنْ مَوْعِدِهِمْ الْعَادِ
 دَفْرْ شَحَاصِهِمْ هَكَسِ اين آيمْ رَادِيشِ بَعْدَ اَنْ اَخْفَتْ بِرْ كَاعْذَنْ بَوْسِيدْ وَبَانْ بَوْسِيدْ
 «رَصَاحْ بِشْ پَادِشَاهِ يَا حَاتِي يَا كَيْلَهَهْ يَا دَهْكَنْيَهْ رَوْدَارْ شَرِإِيْانْ اين
 شَوْدْ كَجْ ضَرِبَادَزِيْبْ بَاذَنْ اَسْتَهْ لِيْ
 وَسَارَ عَوْالِمَهْ خَفَرَهْ مِنْ ذَكْرَهَهْ وَجَنَّهَهْ عَرْضَهَا الْمَوَابَهْ فَالْأَرْضَ

أَعْدَتْ

أَعْدَتْ لِلْتَّقِينَ الَّذِينَ يَنْفِعُونَ فِي الشَّاءِ وَالصَّاءِ وَالكَّاهِنِينَ
 الْعَيْنَظِ وَالْعَافِينَ عَنِ التَّأْرِيْخِ الْمُحِينِ يَنْ دَوْأِيْ بَحَبَهَهْ تَكِنْ غَبَّهْ
 دَفْرْ شَرِطْهِهِمْ وَشَرِطْهِهِمْ جَابِهَهْ دَفْعَهِهِمْ بَنْ بَوْسِيدْ قَارَادِيشِهِمْ
 وَظَالِمَهِهِمْ بَعْدَ اَنْ اَخْفَتْ بِرْ كَاعْذَنْ دَارْ دَرْ مَقْصُودْ حَاصِلُهِ
 بَعْدَ اَنْ اَخْفَتْ بِرْ كَاعْذَنْ دَارْ دَرْ مَقْصُودْ حَاصِلُهِ
 اِنْ يَسْكُنْ كَمْ قَرْ قَدْمَسِيْنَ الْعَقَمَ قَرْ مِثْلَهِ وَتِلْكَ الْأَيَامَ نَدَاوَهَا
 بَيْنِ النَّاسِ فَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ اَمْتَوْا وَيَخْنَدِمْنَهُمْ شَهَدَاءِ وَاللهُ
 لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلِيَحْسُنَ اللَّهُ الَّذِينَ اَمْتَوْا وَيَحْتَجِنَ الْكَاهِنِينَ پُونْ حَلَمْ
 جَهَةَ عَزَّلَهِمْ
 ظَالِمَ بَاشَدَهِرِيَتْ اَزْدَرِيَتْ بَاشَدَاهِيَتْ آيمْ رَابْ سَغَالْ نَوِيْسَنْ كَلَاهِيَتْ
 سَاخَهَهْ بَاشَنَدَهِهِمْ اَنْ ظَالِمَ بَارْ بَانْ بَوْسِيدْ دَرْ تَحْكِمَهِهِمْ دَفْعَهِهِمْ كَهْنَهْ اوْ رَاهِيَتْ
 مَرْتَهِهِ دَسْ دَهْ وَمَعْزُولَهِ كَرَهْ دَمَ مَاجِدَهِهِمْ لَارْسُولَهِ مَدْحَلَتْ مِنْ قَبْلَهِ
 الرَّسِلِ اَفَيْغَاهَا وَقَلَّ الْعَلِيَّمَ عَلَيْهِمْ اَعْقَابِهِمْ اين چَنْ كَلَاهِيَتْ آيمْ بَوْسِيدْ جَهَتَهِمْ
 بَرْ وَرَقْ آهُو وَبَآنْ بَوْسِيدْ اَنْعَلَهِمْ بَادِمْ بَالْفَلَاعِوْلَهِ لَاقَهَهِمْ اَلَّا
 بَالِسِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَاين حَرْ وَقَيْزِيْ بَآنْ بَوْسِيدْ هَعْ هَعْ هَعْ
 هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ هَعْ
 اَبُو يَهِي كَيْهِي كَهِيَهِمْ دَارْ دَهْزُونْ بَسْتَهِهِمْ شَوْدْ وَكَرْ زَيْنِيْ باشَدَهِهِمْ اوْ رَاهِيَهِمْ

بغلي از چوب موره نویسده اسم آن شخص ايران قطمه سفال نويسي
واین آيه را برگردان آن بُزوپه از فعل حضور عمل که آتش خورد شاه
و آزاد رجا یي شاهزاده که اين شخص زان آب بخورد و بحال اصلیه
آيد و آنرا دشاده و حاکم بر عیت متغير شد نام آن حاکم یا پادشاه
و مادر و پدر او بركا غذی بُزوپه در موضوعیه بلند رازان نیشه
يا در گویی که نزدیک بوضع آن حاکم یا پادشاه بگشته باشد پا ويزد به
عيت منفی و محربان کرد و چون میان زن و شوهر مخالفت
آن موهم زر و صورت هر دو بیان زدن و بُزوپه صورت مردم زن
بُزوپه که از فلم می بگشت نقش کند پس این سوره را برپا
آه و بُزوپه برعفران و آزاد همیان هر دو صورت نهاد و صورتی
روبر و نهاد و در زیر درخت میوه دار دفن کند مخالفت میان
ایشان بطریف شود و بعضی از علا این عمل اماکنه داشته اند
زیر گاه تصویر در شرع منثورت و آن رجاه و کار رز و پیش کم شود
این آيه را در ظرف مس سرخ نویسده ياب پاک بشوهد یاددا
آب با آن حیوان دهشیر او زیاده شود و آن رججه عسر البول

حجه تحویل
زن دشوه

حجه زیادتی
آب و شیر

باشد این آيه را در سر قصه بُزوپه کي برداشن او پا ويزد ارجانب
و دیگري بر جامد او ارجانب پس دیگري جان بیند كه بزرگ
او بشد آن نون باز ایستاد با ذهن استعمالی و اگر آيه را تمام نویسي
و تمد او اینست بعد از کله علی اعقابكم و من یکل علی عقبتیه لَنْ يَصْرَهُ
ثیاد بِحَرَّالِ اللَّاتِي كَنَّ و اسماي چهار فرشته مقرب بعین اسرافيل
و جریل و میکائیل و عزایل براطاط آن نویسید هر کی خود را در مقول
القول کرد و از شرمن و انس محفوظ باشد و اگر این آيه را غلط کند
بخاتی از آهن در ساعت شمس از روز دوشنبه بوقت زهراء رفته
باشد و زاید المثر بود هر کی آن خاتم را در آنست کند بوضی کردار آن
منظمه طلسی پشتد آن طلس باطل کی دو تا شیر نکند و اگر آن اشاره
بمصدری یکند بوش باز آيد و اگر آن خاتم را پر موم زند و آن موسم
را بخورد کند در زیر دامن پتختا خاصه آن مرض زایل شود و اگر این آيه
دین عرس و
دین مار
بر جای عقی فوائد که بحر مشغول باشند سرایان کار گزینند و اگر
این آيه را پر دیوار خانه نویسند مارعکشدم دران خانه نیانند
لَعْنَةً أَنْزَلْتُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمْ أَمْتَهْ لَعْنَةً لَعْنَتِي طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةً

بجهة باطل شد
ذهب حظ دهن

قول مجید آیه را بخواهد و باید صاحب اود منشغایا بدین قلم
و اذ اخذت ناریتا و سکم و مفعنا و قیم الطور خند فاما آنکه بتو
قالوا سمعنا و عصینا و اسریلوفی قل بهم العجل سکتم
قل بسما ایام سکم یه ایانکر را بجتن تمادیں

چون دشمنی داشته بود و خواهد کرد هن و حفظ او باطل شود این آیه
را روز شنبه بقطع علوان خواهش باود و همان پیش از سبزه مطلوب باشد شد
و باعومات شیاطین علی ملک سیمین و معاشر سیمین و مالک
الشیاطین کفر فاعلی علیون آن که انتقام نهادند ایشان ایشان علی الملاجئ
پیامبر همه رث و مادر رث و مایعیان من سختی نیافردا افشا
نهن فتنه فلا نکفر فی علیون نیهمان ایقفر فتن به
بین المزعون و حجه و ما هم بضارین به من احمد ای
یادیں الله فی علیون نایض هم ولا نیفع هم فلقد علی من
آشتریه کاله فی الکنیه من خلاق دلیشی کشیدن بالفهم
این آیات را در طشتی از من بتویپند و آنرا یکند و بخوار کند و با
بشوید و ازان بخورد حرمایش بگند و آنرا مسحور بگشید بترشود و آنرا

بجهة آنکه حرب
کار نکند

با

بین آب مجذون یا مسحور یا کسی که او را جسم زخم پسیده باشد غلن کند
حخت یا بد و شیخ ابوالعباس محمد الداوده که چون صورتی از فقر حیثه آنکه دستی
بظرف شود
باشد و قدری موی کر بدو کلب براند و نه صورت پنهان کند و این
آیه را بران صورت بزیده و میان دوکن که میان ایشان مخالفت
باشد برشت آن صورت نوی پنده و این صورت را در آیه اپناءه سرا ی
ایشان دفن کنید بعد از خوارد یک روز نزیرها شنبه میان ایشان تفرقی
و با یکه از خدای آن بررسد و میان دو طالابین علی گند که بست
و لاجعنَ النَّبِيَّ إِلَيْهِ الْتَّائِسُ وَ لَمَّا وَلَّتِ الْخَدْرُ مِنْ مَقَامِهِ
مُصلی و عهدنا ایل بر همیم ما شعیل لشیطان طهر استی لیطائفین و
الملک السجنو د چون این آیه را در وقت خواب بخواهد از خدای
در خواب کد در وقت معین از شب پس از شود مطلوب باشد آیه
و اذ ریقع از هم لتفاوت دهن ایشان و این محیل دینا تعقب میا
إِذْ رَیَقَ از هم لتفاوت دهن ایشان و این محیل دینا تعقب میا
از دنیت لیلیع علم این کسی را یوسف بشد این آیه را در طبور نویسید
بزرگران و کلاب و آنرا آیا پاک کن و پسیده بشوید و اشکی که را دکا فرد
سوده با آن اضافه کند و بخورد آن هر من بظرف شود و آنرا آیه را بر

وَذَاهِهِمْ مَا فِيهِمْ يُظْنُونَ بِاللَّهِ عَزِيزٌ خَلَقَ الْأَهْلَةَ
يَقُولُونَ هَلْ نَائِمٌ الْأَمْرِينَ شَفَعَ قَلَّتِ الْأَمْرِكَلَهُ اللَّهُ يُخْفِعُ فِي
أَفْرِهِمْ مَا لَا يُدْفَعُ لَكَ يَقُولُونَ لَوْكَانَ لَنَائِمٌ الْأَمْرِشَيْمَا
قُلْنَا هَاهَنَا قُلْ لَكُنْتُمْ فِي بَيْنِكُمْ لَبَدَ الَّذِينَ لَكُنْتُ عَلَيْهِمُ الْقُلْ
إِلَى مَضَاحِيْهِمْ وَلَيْلَتِي اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلَيَحْصَرَنِي

فَلَوْ كُمْدَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ دَارَ الصُّدُورَ اکرکی رامهی بع بش
بَامدَنْ هَمَا

آیدیچهل وزبر و زچهل نوبت این آیه بخوان آن هم که بخت شود و اگر
پست و نه روزه روز نزد ه با بخوان اند به علیهم خلاص شود و اگر بسته
تو اکری هر روزه با بخوان تو اگر کرد و اگر حکمت اهل عیال هر روز پزخ!

دُفْعَتْ
دُفْعَهُ دُوْس
دُخْنَام

بخوانه مطلوب حاصل شد و اگر و مقابل هشتم بخوان سقوط و کرد و هر چند
قوی بود و بجهة وضع در سر هفت با بخوانه باشد و اگر از این
و برگردان است بند که اوراخام باشد زایل د و این آیه مشتمل حرف
نجیات **وَلَا تَخْبَئَ الَّذِينَ هُلُوْنَ بِسَيْلِ اللَّهِ إِنَّمَا أَنْجَى الْأَخْيَاءَ**

عِنْدَمِنْهُمْ يَرْهُونَ هُلُوْنَ يَا أَتَهُمْ مِنَ الْمُنْفَذِيْهِ دَيْبَشِرُونَ
بَالَّذِينَ لَمْ يَعْقُوْهُمْ مِنْ حَلْلِهِمُ الْأَخْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَرْهُونَ

حری فید نویس در معراج خبار در چهار و بیرون خود من بیدند و بعد از آن
آزاد نظری نویسند و آنرا آب باران بسوی پیان آبرادر موصی
که گان د فینه بکشد پاک شند و خود من ادرا منوضع سرد هندیه بالای آن
دفیسه با پسته **فَيَكْفِيْكُمُ اللَّهُ وَهُوَ الشَّمِيعُ الْحَسِيمُ**

جنت و آمدن
 حاجات

هر سی جهاد نهاد صحیح پس از آنکه سخن کو بیان آیه را هفت بار بخواند
خدای تعالی جمله های اود راز و ذکر می کند و اگر آزاد و رسازد
بعد از پرخواز فریضه بچ حمزه محتاج نکردار و مهد مدادات او حاصل کرد
لَذَّتِي تَعْلَمْتُ وَجَهْنَمْ فِي الشَّارِقَةِ لَوْلَيْتَكَ تَبَاهَ تَرْضَهَا فِي الْجَهَنَّمِ

الْجَهَنَّمُ وَجَهْنَمْ مَا لَكُنْتَ فِي لَوْلَا وَجْهَهُكَمْ عَطَرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَذْوَالِكَابَ لَيَعْلَمُنَ أَنَّهُ الْمُلْكُ مِنْ رَبِّهِ وَكَلَّهُ يَعْلَمُنَ عَالَمُونَ

دُفْعَهُ د
دُغْسِرِه

این آیه لغوه فاعل و شیخ را هفت بکرید یا مام و بین که از اینکه
جلاده و بکشنده و رکشن کرد این آیه را در ان بسوی بیک و کلام

و تاب پاک بسوی و صاحب لتوه ازان آب روی غوی بسوی و بعد از

شیخ رهی سپاه است دران یا م طرکنده و زیجین کند لتوه

زایل شود و اکراین آب بصاحب فاعل یا شیخ پیره آن هنوز نیزه

کس بیرون اند این آیات مداومت خاید ل و پاک کر دار غلوش
جنت اعتماد
خالص
 و برایان خود ثابت بماند از رسوایی دنیا و آخرت این گرد و کاره
 ظرف میں بذیسه باب رفم بسخونی کی کش بخیزی شو اندر کرد چون
 ازین آب بخورد و وقت شب که خواه بر تو اند خاست
یا ایها الذین آمنوا صبروا و حاروا و ابصروا فاقه الله نعلم لکم تعلوون
جنت سلکردا
 این آیه را بر نان جو نویسنده بینه کریمه پادشاه یازین سلطنه و ناسار کا
 آن کریمه پائی و ناسازی از ایاثان زایل شود و در عرضی کت آورده
درین سلطنه
 که آن را بر نان میده بتوی پند و بد من و شیخ ابوالعباس محمد السدا و لاد
تو بگدون از
 که آن را بر کله سفال سفید بزید و باب پاک بتوی یا بر کره نان نویس
شارب
 و بشرا بخواره دهه تا بخورد شراب بطبع ادکمه شود و ازان توکنه
پیوه نسا
 حضرت رسول صلی س علیه و آله و سلم فرمود که کس
 ک سوره نسا بخواند بخنان باشد که صدقه داده باشد بعد ده مومنی که
 میراث یافته باشد از مرد و زن و چنان با شناساره ی تو اب که بنده خوبی
 باشد و آزاداره باشد و امام دعمرصادی علیه السلام منقول است
 کچون این سوره را بتوی پند و چهل دزد رخانه خودنکاه دارند بعد از

وَمَنْ أَتَيْهِ بِحُبْشَ نَوْرٍ بِنَوْرٍ بِعَقْرَانْ بِعَقْرَانْ بِعَقْرَانْ
 بشیوه را بعید از نار و قن بجزر و بعد از هرچیز نار و بتحصیل عزم
 و صلاح و قیوی حاصل آمده دلیر کرد و **الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ** ایشان
أَنَّ أَنَا إِنْ قَدْ جَعَلْتُكُمْ كَذَلِكَ فَإِنْ هُمْ مَا يَعْمَلُونَ
 و قالوا لاحبنا اللہ و قم الوکل فاقتلوا این عقیقین اللہ و فضل لہ
مَنْ هُمْ حَسْنٌ وَّاَتَوْلَادَهُمْ اللہ و اللہ ذرا فضل عظیم این آیه
 برپوت آهون نویسیده در زیر نکین خاتم نموده که آن خاتم را با خود و این
 نزد پارشی ای یا حاکمی در آیه دادی تعالی شرایع این فکر که عزیز نموده
إِنَّ فِي عَلَى النَّعْوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا خَلَقَ اللَّهُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا
لَهُنَّ الْأَكْبَرُ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا وَعَدَ وَمَعْدُوا وَعَلَى بُرْئِهِمْ
 یتغذیون فی خلق الشعوب فی الأرض ربنا ما خلقت هندا ناطلا
سُبْحَانَكَ فَقَنَاعَدَابَ النَّارِ ربنا اند من مدخل الشیو و ففت اخون
 و مال لطالمیں من الصاریب ربنا ایتام معاً ناما دیا یا دھیلیا مان ای
أَمْثَلُكُمْ كَذَلِكَ مَا شَرَبْتُمْ فَأَعْفُنَّكُمْ لَذَذَنْتُمْ عَهْرَعَنْتُمْ
الْأَبْشِرُ مَرْبَنَا فَأَتَمَّا وَعْدَنَا عَلَى مُكْلِنَةِ الْجَنَّةِ أَنَّكُلُنَّهُمْ

من انسانی بحقیقته الایات و آن صور ترا دخیره پیش که از لفظ میست
 مانده باشد و در مقبره قدمیه دفن کنند آن شخص برقا در نشود بمحبت داشتن
 و پس از مرگ دشوت بر ایشان غایب شد. باین نوع عمل کرده اند
 و خلاص شده اند و از خواص این آیه تعریق است میان زن و مردی
 که با یکدیگر بجرائم اختلاط دارند با نظری که قدری فرسایه بگیرند و ازان
 صورتی ساز دشپیش بگردند و از تبرخ صورتی ساز دشپیش بزن و پسر
 صورتی نام اد نام هار و بتویید و این آیه را بر قطعه از پوست آن
 که کهنه باشد بنویسد و آزاد راین هر دو صورت چند در موضوعیک این
 بشند و دفن کنند میان ایشان افراد واقع شود

مَنِ يَأْتِ اللَّهَ بِلِينَ لَهُ وَيَهْدِي كُنْ الدِّينَ مِنْ قَلْمَرْ وَيَوْبَ عَلِيمَ
حَكِيمَ وَاللهُ يَرِدُّ أَنْ يُوبَ عَلَيْكُمْ دِرِيدَ الدِّينِ يَعِنَ الشَّهَادَةِ
أَنْ يَمْنُونَ إِلَيْكُمْ حَلَمَرْ يَرِدَ اللَّهَ أَنْ يُخْفِتَ عَكْمَ وَحْلَى الْأَبَانَ حَصِيفَا

این آیه را بر پوست کو سفندی که مدعی عیج باشد بنویسد و با خود دارد از این
 رفق رکز مانه نشود و قطع پا با نهایی دور بر و آسان کردد
جهه قوهت راهیت
ما اسایی دفعه پایا

آنرا پرون برند و در دیوار حاذ آنرا پمان گشته بک صاحب جان بخواهد که
 دهان خانه باشد مشهود اند و این خانه بود با ذهن الله
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذَا قُوَّادُكُمْ كَمَا أَنَّ الَّذِي خَلَقْتُمْ مِنْ تَغْيِيرٍ فَاحْدُهُ وَحَلُوتُ
بِنَهَازٍ وَجَهَادٍ ثُمَّ هُمْ مَارِجًا لَا كِثَرٌ وَثُمَّ إِذَا قُوَّالَهُمُ الْأَنْقِيَّاتُ الْأَنْ
بِهِ وَلَا لَحَامٌ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَحْمَةً این آیه نافع است بر در ذین
 که ایشان را در زندگی خود در نیش محب جمع آنرا نبین عفران از نقطه بی طول او بی
 جاند کی او را نه پسند پس آنرا بخورد و با ذهن محبت دارد شب محب جمع بین
 دستور عمل کنند مطلوب حاصل آید **حُجَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْفَاقَكُمْ**
بِنَكُوكَ حَوْلَكَ وَعَمَاتِكُمْ وَبَنَاتِ الْأَخْرَاجِ تَبَانَ الْأَخْرَاجِ وَنَهَاءَكُمْ
الَّا إِيَّاهُ أَضْعَفَكُمْ وَلَهُ أَنْكِرُكُمْ مِنَ الرَّئَاسَاتِ فَإِنَّهُمْ
قَرْبَانِكُمُ الَّا إِيَّاهُ يُحْبِرُكُمْ فَنِيَكُمْ كَلَّا إِلَيْهِ خَلَمْتُمْ هُنَّ فَلَاجِعَ
عَلَيْكُمْ وَحَلَالِيْلِ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ
يَجْمُعُ إِيَّاهُ الْأَخْرَاجِ إِلَيْكُمْ سَادَتِكُمْ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَغْزَارَ الْجَنَاحِ
 این آیه بجهت عقد الرجال مجربت بنویس نام انسخنی نامه دارد و موصولی
 ساز دو نوشته در میان صورت هند و بکویی یا فلان این فلان ذلب شده
عقد الرجال

آذاب

جندل طلبی

پون زنی ساخاوه کی که خاستگاری کند در و ز محبصه وقت طلوع
 این آیه را بر قطعه نویسید از عالمه دفتر کبر که نعروں شده باشد و
 آن قطعه را با خود نگاه دارد مقصود حاصل شود سخن او اجابت کشید
 و میں یا خارجی بین اللہ یحکم فی الا رحمۃ الرّحیم حَمَدْ مِنْ بَیْخَ
 مِنْ بَیْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَيْهِ دُمْرُهُ وَلِمِنْهُ لَهُ الْمُوتُ هَقَدْ وَقَعَ أَخْهُ
 عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا أَرْجِحًا هـ که نایین آیات ناید است سـ
 کار نکند جمهـا که محـاد

خود نویسید بلیه وقت روزه روزگیریست در اول روز پیش از المظفری
 خود را باید که برصویست سحر بر او کار نکند در مدت حیات او شرخ
 ابوالعباس سهمه ایسا درده که پکفت راست نویسید بر و عن کار و شرط
 نکرد که بر راست راست نویسید و بجهود دارد سحر بر او کار نکند
 لَا يُبَثِّلَ اللَّهُ الْجَنَّةَ إِلَيْهِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ حَلَّ لَقَّكَانَ اللَّهُ
 سَمِيعًا عَلَيْهَا سـ این آیه ساده پیش کی نویسید پیار کو باشد توجه
 بخن نزد کند بخن نکش کند و اکراز را زیر پیش است آهون نویسید و بازد
 دارد و نزد ظالمی یا حاکمی رد که از در تساک باشد و این آیه نکر می
 خواسته باشد این کرد و سچ خضر براد نرسد و نیز گفته اند کار کی

یَمْبَدِيَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَصَوَالَهُ فَلَمْ يَرْتَفُوْيْ بِهِمْ

الْأَرْضَ كَلَّا لَمْ يَمْنَ اللَّهُ حَدَّيْتَا سـ این آیه در شب شنبه بخن نزد
 اف دست راست نویسید و چون زن در خواب باشد گفت دست راست

بسیمه از نزد هند آن زن خبر کرد آنچه در دن اشتبه باشد بجهان که پد آ

خن میکند إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا كَفَرَ مَنْ تَوَدَّ إِلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ

وَإِذَا حَكَمْتَ مِنْ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمْ بِمَا الْعَدْلُ إِنَّ اللَّهَ

شَمِيعٌ لِّظَلَمِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بِصَيْرًا پون کی چیزی دفن کند در

موضوعی و بعد از آن منوضع راز موش کشاین آیه را در طرف پاک نماید

و باب باران نیز بروی و پاشد آن آبرادران موصنی که کان دار محل

آن دفین بر او مشکفت کرد و اکراین آیه را پر پست شیر نویسید

خاصص ظالمی را با خود دارد ظلم او آخوند و بعد از آن حکم را بسی

من شفعت شفاعة حننه یکم به تسبیب مهاد من شفعت خانه شنیده یکم

کفان شهاد کان اللہ علی کل شی میگشتا سـ و اذ لحیم شفعته مخفیایا خشن مهاد از اللہ میگان على کل شی حیبا سـ اللہ لا اد اهـ

یا بعده شهد ای نعم القیمة قل اذ کب فیه و من اصلیق من اللـ

شجاعه اطمها که دن
 آبند در دل پـ

بعـیافت دینه

محمد آن ظلم از
 طبقت ای پـون

ذَلِكَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكُلُّنَا يَا أَنَّهُ مُحَمَّدٌ

جمهور اعتقاد
خاص

اين آير بجهة تقویت ایجاشت و زیالشون شک دعاصل شدن یعنی آن
در زرده نهاده زنگه که اهل آن روز یک هزار شاهد در درجه رشنها اطلاع
گند بچشم یک چشم ای باشد و دران شبهه پنهان پس پیغامبر پیغمبر ایضاً
خفقان و از ده رکعت نهاده که از داده داعیه اسلام دو گرت سجان اسکویی
و از خدا ای تعالی راه راست طلبیم این آیات را اینجا نمایم
دبابی بر ابتویید و در جمیع چیز پنجه و مطلوب حاصل
یا ایها الناس قد جاء لکم بیهان من مرکبکن فاتحنا اللہ عزیز امین
کما مالذین آمنوا بالله و اعتصموا به فیصل فهم فی محنتهم
و فضلهم یهدیهم صراطًا مستقیماً اینجا یه بجهة دفع جادله
روز یک شنبه و زده داده و این آیر بر قسطه ایضاً یک نویسید و با خود
بر خصم غلبے کند و دلیل و محبت خصم به باطل کرد و اگر کسی را بپرسی
باشند این آیر با کلاب و زعفران بنویسد آنرا در زیر کشته
خود نهاده با بر پیش ایشاده کرد و در بعضی مواضع آوره که بشویته و ایش
آن بخورد شفایی بسته مائید حضرت رسول مصطفی علیہ السلام

جهة فضفاض
دشمن

کشیده

این آیر را بتویید و با خود دارد سحر برمی کار نگذ و اگر آنرا بزعفران و طلاق

بنویسد و بآب بازان بتویید و آن آبرابر هر حاکم که باشد حکم بر پیشی کند فارز

حمد زن لیطه طلاق هدالت بتجاذب نگذ و اگر این آیر بر قسطه عالم بزن نویسید که از گزین

پراهن بگرفت باشند که آن پراهن در روز چشمته دخته باشد داده ایضاً

گفت در است اسرایی زنی که سلطه و دین بان باشد بدان اد کوتاهه گردد

ان بد و لخیه او تخفیه او تعقیع اعنی فی ان الله کان عفو و هر

این آیر بجهة عقد االسان مشهور است صورت آنکه دکاغن بکشند و نام او

نام هادر او بتویید و این آیر را در میان آن صورت بتویید و آنرا در

و هن مرچی نند که آنرا موش گیر کویند و هن اور ابید و زند و اور اد و نه

البته آن شخص دیگر چن شواذ کرد بازن آنست تعالی

یا ایها الناس قد جاء لکم الرسل بملحق من و کجا فاما من لخیه که فیان

تکفیل امان الله مای السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحِلْكَةُ يَا أَهْلَ

الْكِتابِ لَا تَنْهَا فِي دِينِكُمْ وَلَا تُنْهَا عَنِ اللَّهِ الْأَعْلَمُ فِي أَنْ

مَنْ يَعْمَلُ مِنْهُنَّ اللَّهُ وَكُلُّهُمْ إِلَهٌ مَّا عَرَفُوا فِي مِنْهُمْ فَإِنَّمَا يُبَارِكُ اللَّهُ وَمَرْسِلُهُ

وَلَا يَنْهَا اللَّهُ إِنْهُوا لَهُمْ إِلَهٌ إِلَّا إِلَهٌ بَشَّارٌ إِنَّمَا يُلْحِدُ بَشَّارُهُ إِنْ كَوَنَ لَهُ

سمم عذر السان

از جامه نایسه و بکویید بحق هذه الآيات أمح الزئمان قل فلان بن فلان
حال مایث، وانت القادر على ما يشا، يا ارحم الراحمن پیران قطعه جا
رادفون کند در قبری که مجموع شد و بکویید حکمت صاحب هذه القبر نوت
الزیادتیه من قلب فلان بنت فلان چون این عمل کرد محبت زماذل
او پرون و داده زاده من کیر دباذن اند تھای

جِرْمَتْ عَلِيْمُ الْيَتَةِ وَاللَّذَمَ وَخَمَ الْحَرَثِ رِيفَمَا هِلْ لِعِيَاهِ الْمُخْنَقَةِ
وَالْمُوْقَوْهَهُ وَالْمُتَرَدِّيَهُ وَالْغَيْظَهُ وَمَا أَكَلَ الشَّيْعُ الْأَمَانِيَّهُ وَمَا
فُرَجَ عَلَى النَّصْبِ أَنْ تَسْتَقِمُوا بِالْأَذَلِمَ وَالْكُفْرِ فِي الْيَوْمِ يُسَيِّدُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ ذِيْكَ فَلَا تَخُوْهُمْ وَلَا خُوْشُونَ أَلْيَوْهُمْ أَكْسَمُلَكُمْ
ذِيْكُمْ وَأَتَمْتَ عَلَيْكُمْ نَعْيَيْتِي وَرَضِيَتْ لَكُمُ الْأَنْلَامُ دِيَنًا
فِي اَخْطَرِ فِي نَعْيَهِ غَيْرِ بَحَافَتِ لِي لَهُ فَيَانَ اللَّهُ سَغْفَرَ رَحِيمَ

این آیه را در طرفی از آنکه نویسنده از امور کند بعلی کی آتش نمیده به
آن خود را از خود بگیرد و بکردهای تعالی او را از حرام خورد و شراب خود
و ربای خوردن و مال تیم خوردن و حفظ و امان خود را در آن آیه را
نود بار بر آن خواند و آر کند میان خمیر کند و آزان یک کرد و آن پر

و سکم فرمود که سوره ماید بخواهاد را هزده حضنه برخند و ده بی
از نامه اعمال و محکم و بحجه او درجه بلند کست بعد در بیود و نصران که
در دنیا نفس میزند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است
که هر کس این سوره را چهل بکار بخواه حضرت حق بخانه و تعالی ادرا
امل پست اور از عذاب نکاهه دارد و بجهة دفع رسانی محظوظ
و بکار بخواهند و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این سوره
ربای خورند و در صدق و امداد و اقامته نهند از در محوظ مانند و اگر بنو
وبشویند و بستی دهند سیراب شود **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**
اَذْفَوْيَا بِالْعَوْدِ أَحْلَتْ لَكُمْ بَهْيَهَةً الْأَنْعَامِ الْأَمَائِلَ عَلَيْكُمْ
جِرْمَتْ لَحْلِي الصَّيْدِ وَأَشْخَرَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَرِيْدُ
این آیه را در طرفی از آنکه نویسنده از امور کند بعلی کی آتش نمیده به
آن خود را از خود بگیرد و بکردهای تعالی او را از حرام خورد و شراب خود

جَمَدَ عَرْبَتْ

شود و صلاح و تعویی در دل او فرار کرد و اگر این آیه را در قطعه از از زیر
نقش کند و در آب روان اهوازه ده کاران آب بخورد نپاند و غیرت
اور احاصل شود و بجهة دفع زماز نایه این آیات را بتوانید بر قطعه

دَفْعَ زَتْ

محمد و سی

وچهار بخش کند و سه بخش آن به دریش دهد و خود یک بخش بخوازد
و سرمه زمستانیم باین دستور عجل کند شرب خمر خوردن حرام را
دستن کرد و این تزدیک نمود **ذلکه مذکوره ایشانه اللهم علیک**
و من شائمه الذی فانه کم به اذ قلم سمعنا و اطعنا و القوه اللهم

بأن الله علیم بذلک الصدف **پون کی** نهاده که استحباب دل کی کند این

آیه را در خود کشید که بودی نویسند و نام او و نام مادر او و نام وارثان کیک
که اشاره قدم او بیان بود قدری بیان پاشد و با خود نکاه دار و مقصود اصلی

بیان اینها **الذین آتیوا ذکر فاختة اللهم علیک اذ هذه و مران** **بسطوا**

الیکم **ایدیه** **مغلقت** **ایدیه** **قیم** **قفت** **ایدیه** **مغم** **علکم** و القوه اللهم

این آیه را بآیی دیگر از سوره عمران می دانیم **ذلکه مذکوره ایشانه اللهم علیک**

کشم **اعذله** **قالت** **بین** **طوبیک** **فاضجه** **خشت** **اخوانا** **لشتعل**

غافحة **من** **الثاب** **فاغد** **که** **نیک** **لذکر** **بین** **الله** **که** **ایشانه** **لعلم** **ستد**

بر پوست یکی از زیوانات هشتمی نویسند و آن پاک شوید و این دو آیه را

بخواهند و آن آیه در رخا نهاده که در رمضانه باشد که در آن خانه چزی بروز

شب در خواب نهایند و اگر آن چزد کدام محل غرفه است داکر این دو آیه

راد تصله اذ آن نفعش کند و آزاد موضعی نهند بر کس در این موضع ناشایسته
کند سوای شود اگر این آیه را پر پوست نمک پشت نویسند و با خود دار و سحر **اطلس**
بر او کار نکند و از حالات فاسده این شودان است **الله** **یعنی**
و لیلکه ملک السموات والآرض **بما** **یعنی** **خالق** **سایر** **تو** **الله** **یعنی**
کل شئ قدری **وقالت** **الیه** **و دل** **النصاری** **یعنی** **ابناء** **الله** **و احبابه**
و لفلم **یعد** **بکری** **و بیکم** **بیل** **شتر** **میمن** **حلق** **یغفر** **میمن** **شاعد**
یعد **میمن** **یکاو** **و بیلکه** **السموات** **و لآخر** **بما** **یعنی** **واللهم** **الصیر**
هر کس این آیه را در در و زخم پیش از طلوع آفتاب پوست دست رسته
نویسند و بزیان آغاز میکنند و آب دان خود رفته برد هفت رو زمتو ای باین
دستور عمل کند خدا ی تعالی او را توفیق ده بر غبت طاعت و فیاعت
و صبر و ترحم بسلامان باذن الله **قال** **رجلان** **من** **الذین**

یخافون **انهم** **الله** **عیله** **هم** **ادخلو** **اعیلهم** **لباب** **فاذ** **دخل** **موده** **فامکم**

فانیون **و علی** **الله** **متو** **کلو** **ان** **کشم** **مومنین** **این** **ای** **محبته** **عقد** **الله**

مجرب است آزاد رپوست آج نویسید بکلام و زغمزان و نام آن مکن کن

خواهد و نام مادر او را نویسید چون آنکه ای با خود دارد و بزید اهل خلم

جمة نع

وحكام بعد زیان ایشان بپتہ سود و شواست که با وححن نافوش کویند
کالی یا موحی اللئن تخلیها بگلما داموا فیها فاده هب انت دین غایل
انها هنارا عیدن ایت آیه جمۃ قطع مسافت از سفر باید کیمکی از
رایی کسکس بران راه خواهد رفت بردار دواین آیه بران سک نویسید
ونام آنکس نیز بران سک نویسید و آن سک دعا همیشاندا آنکش آ
کسر کند ماد ای کسک دران چا پیش بادن اس

و اتل علیهم بابنی ادم را لخی اذ فر با فربا فتیل بن احمد ها و لک
یتقبل بن الاخرقال لاقلنک قال لغایت قبل الله من ملکین لمن ملکتی
یکش لیتلنی ما انایا سطیدی للهی لاقلتک اینی اخافن الله و العالمین
لیلیانی امریدن بجهه بانی و اتعلما من اصحاب اشار و ذلك بجزء اثلا ملذ
جمة هلا نطله طوعت له فنه قل خیه هسلمانا فضیج من اتخا سیرین چون خوب
که از شرار یا اهل بیعت هلاک سود صورت او باردا رنج سعید و این آیا
سینه وی نقش کند و نام آن شخص را در پشت آن صورت و
این عمل بیکد در در رشته بگند و آخه روز بوقتی که قدر محاق باشد خوبی
درست کیر دو بران بتویسید فذا القیم اذیت اکفر و انصار ارقاب پران

جزرا

۴۱

خبر بران صورت زند را منوضع که نام او نوشتہ باشد بکوید یا مطابیکه
اخلو الاکذا ولکذا آن شخص بهیات و آفات بیا کفر عار کرد و بعد این
هلاک شد بادن اسد **فَلِيَا هُنَّ الْكَبَّابُ هُلْ شَقِّونَ بِئْرَاءَ**

آن آمنا بالله و مَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا مَا أَنْزَلَ مِنْ فِيلٍ أَنَّ أَنْكَرَهُمْ
فَاسْقُونَ قُلْ هَلْ لِنِكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
أَنَّهُ اللَّهُ وَغَضَبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُ حَرَقَةً وَالْخَنَازِيرَ
وَعَبْدًا أَطْلَعْتَ أَوْلَئِكَ شَرْكَانَ وَأَخْلَعْتَ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آیت

این آیات بحکمة ایز ای دشمن مجربت اول و ز پیشتبه روزه دارد
چون غاز شام و خفن بکار در شب جمه بکوید یا تصمیم الاول از لی
یکش یا من یعلم خاییه الاعین و ما تختنی الصدد رویک بغلان این غلاظ
خدنه اخذ غزیر مقدار سر و ز پیشتبه باین دستور عمل کند و بجده
بینین نوع عمل گند پس یک پیشنهاد برگیر دا ز سرایی که وقت باشد و این
آیه ایسی بار بران خاک خواسته پس آن خاک را در سرای آن دشمن
بریز دنای چایب پسند و نفس مال و بمرتب رسید که عقل حیران باشد

وَقَاتَ الْيَهُوَةَ يَدَ اللَّهِ مَخْلُوكَهُ عَلَّتْ أَيْدِيهِنَّ وَعَيْنَاهُمْ كَالْوَابِلِيَّةُ

مِنْ حَلَالِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبَيْهُ لَعْدَكُمْ فَلَعْنَوْنَ أَغْمَيْرِبَلَاتَسَانَ
أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ فِي الْخَرْمَ وَالْمَسِيرَ دَيْنَدَ كَفَرَ
عَنْ ذِكْرِ إِلَهِهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ هَمَّلَ شَمَّ مُنْتَهُونَ دَأْطِيْوَالَّهَ وَالْجَيْعَوْ
الْنَّوْلِ وَالْخَدْمَادَاقَانَ تَرْلِيْشَنْغَانَ عَلَىَّ بَرْسَنَ لِيَالْبَلَاغَ الْمِنْ

جهة آنکه
محاجج نک

چون کیا ام عزد رمحا صرف میرکده باشد و خواهد کان صفت ازو زایل
این آیه را بقلی کی از زرسخ باشد در در و زخمجه باره و دی نویسید و اک
امروه دنباشد بر سیب نویسید و دصیاح شنبه پیش از انکه خردی خورد و با
آن امره دی سیب بخورد سه بار در سر رخندنه باین دستور عمل کند آن صفت
از زایل کی دن بازن اسد يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَاهُمُ اللَّهُ الْكِبَرُ

جهة
تصویر

رَبَّئِنَ الصَّيْدَلَهُ الْأَيْنِكُوْ وَمَا حَكْمُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخْافُهُ
يَا أَنْغَبَ قَنْ أَعْنَدِي أَعْدَدِي أَعْدَدَهُ لَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ججهه صید کدن در ده
شنبه کیده لوچی از چوب زیتون و لوچی از مس و لوچی از آشون
شتر پیش صوساز داوین آیه را در لوح آپ خوان شتر نقش کند و در
لوح زیتون این آیه که در سوره حک و الطیر مخشوره کل اواب در لوح
مس در مکروهی این آیه ران نقش کند و در روی دیگر این آیه

مَبُوْطَانِ يَقِيقُ كَيْفَ يَشَوْهُ لَيْنَدِينَ كَيْثَارَهُمْ مَا اُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ طُغْيَا وَكُفَّارُ الْعِيَانِ بِهِمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ لِلْيَمِ الْعَيْمَةَ
كَلَّا أَذْعَنَ لِلْمَحْرُبِ كَطْنَاهَا اللَّهُ ذَيْعَنَ فِي الْأَرْضِنَ فَإِنَّ

جهه شعرت
قدیم جماعة

چون قوی از اشاره صح شود و ایشان آذنه
آن بود که با تقاض دیگر لسان می کشاند اما هر چو بشد و خواهی که متفرق
شوند بکیر و قدری موي از نیز کرت ایشان مقداری از خوار و دیشان و آزاد ایشان
بوز ده خالکش شود و بپولی آیات را در طرفی ها کی بشدن بپسید یا در قسطه
که از کریان جامه نزد برگزد که استند که در هر نسبتی آن خواهی بپسید
پس از این بخوبی باشی که از بک سفند تر مشرد و بستند پس این آب دخان
را در موضع اجتماع ایشان پاشد متفرق شود و دیگر اجتماع دست نده
وَإِذَا اسْمَعَنَا أَنْذِلَكَ لِلْأَنْوَلِ شری اهیه هم تپیض من المتع حما
عَرَفَوْمِنَ الْحَقِّ يَقُولُنَّ رَبِّنَا آمَنَّا فَالْكَلْبَاتِمَعَ الْأَنْهَدِينَ چون این
آیه را کوکن با لوح بپسید و طرف پا که از باره عن یا عین بسوی پیش
و عن را باش نیم کرم کند و در کوش چکان کری را در طین را زایل کند
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْجَمَ الْخَرْقَالْمَيْمَ الْأَضَابِ فَلَمَّا لَأَمَرْتِ

إِذْ قَالَ لَهُ أَرْبَعَةُ نَّاسٌ يَأْتِيَنِي بْنُ مُزَيْرَهِ هُلْ يَتَطَمَّعُ ذَلِكَ أَنْ يَرْتَلُ عَلَيْنَا
نَّاسٌ كُلُّهُمْ مِنَ الظَّاهِرَاتِ إِنَّمَا تَعْلَمُنَا كُلُّنَا مُؤْمِنٌ بِمَا أَنْذَلَ اللَّهُ إِنَّمَا نَكُلُ
مِنْهَا وَنَتَطْهِنُ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمُ أَنَّهُ مِنْ صَنْعِنَا فَكُونْ عَلَيْهِمْ إِنَّا شَاهِدُونَ
قَالَ عَلَيْنِي بْنُ مُزَيْرَهُمْ إِنَّمَا أَنْذَلَ عَلَيْنَا مَا يَدِيَهُ مِنَ الظَّاهِرَاتِ لَنَّا عَيْدَنَا
لَا وَلَا إِذْ أَخْرَجْنَا وَآتَيْنَا مِنْكُمْ وَإِذْ رَأَقْنَا وَإِذْ أَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ

این آیات را بسویید بر طبقی یا کامپی از چوب در اوله بقلمی از نفره جمهوری
برگردانید
این آیات را بصنو باشد پس آنرا پر آب کند و زمجه پس از طلوع آفتاب
کران آبرادر منزل خود پریزد چند برکت در آن منزل پیار شود و
ابواب رزق برآوکشاد کرده و اگر در رزق یک پستان باشد محصول
سیوه بپیرا حاصل شود و اگر سه زمجه متعاقب ازین آب بخورد از امر حضرت
محفوظ ماند و برکت و محیت بپیرا او را حاصل دید سورة العام

حضرت رسول علی س علیہ السلام فرمود که سوره احالم پیکار نازل شد
پرسن و هفتاد هزار فرشته با او سچ و تکمیل کو یافند آمدند و هر کس که
احلام بخواهد هفتاد هزار فرشته یک بشتر زدا و اگر هر زن خواهد دید
فرمود صلی اللہ علیہ و آله و سلم که هر کس که سوره احالم بخواهد در میان خواند

أَنْكُلُكُوكْسِنْدَلْجِرْمَطَعَامَهُ مَنَاعَالْكُمْ وَلَلَّيَاهَ وَحُرْمَعَلِيَّهُ
صِيدَلِيَّهَا دَمْسَهُرْمَوَا لَقْرَا لَهُذِيَّهِ لَخْرُونَ فَانَّ مَعَ الْعَسْرِ
هفت بار بجهة صید هرغان در لوح زیتون در گز خود آورید و از جهت بیس
پیروی از من آن را که آن صید میکند و باید که در هر ما یی این
لوح را نوازد
إِذْ قَالَ اللَّهُ يَأْعِيْنِي بِمَنْ يَمْرَأْذَكُلْعَنْيَ
عَلَيْنَ وَعَلَى وَالَّذِي تَلَّا بِرَبِّنِي الْقَدِيسِ تَسْكِلَهُ الْمَنَسِ
فِي الْمَهْدَ وَكَلَّا وَإِذْ عَلَّتِ الْكِتَابَ وَالْمَحْكَمَةَ وَالْقَوْلَهَ وَالْأَيْلَ
وَإِذْ عَلَى مِنَ الطِّينِ كَهْيَهُ الطِّيرُ بِإِذْنِ صَفْعَهَا فَنَكُونُ طَيْلَهَا بِإِذْنِي
وَإِذْ لَعْفَتْ بَيْنِ اسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جَهَّهَمْ بِالْبَيْنَاتِ فَقَالَ الْمَذْنَ كَهْرَافَا
إِنَّهَذَا إِلَّا لَأَخْرَجَ مُنْيَنَ وَإِذْ أَنْجَيْتَ إِلَى الْمَوْلَهِ مُنْيَنَ أَنَّ

آمِنْوَابِي وَبِرْسَوْلِي فَإِنِّي أَمَنْتَ وَأَشْهَدَ بِأَنَّنَا مُنْلَوْنَ

این آیات را بپیروی از ارزیزیا به نویسید در وقت غروب آفتاب بد
حمد اقوله و با خود دارد پیش پات هادر کرد و اگر بر پست آهون نویسید و با
خود دارد هدایت تعالی ادم را پسر هرجن و انس نکاه دارد و از شرکه شناس
ایعنی سو دو شرط ملان و فاسقات باور نسد با ذهن الله

جمهوری
ایشان خفیه

البِلَاتِ اقْتِرِنْجَاهِيٌّ فِي هَذِهِ الْتَّاعُونَةِ يَا إِلَهُ الْأَقْلَيْنَ وَالْآخِرَيْنَ
يَا بَدِيجُ السَّعَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا دَجْلَكُ الْأَكْلَمِ بَحْكُ يَا حُمُّ الْجَهِينَ
أَحْمَدْشَهُ الدِّيْ جَلَّ الْتَّهَارَاتِ فَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الْقَطَلَاتِ وَالْقَوَّيْنِ

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْهُمْ يَعْدُونَ هُوَ الَّذِي يَلْهَمُكُمْ مِّنْ طَيْنِنْ فِيمْ
تَضَى أَجْلًا وَأَجْلَ مُسْتَيْ عِنْدَهُ ثُمَّ أَسْتَهِمُّ تَرَوْنَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ
فِي الْأَرْضِ عِلْمَكُمْ رَّكْمٌ وَجَهَهُ كَمْفُو فَيْلَمُ مَا كَبُونَ وَمَا
تَأْتِي مِنْ آيَتِنَ آيَاتِ رَّبِّهِمْ إِلَّا كَانَ اغْنَهَا مُغْرِيْنِ

جَهَنَّمْ كَمَا رَكْمَهُ
دَرْخَانْ سَانِدْهُ اَكْ
بَانْدْ بَكْرِيْهُ

اَيْنَ آيَهُ رَأَيْ صَحِيفَهُ اَنْ تَكْيَيْهُ سَعِيدْ نُونِهِ وَبَابُ يَارَانْ بُشِّيْهُ وَازَانْ
آبُ دَجْهَارَكُنْ خَانَهُ بَاشَهُ مَارُوكَزَمْ وَهَرْجِيَانْ مُوزِيْهُ كَهْ يَا شَاهَزَانْ خَانَهُ
بَكْرِيْهُ دَهْرَكَسَهُ اَوْلَ اَيْنَ سُورَهُ رَادِهِ جَهَاجَهُ دَهْرَكَمْ دَعَتْ باَسْجُونَهُ
هَرْبَارِيْهِ دَسْتْ بَرْبَدَنْ خَوْذَرَهُ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ دَأَرْ

دَنْجَجَهَا فَاتِ

شُوَدْ دَهْرَجَرَتْ اَزْسَعْ حَصَلَيْهِ سَعِيلَهِ اَلَّهِ وَكَمْ كَهْ كَسَسَهِ اَزْاَلَهُ
سُورَهُ اَخَامْ دَهْجَجَهُ بَخَوَانَهُ سَجَانَهُ وَتَعَالَيْهِ بَهَارَكَلَكَ بَرَوَيْهِ وَكَلَ
كَنَدْ كَادَنَكَاهَ دَارَنَهُ بَنْبَيْنَهُ بَاهِي دَيِّ مَشْ اَعْمَالَنَهُ غَمَادَهَرَكَلَكَ

ذَلِكَهُ مَا سَكَنَ فِي الْتَّهِيَهِ الْهَادِيَهُ وَهُوَ الْبَيْنِجُ الْعَلِيَهِ اَيْنَ آيَهُ كِيهَهُ تِكَنْ جَهَتَهُ سَكَنْ

سَخْنَكَنَهُ دَاهِي تَعَالَيِهِ حَمَدَهُ بَاهَنَهُ لَكَشَتَهُ اَدَهُ بَاهَرَهُ زَدْ دَهَرَهُ كَهَ اَيْنَ سُورَهُ رَا
دَرَدَهُ لَعَتْ نَاهَزْ بَخَوَانَهُ بَهَيْتِ دَرَتْ دَانَهُ دَاهِي تَعَالَيِهِ طَلَبُ عَافَتْ لَكَهُ
دَرَانَهُ مَاهُ اَيْنَ شَوَهُ اَرْجَحَهُ آفَاتْ دَاهِرَهُ مَحْفُظُهُ مَاهَزْ دَاهَزْ اَهَامُهُ جَعَفَهُ
صَادَقُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَفْقُولَتْ كَهَارَكَيِهِ رَاحَجَتِيْهِ بَاهَدَهُ جَهَلُهُ وَكَيْهُ بَخَوَانَهُ
حَاجَتِيْهِ رَهَارَهُ دَاهَرَهُ بَاهِيَهِ مَوْجَهُ اَدَهَشَهُ دَهَشَهُ شَوَهُ دَاهَرَهُ اَكَرِيسَهُ دَاهَهُ
كَيْهُ مَحْلَسُ بَخَوَانَهُ بَهَيْتِ دَهَمَهُ اَهَامُهُ جَعَفَهُ جَادَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَفْقُولَتْ
كَهَوَنَ اَيْنَ سُورَهُ رَاهَشَكَهُ دَزْعَفَهُ اَنْ بَزَبَنَهُ دَهَبَنَهُ بَهَيْنَهُ دَهَبَنَهُ
رَهَنَهُ مَهَنَهُ اَرْطَحَهُ اَهَمَهُ دَاهَرَهُ اَهَمَهُ دَاهَرَهُ دَاهَرَهُ دَاهَرَهُ
اَيْنَ سُورَهُ بَخَوَانَهُ دَاهَرَهُ اَيْنَ دَعَا بَالْحَلَاصِ سَخَانَهُ بَهَيْشَ اَنْلَهُ كَهُ
حَاجَتْ اَدَهَرَهُ شَوَهُ دَاهِي تَعَالَيِهِ اوَهَهُ بَاهَرَهُ زَدْ دَاهَهُ دَاهَهُ اَيْتَ
يَا سَرْبَجُ الْحَسَابِ يَا شَدِيدُ الْعَقَابِ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُهُ يَا حَانَهُ لَكُنْهُ
يَا فَاطَرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا فَاطَيْهِ الْحَبَّ وَالْلَّوْنِيْهِ يَا فَاطَيْهِ الْأَضْبَاجِ
يَا مُسْتَبِلُ الْأَسَابِبِ يَا مُفْعَنُ الْأَبْوَابِ يَا فَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا جَمِيعَ الْعَوَالِيَهِ
يَا دَيِيَ الْحَسَنَاتِ يَا دَاعِقَ الْسَّيَاهَاتِ يَا مُقْيَلَ الْعَرَشَاتِ يَا مُجْعَلَ الْأَمْوَالِ
يَا قُوَّدُ الْأَرْضِ وَالْقَوَّتِ يَا غَاضِرُ الْحَطَّاَتِ يَا سَارِرُ الْعَيْنَهُ يَا عَمَاجِ

شَفَعَتْ
وَعِنْهُ مَفَاعِنَ الْجَنِّ لَا يَلْمِهَا أَلَاهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْجَهَنَّمَ
مِنْ وَرَعَةٍ لَا يَلْمِهَا لَا حَبَّةٍ فِي خَلَقَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَكْبَ
وَلَا يَابِسَ الْأَرْضِ كَيْرَمُونَ وَهُوَ الَّذِي يَوْفِيكُمْ بِالْيَمِّ نَعْلَمُ مَا جَنَّمَ
بِالنَّهَايَةِ فَرَبِّكُمْ فَهُنْ لِي قَصْدٌ أَجَلٌ مَسْمَىٰ لِمَرْأَتِهِ مَرْجُلُمْ ثُرَّ
يُنْبَيُكُمْ بِأَكْنَمْ لَعُولَوْنَ وَهُوَ الْفَاهِرُ فَقَعْدَيْهِ دَرِيلٌ
عَلَيْكُمْ حَنْطَلَةٌ حَقِّيْ إِذَا جَاءَهُ أَهَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوْفِتُهُ دَسْنَادُهُمْ
يَغْلُلُونَ تَهْرُدُهُ فَإِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَنِّ الْأَلَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْعَى الْحَا

بِحَمَّةِ الْعَدُوِّ مُشْتَهِي
بِالْمُدْرَبِيْنَ تَخَوَّلَتْهُ

بَكْتَ دَرَكَ

اين آيم سار در خوده کان نويسي در وقت خواب و در زير زندگانهاي اتفا
در خواب هر ساز دا سپه براو مشتبه باشد آشنا شاهزاده در خواب پنهان
اگر کي آزاب نويسي و باوضور بازوي خود بند و در خواب رد در صيا
برگه ادار پاسه از چيز ي غريب او را اجاره کند شیخ ابوالعباس حلاس
آورده که آئي عنده مفاجع الغيب تباشجاک في كتاب مبن بصفهي از قلبي
بنوييد و در دکان یا منزل خود پا ديز دخزو بکت بپيا را در پا چهار گلود
مِنْ يُخْيِكُمْ مِنْ خَلَقَاتِ الْبَرِّ وَالْجَهَنَّمَ لَهُ لَفْظٌ أَعَادَ حَمْدَهَ
لَهُنَّ أَجْيَنَانِ مِنْ هَذِهِ لَنْكُونَنَّ مِنَ الْأَكْرَيْنَ قُلِّ اللَّهُ يُخْيِكُهُمْ مِنْهَا

غض و خشم و طيش اضطراب بافت چون از خود یاد گري اين صفت
مشاهده کند اين آي بپيار خواه آن صفت زايل شود
وَإِنْ يَكُنَ اللَّهُ يُصَرِّفُ فَلَا كَاشِفَ لَهُ أَلَاهُ وَإِنْ يَكُنَ
رَغْبَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْفَاهِرُ فَقَعْدَهُ وَهُنَّ مُحْكَمُ انجِيْنَهُ
دُخْنَهُ دُخْنَهُ پَلَوْ اين آيات رادر وقت سحر یا گذاشتن گذاشتن که اراد در در
ياد داشت شفا یا بد و اگر کي داشت باشد عدم بپيار خواه استولی
باشد اين آيم رادر وقت خواب هفت بار بخواند چون پا را شود عمر زايل
شه باشد باذن الله **فَلَا تُؤْمِنُوا بِكُنْدَرَاهِ مَقْنَعَلِهِمْ**

آفواب کل شئ حقی اذ این خواهیا او تو اخذنا هم بعثتہ قیاد اهمن
مُبَلِّوْنَ فَيُطْلَعُهُنَّ لِلْقُوَّمِ الَّذِينَ طَلَبُوا أَنْ يُحْمَدُهُنَّ رَبُّ الْعَالَمِينَ

این آيم را بر سخوان شتر نويسي که همه کشتند بود در سرای خالق اذ از
سرای او در اران شود و کارا زاده ترزل افند و اجنبی گفتند که آن اسخوان را
نم باید در اران خانه زرید و اگر اين آيم را بآب برک بخان درست
مسین نويسي و آزان بشويده با پي کي گشته زيره در اران آياغشتند کرده
باشند و گان پا بشند گلک و پش ازان خانه گرید

جهت خانه خزانی
دشمن

دُخْنَهُ کِنْدَرَاه

دفعت

حمد سرکاری
در زندگانی

جهتگن شدن . پهون کل کرب خدا نمودن شرکون پون کسی درستی باشد و در خواست

و موج کنسای آید را در کاغذ نویسد و در دریا اندازد و دریا سکن شود و در

خرست که هرگز برای بیشترین دوای بخواهد هر بحاجت شعاعی او را

ازان بلا خلاص کردان **فَلَمَّا نَذَرُوا إِنْ دُوفُنَ اللَّهُ مَا لَمْ يُغْنِ**

و لایضنها و ترد علی اعقاب شایعه احمد بن دینار کا الذی شهورته

الشیاطین فی الأوضن حیرت که اصحاب بیغونه لاله داشتند فل

إِنْ هُدَىٰ لَهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَإِنْ رَأَيْتَ مَا لِتَشْعَرَ بِرِبِّ الْأَمْانَاتِ

کبیر قطعاً نشک آب کهنه یا قطمه از پوست کدوی خوش بران دایر

کشپ کار و درین دایر این آیات بخوبی و درین دایر این آیات

بنویسد و میلین دایر و همچنان است بتویسه پیردن دایر و اسم در زبانه

کر بخشن بخوبی و مادره مرضی فن کش که هر راه و کذر بیان داشتن دزدیان

کر بخشن هیزان و سرگردان شود آن وقت که باز کرد

قُلْ لَهُمْ أَنْهُمْ لِلَّهِ الْمُكْرَبُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَلًا فَلَنْ يُؤْثِرْ

جهت اصحاب دهولیکم خوبی چون این آید را در مرز پختن بروست خود بخوبی

باشد و باخود را از شرجن و اس این شود و آرا زابر بوجی اغلاق شدن

و با خود دارد خدای اعلای دعای اصحاب کند و هم عنها ی دنیا از دل
او زایل کند و هر چه از عذایی تعالی طلب کند پا به

و اذ قال رب هیچ لایه آذرن اتحند اخنان الله این امریکه
و یعنی ملک فیض دلیلین و کندلک ربی را بعینه ملکوت التواب

و ای ارض لیکون من الموقنین فلما جن علیه اللئل ما ی کنکن
و ای هدایتی فلما افقا لآجتن الافقین فلما دای القمر باز غافل هد
ستی فلما افقا لاین لم یقینی ربی لاکن من العومن الصالین فلما
فلما ای ای شمس باز غده و ای هدایتی هدایتی فلما اغلقت ملک یاتیج

ای ربی چاشنگ این پاپ رانقش کند بدمی این این دلخوداره هنپا
براد کشت کرد و پسر ارمدم مطلع کرد و علوم دقیقه بر و آسان شود و
اکارا زاده باطنیه نویس و کتاب بارات بسیوری دان آپرا با حس زینهای
کوک که سخن نیکن زیان او کش کرد دیا ذهن اسد تالی

و کندلک ربی را بعینه ملکوت التواب و ای ارض
و یعنی کن من الموقنین ای و چفت و جلی للذی قصر التواب

و ای ارض خنیقا و ای ای خشنی هر که خواه راه راست و صواب ای به

من از نت و خصوصیت باشد این آیات را بر کاغذی نویسید و برآخ آن
بتوانید که لک بسته دیگران این فلان این محبت فلان و یک کسان
دو آسا با خود وارد مقصود حاصل شود با ذهن اسر تعلی

**يَأَيُّهَا أَيُّهَا الظَّاهِرُونَ فِي الْغَرَبَاتِ الْمُرْبَتِ وَالْمُلْكَةَ بِإِطْعَانِهِمْ
أَخْرِجُوا إِنْفَحَّمْ كُلَّمَنْجَدَنْ عَذَابَ الْمُهُونِ يَا كُنْتُمْ قَوْلَنَ
عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آمَانَتِكُنْدَنْ فَلَقَدْ جَهَّمْتُمْ
وَرَادِي كَأَخْلَفَنَكُمْ أَقْلَمَهُنَّهُنْ كَتَمَ طَحْوَلَنَافَهُهُنْ مَاءَعَظْفَهُهُنْ
مَائَرِي مَعَكُمْ شَفَعَاهُهُنْ الَّذِينَ زَعْتُمْهُمْ فِيكُمْ شَرَكَاهُ
لَقَدْ لَقْطَعَنَيْهِمْ وَضَلَّعَنَكُمْ يَا كُنْتُمْ تَنْعُونَكَ**

**چون جمعی از نظر اتفاق کرد، تصدیق خواستی کند یا قصد شعری سر کپ پد
از درخت بگیر در روی کشنبه پیش از طلوع آفتاب پر جویی کرچکان از دادیان
اور از پسند و نام آن قوم در گروی آن بر کھا بتوانید و این آیات را در
دیگر نویسید و باید در وقت نوشتن همچ یک لذت دهی او را زنده بگیر که
در آپی اسازد که ایشان میگورند یا در موطنی که ایشان بگشته باشند متفق کرد
إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبَّ وَالْقَيْدُ يَخْرُجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيْتِ وَيَخْرُجُ الْمَيْتُ مِنَ**

جهة متوجه شدند
جماعه ظله

در هر کاری که شروع کنند این آیات را در صحنه چینی بکار بندند و غیر از آن نبو
پس آنرا آباب روآن پاک بشوید و گنوره مطلوب عاصل کردد و اگر
درجام آبکشید بکار بندند و غیر از آن از اما حکمه و بیش از ازوم حد از کاره باند
از آن قدر ی سرمه اصفهانی با آن باید در جسم کشد قبول و نزد طلبان
و همه مردم پر پرچه اعلی پسپد و اگر این آیات را در طوطماری نویسید بکار
و زعفران و آزار ایشون بکلا پی که باید این ردی و در کم و در در و جوشیده
باشد در اول موسم چهار شنبه بر ناشا بخواهی و سرچهار شنبه با پیطری
عمل کند بر دشمن غالی شود و با هر کس مناظر و محادله کند درخن بر او
 غالب شود **وَلَكَ حَجَّتْنَا أَيَّا هَارَبْ هِيمَ عَلَى قَنْدَهْ نَفْ**

**دَرَجَاتٍ مِنْ شَاءَنَ دَلِيلَ حَكِيمَ عَلِيمَ وَدَهْبَنَا اللَّهُ إِنْجَنَ
وَيَعْقُوبَ كَلَوْهَدَنْيَا وَفَرَخَاهَدَنْيَا مِنْ قَبْلَهُ مِنْ ذَرَشَدَهُ دَادَهُ
سَلِيمَنَ دَلِيلَ دَلِيلَ مُوسَى وَهَرُونَ وَلَدَدَلَكَ جَزَرَی الْحَسَنَنَ
دَنَرَکَی وَلَیَنَی وَعَنَی وَلَیَسَ کَلَمَنَ الْصَّالِحَنَ وَاسِمَعِیلَ کَلَهُ
الْيَسَ وَلَوْنَهُ وَطَأَ وَكَلَافَضَنَ عَلَى الْعَالَمَنَ قَمِنَ دَائِمَهُمْ
جهة بسته شدند **وَدَرَادَهُمْ وَأَخْوَاهُمْ وَاجْبَنَاهُمْ وَهَدَنَاهمْ إِلَى بَرَادَهُمْ** بخون
خصوصت و عدالت**

سخن

جهة حمل

جهة حفظ كشتي

جهة بر امدن همها

لَهُذِكُرُ اللَّهُ فَانِي قَوْلُونَ

این آیه را داظنی پاک بزمغان و کارو
بنوید و آنرا بآب بشوید هر سه یه خواهد یاد آن هر درخت که باشد در آن
آب آغشته کند و بعد از آن زراعت کنند آن تخم و آن دان زود بزیرد
و درخت آن میار ک باشد و میشه آن خوش طعم بود و اگر نهال نی شاه

این آب در اصل آن نهال رسیدهین فاین حاصل آید و اگر نهانی باشند که
او را از نهاد نمیتو داین آیه را صحیح از نظر نقش کند دبعه ایان کار
پاک شده باشد آنرا بسرخوند و با خود نهاده دار و محل او را پدا
فَإِنَّ الْأَضْبَاجَ وَحَجَلَ اللَّيْلَ كَعْنَادَ الشَّقَنَ الْمَجْنَدَ الْمَكْفُورَ
الْعَنَزَ الْعَلَمَ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ لِيَهْتَدُوا بِهَا فِي

خطبات الرتعالجر قدرصل الایات لعو می یعنی

هر کس این لای را نقش کند یا نماید بر تخته از پوپ ساق یا زر تر خوب
که باشد مرد و قی که با طهارت بود عان تخته را در مقدم کشی حکم کند
آن کشی از آفات دریا محظوظ باشد و اگر این آیه بر ارسانیت یم از زدن
چیزی که شنبه و یکین لا بجزه نقش کند و آن یکین را در رحمایی نهاده کنی
خود را در به حاجات او برآید و در میان برشید و مقیبل القول

کلمن

و اگر این آیه را بمان کی نویسد که در ابیته باشند دیاب

و هموالدینی کشاورم من فرق احده مقصه و مسویع قد عصل الایات

لی چهار علیون این آیه را بپوست آهون نویس نام هر کسی خواهد نام ماد
جاده آن دکتر را داد و ستد مرد

او دیگر خود نکاه دارد آنکه طلاقت او نیار دوی او صبر شو اند کرد

و هموالدینی اندل من التما اماء فاخ حنایه بات کل شی فاخ حنایه

بیمه خصل اخنج بمه خاصه مترکب اه من الغل من حلهم اه خوان دار

دیجنات من اعانت ایل زیتون والنم من مسنه اه و خیر مسنه اه انتظرا

لای همیه اذ امیر ویسه ایان فی ذکر لایات لی چهار یونیون این آیه
جهتہ بالوقتین درختان

بعضیج کاخ ماک اول پرون آمده باشد بنوید در زمجه پس زدار جای

اندازه که منبع آب باشد برکت وزیادی در آب پداشود و هر درخت که

از آن آب خورد میوه بسیار باشد و خوش طعم باشد و از جمیع آفات

بعدیع التمرات و الارض افیت یکون له و لد و لد تکن له

صاحیه و خلق کل شی و هو یکشی علیمه ذلکم الله رب کم

لله ایله الاهو خانی کل شی فاعبد ذه و هو علی کل شی و کل

کل لذتیه الابصاذ و هو یوریت الابصاذ چون این آیات را در

او بر اعراض شود

حفظ کشی

پست کوره خوب نوع نویسید و نام کرسک خواهد بیان نیویسید و در رای
نند که بران میکشند باشد و سوانح جنون او غارض نشود و آگر این آیه
را برخوب نمیتوان نویسید و بر قدم کشته بند و بادی پیار متوجه آن کشته نشود
و اگر این آیه را برقطعه از خوب کر نویسید و بر دیگر دی آن صورت پادشاه
یا حاکمی که ظالم باشد بکشد و بخوب نزول بن فلان عن هر تیه در موضعی
تاریک در زیر پیشکی نند آن پادشاه یا حاکم را احکما ط مرتبه دست

دفع در فیض

و اگر کسی را در دنیم سر باشید این آیه را بر عین کل بخوب نشود این نویسید و در
وقت نوشتن این آیه را بخواهد در زمین شود و اگر در موضعی بسیار
باشد این آیه را بر بکھای اما نویسند و در آتش ندازند در جایگاهی

دفع تبر سهام

بکشند و دیگر کس که رسدازان است در امان شود و اگر کسی را سلام
این آیه را دساندردن و بخوبی نویسند و آن دیگر برآش نشود و قدری خم
خشخاش دران دیگر کشته نمایند شود و آرازابایند و بروپش سرا و طلا

دفع مار و موش

کشند و هفت روز تقدیم کنند و آن خشخاش با شاتا بخورد سراسام از زمین
و اگر این آیه را برخوب نمایند سفال گفند نویسید و در هر فال صورتی که خوب
مثل درش طیلما را یا گذم لعنت کشند و هر قطعه ازان در گن سراید این

ذهن کن آن حیوان نزدیک آن موضع نیای به بازن اسد
لَا تُذِرْكَهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ الظِّيْفُ الْخَفِيُّ

دفع غبار
چون باد پیش از دود و خلت هوا میره شود این آیه را بعد مرد اخزی خواهد زان اند
كَنْتَ كَلَهُ وَتَنْصِيدْ قَادْعَدْ لَا مُبْدِلَ لِكَلَاهِ وَهُوَ السَّمْعُ الْعَلِيمُ

اسْجَابَةَ دُعا
هر کس که خواهد کرد دعای او سچیاپ شود این آیه را بر خاطری از نظره نقش
کند و در آخر شب مخصوصاً زد و این حالت مرده است نند و دست برآورده و کشید

دفع فول قول
یار بجئت بذهن آیات اجب دعایی یا ارحم الراحیم دعای او سچیاپ شود
و از حضرت امیر المؤمنین علی علیه الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ منقول است که این آیه
را خواصن پیار است از جمله آنکه چون آزاد بجرد مقطعه برگان غذی

دفع رخص
و آزاد روحیده اند که نوشته در پردن بکشد و سفیدی در اندرون و در اندرون
کشید و در این کسر را بر کرده سخن کشند و این کشند و هر ادعا حاصل

دفع ضعف دل
و اگر این آیه را بجرد مقطعه بخوبی و در مروم گیرد و آزاد رکلا اینجا بگزید
و بنبات مصری شیرین کشند و هفت روز بناشت بکی و بهله اور ارجمن
دقی باشد ازان خلاص یا بد و اگر کسی را ضعف دل پاشد آزاد بجرد
مقطعه برعحن چینی نویسید همچک دزع غافان و کلاغ آنها بیان نماید

**پیغمبر مصطفیٰ
شدن دین**

بناشتا امتحت روز باین طبق علکن آن مرض زیالیک دو اکرسی بر
دشمی قوی باشد قدری خاک سرچهارراه برگیر و داین آیه را هفت
بران خواند و بصلخ دشمن پاشدان و شمن مفهور و خیر کرد
**آهن حکای میشاند لحیتیاه و حجلن الله تو زایمیشی به فی النافع
فی انظلامات لیس بخاجی بنهاکذلک زین للکاره زین ماسکا کاوایی نکون**
در سوره فاتحه هفت حدست کنیاده و آن **ثج خ ذش ف ط**

و این جمله دوف طلبانیست و کفته اند کشرف فاکتیکی آلت که خدا
تعالی و راهیین حداد حمایت کرده است و آن عوف نیام درین آیه داد
**و زاد اخاء تهم آیه کمالیان فیمن حکی نزی میشل ما اذیتے
نیل الله الله اعلم حیث بخعل رسالته سیحیل الدین اجریما**
صغا و غنیل الله و عذاب شدید عالمان و نیک و ب پیاری ایلیل

علم کوئیه اند کاسم اعظم درین آیت و آن جموع دیگله اخلاص که مفضل
یکدیگر واقع شده و حافظ عبد الرزاق در قیصر و دنقلا کرده از شیخ
محمد متفعی که در پن این دو کلمه اجلال بر دعا یی که بجز کنند مسجای شد
وازبعی مشائخ منقول است که در پن این دو کلمه اجلال الدین دعا بخواهد

تحات دعا

اللهم من الذي استعانك فلم تغاثي ومن الذي استعانك فلم تغاثي ومن الذي
دعاك فلم تجبي ومن الذي توكل عليه فلم تکفره واغوثاه يک استغث اللهم
اغثني ياما معيث و اشفني شفاء عاجلا و فرج عن فرج عاجلا و فرج حنك يا ارحم
الراحين بعد ازان هر راحی که دارد خدا ی خانی سخواه آن حاجت داده
و هنالکی دینی انشا جنات معرف شای و غیر معمر شای و الحفل
والربيع مختلفا اکله و والربيع کالرمان متباها غیره میباشد کلوا
برن شیر و اذ اشم و او لحقده بیه حصاده و لاسره ایشان لایخی دشن

این آیات را بتویید یان فتش کند بر پوب زیتون و برآشانه بالای درب
پا و زد میوه بپیار شود و بایر بکت و اکبر بپوت نهار بدویع تویید
و در گرون یک کو سفند از کله پا و زیند خیز و بکت آن کل بپیار شود و
سماح بپیار حاصل شود **فیمن الاعلام حواله و فرق شا**
کلوا میانه تکلم الله ولا سیع اخطوات الشیطان ایه لکم
غذ و مین این آیه را بین نویسنده وزن آسان بار و غن بخورد
مطیع و منقاد شوهر کرد و اکران آیه را برلوحی از فلیی بزیر پنهان و با
خود دارد بسچه رپایی که سوار شود رام اد کردم و با ذهن اند

جهة بیاری

میوه

جهة بکت خیز

در گلون کو سفند

جهة مطیع

شدن

صعیفه از نفره نقش کند و در زیر نکن حاتم نہد و با خود دارد بیرت او بگو
شود و مصالح مردم بر دست او بماری شود و قضاد حکومت او را امیر آید
لرچ ابوالعباس فرموده که اگر این آیه را بر سرک سینه نقش کند و آزاده
بر موصی از خانه که باشد محکم کنند هر کن ساکن آن خانه شو ضایع عن حسد
از دل و پردن رو و دردان خانه را بگردم هر کس پایا بینه بعضی شایخ
بجهة این ملطفه اندک آید اول سوره ابی هم با این آیه ضمایر کرد و دی
**الَّذِي أَنْزَلَكَ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ الظُّلُمَاتِ إِلَى الْقَرْبَىٰ إِذْنَ رَبِّهِمْ
إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ السَّمِيِّ**
و بعضی از اکابر گفته اندک المصن

جهة عز و جاه
دشوف

در خاتم مریج نقش کند بطریق نگیری بصورت	ا	ل	م	ص
دیابید که حلقة حاتم از زر سرخ باشد یامن باز	م	ص	ا	ل
زدوس مخلوط و با یک کوزن آن حلقویها ص	ه	ل	ه	ص
درم باشد در وقت نقش آن قاب در درجه	ا	ص	م	ر

شرف بکش و طالع علی بود و مریج در تیلیث یا تیلیس بود و آنها
مسعود پوچون نقش آن حاتم شود آنرا بخوبی کند بزیر غفاران و شدید
و مقل از رقی و در قطعه حریم زرد پیچد هر سر نزای خود دارد از عز و جا

نَعْوَالَذِي جَعَلَكَ مُحْلَلَنَّا لِأَنْصَنْدَمْ بِعَصْكَرِ قَرَقَ بَعْضَ

دَرْبَاتِ أَنْبَلُوكَمْ فِيمَا أَتَكُمْ إِنْ مَرْبَكَ سَرِيعَ الْعِقَابِ وَارْتَهِ

جَهَةَ عَلَيْكَ تَدْ
لَعْفَةَ رَحْمَرَه
از اعمال و تحکام

لوجه از نفره اندک و با خود نکاه دارد و صد بیران آیه را بخواهد و آن

عل طلب کنند آنهم آی تعالی مظلوم باشند کرد داشت **حَرَةَ اعْرَافَ**

حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود که هر که سوره اعراف بخواه

خدای تعالی میان او و اجلیس دوری افکند و حضرت آدم علیه السلام در

قیامت او را دست کیه دو شاعر است کند و امام جعفر صادق علیه السلام

متقول است که این سوره را بین غفران و کلام بخواهند و با خود نکاه دار

از گردش و جسم فرش و سرمه حفظ مانند و در سفر زاده کنم و اندک و از

سرمه این بگشند و هم از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است

که هر که دره اعراف بخواهند با راز غذاب آب حزت این شود

الْمُتَكَبِّرُونَ أَنْزَلَ اللَّهُ نَلَدِلِكَنْ فِي صَدْرِ الْمَحْجَ مِنْهُ

لَسْمَهَرِيهِ وَذِكْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ اتَّعْوَلُمَا! اَنْزَلَتِكُمْ مِنْ مَرْجِهِ فَلَا

جَهَةَ اَكْبِرِتِ نَكْلَادَهُ تَعْوَلُمَ دُذْرَهَ اَذْلَادَهُ كَلِلَادَهُ مَانَدَهُ دَنَهُ اَيْرَادَهُ

لِعَبَادَةِ الطَّيَّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هَيْ لِلَّذِينَ آمَنُوا حَالِصَةٌ وَمَا
الْفَقِيرُ كَذَلِكَ تَضَلُّ الْآتَى تَلْقَى مِنْ عَلَى نَّا اَيْ رَادِنَطْرَفِ
بِحَمَدِ اللَّهِ حَسْبُهُ
وَنَهْرِ بَادِكَانِ كَذَلِكَ

پاک بُشْرَیْهِ هر کس ازان آبی غل کذا کار از جشم نخم یا سحر او راضری
رسپیده باشد زایل شود و اگر قدری ازان پاشا مدیا در میان طعام
و بخورد از نهرها مین شود **فَإِذَا دَخَلُوا فِي مَمْوِلَةِ نَعْلَكِ مِنْ نَهْرِ**
مِنْ لَجْنَ وَالْأَنْسَ فِي النَّارِ كُلَّا دَحَّلَتْ أَمَّةٌ لَعْنَتْ أَخْتَهَا
حَتَّى إِذَا دَرَأَ كَعَافِهَا جَمِيعًا قَاتَ أَخْرِفِهِمْ لَا وَلِهِمْ زَبَاهُلًا
أَصْلُونَا فَاقْتُمْ عَلَيْهَا نَعْلَكَانِي لَنَابَ قَالَ لِكَلِّ ضَغْفٍ وَلَكَنْ لَا يَعْلَمُ

چون کسی دشمنی در زندان داشته باشد و خواهد کرد پیاری در زندگی
باشد این آیه را در پست بزغال سخ کرد پیغام باشد بسویید یا همان کس
نمادر او بسویید با نظریت کل مکثا یا نلان این فلان بشابنا یا غلط
ابن فلان پیش اکثر این ایلان پستان پست نوشته را در فن کند و از
نیین دامن خوضع کر آن شخص در ان مسجون یا شد مادر کسان
نوشت دامن خوضع مفون باشد ازان بین خلاص شود

دشرف و ولایت زیاده ازان یا بد که تصویب کشد و ملوک داشت
مسخراد کردند و حاجات او همه برآورده و دوچند شواری هم برآمدان
وَلَقَدْ نَكَلْنَا لَهُنَّا لِأَرْضِ وَجَعَلْنَا الْكَرْمَهُنَّا مَعَابِسِ قَلِيلًا مَا تَكَرَّبُنَّا

این آیه را در رد و رجوع بعد از نکار خان غم شویش بسویید و در
منزل خود یا در دکان خود پاویز در دوزی اذن خود کرد و برکت و خیر پسما

اور اسلام آید و در تجارت سود بپسید کند **يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَذَّنَا**
عَلَيْكُمْ لِيَا شَاءَ جَاءَ رِبِّيْ سَخَا تَكُمْ وَرِبِّيَا وَلِبَاسُ التَّعْوِيْ ذَلِكَ خَيْرٌ
ذَلِكَ مِنَ آيَاتِ الْكَوْلَهُمْرَدِ كَلَّدِنْ چون کسی هم که تویه کند یا
بجهت توییق توبه

بطاعت فادر کرد و در زخم شنید که هر زای التور بعد پراهن بسویش پس
رکعت نه کند، رد شکر آنکه خدا ی تعالی در راجم مدنوزاده بیس این آیه را
در عبادی آن بسیه بسویید و عنین یا سکین پس از ایکلاس بیشتر سوی
کلاس و عنین در روی خود بالا پس این آیه را برکت نیون نویسید
چب کر بیان نہ سو با خود و از توییق توبه و طاعت اور اکرامت شد
يَا بَنِي آدَمَ خَذْلَانَ نَكَلْنَكَ عَنِدَكَ لِمَنْجِدِ دَكْلَوْنَيْ كَلْوَنَيْ اَشْرَنْيَا وَكَلْ
تَسْرِفَاللهُ لِأَكْبَرِ الْمُسْرِفِينَ قَلْمَنْ حَوْمَ زَيْنَةَ الْعَالَمِيَّ أَنْجَحَ

بجهت فرانخی و تبری
و خیر و برگت

هرگز این آیه را بخواهد و قری که بحاجت خواسته خواب آیه خدای تعالیٰ او را از
 شرالبیان باش او محفوظ وارد و از لفظه و فاعل این شود
 اَدْعُوكُمْ تَضَعَّافَخْتِيْدَاهُ لَا يَجِدُ الْمُعْتَدِيْنَ وَلَا
 تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ فَعَذَّاصِلَاهُمَا وَلَا يَخْوَفُوْهُمَا وَلَا طَعَمُوْهُمَا
 اَنْ تَحْمَدَ اللَّهُ فِيْنِيْبِ مِنْ الْحَنِيْنِ بِخَوَانِدَ وَارْخَنَا يَتَعَالِيْلَكِيْنَ جَهَنَّمَ كَيْ خَوَانِدَ
 این شدنا زان
 جمیع حاشیا
 دفعه تب
 هرگز این آیه را بهشت و زخزان و کلاب بزیسته باخوند کاه دارند
 شود از گرمه دم و از دیشم بد و از درد دل و از شر زمین و شر مار و گرد
 و از قحطه از ورق آه و گیرد و بیان بزیسته بسم الله و
 الى سه على اسفلي توکل المؤمنون لا الال الا نات امنته بالله ف
 ملائكة و کتبه و رسالت اليوم الآخر الملم انت انت انت انت
 شفایک لاثا في سواك اللهم شفاعة لایها درخوا و يا اسد يا
 الله يا اسد پس ان تو شرمه راد طاقیه بند هرگز تبدیله است
 آن طاقیه بسبزهند است او زایل بودیا ذهن اسد
 روح الدلیل امریک از تاریخ بیشتر این یک دفعه بخندی خوشی ادا اکلت بخایا

وَنَعْلَمَنَا فِي صَدَقَهِ مِنْ عَلَى بَحْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ
 أَلَا نَهَارُ وَقَالُوا لَحْمُ اللَّهِ الَّذِي هَدَنَا إِلَيْهِ أَوْنَا كَنَّا
 لِهَمَّتَهُ يَأْلَمَنَا أَنْ هَدَيَا اللَّهُ لَفَتْجَاءَتْ دُلُّ دَنَابَالخَنَّيْ وَ
 وَدَنَانَ تِلْكُوْ الْجَنَّةَ اُفْرَمَهُوْهَا يَا سَكَنَتْ لَعْمَلُونَ

چون این آیه را بقلی که فارغ باشد از سی ای و خیرو بصلوانویید
 آن حوار اهست کند میان جماعی که باید گردشی داشته باشد
 چون این حوار بخورند بهم صلح کشند و زیارت و تناقض که باشد زایل شود

و اکنی آیات را برادران نویسند یا برخیار یا اسخیر یا بهمیوه دیگر
 بعد در هر یکی از زان بخورد مقصود مصالح آید و اکنی آیه را در
 طرف خال توکد همان لحظه از داش پرون آمد و باشد زیر غفران
 و کلاب بزیسته آنرا آیه چایی بشویه کسی زان باشد در ده
 دل و ضعفت دل او زایل شود اَنْ بَيْكُمْ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فَيَسْتَأْتِيْهُ أَيَّامٌ هُنَّ مُسْتَوْقِيْنَ عَلَى الْعِرْقِينَ
 يُعْنِيْشِيْ الْيَلَى اللَّيْلَ النَّارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا وَالشَّمَاءُ وَالقَرْبَى لَهُجُونَ مَدَّ
 مَسْخَرَاتِ يَأْمُرُهُ إِلَّا اللَّهُ الْخَلَقُ فَالْأَرْضُ تَبَرَّكَ اللَّهُ أَنْبَتَ الْعَالَمَ مِنْ

لِيَالْأُسْنَاءِ الْبَلْدَمِتِ فَأَنْتَ نَاهِيَ الْمَاءِ فَأَخْرَجَ حَسَابَةَ
مِنْ كُلِّ الْمَهَاتِ لِذَلِكَ يَخْرُجُ الْمَوْقِعُ الْمَلَكُمْ تَذَكَّرُونَ مِنَ الْبَلْدَ
الظَّيْبَيْنَ يَخْرُجُ بَاقِتَهُ يَرَادُنَ وَيَهُ وَالَّذِي يَجْتَلِيْخُ إِلَيْهِ الْأَنْكَدَا
دُنْكَرْ كَهْ دُونْجَيْهِ لِذَلِكَ نَصَرَتُ الْآيَاتِ لِعَوْمَرِيْشَكْرُونَ اين آيماد كله
نوپند کارچوب نیتون باشه آباب سیب دزغزان و آباب تکرپی کاندا به
اک بشوید و اند کی در پای درخت یزد و بهدان آب غالص بران بالا
مریند اصل آن درسته از کرم و مورچ و عفن محفوظ مادر و برک دمیوه اد
از طعن و موسش و مرغان نیمن باشد

أَقَامَتْ أَهْلُ الْقَرَى
أَنْ يَأْتِيهِمْ بَاسْنَا شُحْنَى وَهُنَمْ لِيَعْبُونَ أَعْمَسْ وَمَكْلَهُ لَهُ فَلَمَّا مَنَ
دُفِعَ مَاءُ كَرْدَمَ **مَكَّهُ اللَّهُ إِلَّا الْقَوْدُ لِنَلَسِرُونَ** هرگز این آیه ساوه زاده همدم در کاغذی
و حیوانات موزدی پیویسید هاڑا آباب پتویی و آن آباب در چهار گنج خانه پاشان غذا در انفال
انهاره کرد م دجه موزد یا است محفوظ مادر با ذهن اسد

وَلِهِ الْأَسْنَاءُ الْخَسَنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَلِكَ الَّذِينَ يَحْدِهُنَّ فِي شَهَادَهِ

بضی بل معرفت اسماء اللهم ما به قسمت که اند قسم اقل دهست
اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ الرَّبُّ الْخَلَقُ الْمُطْهَرُ الْمَبْدُدُ الْمُعِيدُ الْحَيُّ الْمَيِّتُ أَنْبَارِي

پسند داین دا اسم دعا شد آن خود را گزین و دست این نام
شش دریش وضع که از خاتم تبریزی داشتند در سوانح اذکار
از زایل خود و اکرسپنگی نقش کشیده از خود روز شنبه که ما هم خوشید
و در چاه اش از آن چاه خشک شد و حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه
فرموده که هر کراحتن اماره باشد با یاد دقت خواب دست پرسینه نهد و
بار بکویی یا محنت دهیجان یکویی تار خواب دهی چیز دعایی قش
رامفع کرد از **الخان الحبی**. هر کس برخواند این دا اسم مداومت نهاد
آ پنجه مطلوب او بود حاصل آید و بخصوص علم طب داقق کرد و معاطی
او نافع افتد و اکر حرف این دا اسم را بطریق امناج بایطیخ **خیاحل قی**
بر صحیح از ارزیزیه نزیده زن خانه با خود دارد فرزند او از اسما
محظوظ ماند و اکر حروف اسم خالق در مرتع چهار در چهار بیرون گرفت که
دربار خود را خدا یا تعالی طایه بهداشت داشت اور امنور کرد از وجیج مردانه او
دوست یکند و هر کس که خواهد کشص دید قبران هم زیرید هر یونا اسم الحبی
ادیت و چهار نوبت برخواند سالم بازد **البامری المعنی** چون بین دا اسم
ملوک داشت غاید طایک بین دا اسم مولکن با ادمونیت غایب دیزوت

پر اخوری قادر گردید مقصود او بود و حضرت امام علی موسی الرضا علیه
فرموده که هر چند این دوسته ای تعلیم اور ادب قدر شما
گذاره دموئی فرسته و نیز فرموده که هر گز که بزرگ می شد مداومت نماید
هر کجا چهزاد غایب شود و اکر هر روز در چهار طرف نهاده جمعنا دایر یا میعید
پسخانه حق بخانه و تعلیم آن خانه را سالم دارد **المسنون للیدی** این دا اسم
بر پوست آهون نیزد کی را که در سر باشد با خود نگاه دارد آن در ده
زایل شود و اکر حروف این دا اسم را بایکد سخن و جو یونیش در قطعه
از پوست آهون بین نوع **معدن** دهی دایی و بامیت دفن کشیده
تعالی چهار امتوکر را داده و از قشر کو رمحظوظ نماید الله و اکر خانه
از زن قش کند هر کس که با خود دارد همچیaran و اذکار
حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام که چون زن طالب
روز و نهه دارد و در وقت انتظار پست و یکبار اسما مصنود را سایه
و ازان افطا لکه حق بخانه و تعلیم او را فرزند شاپتہ کرامت قریب
شیخ ابوالعباس فرماید که چون نهن و شوهر بزرگ اسما میبینی هدامت نهاده
و در وقت صحبت داشتن بزرگ بکند رانده باشند حق بخانه و تعلیم باشند

هاک شود و حضرت امام علی بن موسی الصادق علیه السلام فرمود که رُوحِي
 صعب باشد و رسازد که هر روز نهرار و بکار بگوید یا واحد از این حضور
 خلاصت بـ **الحمد** هر کاریں اسم را بسایر کوید که پنکی دشمنی نباشد
 هادام که بآن مشغول بود و اگر آراز جھیفه از ارزیز نویسه باشد داد
 از احتمام محفوظ باشد و اگر حد فاین اسم را در مرتع سده سر بر طرف
 نکیر بتوید و با خود دارد و برخواند این اسم مدادست کند از رشتنی
 و رشتنی متصرف شود و اگر این مرتع را بروغن نزیت بشوید بکسبی نداش
 که خاک درده باشد بلامست شود و اگر در سرعت بعذان که وضو ازت باشد
 روی پر زمین نمود و حصد بار بگوید یا صدم معنی آن از بر لفتش کند و بران
 مدادست نماید از اهل حقین کرد **المقتدر** هر گهود فاین اسم را نوش
 کند بخطی از زن در مرتع پنج درجه بطری تکریب با خود نکند و دارد از
 طاعون این شود و دشمن مردان بزرگ و محترم باشد الغحال العاد
 پون این دو اسم را جھیفه امن نوش کند و با خود دارد در هجت چکی خواه
 بکرد و اگر این دو اسم را بسیل متراجع با خطیت **فقع ادل** نوش کند
 پس هر دو قدر کفر تمام التور باشد همان توهم در زیر داشتن مجموع بجز کند

الاحلاک احد الصمد للعالی ملائیل البصیر النفع القادر المقدمة
الوقتی این قسم مشتعل برادر کار اهل سلوک است که در مقام توپیه بشنید
 و از جمله این اسماء اسم همال مناب سالکی که مبتدا بهوم و سوسان باشد اما
 خواص این اسماء پرون دو اسم القائم الواحد بسیل متراجع **فقع ادل**
 بیکفت سخور نویسید و آن بالیست سخوار با طبل شود و اگر این دو اسم را کشید
 و همایند هستی نقش کند و در وقت نقش کردن این دو اسم میخواهد
 بکشید پس بکشید پون محذوم دران آینه نظر کنان مرض زدن ایل شود و اگر
 آنرا بشویند و بکشید کزیده دهنند در دوازیل شود و هر که آنرا با خود دارد
 از همه ضماده علتها این شود و اگر اینم القوی والواحد باشد گرامش **فقع ادل**
 و سنت رفته باشد **فقع ادل** با خطیت **فقع ادل** د و آنرا در گل اشیر سپاهان کند و در خانه فن کنند و شن
 ازان خانه بکریزید و اگر دیگر داشتم رمثان این دو اسم را در گل سفید
 نقش کند و در بنای سرا محکم کند چند کان زیانکار باشند شود و از
 سر زنگنه باشند **فقع ادل** این دو اسم را بر دی طالی بخواهند و باد بساد مذکور
 الهم بحق نبیت اللائين ارجع اسم فلان بنیت فلان من الدنيا آن ظلم

و از کارهای سخت مانده نشود بعضی گفته اند که چون حروف این دو اسم
دو اسم قوی و قوی در ساعت او از روز یک شنبه بتوسید بر درق آمده آنرا
در زیر نکلین خاتم هند چون آن خاتم را در آب نمود و آن آبریزی دهد
که ادراجمی مطیع باشد شفایا بد و آگر این حروف را برق مرود نماید
و آنرا در روغن زیست بخوانید آن روغن را در مطلع ^{الشفایا بد}
^{شجاع ابوالعباس} بخوبی سختم اس آورده که چون کسی را دشمن قوی پاشد
آرد خمیر کنده و هزار دیگر غلول خود را با زدرازان و پر هر یک بتوسید آوی
دبهشت دشمن آزاد رزیمین پاک نماید نام فان بخورد آن دشمن متور
متغلوب کرد چنین کویند که خواهی بضریل الدین طویی در آوردن هلاکتیه
خلیلی عیا پتیه این عمل کرد و اند تا آن فرشا نظر بور آمد ^{قسمیم}
از سعاده است ^{الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الْمَلِكِ الْفَقِيرِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ}
^{الْكَنِيْرِ الْمُتَعَالِيِّ} این قسم از احتمالات احوال هم اتفاق
و تفکرت آن خواص دو اسم اول عین الحی القیوم بعضی گفته اند که این اسم
اغفلماست و چون برخواست این دو اسم را میان طلوع صبح و طلوع
آفتاب مادامت گذشت و تقوی افزایده شود و اگر در روز جمعه

آن تباروز اهل شود و حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام فرموده
که هر که در وقت وضو ساختن در وقت شتن ^{هر دوی سپار گردید} یافای
برخمان غالب کرد ^{سبع} ^{سبعين} این دو اسم شایسته است کی اگر در دعا
اطاح میکند چون بین دو اسم مادامت گذشت عازم صحابه شود و اگر
این دو اسم را بایضصورت پرسچیفه از نظره فتش کند روز جمعه بعد از

س	م	ع
ع	م	س
م	س	ی
ی	ع	س
ر	ا	و

طلوع اثاب در تمام روز بخواست این ایام
اشتغال نماید و هفت روز روزه دار و پنجه
اول آن جمه باشد و افطا ریبان بود و قدری نیست
گند و دهین افطا زاین دو اسم بخوازد حامل آن متعجل القول دمطاع کرد

اگر این سبع را بتوسید و برد عن کل محکم و در کوش پکاند هر منی کرد
کوش داشته باشد شفایا بد و اگر این سبع را بعد از نجات در روز بخشنده
پا نصد بار بخوازد و بعد از حاجتی که داشته باشد بخواهد رو اگر داد
و اگر این بصیر را در روز جمعه میان فرض نست صد دیگر بخواشد
پیش درست از اهل مکائنه کرد ^{الْفَاقِدُ وَ الْمَقْدُ} هر که این دو اسم
را بتوسید و با هزود اراده بخوازد آن مدادست غایر قوت او زیاد شود

طلوع آفتاب این دو اسم را پسید رعی بقیله در مرجع شش و شش با خود
 دارد نور دل او زیاده شود و روزی برآوردن خیز کرده و در سخنست او بیفزاید و
 حضرت امام علی موسی رضاعلیه السلام فرموده که این دو اسم هر کس در دنار
 عمرش دراز گرد و مردادات او حاصل کردد و بر سخنان غائب شود و اوراد
 دلها تصرف کامل حاصل کی **الحقن النعيم** چون کسی در کاری مضر باشد
 یا از کسی ترسناک باشد برخواهد این دو اسم مداومت نماید مطلوب
 حاصل کردد و اگر در آخر دنار نجده این دو اسم را برخانمی نهش کند و با خود
 دارد همچو کسی با ازرسیده دادم که او باشد و هر کس برخواهد این دو اسم
 مداومت کند همچو امور راه با نظام و بروقت خواهد بود و از حضرت امام
 علی بن مطیع رضاعلیه السلام منقوص است که هر کس این الحقن بعد از هر
 نهاری دوست و نزد همچو شمشاد و جمله هر دهان او را دادست کرده
 اتا هم تحقیق کرد و شیخ ابوالعباس محمد اسدزاده که هر کس هر ده صد
 اسم آرجم بخواهد بخلاف تهریان گرد و بهم خلافان بر و همراهان کرد
 و معاصر ادبار آنند **الملك الفدى** این دو اسم چون پادشاهی بخواهد
 آن مدادست کند ملک بدی بخواهد و قدرت او زیاده شود و اگر بر ساکن شوست

غلبه کند برخواندن این اسم مدادست غایب خدای تعالیٰ وقت ملکی او زیاده
 کند و قوت شهوای او مغلوب کردارند و حضرت امام علی موسی رضاعلیه
 السلام فرموده که هر کس ام الْمَلِك هر روز نزد برخوانش بمحظی پی نیاز
 گردد و در نیاز آخوند هر دلائل پاک شد **العلی العظیم** چون حرفهای این
 دو اسم را امتراج دهند با سلطنت **بعظی** مدبر تبعیه هست در حقیقت
 نکسی پسید در روز جمعه بعد از زوال و آگر صیغه از فضله نهش کند پس بشد
 و آنرا با خود دارد از زید آفات محظوظ ماند و این کرد و از پیش بینی داشتند
 با ازرسیده مقیبل الغول شد و حضرت امام علی موسی رضاعلیه السلام
 فرموده که هر کسی برخواهد این دو اسم مدادست کند بجهت بلند قدر کردد و اگر از
 برخواندن اسم اعلیٰ مدادست کند بجهت خود با ازرسیده **العلی**
 سهم اساساً درده که هر کس برخواندن العظیم مدادست غایب عالی قدر کردد
 در در میان مردمان عزیز و مکرم پاک شد **الحکیم المتعال** این دو اسم بجهة
 تعویین مناسب و مناسب دهال ارباب کشاورزیت چون بر
 خواندن آن مدادست غایب ترقی در احوال فرد مشا هر ده کند داکرام
 اکبر بر روزه است هزار بار برخواند چاه و مرتبه او بعایت بلند شود

پاسخ امدادگاران

نویت بخواند سایب باران و بطفل هر خوشخی و خوش نه تن کرد و در پیش بیند
 یادگیرد **العزیز الجبار الملک** این اسم الام از نام پست و خطوت از کنی لیل
 حیره و دو برخواندن آن ماده مت عزیز و بلذ مرتبه کرد و اگر در پیش خواه
 بخواند میل کرد و اگر پادشاهی برخواند آن ماده مت غایب و فیض
 و شکستی یابد و از حضرت امام **علی بن موسی الرضا** علیه السلام منقول است
 هر روز بعد از غاز باشد اد اسم عزیز و مکرم و بکار فواد محتاج حق نکرد و در میان
 مردم عزیز و مکرم باشد و اگر کسی از پادشاه ترسد و از ده بار اسم خیار در پیش
 روی او بخواهد میل شود و اگر کسی را فرزند نمیشود و دوازده بار اسم خیار بخواه
 باطل نه و صحبت دارد اور از منصالح کرامت فرماید و اگر کسی در جامعه
 نواب اسم متکبرد باشد بخواند شاهزاده از این نسبت **الحفظ** چون اسم
 در موضع خود بسیار کوچیار نمیگذارد و مکرم است محفوظ ماند و اگر
 آزاد از نفره مربع چهار در پیار بطریق تکشیر وضع کشیده با خود دارند که
 پس خواب کند که باع بسیار باشد هیچ ضرر با و نرسد در آخر آن نسبت
 با حفظ حفظی فائمه حیره افظاده وارجم الراجمین و اگر مربع درست
 آفتاب یا شرف قرآن بزیدید بر پوست آهوب شرطی که با طهارت باشد

و حضرت امام **علی بن موسی الرضا** علیه السلام فرموده که هر زی که در وقت
 حیض یا نفاس المتعال را بسیار کویده آنها محفوظ باشد **صحیح**
 از احادیث اسم **المهین المقت** **العزیز الجبار الملک** **الخطاط**
الجیلانی **الخطاط** **الجیلانی** **الملک** **الخطاط**
 و خوفت اما خواص دو اسم ادل یعنی **مهین** و **مقت** بجهة عدم دمایه
 در کلیات وجذبات مناسبت هر کس برخواندن این دو اسم مذاقت
 غایب عزیز نه بله مرتبه کرد و دید اندک اسی را که بکار یاد داد با بخواند توجه
 آن بخطه و ضریحه بسته است که یک اعتراف رفاقت آن ماده است که
 در هر پنده بخت نداشت این اتوی باشد و اگر حروف مفردہ این اسم را
 ترتیب در مربع بطریق تکیه نقش کند بر صحیحه امار عزیز داین اسم میگذرد
 هر کسی نایاب دارد دلطاجی بجمع مردم بر امشاعر و مکران کرد و اگر
 اسم **مهین** بر یکین خاتم نقش کند در شرف و در وقت نقش کدن بخانه
 آن استعمال نماید و آنایا خود دارد از شر پادشاه و طله و شرجن محفوظ
 ماند و اگر این اسم را **الملک** کند برخواندن آن ماده مت غایب هر چه پیش
 یادگیرد و ذهن و عقل از زیاده کرد و در این **المقت** کافته اند که چون آنرا

سخن

محمد اسد فرموده که هر که اسم الحجت بر روز نزد دوبار بگویند و در خود
عفت و مرتبه او با علی رسپه و اکرگی را جذام یا رس یا علی دیگر نیست
ایام پیش نزد دار دودران سرور نمکار این اسم کند ازان مرض غما
یا طلاق افاظ دلخیال **الکرام** این دو اسم زیر است این دو اسم را بطری
تکیه در مرجع مسجیده از از زیر رس گشت و در زیر دیوار موضع خواندن
گشت و آخر روز نزد پیام در امان موضع درینا یا **آزاد راز** بحری غمید
نقش کند و بکردن خود س سفید بند و اوراد موضعی سرد مند کند
منظمه دفنه باشد ببالای آن دفنه با پست و بانک کند و آزاد راز
لوحی نصف نقش کند در ساعت ییم از شب آزاد راز **فهد** نهاد برکت
خوبی از این خانه بظهور آید و اکر در ساعت هفتم از شب بر سفال **کسر**
نوید و آزاد راموصنی دفن کند شاهزاده از امان موضع بکر زد و اکر در ساعت
آخر شب آزاد بپست پلک نویده در موضعی کند از ده ها موده
از این موضع بکر زد و بعضی گفته اند که هر که در بعده پست و بکار بگوی
دو الحال **الکرام** هر حاجتی که فاقد هر دو اکر دو اکر عدد این اسم را
در مرجع چهار رچهار وضحت کند در شرف آفات و با خود دارد ارجمند افاض

بعد ازان کد و رکعت غاز کنار ده بگشت و در هر کمی فاتحه کنیا را بایست
وسوره اخلاص صدیق از هر کن آن با خود دارد فهم و حفظ آن زیاده شود
و مرتبه او بلند کرد و اکر دو هفته روزه دارد و این اسم را نقش کند
لوحی از نفره در ساعت آول از روز پیشنبه بوقتی که قمر ناظم مشتری یا
آفتاب بدینظر مؤدت آنرا با خود دارد طاعات و عبادات پر آسان
کرد و برکت در کار او بظهور آید و اکر آزاد ریان تفاس و متع
از دزد محفوظ ماند و از حضرت امام حسن بن موسی الرضا علیه السلام منع
که هر کن این اسم را در در توجه بعد از غاز نهاده نزد و هشت بار بخط
باریک بتوسیه دکتر انتونیس از دیوار باز و بند داش و سپه سلطان
و شتر سلطان و نیالات فاسد و شتر سبعاد و مار و کرد محفوظ ماند **المحيط**
چون حد فاین اسم را بر لوحی از حدیث در مرجع چهار رچهار بطری **کسر**
نقش کند و آزاد کردن کوکنند دار نصیح ده ها اصل این کرد
و حشو گویی کرد و ترک یا کند و اکر این اسم را با اسم الحجت در مرجع
هشت درست رس کند هر کن آن با خود دارد بند کت مکرم کرد و ده مقام
او کسب قول انجام از جای **کمان** نداشتند باشد و شیخ ابوالعباس

اشراعیم او بظیره آیده هم از حضرت امام علی موسی صاحبی اسلام منع
که بجهة آنی هر دشواری باشد که اسم الحکیم پس از کویه **البدایع** **القاب** **الاساطیل**
و اسم بزرگت چون آزار بروح فضله و نعمت در وقت نقش کند و این دست
راجده از این خواستن یک دان لوح را با خود دارد بر عصبات مطلع کرده
اگر برخواست این دو اسم ساده است که نهادی تعالی او را حکمت کرده است
و اگر خود این دو اسم را بتوید در مقاطعه بخبار و کلی مرض عده خفغان
دانسته باشد با خود نکاهه دارد تنخایید و حضرت امام علی بن موسی
علیه السلام فرموده که هر کس در وقت دعا مفتاد بار بکویه یا بروح دعا یاد
ست جای ب شود **القاب** **الاساطیل** چون خواسته که شخصی بسیار پردن نموده از
را یک کفر عیت رفتن دارد پس کنی کبیر دان دو اسم را بسان نمک نویسد
ترجیح داشت درست و این دو اسم را گرامت بران نمک خواسته و در
زاه دن کشند البتہ با ذکر دو فرج سفر کند و حضرت امام علی بن موسی این رضا
علیه السلام فرموده که بر کلام القاب راستی به نیت دشمن بخواهد هر چهار
هزار بار از دشمن ملاک کرد یا از امن خوض بر و دو عصی از مشائیخ نهاد
که هر کس همچنان دشمن این اسم را بر چهل لقمان نمیزد و بناست بخورد از

و بیان آخر از این محفوظ مازد قسم چیزیم اذ اسما داده است
العلم الحکیم **البدایع** **القرآن القاب** **الاساطیل** **الاول** **الآخر** **الخطاب**
الاباطین این قسم از اساما بی اهمیت است آنها خاص دارند
اول العلم الحکیم پیشنهاد نموده بکسی و مند که او را سک دیوانه کرده
باشد خلاص شود اکثر آنها بتویید صادب بهمال خون با خود نکاه
شخاید و اگر نویشد و در رون عن زیست اند از ندوه کنیه بخورد
سلامت شود و اگر آنرا بازدیوار خانه بتویید کنیک ازان خانه نموده
و اگر کسی اکاری پیش نماید که نداشته باشد آنها بخورد و با خود دارد
برخواست این دو اسم مذاقت نماید توفیق یابد و اگر اسم العلیم را
شما بطریق تکیر حکایت دوچهار نقش کند و با خود دارد علوم دقيقه در
اذکر نهانی او را حاصل آید و حضرت امام علی بن موسی الصداق علیه السلام
در موضع هر کدام که اسم یا علیم در خود بپیار کویه از علم اذنی همراه مند کرد
و اگر اسم حکیم را باین طرق برخانم از غولان نقش کند و با خود نکاه دارد
پس از این اسما را بخواند و بکویه بخی ایسکه فقی هرادی دریچ امری
محظی شود از دشمنان این شود و اگر معلم اطهاری در از نکنی ای

اده احصال کرد و شیخ ابوالعباسین فی الحمد آن دارد که چون کسی مداد است
بنام آن اخراج اوصافی باطن حاصل آید و دایم دل و خشم پوشاند و قی
ایان و عشق حضرت حق سجاده و تعالیٰ چون بصدق کوید معنی آن
در این کند زاند **الظاهر الباطل** این دو اسم ب Sachs بیرام پیر خواند
شاید و چون حدوف این دو اسم را مترجح سازد و در ترجمه هست درست
بر خاتم نظره در درود و شبہ ب وقت طلوع آفتاب نقشی کند ب هر طبقه که با
طهارت باشد و با خود نگاه دارد حدّت ذهن او بعایت رس و حضرت
امام رضا علیه السلام فرموده که هر کس بعد از طلوع آفتاب هزار نوبت
کوید یا طا هر قی تعلیم او را زان پس ای نکاه دارد و نیز فرموده است
که هر کس ای ای در جایی می پارید فیض دهن میکند اسم باطن در ترجمه
بطیعی و فی اعداد اتفاق کند و با آن چیز نبند از دادمین باشد
قسم ششم از اسامده است **الحليم الزقزع المثان الکرمه**
لله ای ذواللطول العاذن الععن الجئی این قسم از اسام
دار بقا و وجود است و دفع اضداد و جمیع متنفذات آما فراصل دو اسم
اول بعینی **الحليم الرؤوف المثان** چون کی زیری ترسان بود بنوادر

خف جمع و عذاب برایین کرد و اگر اسم الیا سطی بر پوت آیه نویسید
در مرتبی بمد کن غفران و کلاب در مرتبه نهم ۶۰ یا هر زدهم یا شنبه هفتاد و
شنبه کاه داره از رنج ناشی کی و کشکی و قهر طالمان و اذ اعطائی بخوبی
ماند و اگر آنرا زیر نیز سر نمود و قیت غواصیای شوریده نمی پند و باشد که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم را در غواب یه پند و حضرت امام
علی موسی رضا علیه السلام فرموده که هر کس در حکمها با طهارت دست بردا
دهد باز گوید یا باسط و بردی خود فرد آورده هر کس محتاج نشود و از عمل
یا بد و فلزی بر روی فرجه کرد و در بجهی سخنها آوردند که چون فرازه که در
ذواب چیزی بر اصطمار شد و اسم المژر و الیا سطی و الظاهر برادر و قیت غواص
سیزی نشی با طهارت بخواهد ندار غواب زد و آن چیز در غواب بیاد
کرد **الاول الاخر** این دو اسم را در ترجمه Sachs نمی دهد که ای
علی وزیر پود اندزاد و شب بیام نمود و محادات پستان کان در قیام
شب میکنند باشد یا اول یا آخر و در صباح این روزن یکی دوست که مردم کم
باشند باشد غایاید و از حضرت امام علی موسی رضا علیه السلام منقو
کچون کسی را مقصودی بشد چهل شب هر شب هزار نوبت کوید یا اهل فتو

آه پستحاب شود و اگر کسی در مسازد که هر چهار چشی و پنج بار کیوید یاد نداشت
 ذی القبول رعایتی برده ی فراخ کرد و در دویشی از دیگر سرمه داد که اسم کرم
 و شین ذا الطول در تبع چهار در چهار بعلت نکسر وضع کنند با خواه دار
 حق تعالی طالب و پیشتر کرد اند پیر حمی داد کارم و هاب و هظر قی سفایلین
 نویسید و زپش از غذ و ب آفتی در باب غله نهاده موش سوس محفوظ مات
الغور العاض العقیق این اسم تھاریند هر کسی خواهد این اسم مداد
 غایی از آلام دنی و دینی محفوظ ماند و شیخ ابوالعباس محمد الدوفود
 که بر پاره کاغذ بخوبی پسند یافتو هر چهاری که سه بار آن کاغذ قرویه
 شفایی بده و هر لشکی غمزده که فربود ازان عم و لشکی ملاصنه یغزده
 که بخواهد آن مداد نام میخواهد حزن او بشادی و فتح مبدل کرد و حضرت
علی بن موسی الرضا علی السلام فرموده که هر کاره پسید را شنیدن کند زدیک
 بزمیدی رسید بر قوانین اسم العفو مداد است ب پیار نماید با تقدیم عالم
 رود **الجیب** این اسم مخصوص آن خود عوات در آخر هر دعا کاری این اسم
 مکار کند آن دعا متجاب شود و از حضرت امام رضا علیه السلام منتو
 که هر که این اسم الجیب هر روز هزار و یکبار بخواهد البته حاجت ادیرا و رود

این اسم مداد است غایی این شود و اگر شهوت پرداز عالب شود از هداوت
 این اسم میل شهوت از دل اذی ایل شود و در حاشیت این اسم **الحیم** گفته اند
 که در وقت آب دادن خست و کشت این اسم را بر کاغذ عذی نویسید و شیشه
 آن آب ببر زمین کرد مخصوص این زیاده شود و از آفات سالم ماند و حضرت
 امام علی بن موسی الرضا علی السلام فرموده که هر کسی خواهد که مظلومی از ده
 طالبی بر بد در برابر ای پسند داده باش کیوید یاری دوست آن طالب شفاقت
 در حق مظلوم قبل کرمان **الکیف لاهاب** **داللکلک** هر کسی بر قوانین این
 اسم مداد است غایی ای را بزیست رزق باد مفتح کرد و حاجات او پاید و اگر
 حوضه این اسم بجا ب حمل بکرید افت و لام و در این اسم اول اعتبا زنند مجروح
 هزاره شست و شش باشید چون این اسم را باین عدد بخواهند بعد از این
 هر دعا کند در جایی که خالی باطله است و تیغی درست و دل نهاش بجهاز این
 هر دعا کند متجاب شود و شیخ ابوالعباس رحمه الله آورد و که هر کار کرم
 پیشه کویی معزه مکرم بکشد در زمان حیات خود دل اگر از این پیش نام نخ
 نویسند و دو کشند هر دوی که بیاش زیل شود و گفته اند هر کسی بعد از
 نهار نمی دست بر آب و رود و هفت نوبت بکوید یا و ماب دعافت خواهی

نعمت بر اودایمی کرد و اکرام داد و در اینویسید باین نویسید محمد رسول الله
 احمد رسول اسد هر یک سی و پنج بار بعد از نماز مجمعه با خود نکاه دارد او را
 نیوت دطاعت و عبادت پیاو شد و اکر هر صلاح در محل طلوع آداب
 درین مکتب نظر کنسرت حصل اسلامیه آن و سلم صلوات فرست جمال
 آن حضرت در خواب به پنده حضرت امام رضا علیه السلام فرموده که بجهة
 الافت از دلچسپی ام الدین و در هزار و یکی ریمویز یاطعام فوانی و موزونه
 ازان طعام بخورد موانت میان ایشان پیاو شد و الطیف در پیش شد
 و آلام و ازاله هموم و اداء امام اثر تمام دارد خواه بزرگ آن موانت نمایید
 خودت از زاده هر چیز نویسید بای خود نکاه دارد هیچ کرد یعنی آن ترسد و بعضی
 کفتند که هر چیز غل کند و بعد ازان در رکعت نماز کنند بنخشیدن تمام و چنانچه
 بر روی سجاده پاشد صدقه برگویید یا طیف به نیت حاجتی که دارد آن
 حاجت را کردد **الواسع النیم** چون عرف این دو اسم امر تراجیه پیش بود
بعشیش دی ه در ترجیح و است درست آنرا کنیر کند با خود نکاه دارد
 برگت در فرزند و مال خود مشاہد پنهان و دوست در خلق و عمل ادب خلوره
 و بعضی اکابر گفته اند که هر کسی را معیشت شک بود اسما **الواسع را** برخانی باید

قسم هفتم از اساما ده است **المکافی الغنی القتاح المذا**
الودود الدائم للطیف الواسع الشهید لعم المولی و لم يهم
 این قسم از اذکار مکائیل است آما نوصی چهار اسم اول بعنی کافی غنی
 فتاح رزاق در پیغام فقر و طلب رزق و دوست معیشت اثر تمام دارد
 آن طیف که بخوانند آن موانت نمایید یا نویسید بطريق کتابت یا بطریق
 دفع و با خود دار روا کر فتاح و رزاق در یک مریج تکیر کنند حامل آن را خدا یا
 از هد و شواریها برآند در رزق برآسان کردند و بعضی اهل طریقت کفته اند که
 هر کس دطیف چهار مکن خانه در هر کنیت صدقه برگویید یا رزاق فخر و در یک
 راه آبان خانه یا به واسطه حضرت امام علی موسی رضا علیه السلام فرموده که اکر
 هر روز بعد از نماز صبح جهاد و هفت برگویید یا فتاح و دست پرسینه فرو
 آوره زنگ غنیمت از دل او بر دو رویی برگاری که آرد از پیش بردارد الود
 این اسم در محبت اثر تمام دارد و اکر این اسم را در وقتی که قدر شرف بشد
 متصل بشرتی بخوبی سبق طعنه احری سفید پست و پنج بار خود نکاه دارد
 دل کسی محبویت مقبول کرد و هر کس بخوانند این اسم و اسم الدائم مرا
 نمایید یا آنرا بخوبی سبق طعنه احری سفید پست و پنج بار خود نکاه دارد

شفای بد و اکراسم شدید را بخانمی از آن نوش کند در تریج چهار درجه ها
 دان با خود نکاه دارد بر محل اثقال قادر کرد ذوقه المقدار آین د اسم
 را نمایر عظیمت در افتاده از بسیار شیاطین صادرت کند بر خواذن آن
 بشرطی که آن با طهارت باشد و اکرکی اسم ذوقه هر با بینظیرن **قد**
قد بنویسد شش بار پر پوت آهود ساعت دویم از زد جوجه
 و گی که اوراصماع یا پس بود با خود دارد شفای بد و اکرکی رانیان
 غالب باشد چون آنرا با خود دارد نپیان او زایل ده تریج الرتب
 المتنین ارباب مرآتبدرا از نداد است براین اساما مکافات دست دهد
 و اکرام التریج درست خود نویسد و در کعبت غاز که از دو هر رکعتی
 ناخواذن و اخلاصن بکار بخواهد بعد ازان دست چنان برآورده کمان نز
 بجانب آسمان باشد و بعد ازان صد بار بکویه **یا سریع السکینه والوفا**
 فی اهل العلوی اهل هذه الدار مطلوب باصل کرد و اکراسم القریب
 بر درسایی نوش کند اهل آن سرماز بالا محفوظ بگشند و اسراز ایام
 نویسید و بینه کریزه پا دهنده آن صفت ازو زایل شود و اکرکی زن
 جمله یا فرزند صاحب جمال باشد بر خواذن اسم الرقب مداد است غایق

کاغذ یعنی نوش کند با خود دارد و بر تکرار آن اسم مد ادمت غایق نوشست
 بر آسان شود و اکرکی را بنده باشد یا فرزندی یا زنی که اطاعت نمکن
 هر براج دست بر پستان اند نه دست دست و یکبار بکویه یا شمید حق بخانم
 تعالی اور امطبع و فیان بردار کردند **قسم هشت** از اسماه داشت
قسم هشت از اسماه داشت **الریح الیقی للمسن العاهر الوارث**
الیاعت منیم این قسم از اسماه اذکار عزرا میل است و این بعضی
 صفات جیل دستزیلات و آماخراص چهار اسم اول ازین اساما الشدید ذوقه
 القاهر المقدار اسماهی قدر و غلب است پون صنعت بر خواذن اینها ممکن
 نماید همتر قریبی کرد و چون قدر محاق یا شد ساعت دویم از جهانی
 یا در ساعت صفت از هر شبی که باشد این اساما بخواند باسم ظالمی که خواهد
 هر صد بار که تمام شود بکویه یا شد بخدمتی بحقی قلان و مشخص نازد حق ا
 کر خاری طالم بمرتبه رسید که شرح شوان داده اکران اساما برخانمی نوش
 کند و با خود دارد هر کس از نظامان و اهل حکومت او را پسند منع داد و کرد و
 در نظر هم داشت نماید و اکر شدید ذوقه و فا هر بآینه نوش کند
 محل منصب بر پستان دو اسم خوازند چون صاحب لقمه دران آمینه نظر کند

با اوصیح کنیا معمور کرد **فَسِرْفَهُ** از اسماء همیشت **الثَّوْبَانَةِ**
الْعَلَى الْمَخْيَبِ الْكَيْنُ الْقَرْبَى الصَّادِقُ الْبَرُ الْبَاقِ الْخَلَاقِ
 این فرم از اسماء همیش است برسانگ مقامات سالکانست تواب مناب
 تویه کنندگان و شاگردان ماسب شاگران و ولی ماسب اولیا و وکیل امنا
 اهل توکل و قریب ماسب اهل قرب و صادق ماسب اهل صدق
 و بمناب پیکوک رانست و باقی ماسب اهل تهد و خلاق منا
 اهل نظر و اعتبار آما خواصی چون اسم التواب راطبی و فی برپو
 کوره خروزی پنه و با خود دارند از شرب خمر و بهم معاصی قویه کنند و
 اگر این اسم را ببریک کده نویسید در دروغ عن اشنازند و چهل هزار داشاب
 کرم نهند و این اسم را بربرد و زیران بخواهند آن روغن در مریضی که بالاند
 یاد و هر که در کند که بعد از هر چهار ز رسیده و شخصت باز بکوبید القلب پیش
 خود را بیست و یک ری حق سیگانه دتعالی او را تبریک است زناید و اگر اسم غواص
 مقطوع از سرمه مقطعه **فَابْخَلَقَ** در معنی هفت در هفت گیر کند
 در صفحه از سرمه و این دو اسم را بسان بخواهند با خود دارند چهون باز خوبی
 خود سخت است دارد فرزند نیکو پاسخ دهد چون اسم شاگرد باقی بود

پسچانه و تعالی ای شاز از فناد در حفظ و امان خود دارد و **الْمَلِئَةِ**
 رادر ساعت اول از روز محمد در گین خانی نیش کند و با خود دارد و بر
 خواندن این اسم مدامت غاییه هر چهار ز پسند جواب آن بر خوبی
 شود و حضرت امام علی محبی صاحب علی السلام فرموده که چون زنی را پسر
 کم بایش این اسم رادر کل پیشی نویشند و بآب باران نیستان که
 باران د غافورانه بکشند بتوید و بیان زن داشند تا بخورد و شیر او
 زیاده شود و اگر این اسم باعث در وقت طلوع آفتاب در دروز یک شنبه در
 صحیه از رصاص بخوید در مریم حصار در حصار طبیعی تکیر و بشیور
 و بکی دهد که از را غایل و لغوه باشد شفا یا بد آناید که حد نوبت با نظری
 علی کند و حضرت امام علی محبی صاحب علی السلام فرموده که چون کی راهبه
 باشند این اسم را در مریم حصار در حصار درج کشند سار و خوار و از هفت
 روز پا پسندیده این اسم را بخواهند از در اتفاق شود اگر این اسم الورت را در
 عرب نفاب سرمه بپوشست شر نوی در با خود و نکاه و از سرمه
 از هر چهار ز و از خصیه پیشنهاد کند با این مقادیست شوادند که در شرب حمیم
 شستشویک بخوبیه یا مستشم شرب محمد با نظری علی کنند

بصدق دامانت مشهور کرده و اگر حروف این دو اسم را امتحاج دهد پنجه ای
صح اس دی ق ب و در هر چندی میست درست نکرید
 و در صفحه ای جو بحصه ای که از پشم ساخته باشند بخوبی و با خود
 نکار و ارد و برخواندن این دو اسم مدام است غایید خدا ی تعالی او را
 دلتوی و صدق قول کرامت فرماید و مردمان اور ادیپستکرند و حضرت
 امام علی موسی رضا علیه السلام و نعموده که هر که اسماں الحکیم هر روز زیارت
 روزهای مفت شاهزاد بنت یکوسی وابتداء از روز پیشنهاد کند در دفعه دین
 در این بسیر بنشاند و اگر اسم الکلیل قریب برآیدی از پوپ نقش کند
 و در خانه خود نکاه دارد غم ازان خانه زایل شود و اگر هر روز این اسم
 در معراج دهد درده نکرید جانکه در غاز ایک اسماں پیش برلوحی از نفره
 حامل آزادالایت و حکومت و احتمالات پیاپی حاصل آید و هر که
 هر روز این صحیفه را بسید فهم او زیاد کردد و اگر آن صفحه را در
 اذان زده و ازان آب روی خود را بشویند و چند و مکرم کرده خود را بس
 و حضرت امام علی موسی رضا علیه التحیة والسلام نعموده که هر مظلومی
 در محکماه تخته داشت و شش پار بخوبید که یا وکیل دعا پر ظالم کند آن کلام

قطعه سیم کند و صفحه ای از آهن بطریق ورق و این دو اسم بین میخانه
 باشد و بعد از آن لوح را با فردواره و بکویی یا با قی این الجیا و الجیز
 فی عقی بکت در این فرزند این خود مثا مده کند و فرزندان صلح اور ای
 پد اشود و بعضی مشائخ لغتہ اند که هر که هر شب صد نسبت بخوبید یا با قی
 و شب صحیحه هزار بار سیان مداد است غایید خدا ی تعالی دعای اوست جواب
 کرد اند و عملهای اور اقویل کند و چون حدف مقطعه اسم الولی والبر
 را در لوحی از نفره در معراج بخ در پیش نکنیز کشید و در میان اهتش نهاد
 از خوره و کرم محفوظ ماند و اگر بر دست کسی نویسید که در روز ایان باشد
 داومازه نیز که این دو اسم بسیار رفوا و خلاص شود و اگر ب پوسته
 نزیپند و بر کوک بند نکری پیش امکن شود و اگر اسم ولی را در
 پیش عورت سلطیط پیش رفوا و حق تعالی او را اخوی نیک راست
 نمایید و شیخ ابوالعباس محمد الله آدرده که چون طفل متولد را
 سده زهر و زاسم البر هفتما بار بخواهند و بادر بان طفل مدرا زند
 بنیات محفوظ ماند و اگر دو اسم حسیب ~~ح~~ و صادق ~~د~~ دار
 طبا نیطی برخاتی از نفره نقش کند ~~د~~ و با فرزند کاه

تَوَالَّدْ فِي دَهْمِ **إِذَا حَادَهُتِ الْهَادِيَةُ لِلْبَرِّ الْمَبْرُونِ**
عَلَاهُمُ الْغَيْثُ وَعَلَيْهِ الْحَيْثُ وَالْجَلَاءُ وَالْأَكْرَامُ الْمَذْلُومُ الْفَدَاءُ
 درین قسم داخلت السلام المؤمن المیمن العزیز اجیان المتبیر
 شجاع اسد علی شریعتون هوسنکاییں الباری المصور لالانسانی
 پیشخ لمامی التواب والارفع هو العزیز الحکیم داین اسماه کسری
 وجبریل عزیزی است علیم السلام وچون اسم مادی رادر مرتع جبار د
 چهار بختی از نقره بطریق وفق تکیر کند و در خواب رود آنچه مطلوب
 او بود در خواب به پنده حضرت امام علی وی رضا علی الحیة والهادر
 که هر کاسم اخیر پیار کوید از شر نقص شیطان و یور سلطان دبلای
 ناگان ایمن کرد و **الراسم** المپن را بر علم نویسید و با خود بکل بر د
 بر دشمن ظفر زیاد و اگر بطریق تکیر در منبع جبار در چهار بختی از
 آهن نقش کند با خود دارد هر جباری دظم لیک او را سند منقاد او کرد
 وچون بخواندن اسم علام الغیوب معاومت غایی انجینه در ضمیر طا
 بد و توف یابد وچون آنرا ملاقات نماید وچون ذوالجلال والاکرام
 خاتمی نقش کند و با خود دارد هر چهار زندگی تعالی طلب کند پایه

داک آنرا بصحیفه از ارشیز نقص کند و برد امام صیاد پند صید پیار دایم
 در آید و چون اسم معز و مذل ز امتراج دهد با سیطرت مصغ ذل
 در لوچی ارضنل سرخ آنرا بطریق وفق شش درین تکیر کند غریز و
 مکرم پست و اک طلب ریاست کند پا بد و شیخ ابوالعباس محمد الله
 آورده که هر کشته های محمد و دوسته های شام خفتن اسم المعز
 صد و هیلهون کیا رجوانه حق اسجانه و تعالی خوف خلوت از دل او بید و نزد
 حکام و سلطانین واکا بر معز و مکرم پست و از بعضی شارخ منوت
 که هر کرا خصم قوی یکش طهارت کند و در دشت غاز بگزارد و سر سجد
 نزد و هر چند و پیش بار اسم **المذل** بخواند و از خدا ی تعالی نگفت آن خصم
 در خواه آن خصم خار دزیل شود و چون حروف اسم قدوس در منبع چهار
 در چهار تکیر کند و بر صندوقی نقش کند هر چهار در ان بو داش آفات محظوظ
 ماند و اک بشجاعت این مربع را در حمام زن حامله نویسند در دحمل بر داش
 کرد و حضرت امام علی موسی رضا علی السلام فرموده که هر کسی بر دزت
 نواں اسما قدوس را مفتاد بار یکپرسید ای وصافی کرد و از دوسته های
 امان یابد و اگر حروف اسلام را صد وی دیگران را بر سر پار کی بخواه

وَهُمْ لَا يُصِرُّونَ حَذِيرَةَ الْعَنْقِ فَإِنَّ رَبَّكَ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ
وَإِنَّمَا يَرَى غَنَّمَكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ إِنْفَاقًا فَأَسْتَعِدُ بِاللَّهِ إِنَّمَا سَخَّنَ عَلَيْهِ

جنترس
آمر دنداد

از عبد الله عباس من قول است که چون کی را مالی پیش و از درود تران باشد زدن آیات را بخواند این شود با ذهن اسد

رَأَتِ الدُّنْيَا
الْعَوْلَى إِذَا مَهَّمْ طَافَتِ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرَ فَإِذَا أَهْمَمْ مَجْرَى

این آیه حکمہ دفع و سکپه و ترشی خیالات مناسبت آزاد بکار باغران ره زنجد وقت طلوع آفتاب بر هفت قطعه کا غذ نوی پیده هر دو کی زدن

بر دو یکجرا عد آب بر بالای آن بخورد ازان بخ خلاصه سوره افال

حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود که هر که افال برات بخواند

من او را شفاقت کنم دریافت کوایی و یهم که ادا زنگاق دورست دخدا

تایی او را بعد پر منافق و منافق دج پنه ده و ما دام که در حیات کشته

حمله عرش اور آمر مژده فواست و از امام مجعفر صادق علیہ السلام منقوص

که اک کی در بند و زدن ایشان باشد یا بسته ظالمی کرنار پیش جو منته

زبست سوره افال بخواند خلاصه شد و یهم از امام مجعفر صادق علیہ السلام

منقول است که این سوره را بخوبی پیده با خوددارد از مردم شمن این شود

پیغمبر حلال و حرام
و مشروبات شرمن

از آن مرض صحبت یابد و مؤمن را چون در مربع بطریق کیر درج کند
و با خودنگاه دارد پس اهل دزیر خواهد این اسم مداوست غاید در
کلمات صدق و فا اور احصال آمده در مت المعرفه و میسرخن به از ف
ساده شود و صدر امام رضا علیہ السلام فرموده که هر که این اسم را
نثر نمایش کند و دایم با خوددارد بشرطی که با طهارت باشد از شر
شیطان این کرد و برد همین طرزیا به و ایمان بلاست بر داشته
نمایند که بعضی از اصحاب اذکور شد از اسمای مشهور نزیت و در بعضی نکار
واقع شده هون در کلام آن عارف بین نش واقع بود تغییرات
است تعالی زفت و این قدر خواصی سادهین مختصر کافیست و چون
این اسما در قرآن مجدد و م واضح متفرق قد مذکور است فواین آن را در یک گوشه
جمع کرده است چه اگر خاصیت هر کی را در آیتی که در آن آیت واقع شده
پادربی طالب خواص آن را تثویل پرسیده و اسناد موقوف

رَأَتِ الْمُلِيَّ اللَّهُ الدِّيْنِ نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ عَلَى الْمُصَلِّحِينَ فَالَّذِينَ
تَذَعَّدُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا افْتَهُمْ يَنْصُرُونَ
فَإِنَّمَا تَذَعَّنُهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَجِدُونَ رَبَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكُمْ

بخته خنی دل

و هر حاجتی که از عکی بخواهد حاجت او را شود با ذات اسد
**إِنَّمَا الْمُسْئُونَ الَّذِينَ إِذَا لَكُورُهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا أَلْتَعَنُهُمْ
 كَادُتْهُمْ يَأْتُوا عَلَيْهِمْ تَوْكِيدٌ**
 هر کس که سختی از دل او زال شود چنانچه
 از دل و میرون رو ده بظایعات و اعمال خیر اغب کردد و قدری آردو خاصی
 پی نهاد ازان و صی پرده از طلوع آفتاب دینویسید بران وصل بیان
 بقی که فارغ باشد از سایی مفت بارپس آن روزه واردو بین چون
 کند معصوم حاصل خود **وَمَا حَجَلَهُ اللَّهُ الْأَبْرَارُ وَلِلظُّلُمَّ**
قُلُوبُكُمْ يَهُرُدُ مَا الْقُصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَلِيمٌ
 چون این آیه را در درست **وَمُنْهَمْ رمضان** برقطعه کاغذی نویسید و از
 در یکین خاتمین گشته هر کان خاتم باخود دارد و همیشه شادمان باشد و بر
 بعد شما نظر یابید و اگر آنرا بعده خود نویسید و برسانید هم پر اعدام نظر
 کرد دان **وَإِنْ يُرِيدُ وَإِنْ يَخْدُونَ فَإِنَّ**

حَسِيكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِصَرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَإِنَّمَا تَنْهَى مُلْكُهُمْ
 لَوْا نَفَقَتْ مَالِيَّةِ الْأَرْضِ مِنْ جَمِيعِهَا لَفَتَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ
بِيَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَلِيمٌ هر کس این آیه را در ذرعه اوله رمضان

بخته خنی دل

در میان غازپشین و غاز دیگر دره قمی که باطریارت باشد بر سر قطعه ارسقوت
 نویسید کی هیزده دیگری نزد دیگری سرخ و ازان طاقیه دوزد در همان زد
 آزاد رجا یکاهی پاک نکاه دارد هر وقت که آن طاقیه پسر نهاد کس
 او را بیش دوست نیز دومنقا و او کرد و از ظلم ضلله و از شریطان محظوظ
أَلَّا إِنْ خَفَتْ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ يَنْكُرُهُمْ فَإِنَّمَا يَكُونُ مِنْكُمْ
 میانه کامیاره یغلوب ایمانین و این یکن منکم افت یغلوب الغنیم
يَا ذُنُونَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِ هر کس این آیه را یکنفته و عقب هر زنی کیا
 بخواند چنانکه اول آن غازه غاز دیگر و زخمچه بود خدای تعالی همه کارها را قات
 کند و پاره ام از کردن ادب و اراده **وَعَصْنِي** شاینت جمه الاسلام غزالی
 رحمه اسکننه که شیخ حسن صبری رهبه، کاغذ داشت **وَهُرَبَّ** هر کس را بکنی
 کی ازان رقص با دادی شب اذان یل می شد اینجا داده دست اور دران رفعها
 ملاحظه کردند این آیات بودند بود پس اسان لحن الرحمه ریید اندان
 سخنیت عنکم و خلیل الان اصنیفه **ثَمَالْكَتْ عَنَّ الْعَذَابِ إِنَّمَا مُنْهَمْ**
 و این یکنک اند بسیر فلکا کشت لد الایه و این بید ک پیغمبر موعیل کل شی قدر
سُرَةُ التَّوْبَةِ حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که فو نفرت از

بخته خنی دل
جتنی کارها
فادشتن و ام
دفعه

و بیوی خوش آن بخوبی کند و بر بازوی راست بند بیان مقصود حاصل
لَقَدْ جَاءَكُمْ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنْتُمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْتَّقْمِينِ رَعْفٌ بِحَمْمٍ این آیه بحجه دزد و بند که کجنه من است
دَفْعٌ ذُرْدَكَوْنَيْتَه

آیه از طبقه کار اکرسپان جام کنان که در اول آن ما بر بیه پاشه بند بندید
 در کدن آن ببندید که فلان این فلان و از خانه پرون آید و بخوبی داد
 کس اور آن پند و بخچ آهینه نزبر میان آن قطعه فرد و در زیر خانه
 کند آن دزد و کجنه باز کرد **كَلَّا إِرَادَةً لِّلْخُرُوجِ لِّأَغْدِنَا**
لَهُ عَدْوٌ وَّكُنْ كِرَهًا لِّلَّهِ أَتَبْعَثُهُمْ فَيُطْهِمُهُمْ فَمَلَّ عَذْلَمَعِ الْفَاتِحَةِ
جَهَنَّمَ عَزِيزٌ دَهْرَتْ يَافَقَنْ

فراترا بین تک حرف هفت و آیه آیه سوی سوره بیات و سوره اخلاص
 که آن بین پکیار فرد فرسته دند و باین دو سوره جفتا دهرا صفت ملایکیان از
 شدند یکجنه تقطیم این دو سوره و از امام عصفاری علیه السلام منقول است
 که بحجه طلب فتح و ظفر بر اعدا چهل و سیکار بخواهد برای دیگر پست
 یکبار و اگر نزد پا دشای هاجتی داشته باشد بایزده بار بخواهد آن خوب است
 ره اشود و گریزید و در میان اقتله دخزینه نزد از دنیا بین بود و بین امام
 عصفاری علیه السلام منقول است که این سوره را ببندید و بخطاب قدر این
 بند نهادند و دادند و قطاع الطريق این بود باذن الله

بِرِيلِذَنَ أَنْ يُطْبِقُونَ لِرَسُولِ اللَّهِ بِأَفَاهِهِمْ فَيَأْتِيَ اللَّهُ
إِلَآنَ يُتَحِمَّلُهُمْ فَلَوْكَهُ الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَنْهَى
رَوْلَهُ يَاهْدِي وَدَنِينَ لِتَحْتِي لِيُظْهِرُهُ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ
جَهَنَّمَ زِيادَتِي جَاهِ این یه راجام نوازه بگینه بز عفران دکلاب بنویسید آرا بیود و غیره
 بخورد کند و برعن یاسین بن شوید و دیریش بجزی نکاه دار و عن خوار
 که پشت یکی از ارباب میاه رود و ای خود میان چوب کند مبول تمام یابیده
 جاه و غرما و سفراید و اگر آنرا بپست آه بز عفران دکلاب بنویسید

دُنْجَ خَفَتْ
از حَكَمْ

اوكرند و دایم فوچالان دوزیر کی و عقل از زیاده کرد و اکرکی زحائے
دردهم باشد در غیث مجدد این آیه راسی باز بخواند فابن تزلوقل
حبی بسلا آلل الاهو علیه توکلت و هورب العرش العظیم و دار حرب پاره
انت حبی یار بسبی علی فلان ابن فلان اعطفن قلی لی و ذللی غذا
تعالی آن حاکم رایزاد همراهان کرد اند و اکرک بشباي ایام من این
آیه رایگی برپست آهونی په و با خود اراده و پر خواست این آیه مذاد
نمایید همیشه و هفظ و امان خدای تعالی چهده پاشد و از بود در احمد الله
منقوست که هر که لذت زین آیه هفتاد بار بخواند خدای تعالی مدهمهات
دین دینایی او را کفایت کند و از ازعاج مسدن و در ایشان قادن و از
مردن در زیر دیوار داشکسته میشان بقیه نکاه دارد و نزد هر حاکم و

حَمَةَ آنکه سَعَدْ
از کهک تحفظ ماد

پادشاه که رو دهم و کفایت شود و از عبد الله عباس منقوست کپون
آیه لقچا کم بخواند بر کله کو سعند مدارگرک محفوظ ماند و بعضی
کفته اند که بعد از غار صبح پیش از انکه باکی یعنی کویداین آیه را ده
بخواند و با در گفته ای دست خود دهد و بر روی خود ماله و دیپمه بخان عضا
برساند و از دز بسیج بالا کفر فارس شود با ذهن الله سُرَّتْ بُونْ

حضرت رسول حصلی الله علیه وآل و پلهم و نمود که هر کس و سرمه یونس بخواند
خدای تعالی اراده نیکی کرامت کند بعد و هر کس که ایمان آورده پیش
علیه السلام و بعد هر کس که تکذیب کرد یونس اعلی السلام و بعد هر کس که
غافل شده باشد باز فرعون و از امام حضرت صادق علیه السلام منقوست که
سوره یونس بجهة فتح و خضر پیش پست و بکار بخواند و اکرکی
زعفران بر پست آهونی په و با خود اراده از دیو و پری نترس و هر خنکه
بر دی ظاهر کردند و اورده اند که جهت پاشدن دندان موره را پست
مسین نوی پسند و با پی کایپتاده پاکشید و پویید و قدری آرد با اسم جماعیت
مشتم پاشند ازین آب خیر کند و پیش بند و قان لهر لهر سازند بعد ادعا کن
و بد صندای بکر زند اسکنگی دند که شد همچ بکلو فرد شوامند برد

الْيَكْرَمُ أَكَانَ لِلَّادِيْنِ عَيْنَانِ أَنْحِيَانِ
رَحْمَلْ
نَهْمُمَّ أَنْدِرِ الْأَنْدِرِ الْأَنْدِرِ بَشِّرَ الْأَنْدِرِ أَمْوَالَنِ هُنْمَّ قَدْهَ صَدْفَ
عَنْدَهَا هُنْمَّ قَالَ الْكَارُونُ إِنَّ هَذَا أَخْرَمْبَنْ إِنَّ رَبِّكَ اللَّهُ
الَّذِي حَلَّكَ الشَّمَوَاتِ عَلَى الْأَرْضِنِ فِي سَيْئَةِ أَيَامٍ ثُمَّ أَسْتَوَيْتَهُ عَلَى الْأَرْضِ
يَوْمًا لَمْ يَأْمَنْ شَيْجَ الْأَدِينِ تَعْدِيْدِ إِذْنِهِ دُلْكَ اللَّهُ دُلْكَ فَاغْبَدَنِ

جهة رغبت وغرت
وهرمت

اگر کی ایام بحق زناه شعبان روزه دار پس غاز شام کیزار در گرد
و زان جود نمک نیم کوفته و روزه بگشایید و روی نقیب بشنید و مضریت
رسول صلی الله علیہ وسلم حلوات و سند تماں وقت که من خففن
بگذار در بعد از آن ادعیه و شرح آپه نیز شود بجز اندوار آیا کیا فدای
نویسید آن اتاب برکت مدد و رعکران دو رزیر سرمهد و در خواب دو چون
صبح برخیزد و خارص بچوگز ایات را با خود دارد و پرور
هر کس اور این منقاد و مطیع او شود و غفت و قدر و علم همراه او بخات
رسد با ذن اسد

و ای امس ای اشان ای اش دعا کا

لختیه اتفاعلا و فیما فلیما کشتن اعنده ضع کان لعنتی عنای
حیات که کذلک تین لکا فرین ما سکانوا یعلوون این آیه
بیکمه در پلکان اهضبت آرا بر کله تو پاک نیز پنیسا یی و آن کا
ساقی از روغن زیتون کند و آن نوشته را بآن روغن محو گذپس زنا
با اش نرم دوسه جوش هدیان رو عن راد موضع در ماله در
زایل شود قل من رمذک من النباء الا اذ من میلعت
کا الانصار و میں سخیح الحی میں المیت دیسخیج المیت میں الحی فرن

۳۶

بِدِ الْكَلَمِ فَيَقُولُ اللَّهُ أَنْتَ أَنْتَ الْمُقْتُولُ

جهت آسانی
وضع حل
در کوش

این آیه بر پرست کدویی شیرین نویسید بپیا یی و بر بازویی زنی که اورا
در دخل بد اشود بروند وضع حل بر آسان کرد و اگر آنرا در جامی زدن فره
نویسیده آیا بکند ناد بعض کن فکر فت بکشند آنرا محو کند و آن شی
بجوشانند غلیظ شو دو سقطه ازان در گوش چکانند در دکوش زایل شد
و اگر این آیات را بخطماری نویسید و بر خدا کوچ و بر بازویی رست
بند ای اباب رزق او بآسانی همیا شود با ذن الله

یَا إِيَّاهُ الَّذِي تَدْعَى كُلُّ مُوْعِظَةٍ مِّنْ دُنْكُمْ وَسَقَاءٌ يَأْتِي الصَّدَرُ

وَهُدْلَىٰ مَحْمَدٌ حَمْدَهُ لِلَّهِ مُنْتَنٌ فَلِيُفْضِلُ اللَّهُ وَرِحْمَتَهُ فَيَدِلُكَ تَلْيِقُهُ وَهُوَ حَمْدٌ

نمایم بمحروم این آیات را بخطیقی نویسید از خانه مردمی که هر زجاج نکده
به شد بپیا یی خالص آیه دریا آز ایشونید قدری شکر طرز و دیان
اصناد کند هر کس زان تختیود هر نوع در داشتند که داشتند باشد زایل

شروع و خفقات و اضطراب د راسود داده با ذن اسد

فَلَمَّا جَاءَ الْحَرَثَ قَالَ لَهُمْ مُؤْمِنًا شَرْمَلُوْنَ فَلَمَّا أَلْقَاهُ

قال مفسی های جیتم به الحیر ان الله سی بطله ان الله لا یضیل

دفع در پاد پهلو

بِأَصْلِ الْحُرْ

عَلَى الْمُنْفَدِيَّ این آیه بحجه باطل الحرم مناسبت یکپوآب پادان
پادرد یه جهی کسی اورانه پند و یکپوآب رنچا یک معطل پسندید
روز محمد هفت برگ از هفت درخت بکر و کمیوه آن خورد یعنی بناد
دورین پسپوآب انداره دلبه از آنکه ادر را به محل طساخته پسندید
این آیات را بخطای نویسه و باین آب بشوید مسحور را در شکن
دریا آورند تا پای درآب دریا بند ازین آب پرسرا و بزین آن سحر زده
زایل شود **فَإِذْ جَنَّتَ إِلَى مَوْعِدِيْ حَتَّى أَخْبَرَهُ أَنْ هُوَ آ**

لَقِيَ حُكْمًا بِمَضْرِبٍ فَوْتًا فَأَخْجَلُوا يَعْنَكُمْ قَبْلَهُ فَأَفْتَلُوا الصَّلَاةَ فَأَ
بَشَّرَ الْمُؤْمِنِينَ **وَإِنْ يَمْسِكَنَّكُمْ بِهِنْدِلَكَ أَسْفَلَهُ الْأَهْلُو**
وَإِنْ يُرِدُكُمْ بِخَيْرٍ فَلَا ذَلِكَ لِفَضْلِهِ يُصْبِبُ بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ

این دو آیه بحجه اعراض مجربت هر دو را بقطعه از شکر طبرز بجهون این
کند پس از آنکه آن رفته باشد در وقت طلوع
صبح پس زایم ریض دهد و سخوت دهد و عذر اخراج و قول القسم و هوا
اکث فی شفای عبادت اذن **الْمَدْسُورَةُ هُوَ د** حضرت رسول اصلی الله
علیہ وآلہ وسلم فرمود که هر کسی سوره هود بخواند اور آنها پسند دهند /

دفع جمیع من

کس که آورده ایمان بخوب و هود و صالح و شیعی دلوط و ابریشم و میوه
علیه اللهم و بعد هر کس که تکذیب کرده ایثار اور در در روز قیامت از
جلد اینجان پاشد و از امام **حَمْرَقَ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ** منقوش
هر کرا کار و شواری پیش آید این سوره را سیزده بار بخوانند همهم
ادکنایت شود و هم از امام **حَمْرَقَ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ** منقوش که اگر کسی
این سوره را بخوان پیویسد و بتوید و بخورد سر و زهر و روز صبح
یکبار دنما ز شام یکبار قوی دل در دو روز صحیح پر نترسد یافتن اس
الرَّبِّكَاتُ أَحَدُكُمْ يَا أَنَّهُ لَمْ يَقْبِلْ مِنْ الدُّنْيَا حَلْمَ حَيْزِرَةَ الْأَ
تعبدُ فَاللَّهُ أَنَّهُ نَبِيٌّ لَكُمْ مَنْ نَدِيَكُمْ بِغَيْرِهِ وَإِنْ أَسْتَغْفِرَنَا
وَنَسْكُمْ ثُمَّ وَبَعْدَ الْمُمْتَنَعِ كُمْ مَنْ تَاعَاهَا إِلَى أَجَلٍ
مُسْمَىٰ وَنُوبَتْ كُلُّ ذِي نَضْلٍ فَشَلَهُ وَإِنْ تَعْلَمَنَا فَأَنْهَ عَلَيْكُمْ
عَذَابٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ مُرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
هر کس این آیات را ببرگ رفته سبز زیسته در قت طلوع آفتاب بک
وز عفران و کلاه بشوید آسان باب چا یی که این درخت ازان آب
میخورد و آسان بخورد چهار ساره در روز صبح و غریش شام دل و منشح شود

جهنم شکم

دل

از عبد الله عباس مقول است که چون کسی از پیغمبر را بپرسد که از چون باز از پیغمبر
 این آید را بخواهد چون باز ای پرسد که باز اندیشانی
 کاروایاهود ناجیختن بیعته و مخالف شیار کی اهلت اغان فیلک و کا
 گن لک بیومنی دهم از عبد الله عباس مقول است که هر کسی از پیغمبر
 تسان باشد چون این آید بخواهد از سر او امن شود
 ای توکل علی الله کی درست کم مام داده را هو
 آخذ ناصیبها ای این مردی علی صراط مستقیم فان تو لر افتاد
 بالغ کنم ما از هست به الیکم ویست خلف ربی و قیامت ای هم
 و لاتض و هشیار کی علی گلشی خفیط کرگی زیع
 دفع که هم
 اتفاق

و تسلیم علوم و حضرت اران برداشان شود باز اس
 دقال شرکجا بیهاد شیم الله محجزها و مرسیه ایان ری لغفود بیحی
 چون این آید را بر تکمه افتش کند از چوب ساج و از پیش کشی یاد بشه
 کشی ترکی کنادن کشی همیه سلامت ماده و از امیر المؤمنین
 علیه السلام مقول است که چون کسی بکشی در آید از جمهور سلامتی کوش
 پیغمبر الله محجزها و مرسیه ایان مردی لغفود بیحی و ماقن بعلمه
 حق قدریه و کار نصیحته و همیعاً بقصته و فده العینه و السوات
 مخلوقیات بیهیمه سخانه دفعه ای عایشر کوئ
 و هی بجزی بیهیمه بیحی کا بجانه نادی بخ ایه و کان
 فی معزل بایهی منکب معناه لایکن فی الحکایه زن قال هایی
 الجبل بیضم من الماء قال لا عاصمه الیوم من امیر الله الا
 این دختر و عان بیهیمه بیح کان من الماء
 این داده را بر جوت باره سغال دیپند و ببر بکی صد بارین
 آید بخاسته و دجایی نازند کتاب او کم شده بکشد آبان بیشود
 تیلیا ایهی بلهی ماء کیهی ای ساعه ای علمی و غیض الماء
 و غیضی ای امر و ایستوت علی الجودی و میل بعد اللئوم ای اظالمین

خداي تعالیٰ سکرات مرک برو آسان کند و اوراقوت آن به مرک بس
صدبر دوازدماهم عیغصا دق علی الکم منقولت کما کرکی راز
پادشاهی همی بکشد دوازده پاراین سوره را بخواند همیش برآید
و اگر این سوره را بتویید و در دیوار خانه خود پنهان کند آن خانه براد
و اهل عیال و مبارک باشد و عطا لفظه اند که اگر کسی این سوره را شنید
و در جامه پاک بچد و با خود نکاه دارد حلال و رابا و الغی عام پا
شود و اگر این سوره را بتویید و بتویید یه که آراز بخورد و از غذای
تالی روزی حلال طلب کند مقصود او حاصل کرد

فَقَالَ الْمَلَكُ لِيُوسُفَ يَا أَخْلَصْهُ لِنَفْسِي فَلَا كُلَّهُ قَالَ إِنَّكَ لِلَّهِ الْمُبِينَ

میکنیں امین کن قال اخجلنی علی خزانی الارض این حفظ
ملیق و کذا لکه مکنالیو سفت فی الا رض یتیج منها حیث
يَسَأَلُ يُوسُفَ يَعْتَمِنَ نَشَادًا وَ لَا يُضْيِعَ أَجْرًا لِحُسْنِي
خاصیت این آیات است که چون کسی عطای پاشد رکاری روز
بیشتر بشه اول یا هر روزه دار دوش بش چون افطار کند آراز بخواه
پس چون نماز خفتن کند ارد و دیگر آراز بخواند در جامه هوا ب
درآید و دیگر باره این آیه را بخواند و صد بار لا الہ الا الله بگوید و

بجز العرش شوهر
رسانه

چیزهایی می تجھیل منظود مسومه عند مریل و ما
هِيَنَ الظَّالِمِينَ بَعْدِهِ پس شری میظا لی باشد و خواهد که کار
او در تزلزل افتادن آیه را درست قطعه سفال بز نزید و در آخر
شب پیشنهاد آخوند که باشد کی زین تعطیات در زیر رسای او فی
کند و باقی رازم بگویند و در اطراف رسای او پاکشند آنرا میگویند
و اوراق درست خطم دشارارت خاند و آنرا مبارکه دیگر بزیرند یا مام
ظایع آن دیگر ابر بارگشت با چو ش آیا شخص اسبکید و چون
آنند تعالیٰ باش بجهة خلاص مسلمان کند والی یحیه دشمنی و حسد بشد
و بال و نکبت با دراجع شود و آن شخص اصری زسد
وَكَذَلِكَ أَخْلَدَهُ يَكِيدَ إِذَا أَخْدَنَ لِقَرْبَى نَعْيَ طَالِبَةً إِنَّ أَخْدَنَ لِلْمُرْسَدِ
خاصیت این آیه مثل آیه پیشترت چون برقطعه از دیگر سکن کند
نزینه و در خانه اطالم پنهان کند اما باید که هزار کند از اکبر بست
مسلمانی این عکس که الیه شرآن باور ارجح شود و آن مسلمان از اسلام
مَانَ سَعْوَهُ يَنْتَهِ عَلَيْهِ السَّكَر حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم رفعت
که هر کسی که یوسف بخواهد اهل نور او محله خود را این سوره تعلیم کند

دفعه جمع
ماضي حشر

صد بار آنده اکبر و صد بار پیچان الله و صد بار استغفار الله د
صد بار پیغمبر صلی الله علیه و آله و مصوات فرستم و در روزاب رو و گوین
صحیح برخیز دنیت کند که بر چکن ظلم نکند و از اینکه را پی و حق باشد
در نکد زد و بعد از نماز جمعه آذربایزید و در پرون سرای در بالای دار
پاویزید مقصود او وحدت ای حجتة حاصل شد و دینی فقیر اندک اکراین
آیات را بایزید و با خود نکا ه دارد مقاصد و مطالب ای سهوالت
کافلی تا الله لقدر افراد الله
بمحصول آیه باذن امیر
علینا و آذن کننا خاطرین قال لا تثیر علیکم الیوم
ینفعنا الله لکم و هؤا محمد الراحمن اذ هبیع اعمیمی هندا
فاللهم علی وحجه آیی آیات تصریف افاقنی باهله کن زمان

این آیات بجهة بحیثه بحیثه جسم نافعست بکیر و از سرمه بخود و
از خود هرجان و زعفران و مامیران و لقکه دریا و سعد از هر یک سنجوزه
و بکیر و قدری آب خزانی و قدری آب از نهر را جوشید در روز سچشتیه
ماه کانون الاول پیش نظلووع آفات بیس هر کیله زین دارد و بیهدا
حید از م سایید و بهد را با یکد که مخلوط سازد و آزمایش کنی سبز سایه
و بکند از آن خشک شود پیش نماد و یم بار بای باران خرائی باید و گذشت

پس

۴۷

پی پیم بار آنرا آباب کا نون الاول باید و چهارم بار آنرا بصلی
که آتش نمیشه باشد و بزرگ باید پس پون خشک شود بحیثه امراض
جسم را نافعست **فَلَمَّا خُلُوْا عَلَىٰ يُوسُفَ أَتَيْهِ أَبُوهُهُ**
وَقَالُوا إِذْنُوا مِصْرًا إِنَّا هَمْ نَرِقُّ أَبَوْهُهُ عَلَىٰ الْمَرْسَى
وَخَرَّ اللَّهُ سَحْدَادَنَالْيَأْبَتِ هَذَا نَأْنِيلُهُ فَيَا يَمِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا مَرِيْحَقَادَهُ وَدَاهَنَهُ فَدَاهَنَهُ فَيَإِذَا خَرَجَنِي مِنْ النَّجْنِ فَجَاءَهُ
بِكُمْ مِنَ الْبَدْرِيْنِ بَعْدَ أَنْ تَنَعَّمَ الشَّيْطَانُ بِيْنِ يَمِنْ وَيَنْ اِنْجُونِي
اِنْ دِيْنِي لَطِيفٌ لِمَا يَأْتِيَءُ اِنْهُ هُوَ الْعَلِيُّمُ الْخَسِيرُ

پون کی را در زمین گردیده بیشند ناخن این آیات را بایزید و بیاره
راست بند و بعد از آن برخواندن این آیه مد امانت نماید خلاصه شود
سورة دعاء حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که هر که
سوره رعد بخواند او را مزدوج میشود بعد ده رابری که در عالم بود
و بعد ده رابری که تار و زن قیامت باشد و مبعوث شود در روز یام مت
در نمره آن بخانعی که بعده عنای تعالی و فاکرده بکشد و از امام معزز
صادق علیه السلام منقول است کاین سوره را سه نوبت بجهة کریم کوک

جهة خلاصی
از نزد ایان

حرکت
نحو و کش

بُنْوَيْدَ وَرِجَّهَارَكَنْ خَانَيَا بَقْتَانْ يَاجَهَارَكَنْ دَكَانْ دَفَنْ لَكَنْ بَرَكَتْ
خَرَبَيْدَرْ بَلْهُورَأَيَّدَهَ آنْ مَكَانْ بَعْيَسَتْ مَعْوَرَكَهَ دَ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْكُمُ كُلُّ أَنْثَى فَمَا تَعْصِمُ كُلُّ حَامَهَ وَمَا تَزَدَّ أَعْلَمَ
شَيْءٍ غَيْدَهُ عِنْدَكَ عِنْدَكَ عَالِمَهُ الْغَيْبِ الشَّهَادَهُ الْكَبِيرِ الْتَّعَالَهُ

جَهَنَّمَ لَكَ رِحَابَ
بَلْهُورَكَنْ بَرَكَتْ
يَاجَهَارَكَنْ دَفَنْ دَيْنَ كَدا

چون خواهد که بخرايد که در بطن حالمه پرسست یا خیر یا موضع دین
معلوم کند یا بمنه و بیش بیتر ژود امثال این پاسیده که او اهل طارت کند و
یوی خوش بکاره ارد و روزه دارد و روزه داشته و شب شنبه باطمارات
در خواب رود و در صباح پیش از نطلع آفاباین آیه را بخوبی بخواه
نویسید بلکاب و زعفران و آزا بعده غیر بخوار کند پس لخت خود را در جنده
و پوشید خانکه آنها یه دامستاب نمپندا پس در شب جهاد شنبه بعد از غماز
نفتن بخواب کاه خود آید و بگویید یا عالمابختیات الامور یا من و علی کلی
شی قدری اطلاعی علی کل ما ارید ایک علی کل شی قدری بعد از ان ذکر کویه
تادر خواب رود پس سخمه طلوب او بود در انتبه خواب به پسند
أَنْذَلَ مِنَ النَّمَاءِ مَاءَ فَلَتَ أَوْدِيهَ يَعْدَهُ هَا فَأَخْمَلَ الْيَلَنَ زَبَدًا
رَأَيَاهُ فَبَأْتَهُ قَدَنْ عَلَيْهِ فِي النَّارِ بِتَغَيَّرِ حَلِيلَهُ أَوْمَاعَ زَبَدٍ مِثْلَهُ

بخواند و اگر این سوره را بخوانید و برگواره کوک بخواند و په بندند
ترک کری کند و از خواصل این سوره آنست که آزاد کلیه کان تویی
در شب تاریک که در انشب رسعد و برق و باران نباشد و آنرا از آبیان
 بشوی و هم دران شب تاریک در غانه عالم از طالم پاش آن خالم از غانه
 پهون آید بخانه خود بیان نکر و الک معزه اش بخانه خود بخانه سوره را در
 شب تاریک در رکشیدیم من تیک از نهار خفتت بنویسید و در همان طبقه از را
 بر در غانه عالم از طالم انداد شکر و عیت از خود و محن از شتره
 و مرتبه اور انجخطه از این باز این اسد می ای

الْوَلَكِ آيَاتُ الْكِبَابِ كَالَّذِي أَنْذَلَ رَلِيَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْحَقِيقَهِ
وَلَكِنْ أَنْهُ إِنَّ الْأَنْوَلَهُ لِيَنْوَدَ اللَّهُ الَّذِي يَرَحُّمُ الْمُتَوَسِّطَ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرْفَهَا ثَمَّ أَشْتَرَى عَلَى الْفَرَسِ وَسَخَّرَ الشَّمَسَ قَالَ اللَّهُ أَكْلَهُ لِأَجَلٍ
مُسْكِيْدِيْدِيْلَكَمْ فَيُقْسِلُ لَا يَأْتِ لَهُ لَكَمْ بِلَقَانَ كَرِوكَوْهُونَ
وَهُوَ الَّذِي مَلَأَ الْأَرْضَ بِجَحَلٍ فَيَأْرَجُهُنَّ أَنَّهُنْ يُعْنِيُّ الْلَّيْلَ الْهَمَارِ
إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَأْتِ لِعَوْمِ سِقَّكُونَ بِهَا لَأَرْضَنَ طَعَمَ بِخَادِرَاتَ
جَهَنَّمَ لَكَ رِحَابَ وَرِئَجَ این آیات برچهار برکت دست زیتون

جهتکوش
در علم کیمی

كَذَلِكَ تَصْرِيبُ اللَّهُ الْحَقِّ وَأَبَا طَلْعَانَ الْبَدْنَذَهْجَفَاءَ

وَأَنَّا مَا يَنْعَثُ النَّاسُ مِمَّا كُتِبَ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ تَصْرِيبُ اللَّهُ عَزَّ
الْأَمْلَأُ لِلَّذِينَ اسْجَنُبُوا إِلَيْهِمُ الْخَسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَتَسْجِنُوا
لَوْا نَهْلَمْ مَا فِي الْأَرْضِ حِيمَعَا مِثْلَهُ مَعَهُ لَا أَفْدَافَا يَاهُ أَفْلَكَ

لَهْمُ سُورَةِ الْحَمَّارِ تَمَوِّيْهُمْ جَهَنَّمَ وَبَنَ الْمَهَادِ هَرَكْ خَوَاهِ

كَوْرَلَعْلَمْ كَبِيرَا شَرْوَعْ كَنْدَانَ آيَهُ رَاجِلْ شَبَابَ زَرَدَهْ بَرَدَهْ بَشَبَبِيْهِ شَهَادَهْ

بَارِجَهَانَدَهْ دَرَخَوَابَ كَبُودَهْ يَامَطَرَ الْعَجَيْبَ وَمُعْلَمَ الْأَنْسَانَ مَلَمَ نَعْلَمْ

وَمَعْنَى الْأَيْسَ الْفَقِيرَ وَدَلِيلَ طَارِيْنَ يَمِيشَهْ دَرَوْ عَلَى كَلْشَيْهِ أَدَيرَ أَطْلَعَنِي

عَلَى عَقْدِهِ الْضَّمِيرُ الْبَيْتَ دَرَخَوَابَ بَيْضَ طَرَقَ تَعْلَمَ آنَ يَادَرِيَ كَيْيَيْهِ

بَهْنَدَهْ كَوْرَلَعْلَمْ كَنْدَهْ دَكَبَارِيَ بَكْسَدَهْ كَاطِبَانَ شَفَالِيَهْ دَعَاجِزَهْ بَشَهَدَهْ

بَكِيدَهْ عَلَيَهِ كَهْآتَشَهْ بَهْنَدَهْ نَيْمَهْ طَلَانَ آبَ پَارِسَقِيْمَ طَلَانَ آبَ

آيَاتَ رَادَ طَرَقَتَ مَيْنَ نَزِيدَهْ وَآبَ بَارَانَ بَشَوَيدَهْ وَآبَ بَارَانَ دَأَرَهَا

مَحْلُوطَ سَازَنَهْ بَسَهْ مَرِيزَنَهْ اَپَرَوَنَهْ بَلَهْ بَيْضَنَهْ كَهْبَزَدَهْ حَمَمَ بَاشَدَهْ قَرَوتَهْ

حَمَرَهْ دَنِزَهْ آبَ بَادَدَهْ سَرَدَهْ بَرَزَهْ آزَهْ بَرَدَهْ بَالَهْ جَوَنَهْ آفَابَهْ نَهْنَدَهْ

آنَ هَرَصَهْ بَزَهْ بَلَهْ دَدَهْ شَفَاعَيَهْ بَهْ بَادَنَهْ اَسْتَعَالِيَهْ قَلَهْ تَعَالِيَهْ

وَالَّذِينَ لَمْ يَتَسْجِنُوا اللَّهُ لَوْا نَهْلَمْ مَا فِي الْأَرْضِ حِيمَعَا مِثْلَهُ مَعَهُ
لَا أَفْدَافَا يَاهُ أَفْلَكَ لَهْمُ سُورَةِ الْحَمَّارِ قَمَادَهْ هَجَدَهْ بَنَ الْمَهَادِ
لِلَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِنْشَاوَهْ وَلَمْ يَطْعُونَ مَا أَمْرَاهُ يَهْ
أَنْ يُخْلِلَ وَيُنْدَنَ فِي الْأَرْضِ أَوْ لَلَّهِنْهُمُ الْعَنْتَهُ وَلَهُمْ حِلَّ الْأَدَبِ
این آیه چشمته هلاک شدن که مسلمان باشد یا ظالم و فاسق بود محبت اول
پست و حشمت ماه روزه دارد و اگر آنزو ز شنبه پر دیستراست و برخان جو
اطلاع کند و نیش بر خیز ده صحرایی کس باشد یا در بام خانه اگر کس باشد
بعد ازان گندزه را که پسند روشن بخواهد و این دو آیه را چفت بار بخواند و
هر بار بگوید اللهم علّک بعلان ابن فلانه اللهم اغلن علیه
أَمْرُ وَلَخَذْلُ صَرَفُ وَلَأَسْتَ أَقْدَمَهُ وَذَلِهِ يَمَادَلَتْ لَكَ جَائِعَنِدَه
چون چنین کند آن دشمن متفرق احوال کرد و بهلاکت نزدیک رسید
سرمه ایرانیج حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که
سوره ابراهیم بخواهد خدای تعالی اور امزده مسنه بد بعد هر که بست
پس پتیده باشد و بعد هر که بست پرسیده باشد و از امام معفر صاد
علی السلام کهون کسی پسنه باشد سه بار سوره ابراهیم بخواهد اور

سمجهه کسب کرد

باین آب قفله متدشّب باین دستور عالم کند شفایا بد و اکراین آیا
 را برقدرتی آب خواند و سمعت بار بکویید ان گنیم امنتم با الله گفتو
 شرکم عنده ایتها البراعینه و آن آب را در هوایی جامد خود پاشدار کنک
 این شود و اکراین آیات را شب پر نیست دفع مضرت کیک بخواهندان
 از لیکان این شود **ذَلِكَ الَّذِي كَفَرَ وَالرُّسُلُ هُمْ**
لَغُونَجَنَمِ مِنْ نَرْضِنَا وَلَتَعُودُنَ فِي مِلَأِنَا فَانْحِيَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
 للفکر الطالین ولئن کشتم کملاً لازعن من بعد همه
 ذالک لمن خاف مقامي و خاف و عنید فاستفحوا و خاب
 کل خبار عنید من و مراله حجهنم و یعنی من ما صلیلد
 بچر عده ولا یکا و یسیغه و یا یتنیه الموت من کل مکان و ما هد
 زیست و من و مراله عذاب غلیظ این آیه اینویسید و چهار تخته
 پوب زیتون بپیا یه در صباح روز چهار شنبه پیش از طوع آفتاب
 و در هر رکنی از زمین هر روع یا باع یک لوح ازان دن کند این آیه
 سه بار بخواهند آن زرع از کرم و ملخ و آفات محفوظ ماند
وَمَثَلَ كُلَّتِ خَيْثَةٍ كَتْبَرَةٍ حَنِيَّةٍ تَخَسَّتْ مِنْ قَقْلَةٍ لَرَضِنَ الْهَامِنْ

دفع کیک

دفع آفات
امن زمین

او را اسلی حاصل کرد و اکراین ابتویید و در سفر با خود دارد چیز در گفت
 بپنیر و بخارت او بخوار آید و هم از امام حضرت صادق علیه السلام
 مشقول است که اکراین سوره را بر قطعه لحریر سفید نویسند بر صحی که با احتلا
 باشد و ب طفل بندش اگر کریمه بود کریمه او بر طرف شود دارای حیثیت زخم
 محفوظ ماند و بسیارت از شیر باز مسودات اش اسد تعالی

الرِّحْمَانُ أَنْزَلَنَاهُ إِلَيْنَا لِتَعْلِمَ النَّاسَ مِنَ الظَّلَمَاتِ إِلَى النُّورِ

إِذَا دَرَّ بِهِمْ إِلَى صَاطِ الرَّعْنَى لِتَعْلِمَهُ این آیه را بر قدیم نیست
 و با بغاص شوید و این آیه را پھمل بر زبان خواند و در مسجد بپاشند
 تعلم علوم بـ آنکی اسان شود و اکراین آیه را بکاغنی نویسند و در آب
 باران غزانی شوید و بچند دفعه بخوردشکنیست که اعفای دیدار دل او زیل

وَمَنَّا أَنَّ لَا يَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَنَا إِلَيْنَا وَلَنَضْرِبَنَّ

عَلَيْنَا مَا آذَنَنَا وَيَعْلَمَ اللَّهُ فَلَيَتَوَكَّلَ الْمُتَوَكِّلُونَ

این آیه را بتویپند و با خود دارد و مفاصل ایل شود و اکرکی را پنجم

زنی سپیده باشد یا از جن زحمی یا فدیکا شد سویی از آب چاه پر کند

و این آیه را بران فواند و آنس اپردن برند و در سپر چار راه اور راه

جهت آسایه
تعلیم علومجهت دفع مفاصل
دجسم زخم

و در وقت در آمدن در منزل خود و مازل کوپستان و خویشان فرد
بگواند از هر چه میزرسد این شود برکت و سعادت بپسیار شاهد
سره حجر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که
سوره حجر بخواهد از امداد امداده دست بعد دهم هاجران و انصار
و بعد و جمیع که با محمد مصطفیٰ صلی الله علیه و آله و سلم استهر امی
من وندن و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که اگر این سوره
را بزر عفران بخوبی و بذین دوست که او را شیر کتر باشد شیر اب پی
شود و اگر کسی از اهل بار این سوره را بخویسد و در کیه فونکاه
دارد نقد کیسه و منافع او پسیار شود و مردم معامله کردن با او دو
دارند **إِنَّمَا يُنَزَّلُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَرُوا إِنَّمَا هُنَّ كَافِرُونَ**

جهة تحفظ فتن
والآيات
دین حجج
برائحة حبای

چون این آیه را بر صفحه نقره نقش کند و در شب مجده چهل نوشت
این آیه را بایان خواهد آورد زیر نهیں خاتم نهند و در انکشافت کند
خدای تعالیٰ نیز مال فرزندان اور ازادآفات محفوظ دارد و
این خاتم را بر موم خاصه زند و بآن بخور کند هر دردی که باشد شفا
یا بد و در بجز است که هر که این آیه هزار بار بخواهد هر حاجت که خواهد داشت

چون ظالمی یا شری که جمیع مسلمانان از و متصظر باشند در راه
چهارشنبه اعظم پاک که ریک نداشت باشد لوح مریم ساز و پیش
از طلوع آفتاب در سایختگ کند و این آید و چهارشنبه دیگر بین
لوح نویسید آباب نیل ذلتی که از خوب نزیون بود پس آن لوح از م
کوبید و در خانه آن شخص ریز دامور عجب مثا به کند و اگر این آید
را روز شنبه بر پوست می بروی که مذبح باشد نویسید در وقتی که ماه
ناقص المژد بود و آن پوست را در آپی اندارد که شخص از آن آب
می خودد چون ازان بخورد چهارشنبه دهلاک کرد و با ذهن آش

اللَّهُ الَّذِي جَلَّ حُلُّ الشَّوَّافَاتِ وَالْأَدْرِنَاتِ أَنْزَلَ مِنَ الشَّاءِ وَمَا شَاءَ
فَأَخْرَجَ بِمِنَ الْمَهَارَاتِ بِنَدَقَالَكَمْ وَسَخَرَ كَمْ الْفَلَكَ لِتَرْيَ
فِي الْجَمْرِ يَأْمُرُهُ وَسَخَرَ كَمْ الْأَنْهَارَ وَسَخَرَ كَمْ الشَّمْسَ وَ
الْعَمَرَةِ يَأْمُرُهُ وَسَخَرَ كَمْ الْأَلْيَانَ النَّهَارَ وَأَتَيْكَمْ وَرَقَّيْ
سَالِقَوْهُ وَإِنْ تَعْدُ دَالِيْهِ اللَّهُ لَا يَحْسُوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَنَظَّمَ لَهُ

جهة سلامی
دین بروجر

این آیه بجهة سلامی است از آفات برده بخود حفظ اموال و زرع
هر کس این آیه را در صباح و ماهیه زخواند در وقت خواب

اسماک اسلام

جهة شرق
شدن دشمن

باشد من شر ما یغصیب اسد و این آیه را در طرف پاک نویسید و آب
پاک آنرا بتوید و آن آب را بر بدن خود بزید و چیزی ازان آن بنگزد
و معنت رو تموالی با نظریت علی کند علم و مرواضع در دل ادید اشود
و از نکری پتن در عورات ناخشم و قشع ایشان دل سرد شود و ایوا آ
خیوه بر کت برادر مفتوح کرد **سرمه الحفل** حضرت رسول ﷺ اس
علی واله وسلم فرمود که هر کس از سوره الحفل بخواند خدا ی تعلیم با او سخن
که با وادره حساب نکند و اگر در ازد زید را رانش کد این سوره خوانند
بر شد بیرد چنان تواب داشته باشد که کی را وصیت بخیزد کنه
وقت مرک و از امام حجت صادق علیه السلام منقول است که اگر کسی
خواهد که دشمن از اتفاق کرد اذاین سوره را پست و یکا رخواهند
و برایتی صد و هشت بار و آنرا بتوید و با خود دار و بده دشمن از
ستخ او شوند و هم از امام حجت صادق علیه السلام منقول است که
اگر این سوره را بتوید و دریاع یاد بیتان بمنان کند بهم میتوانی
در خان فروپاشد و اگر در موضعی که با هفت یا اهل علم جمع میشند
این سوره را نویسید و در موضع دفن کند آن قوم متفرق کردند

دَلَدْ جَلَدْ لِيْ اَشْعَارَ بِرُوحِ جَاهَ اَذْتَاهَا لِلِّنَاطِرِينَ وَحَضْنَاهَا
جهة م Gould قبة **من كل طیاں روحیم** چون این آیه را بر نکن خاتمی نقش کند و در
اکنثت لکنند یا آنرا در پوست آهون نویسند و با خود نکاه دارند قبول اه
زد هدم بیز جد اعلی رسپ و زند حکام و سلاطین اعتبار تمام کرد
كَلَمْ حَمَدْ مَدْ نَاهَادْ الْقِنَاطِيرَهَادْ دَارِيَيْ قَابْ شَامِهَامِنْ كَلَمْ
مَنْ زَوْنْ وَجَعَلَ الْكَرْكَهَهَامَعَائِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ وَرَأْقَيْنْ
جهة شهول سباب
جهة دیاری میزه
اگر کسی این آیه را در لوحی نقش کند و در یوار خان زیاد کان خود کمب
کند یا بر کاغذی نویسید و در میان متع خود نهاد سباب رزق اد
بسهوالت همیا شود و منافع پسیار یا بد و اگر آن لوح را در باغ ترکیب
کنند میوہ آن بپیار شود و اشجار آن از آفات محظوظ باشد
دَلَدْ اَتِيَالْ كَيْحَارِنَ المَثَانِيَ وَالْقَرَآنَ الْعَظِيمِ لَا تَجَدُنَ
عَيْنِيَكَ لِيْ مَعْنَى بَهْ اَذْفَاجَهَ مِنْهُمْ وَلَا تَخَزَنَ عَلَيْهِمْ وَارِ
جهة آنکه رفع
جهة دیاری میزه
جَلَحَكَ الْكُوْمِنِ وَقَلَعَتِي اَكَالْنَدِلَلِمِنِ چون کسی
در شب محمد صد بار یا هزار بار پست غفران اسد کوید و در حیا ب رو دو در
سخ و صنو سازد و در گفت نماز نکند از دو بعد از غماز بکوید آنکه

جهة حبشه برکت
درا تخار و زنیع

دلاک شوند هو الذی انزل من السماء ماء رحمة
شراب ومنه شجر فيه شمرون ينبت لكم به الزمان والزتون
والخيل والأغناي ومرن كل المثمرات ازني في ذلك لاهية
يعوم يتفكر ذات ابن آیه بحمد حفظ ماشي در شب لوروز پیش از
طلع آفتاب قدری آب بکر دازچایی که مستعمل باشد و قدری آب از
چاه محظوظ قدری آب باران بهم پامزند و این آیات را در سه برگ در
بنوید پس این آیات را باران مکوب خواهد ساریا هفت بار پس
آن بکھار او را بپوشید بپاشد آن آیا در باران موایی و بیر
علف ایشان هفت نوبت پایه طایع عمل کند شیر ایشان بپارست و دود
برکت بپیار بظهو را آید اما بجهة زرع و اشجار بکرید قدری آب از
زیر هفت آپسیا در هر آپی رفعه که این آیات بران و شته باشد
سپهاد پس هفت بار این آیه را بخواند و آها را بایم پامزد و بزرد
و اشجار پاش برکت بپیار بظهو را آید و از هدآفات محظوظ باشد
دهو الذی عز الحجرات اکلو امنه حاضر با شرح و حاشیه حلية
لبسوها و شری الفلك موافق و مخالفه ولئن تو امن فضلهم ولعلکم

شکر و دلخی فی الارض را سیان می بیند بکرو آنها دا
و سبل الاعلام که تهدی دن و علامات و بالغیر هم تهدی دن
این آیه بجهة صید ما سبست بکر دقطنه از صدف پاک و هر دروی جهه صند
آزار و شن سازد و دروی دیگر قلم فولاد این آیه نقش کند و دروی دهام افتاد
دیگر صورت ماهی یا مرغ یا حیوانی دیگر که اراده صید او باشد بکشد و این
باید که روز و رازد بهم تشریف ایشان باشد پس آنرا پر کرد و پرون آورد
و هر شب این آیه حرفت یا بربان خواهند دار و ده شب با نظری علی
کند پس از این کرد و بجنبه ابریشم بیند و نام آن حیوان که صید او
مطلوب بود بدر زبان راند و دام بهند که آیه آن صید است آیه
ما آنکه از زل من الشاء ماء فاحیله الارض تهدی من همان فی ذلك لاهی
لی قدم یمیعون دلیل کم فی الانعام لعنة تُقیِّمُهُ ماء فی بطیعه
من پن فرزت و دم لینا خالصاً اغالثاً بارین و من شهادت
العنیل الاغنای تهدی دن منه سکر افیده قاحن ایشان و دلیل
لی قدم یمیعون دادی دیگر ای المغل ای اخنذی من الجبال
و بیوتا و من الشجر و ماء میراث دن تمکنی من کل المثمرات فاسلی

و پرورد و بخود دارد هر تیر که پسند از دخطا نشود باذن الله
سچانَ الَّذِي أَشَرَى بِعَيْدِهِ لِلَّئِنِ الَّتِي دَأَبَحَمَ إِلَيْهِ الْمَجَدُ الْأَكْبَرُ
 الذي باركناهون له لريمه من اياتنا انه هو اليميع البصير و آتينا
 مُنَحِّيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنَا هُدًى يَلْبَيِّ إِلَيْهِ إِلَيْهِ الْأَعْذُدُ وَإِنْ
 ذُنْبِكَ كَلَّا ذُنْبِيَّةً مِنْ حَلَامَعَ رَجُحٌ إِنَّهُ كَانَ عَنْدَكُمْ كُوْرَا

جهنم آنکه حکم داد
 راه و دمانه نشود

هر کس روز از وسط ما هم خرم روزه دارد پس این آیه را در پوت آهی
 مدبوغ نویسید بیشتر ز غزان پس همین آیه برای دیم نویسید بیشتر و ز غرام
 دیگر هر یکی از این ده بای راین آیه بخوبی و از دیم منطبق سازد بگزین و مطلع
 آزادی خواهید کرد و منطبقه را بسیان بذوق پوت آهوب بازدی راست
 هر چند راه و دو هر کار رخت که که مانده نشود باذن الله

دفع خلافات
 فاسد و حرف

فِي
 "بِلَّذِكَ دُلَلَيْتُ مِنْ بُطُونَهَا شَرَابٌ مُخْلِفٌ إِلَّا نَهَيْتُ
 شِفَاعَ إِلَيْنَا إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَهُ لِعْنَ مَسْتَقِيقٍ كُرْفَدٌ" بخوبی
 این آیه را در اوله روز رجب پکاب دست غزان بپوت کش
 سبع یوسفید و آنرا بعد و عنبر بخور کنده و در گزنه سفال نزند پست
 و پنج بار این آیه را بایان خواهید پیش زار و سطابت این یا نیز دفن
 کشند و غمار و چوب آن بپیشود و اگر این علی یعنی بهجه و دشت حمزه باشد آن
 کوزه در مکان عالی بپند **سُمَقَ** بجی نیز اشیل حضرت رسول صلی الله علیه
 والله سلم فرمود که هر کس سوره بجی اسرائیل بخواهد چون چکاردار و پر
 سدر قیمتی در دل اسپا آید آواز از جسم او روان کرد و در مراد را داشت
 هزار دویست قبه دهند هر قبه بپیش از دنیا ده چه در دنیاست و از
 امام **جعفر صادق** علی السلام منقول است که اگر کسی راحابت دینی یاد ندا
 باشد سمعت با راین سوره بخواهد حاجت او برآید و اگر کوک دیر در گزنه
 آیه بخون زبان او بگیرد این سوره را بیشتر غزان بنویسد و
 بتویند و با و دهند زبانش کشته کرد و بهم از امام **جعفر صادق** علی السلام
 منقول است که اگر کسی این سوره را بخواهد بخوبی نویسد این آزاد چه

جهمه بسیاری
 میوه و حب

جهمه رفع
 سمعت

هر چند مختلفت آماده ایکیت و شفای سنه حضرت حق صحابه دعا
و مامنکنات الامیر از نذریار و ممن اتفاق ناگهانه لغزانه علیها
علی ملک و نز ناه شریبل این آیه بجتنب وضع غمات و تکلیف د
خواهای شوریده دخالات فاسده و ترس پم و بهم چون کسی را زین
عوارض چزی دست دهد و روز رو ز دارد و بر چزی طال طارکند
که از کب خود پیدا کرده بکشد پس ناخفتن بکشدار و ده نوبت این آیه
برگزده آسخه است و از آن پاشامند و رخواب رو و چون از خواب پیدا
شود سجع آزان آب بخورد و باقی آب را کشدار و تا وقت سحر بخورد و
این آیات یک برگزند آن عارض زایل شود با ذن آن

فَلَذْعَوَ اللَّهُ أَوْدُعُوكُولِّجَنْ أَيْمَانَكُوكُوكَفَلَهُ الْأَنْمَاءُ الْحَنْنَى
وَلَأَجْهَهُ مِصْلَوْتَكَ وَلَا تَخَافْ بِهَا وَأَيْمَنْ بَيْنَ ذَلِكَ سَيْبَلْ وَقُلْ
لَهُ كَدَلَلَهُ الَّذِي لَمْ يَخِدْ وَلَلَّادَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَيْنَ فِي الْمَلَكَتَ
لَهُ يَكُنْ لَهُ وَلَيْنَ مِنَ الْذِلِّ لَكِنْهُ تَكْبِيرَاً چون کسی کامل بشے
در خوار و در طلب علم شب چشنبه بر پزد در وقت صبح کاذب و دوسرا ز
و در رکعت ناز بکه ارد پس آن آیات را در جام آبکنیه بز غزانه بنو

دفعه غجر و خوف و غیره

دفعه کاهله ایلما مانع طلاق اعتملا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَظِيمُ بِرَوْحَانِدَانِ خِلَالَتِ ازد
زایل شود و اکارا زادر قطعه اصوت کبود یا بر پشت زیست و بر بازوی کسی
بگذنده که اوراد یو و پری زحمت دهد خلاص شود

مَنْ لَدِيْتَ أَذْنِيلِيْ مُذْخَلَ صَدِيقِيْ أَخْرَجَيْ صَدِيقِيْ
وَاحْبَلَ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانَ أَصْنَارَ وَقَلْجَاءَ الْحَقِّ وَرَهْنَ
أَبْ طَلَانَ أَبْ طَلَكَانَ نَهْرَقَا چون فرامک پیش سلطانین و اشراف
رو داول غسل کند و حمامه پاک بپوشد و در رکعت ناز بکشدار و در راه در
سر و در راه این آیه بخوانند و تئی که به پیش ایان رسید ابان اکرم
و تحظیم بپیش ایان نمایی فَتَرَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا

هُوَ سَقَاءُ فَرَسْخَةُ الْمَيْنَ دَلَكَيْنِيَا الظَّلَمَيْنِ الْأَلَحَادَ

روایت کرده اند که زین پیش حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم آمد
و با او فرزندی صیغه بر داشت یا رسول اسایین فرزش مر اصبع رنج میدارد
حضرت این آیه برخواند آن مرض از زدایلک شت و حججه الاسلام عزما
رحمه الله در بختی تضییغ خود آورده که در بعد از مردی بود کدام ارض مختلفه
را علاج میکرد بچشمی که بران میخواند کسی از رسول اکرم داشت ام جن

دفعه صریح و جمع اعراض

دزیینهاد کو به باتواب دسته سوره **الکهف** حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ وسلم فرمود که هر کس سوره الکهف در روز زخمجه یا شب میخورد چنان نوری پرید و منته از موضع او تا مکد و پامن زندگان که از دو افع شود تا جمده دیگر سه روز زیادت و مفتا دهرا علک آمر زشن خواهند اور اتصح و از دنیله برص جذام و قته جبال مین کرد و نیز فرمود صلی الله علیہ وآلہ وسلم فرمود که هر که آخوند سوره الکهف بخواهد اور انوری باشد از زمین تا سماون و از امام **جعفر صادق** علیه السلام منقول است که هر که هر روز زخمجه یا شب میخورد سوره الکهف بخواهد تا جمده دیگر دحفظ و امات

شیوه روزی
تمهیم داری
و حفظ برکت
حتمی و ام داری
حلقه داری و دری سر

خدای تعالی یا بشد از همه بلایا و اکر و امش بود که از ده شود و هم امام **جعفر صادق** علیه السلام منقول است که اگر کسی را بیویش و دری شنید سر شک و اورا در منزل خود نکاه دارد و از درویش و امام خلاصه داد و اعلام عیال و محتاج خلق نکرد و تو چکس با وایزایی شواند از دنیان سوره را بیویش و در اینبار جو وسیع دیغزدک نهاد از جمیع و اگر این سوره را بیویش و در اینبار جو وسیع دیغزدک نهاد از جمیع آفتاب محفوظ نمایذن اس **الحمد لله الذي أنتَ**
علی عبدِهِ الصِّکَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِعِجَاجَيْمَالِیُّثَدَّ بَاشَدِیدَا

و آذاب کلاب بتوید و بخورد پس بکوید که یا مغلوب القلوب یا عالم کل محبی محبوب یا من لائسی من ذکر من لا یکب السالیلین و یا من پی دعوة المصطفین و یکشتن القزوین علی انشاط فی العمل پس این یا راهفت با بخواند و بخیرید و فرض باشد ایکذا ره بعد از نهار ز دعا کند البته دعای او سجا ب شود و از عبادت عباس منقول است که چون کسی در یا نشید این آیه بخواهد از ترس و هم دریا این شود و بچ افت باز زند **وَقُلْ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُدْ لِلَّدَّ لَدَنْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلیٌ مِنَ الدُّلُّ وَلَكَزْهَ نَشِیْرًا** منقول است که حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ وسلم هر که کاری صعب میش آیدی جبریل علیه السلام اور اگفتی برخوان تو کسی علی این **العنیْمِ الَّذِي لَا يَكُوتُ إِلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْزِدْ لَلَّدَ اَوْلَمْ لَيْلَ شَرِيكٍ فِي الْمُلْكِ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلیٌ مِنَ الدُّلُّ وَلَكَزْهَ نَشِیْرًا** جاند و تعلیم ای اهل سهل که ایندی و در آنار آمده است که هر کس این آیه را بخواند بعد از بکسر کوید اگر درویش پیش مستعنی کرد و صحابه این را بخورد کرد و آن دلکنة اند که هر کس این آیه را بخواند بعد از آن بکسر کوید او را برآشانها

جهت خوف ریا

اول مسجدی که خواب شده بگش دویم بقعه که منزوک شده
 باشد سیم سرایی که آنجا کس نباشد چهام حمام معطل
 پنجم داش خانه که خواب شده باشد ششم خانه که موضع
 جانه باشد هفتم سرچار راه پس این آیات بر هر قبضه
 خاک مفت پارچه اند و در آخر بکوید فلان ابن فلان و چیز ما هم
 من حکمه و کوون و قول و عمل و زرع و ما شیه اللهم اصلح لک
 فی وبال فعل و نکلا لای حیوته و امره بعد ازان خاکها را بهم پامیرد
 و قبضه ازان و سرای باغ یا زراع او پاشد تا مفت شنبه این
 خاک بعد ازان عجایب مشاپه کند با ذهن اسد

فَصَرَّبَ عَلَى آذِنِهِمْ فِي الْكَهْفِ سَبْعَنِ عَدَدًا ثُمَّ بَعْثَاهُمْ
 لِتَعْلَمُوا إِنَّ الْخَيْرَ يَلِيقُ أَمْرَاءَ الْمُمْلَكَاتِ

چون کوه کی پسیدار کرید این آیه را بنویسد و بر و بند و ترک کن
 و سکل هم با سقط ذمہ اعینه بالوصیه کو اطاعت
 علیهم و لئن نهاده فی راز او ملکت من هم رعیا
 این آیه را پر کافی نویسد و بجهة در نیم سر بران طرف که در میکند دفع در دینم

دفع کرد که دل

مِنْ لَدُنْهُ مُؤْمِنًا لِّذِينَ يَعْلَمُونَ الصَّلَاةَ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا
 حَسَنَاتِكُلِّنِيْنِ فِيهِ أَبَدًا ۱ خاصیت این آیات باید این ممتاز
 طبیعت عیش یغاید این آیه را در طرف پاک و بشوی آزاد آباد باید
 و پاشد آن آبرادر اول هر کجا بی بچهاره پوار غاز خانه پنچ یک نظره آب
 بنزین چکد مطلوب حاصل کرد و در صحیح مسلم آورده که ابودرد ارادت
 کرد که رسول صلی اللہ علیه وآلہ وسلم حزمه دکه بکسر و آیه ازاد سرور الکتف
 یاد کرد و از دجال محفوظ ماند و در جامع ترمذی هم برداشت ابودرد که
 هر کس سایه ازاد سرور الکتفت یاد کرد و از دجال محفوظ ماند

دِيَنِهِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُلَّا هُنَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عَلِيَّةٍ لَا يَأْتُهُمْ
 كُبُرَاتٍ كُلَّهُنَّ تَحْيَيْهٌ مِنْ أَوْاهِهِمْ إِنْ يَعْلَمُونَ إِلَّا لَذُكْرٍ بِالْفَلَعْنَكِ
 بَلْ خَفْتَ عَلَى آتَاهُمْ حَمْدًا لَهُ لَوْصَوْهُ بِهِ الْحَدِيثُ أَسْفًا

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْهُنَّ هَلْ اتَّبَعُوهُمْ مَا يَهُمْ أَحْسَنُ عَلَّا

وَلَيَأْتِيَ عَلَيْنَ مَا عَلِمُوا كَعِيشًا ۱ خاصیت این آیه دفع شر اشاره د

اعادیست و تکدیر عیش و قیال ایشان بکرد و در شبیه اول

ماه محرم پیش از طلوع آفتاب مفت قبضه خاک از مفت موضع

دفع فتن دجال

دفع هزار شر و محن

كَتَنْ هَمَاءَ وَكَانَ أَبُوهُمَا صَاحِلًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يُبَلِّغَ
 أَشَدَّهُمَا وَيَسْعِرَهُمَا كَذَنْ هَمَاءَ حَمَاءَ دَبَكَ فَمَا فَعَلْتُهُ
 عَنْ أَمْرِيَّ دَلِيلَكَ تَوَلِيلَكَ لَمْ تُطِعْ عَلَيْكَ هَصَرًا
دَفْنَهُ
 پون کی در موصی چزی یعنی کند و موضع آن
یده یودین
 آیرا بر صحنه از زرسخ نوشته و چنان داده
 خواند و آراز اور زیر سرمهند و بر پهلوی چپ و دست
 بر پهلوی راست کرد و بکوید یا مطلعه العجایب یا دليل کاخ ایران
 همشد کل حصال ارشدی بگرمت مایی اطلب بعد ازان در طواب شد
 در خواب به میتدآ بخدم مطلوب او بکشد یاذن الله
فَإِنْ يَأْتِكُمْ مُّنْذِرًا فَلَا يُنْهَا نُفْرَاتُ الْأَقْدَمِ
 فهل بخلتَ بخُرْجَاعَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَنِيَّا وَبَنِيَّهُمْ سَدَا قَالَ إِنَّمَا
 مَكَنَّنِي فِيهِ دَرَبِيْ خَيْرٌ فَأَعْيُّنُونِي بِقُوَّةِ أَجْعَلَنِي كُمْ
 وَبِسَهْمَهُمْ مَمَّا أَتَوْيَنِي ذِبَرُ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا وَيَئِتَ
 الصَّدَقَيْنِ قَالَ أَنْخُوا حَتَّى إِذَا حَجَلَهُمْ نَادَاهُ قَالَ أَقْنِ أَفْغَنَ
 عَلَيْهِ مَضْلَالًا فَأَنْسَطَاعُوا إِنْ يَظْهَرْهُ فَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ

وَاضْرِبْ هَمَاءَ شَدَّهُ
 بند دشغای یا بد یاذن اسد تعالیٰ همای
 مُجْلِينَ جَعَلَنَا لِأَحَدِهِمَا حَنَتَنَ مِنْ أَغْنَابِ رَحْفَنَا
 بَخْلَوَجَعَلَنَا بَيْنَهُمَا زَرَعًا كَلِتَ الْجَبَتَنَ آتَتْ أَكْلَهَا
 وَكَمْ تَقْلِيمَتْهُ تَيَا دَجَنَ تَمَاحَلَهُمَا هَرَرًا بِغَيْرِنَادَنَ آسِرَا
 وَرَنْجَعَهُ وَرَسَاعَتْ حَمَارَمْ دَوَازَدَه بَارِسَفَانَ بَخْنَهْ بَقْلَمَنَ
 وَبَخْنَرْ كَنَدَ آزِيرَكَ پَدَ وَحَتَ الْبَانَ پَرَآنَ سَفَالَ رَادَرَكَ رَزَنَ
 يَادَ حَسَمَهُ آبَ اندَرَدَهَرَدَهَنَیَ سَلَازَانَ آبَ جَزَرَدَمَیَوَهَ وَبَرَكَتَ آقَنَ
 بَسَارَتَوَهُ . فَالَّهُ صَاحِهُ وَهُوَ حَمَادِهُ الْكَفَرَتَ
 بَالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ رَبَابَهُ مِنْ نُطْفَةِ ثَرَسَوَيَكَ رَجَلَأَ
لَكَنَاهُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِرَبِّيَّنَهُ أَحَدًا
 پون طالمی شریی کان زین پکانه بکسته و خامنده دفع کشند
 با یک روز پختنده و رونجعه روزه دار دود بیزیش شنبه این آه
 رابر شانه سرز نان که کھنده باشد بنویسید آنرا زاد خرقه پچد که از
 پراهن ترسایی بکشد پس اور اراد خانه او دفن کند تا عجایب شد
وَأَمَّا الْخِدَارُ فَكَانَ لِغَلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَتْهُ

من الطالبين ويتراوردها نه که هر که خاتمه سوره الکف و وقت
 خواستگران در حباب نتر سدایو سعید حندی روایت کند که رسول **دفع فتنه بخاری**
 صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کس و آیه از آخر سوره الکف بخواهد
 و بعد از آن دجال پرون آید و راسچ خضری زرسویه میر
 صفت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که سوره هرم بخواهد
 خدای تعالیٰ او را داده پسته دهد بعد و هر که تکذیب کرد هر کسی وحی
 و سایر اپشار آورین سوره مذکور است و بعد هر کسی که تصدیق ایشان
 کرد و نیز رد حديث صحیح قدم است که هر که سوره هرم و طه بخواهد
 مزد و مسند بقدر ثواب مهاجرین و انصار و از امام جعفر صادق علی
 منقول است که اگر بکسری روزی شکست داشت نوبت این سوره بخواهد
 روزی بزی فراخ کرد و اگر مردی را پس بگشته بتویید و ترویید
 و بخورد کشیده کرد و اگر بر درختی بندند با اسید ازان درخت جعل
 شود و اگر بزی پنهان و در کوزه بیادریسته تند و سر آن حکم کشد و
 خانه نهند و یوازان خانه بکریزد و میعشت بزی فراخ کرد و اگر
 بفت رو زنبویید آنرا بکاب و زعفران و بتویید و بخورد از

بکسری فرازان

لَهُ تَقْبَالَ هَذَا حَمَّةٌ مِّنْ رَّبِّيْ فَإِذَا جَاءَهُ وَعَذَّرَيْ جَعَلَهُ
 دَكَّاءَ وَكَانَ وَعَذَّرَيْ حَقَّاً وَتَرَكَ نَاعِصَهُمْ لَوْمَدَهُ
يُمَلِّدُ يَعْجَنْ فِي بَعْضِ نَعْجَنْ فِي الصُّورِ بِجَمْعِنَاهُمْ حَمَّةٌ
دفع شیش
 از عبد الله عباس من قول است کهون شیش بر کسی غلبه کند این
 آیه پیغام از اذان خلاص تولد با ذن آنکه
 إِنَّ الَّذِينَ آتُوا وَعْلَى أَصْلَيَاتِ كَانُوا لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
 نُزُلًا خالِدِينَ فِيهَا لَا يَسْبُوُنَّ عَنْهَا حِوْلًا قُلْنَكَانَ الْجَمْرِ
 مِدَادِ لِكَلَّاتِ رَتَنِ لَنَنَدَالْجَمْرِ قِيلَ انْ سَفَدَكَلَاتِ رَتَنِ
 قَلْوَحَنَاتِ امْثَلَهُ مَكْدَادًا قُلْنَانَا بَشَرَ مَثَلُكَمْ وَحِيَ
 أَنَّمَا الْمُكْمَلَهُ لَهُ فَاحِدٌ مَّنْ كَانَ يَنْجُو الْقَاءَ رَتَهُ
 فَلَيَعْلَمَ عَلَاصَلَحَادَ لَأَيْشَرَتِ بِعِيَادَهُ وَتَهُ أَحَدًا
 بجهة آنکه هنچی همان راه
 او بود پیلات اسود

حاجی خان
عایین مضمون دین

جو احتماً و نشان که در بدبخت باشد خلاصه عده داگرا چهاری تسان پاشندان
ایمن شود و اگر بدیوار خانه نویسید دزد و همچویان زیان کار دران خانه
در نیاید **کهیعنی** هر کس روز جمعه روزه دارد و حروف تکیه عصمه سایر حروف
قطعات که در اول این سوره است بر نیکن خاتمی نوشته کنند و با خود نکاه
دارد مقبول و محبوب قلوب کرد و اگر حروف تکیه عصمه رخاتم محسن طلاقی
تکیه وضع کند در وقت طلوع ثور بوقتی که زهره و طالع باشد بادرست
و سالم بود از کhos و راجح و محترق بنود و آزان بعد و عبر بخورد کند و در خود
سفید سبده باید که خاتم از زری یا نقره یا سیخ بود هر کس این خاتم با خود دارد
که هر یاری ع ص انس غایب و عجیب پس از مرثاه خانیده
ع ص هر یاری درافت و محبت و قضایی خواهی طلب
ه یاری م رزق و برکت ارشی تمام دارد و نکاه
ص نیاری ع این خاتم باید که پس پرونداشد و آن خود
یاری ع که هر یاری این خاتم باید که پس پرونداشد و آن خود
بودیا خود که بسیار رود عافیت آن اور اعلام شود یا موضع درین
پرستیده باشد این خاتم را در زیر سر نمود و بطریت در خواب رو داد

ایم

۸

آیه در خواب کسی را پنهان که ازین احوال او را خود می‌شناسد **دمع خود هم رفاقت**
زیسته اسما و رده که نقش این خاتم در روز جمعه باید که در وقتی که عاه زاید
التو بود هر کس این خاتم را در انگشت کنند او را نویری و قبیلی پد آشود
و در حضم غلیظ کند و هموم و عنوم از دزدیل شود باذن الله
کهیعنی که در خدمت زن بکننده را کنند و از فاده در به
لیداء خلقیا قال رب اینی ذهن العظم منی و استغنى الرأس
شیاؤ لذلک اخن بیعالک مرتی شقیقا چون کسی از در درسی پاشندان
آیین پسیله و بعد از آن بیواسید محمد رسول الله والذین معاد شادعا ما
سوره دیگر پسند آن در دزدیل شود باذن الله
و این خفت الکاری می داری ذکاری شفای خاتم داده
من ایکر عیتا قال کذلک قال ربك هو على همین کو کلد حلقتك
من قبلى و لم تشك شیعا قال رب انجعل لایه قال ایتک لازم نکن
الناس شک لیا پس عیا سخن علی قومه من المجرم فادح اليهم مان
سیخوا بکره و عشیا یا یکی چندالستاب بقیة و آتناه الحکم
صیبا و حنا تامن الدنیا و رکه و کان تیار براویل الله و مژکن

دمع دست کسر
ایمود روحانی همیس

شدن بر خصم

ا

سَجَرَ اهْيَى وَلَدَ مَعْلِيٍ فِي مَرْوِيلَدَ فَوَاهْ بِمَوْدَةِ تِنَ مَ
حَلْبَ فَرْنَندَ يُبْعَثَ حَيَا پون کی طالب فرزند باشد زن و شوهر روزمجن
 هردو روزه دارند قبر شکر و بادام و نان روزه کشیده و آب بخوردان
 آیات را در جام آبلینه بخوبی پس بخیلی که آتن شنیده باشد و آزا
 آبا پاک سیرین بشوید و دستیت و پستان خواردای حکور داشتند
 و بر هر گلها شاین آیا رتا بخواهند و آب و آن شنود هارا در دیگ کند ایش
 تیز ران نزیر برافروز دیپس همان غفتان که آش و بعد از تماز سوره هریم
 بخواهد پس در وقت صحیح آن آبا از شکوه جدی است و قدری دشاب
 انکوئی بآن اضافه کند و یک نیم شوهر بخورد و دیگ نیم زوجه دیگ خط
 در غاب روشن و بعد از صحبت دارند محل پشاور شود و اگر نوبت بایش
 پستور عمل کند بهتر بایش دشیخ ابوالعباس بوئی شمه آسآورده که
 که اذ اول شوره بکمی عصم آنجای واجعله رب هنینا بتوسد دباب
 باران بشوید و بخورد و بعفعت روز متوا لی باین پستور عمل کند و
 بعد ازان صحبت دارند فرزند پشاور باین اند
وَهُنَّيِ الَّذِينَ يُجْنِدُ الْخَلِيلَ تَأْطِعُكُمْ رُطْبًا أَجْبَنًا

فیصل

۸۱

تَكُلِي وَأَشْرِي وَقَرِئَيْ عَيْنًا فَإِنَّا إِنَّا فِي الْبَشَرِ أَهْدَافَقُولِيْ إِنِّ
نَذَنَتُ الْكَلِيلَنْ حَمْدَنَافَلَنْ الْكَلَرِ الْبَزَرِ مَارِيَشَيَا پون خواه
 جهت آنکه خواه
 باشد
 بارده
 که خواه سپسان نیک باشد و آفاقی یعنی زرسد سه بر که خواه مختلف الالا
 از سه درخت بکیر دزد و سرخ و سبز و بر پر ورقی این آیات تعلم آمین
 نویسید و هر بر کی ازان در شاخ درخت خواه بشد و مطلع باشند شود و
 شیخ ابوالعباس محمد آسآورده که اکراین آیه را در پوست آهونیه
 بشخرف دروز صحنه که اذل ناهایشند و با خود دارد خدای تعالی یعین
 وضرت و فوح کرامت فرماید و برکت درمال فرع او پید اشود
وَذَكَرَ فِي الْكِتَابِ أَذْمَرِيْنْ لَتَهَا كَانَ صَدَقَايَا فَهُنَاهْ مَكَانًا عَلِيًّا
جَمِيرَنْ فَبَنُول
 ایش آیه را بجزیره زرد بزرگ فران که در عالم که باشد بخوبی پسند و
 بجهنم و کند رکونه بخونه کند و آزا با خود نکاه دار در رضت و قدر د علو
 مرتبه او بغایت رسونز دیمه کم تعقول العقول کرده و حکام و سلاطین
 او را مکرم دارند **حَمْطَه** حضرت رسول صلی اللہ علیہ و آله و سلم
 و سلم فرمود که هر کس و هر طبق بخواهد در زنی هامت بد همند او را ثواب
 هدایت و انصار و نیز فرمود دصلی اللہ علیہ و آله و سلم که اهل هبست انج

این آیه را در طرفی از نک هر یا پور در طرف چینی بتویید بعده که بخواه جمهه مرتبت بجا

کتاب و برب عن آن را شوی و چندی از عذر و کاف فوریا ان اضافه کند و
پس از آن خود را آن مسح کنند چنان و مرتبه اول پیغام برگش اورا
پسند دوست کی دو در بعضی کتب آورده است که اذ اول سوره طریق

عن البول

آئین بکتاب و زغمدان در طرف پاک بتویید و باب بتویید و آن آب
بکمی دهد که از راعیه البول پاشند شفای پاک و شیخ ابوالعباس فی
رحمه سلفه که چون در روز پنجم راه ماه که عدد طه است این آیه
را بصفحه افقره نقش کند و با خود نکاه دار و رفت و عزادار اعمال
آید و مقبل قلوب کرد **تماله تا شیخ لی صد هری دینه**

امیری واصل عقدة قمن لسانی یققوشی اگر کسی را در کوشیده باشد دفع در دینه

این آیه را سه بار بقدیری آب خواهد بود و هند نا بخورد و پاره بسته
او مانند شفای پاک

واضیت لہم طلیعاتی الجریب لا

تحفان دنیا شاد لاتخشی فاتبعهم فرعون بجنوده فغیهم

ریثی ما عیشهم واصل فرعون قیمه و ماهدی ان عبد الله جمهه آنکه ام کم نکند

عباس نمقولت که چون کسی در پیغام برگش ام کم میکرد بباشد این

از آن نخواهد آلط و سوره یوتیس و از امام حیفی صادق علیه السلام

نمقولت که بحمد تجنت دضران و ترمیح ایشان و دفع دشمن پسته

کی بخواهد و اگر کسی آن را بتویید و بخورد از غرف سلطان کمی

شود و از عبد اسد یا فی نمقولت که این سوره را بر گریزی نویسپه

و کسی داعیه از زوج دار و نزد قومی آن را با خود دارد مقصود حاصل کند

و از این کس اصلاح کند میان جماعیتی یا سکه در میان دو شکر که چنگ میکند

کند کند صلح واقع شود و میزعت بطریف شود و اگر آن را بتویید

بشوید آن آب بخورد و پیش حکم یا سلطان و دم طلوب بحصول انجام

و اگر دفتری در خانه مانده باشد باین آیه نکند زوج او را بزدید کند

اتفاق افتاده از عبد اسد عباس نمقولت که هر کس را طبیا

خواهد تو امکن کرد با ذهن اسد تعالی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

میهن خلق الارض والسموات على الرعن على العرش شتوی له

ما فی السموات وما فی الأرض ما بینهما و ما تحت الشی و ما فی

بِالْقَلْبِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الشَّرَّ وَأَخْفَى إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَكْمَامُ الْمُخْبَثُونَ

مِنْهُمْ رَهْرَهُ الْحَيَاةِ الَّذِي أَلْفَقْتَهُمْ فِيهِ وَرَبِّكَ رَبِّ الْحَمْدِ فَإِنَّ
وَأَنْزَلْتَهُمْ بِالصَّلَوةِ وَأَضَطَّلْتَهُمْ لَا تَشْكُكَنِي فَأَخْنَنَرَفْلَهُ
جَهَنَّمَ كَوْكَبَ حَمْدَهُ
بِدَادَهُ وَنَرَادَهُ

وَالْمَسَاقِيَّةُ لِلْتَّعْقِيَّ چون این آیه را بپرسید و با خود نکاه دار و اگر عزب شد
روجی صاحله او را پیدا آید و اگر فراموش کارا باید وقت حافظه او
زیاده کرد و اگر چهار باید شفایا بید و اگر دریش باشد تو انگردد
فَلَكُلُّ مَرْبِضٍ فَرَبِضْ وَاسْتَعْلَمُونَ مِنْ أَهْنَابِ الصِّرَاطِ الْوَيْ

دَمِنْ اهْتَدَى اگر کسی را حال پر شیان باشد و در سچ امری بباشد
باشد این آیه را بپرسی نویسید از قلم آهن و بخورد عالی و نیکو شود و از
جَهَنَّمَ تَكَوَّنَتْ این کتاب

حضرت رسول
رسو د که هر کسی سوره اپا بخواند روز قیامت حساب برآسان شود و
چنان باشد که مصاحت کرده باشد با هر سعیری و سلام کرده با هر سعیری
که در قرآن نام او نمکورست و از امام جعفر صادق علیه السلام مشق
کاین سوره را بر ورق آهون نویسید و با خود دارد اگرچه اپی یا تری داشته
باشد از وزایل شود و عبد الله فرموده که اگر در این رغله نندازند از هم موزدان
ایمن باشد

آیه را بخواند و آیه افخر نهاد لیج بخیری باش و رغاء حیث اصاب والثاین
کلی باغ و غواص و آخرين مفترین في الا صفات هذا عطا ذلتا فامن اد
امک تیز حساب بخواند راه کم بخشد با ذلن استغای

وَيَنْلُونَكَ عَنِ الْجَهَنَّمِ فَقُلْ مَهَارَنِي كَعَافِيدَ دَهَافَاعَ
جهة شفای حاجت صفت نهاد رکی مهار عوجا ولا امانتا چون این آیه را بظرف پاک نمایید

بپرسید و بعد عن سیفه آن را بپرسید و برآمد و بله و حجاجی که بین بهش
بالذ شفایا به **وَخَيَّعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلْجَنَّنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْ**

این آیه را در پوست آهون نویسید و در مأشوره مین نند و برگدن کودک
بسند که پسردار کرید که ای او بظرف شود و اگر کسی آزاب پرسید و برای زدن نخود
بسند زبان دشمنان در حق ادبسته کرده با ذلن اسد

يَعْمَلُ لِلْأَسْعَ الشَّفَاعَةَ لِلْأَمَنِ أَذْنَ لَهُ الْجَنَّنُ وَ رَضِيَ
له قول لا یعلم ما بین ایدهیم و ما خلفهم ولا یحکیون به علىا
وَعَنَتِ الْوِجْهُ لِلْجَنِّ الْقَيْمَرِ وَقَنَحَابَ مِنْ حَلَظَنَا وَمَنْ يَعْلَمُ

این آیه بر پوست آهون نویسید و رخلاف مین نند و برگدن کودک بسند
کرید اولم خود **وَلَا تَمَدَّنْ عَيْنَكَ إِلَى مَائِنَخَنِي لَهُ أَرْوَابَ**

دفعه کرده کوکت
و همان تبدیل هم

ایضا

مُعْتَاد باریان خوان در شب بشرطی که باطهارت پس شد و مرضی که او را کن پند و در چهار رکن خانه زیستم بپشت آبادان و معمور گرد
و اکثرین آب هفت روز متواالی بهر دز یکهزار عجب نجور دل درین شود

جهت آسانی نادم

و من عظمه قول کن و پومن ذین حامله ادر روزادن پس اشود این آیه بخواهد
و بعد ازان بتوید که هر یم ولدت عیسی ی چهل سال بعد عسری را اللهم کا
شقت الأرض بالسبات والنهار بالملط فكذلك سیر لفلا نہیت فلان
الوضع فلینظر الاشنان إلى طعامه أنا صيّباً الماء بحسب شتم شققنا الأرض
شقا و حامله آزا با خود دارد در روزادن پر آسان شود و بجهتی کفته اند
کما یعنی آیه را بر پشت او یا بر شکم او خواسته زو دخلاص ٹود و این بخواهد
بپیر شده است **وَإِنْ يُؤْبَ إِذْ تَأْدِيْ رَبَّةً أَيْ مَرْءَى**

دفع غریبه محکمة

آسانی اسباب شنبه

بخت داشت احمد بن احیان چون عم دپریان کی را کت
دند و اسباب معیشت برداشک دد پایید که از معاشری تو پر کن و دعوه
با راسته غصه اسد کوی و جفت دباری سپری خواهی اسلام صلوات
وزند پس سربزه مین نند و این پنج آیه بخواند و از خداوند تعالی
نڑوال عنم و حصول فرج طلب کنه مقصود حاصل کرد و آن پنج آیه است

إِنَّهَا لِلَّهِ إِلَّا أَنَا عَبْدُهُ وَمَا لَأَنْخَذُ إِلَّا مَا جَاءَ
بِلِّعْبَادَةِ مَكْرُمَةٍ لَا يَسْتَغْوِنُهُ بِالْعُقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْلَمُونَ بِعِلْمٍ
نَابِئِنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا عَلِفُهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ إِلَّا مِنْ أَنْ شَفَعَ فِي
هُمْ مِنْ حَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ وَمَنْ يَقْتُلُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ
مِنْ ذُوْتِهِ فَذَلِكَ بَخْرَىٰ حَقِيقَةٍ كَذَلِكَ بَخْرَىٰ الظَّالِمِينَ

جهت هلاک
ظالم

ظالمی یافستی باشد که مومنان ازو متصرر و متوجه باشند و خواهد
کد خ دشاد و شود از هفت موضع از هر موضع قدری خاک بردارد
ادل از قریمانان **دویس** از قریبودان **سیم** از قریترسا
چهار از قریم جو پس **پنجم** از قریظالمی از حاکمان و پادشاهان قدم
ششم از سرایی که در این شده باشد **هفتم** از زمین و قفن پیان
آیات را ببر کی ازین حاکمانی هفت کاهن خواند و بهم پامزد و
چهارشنبه آخونه قدری از این خاک در منزل آن ظالم پاشد
غایب و عجایب متابده کند **أَنَّ فِي الْأَرْضِ كَثِيرٌ مَا
أَنَّ السَّمَاوَاتِ فَالْأَرْضَ كَثِيرٌ مَا فَتَحْنَا لَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنْهَا
كُلُّ شَيْءٍ بَحِيلَةً إِنَّمَا يُوْمِنُونَ** بکرید قدری باران خریق و این آیه

ایضا

لَا وَيْلَ لِلَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ

فَرَأَهُمْ يَأْتِيَنَّا وَلَا يَخْبِطُونَ اللَّهُ فِيمَ الْكِتَابِ

إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَتِيَ مَسِيَّ الْضُّرُورَاتِ أَرْجِعُوا إِلَيَنَا حَمِيمَنَا

لَا تَحْكُمُنَا تَحْكُمْ بِمِنْ صِرَاطِنَا هَذِهِ أَهْلَهُ مَقْتُلُهُمْ مَعْتَدِلُهُمْ

وَذُكْرُهُ لِلْعَابِدِينَ الْكَلْمَةُ وَذَلِكُنْ رَذْذَهُبُ مُعَاصِبًا فَظُلْلَ

أَنَّ لَنْ لَقِيَ عَلَيْهِ فَقَادَهُ فِي الظُّلْمَاتِ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

تَحْكُمُكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ قَاتَبْنَاكَ وَعَيْنَاهُ مِنَ الْعَيْنِ

وَكَذَلِكَ بَخِيَ الْمُؤْمِنِينَ الْرَّاجِ فَسَتَدِرُونَ مَا أَقْلَلْتُكُمْ

وَأَوْصَلْتُكُمْ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَصِيرُ بِالْعِبَادِ فَوْرَيْهِ اللَّهُ سَيَّرَتْهُمْ

مَكْرُ وَأَوْحَاقَ يَا لَمْ فَرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ الْكَلْمَةُ فَانْتَلَوْا فَاعْلَمْ

حَبْجَيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ فَهُوَ رَبُّ الْعِزَّةِ الْعَظِيمِ

وَرَوَيْتُ كَرْدَهُ اندَرَ زَرَ سَلْمَانِي اسْعَلِيَّهُ وَآلَ وَسَلْمَ كَهْرَسَ رَاغِيَّهُ

يَا صَيْقَ دَرْصِيَّتُ اوسِدَّا شُودَّيَا بَلَيَّيِّيَّ پَشَا وَآيَدَارَنَ كَلَاتَ زَادَهُ

كَافَذِي نُوِيدَ وَدَرَابَ روَانَ اندَرَانَ غُمَ خَلَاصَ شُودَوكَلَاتَ سَيَّتُ

بِسَاسَالِجَنَ الرَّجِيمَ مِنَ الْعَبْدِ الدَّلِيلِ إِلَى الْمُحْلِلِ رَبِّيْنِيْنِي

الضُّرُورَاتِ اسْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمْ بِحَمْدِكَ مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ

الکنز

٨٥

الْكَنْزِيَّ وَهِيَ وَرْجَعُ عَنْ عَنِ الْأَكْلِ الْأَلَاتِ بِحَانِكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 حَشْرَتْ رَسَالَتِي اسْعَلِيَّهُ وَسَلَمَ فَرَمَدَكَلَيِّنَ وَالْوَزْنَتْ بَعْثَلَانِي
 تَحْوَانَ الْأَلَّا لَكَ حَضْرَتْ حَنْجَيَّ بَعْثَلَيَّ دَعَائِيَّ اسْتَجَابَ كَنْدَهُ مَنْقُولَتْ
 كَهْرَكَسَ رَاجِحَيِّي بَاشْدَرَسَجَدَهُهُنَّدَهُ وَجَهَلَ بَارِيَنَ آيَيِّ رَابِكَنَوَانَدَهُعَيِّي
 اسْتَجَابَ شُودَ وَبَرِزَ مَنْقُولَتْ كَهْرَبَارِيِّي كَجَهَلَ بَارِيَنَ آيَيِّ بَخَوانَدَهُكَرَ
 بَهِيرَدَهُ وَرَأْوَابَ شَهِيدَرَامَتَ فَرَمَيَّدَهُ وَكَرِبَنَرَشَدَكَلَهُنَّدَهُ اَمَرَزَهُ
 شُودَ وَكَرَاهَنَ دَعَابَرَيَّتَ آهَوْنَيَّدَهُ وَرَمَيَنَ فَوَدَبَنَدَهُ وَرَخَوابَ
 بَجَهَهَانَكَدَهُنَّدَهُ خَوابَ زَرِدَهُ
 رَهَدَهُدَرَشَدَهُنَّدَهُ اِنَّ دَعَاهُزَوْجَدَهُكَنَدَهُ اِنَّ دَعَابَرَاهَيِّي كَسِيَّهُ كَدَرَغَوا
 تَيَّرَهُ وَمَنْسِيَّتَ وَرَجَيَّ بَالْجَاسَ رَحَمَالَهَا وَرَدَهُ كَدَاهَيِّهُ وَذَالَوَنَهُادَهُ
 ذَهَيَّهُ مَعَاصِبَالَّ قَوْلَمِنَ الظَّالِمِينَ بَرَپَسَ آهَوْنَيَّدَهُ بَشَكَهُ وَزَعْفَرَهُ
 وَكَلَابَهُ وَرَطَاقِيَّهُهُنَّدَهُرَجَيَّهُ اَرْخَدَيَّهُ تَحَالِيَّهُ رَفَوَهُدَهُ دَعَاهُيَّ اَسْتَجَابَهُ
 وَالَّيْهَا حَسَنَتْ فَرَجَهَانَنَخَانَيِّهِ مِنْ رَدِّهَا
 وَجَعَلَنَاهَا وَبَنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ اِنَّ هَذِهِ اُمَّتُكُمْ اَمَّةٌ فَادِلَةٌ
 وَاَنَّا بَدَرَكَهُ فَاعْدُونَنَ قَعْطَعَوَاهُمْ مِنْهُمْ كُلُّ اِلَيَّنَارِ اِجْعُونَ
 بَنَچُونَ اِنَّ آيَهُ رَأْيَوْنَيَّدَهُ وَزَنَ حَاطَهُجَلَنَ دَرَازَنَ بَاهَوَدَهُرَوَنَ پَجَهَهَانَكَهُنَّدَهُ

حَمْلِيَّةِ السَّلَامِ مُنْقُولَتْ كَأَكْرَابِيْنِ سُورَهِ رَايُونِيْسْتَهُ وَبِشُونِيْدَهُ شَانِدَهُ
وَرَوْصَنِيْهُ كَحَالِمِ ظَالِمِ يَا پَكَاهَ جَارِجِيْ شِينِدَعِيشَ بَرايْمَغَلَكَهُ
وَتِرسَ بَارِغَالَبَهُ كَرَدَهَا زَامَنْوَضَعَ اسْغَالَكَهُ بازَنَ آسَهُ
وَتَرَى إِلَيْنَاصَهَا مَدِهُ فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ افْتَرَتْ وَرَبَتْ
وَأَبْنَتْ مِنْ كُلِّ شَرْبَجِ يَهْنَجِ ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ لَجِيْ
الْمَوْلَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ الشَّاغَةَ أَسْتِيَّهُ لَأَدَبَتْ
يَهَاوَيْهَا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مِنْ فِي این پاپت راد ریشت آهینن نویسید **جَهْدِيَّهَا**
بر عفران که در آب داشت تاک حل کرده بگشت یا در آب سبب یا از آب
بر کسرور دپن زچایی که منبع کاریز باشد در وقت سحر پسپوی نو پر
آب کند و آن طشت باین آب بشوید مقدار یک رطل ازین آب
در اصل هر درخت که بر زید میوه های او بپسیار بار آورده و اگر در چهار گزین
موضع پاپش جزو برکت بپسیار در این موضع سپ آید و اگر مردی و
زنی را غرفزند عیشود این آب بخوردنا باش زدن فرزند شود
ثُمَّ أَخْذُهُمْ لِفِيكَتْ كَانَ لَكِهُ وَكَانَ مِنْ قَرَنَيَّهُ أَهْلَكَنَاهَادِهُ
ظالمه و فیهي خادیه على عرب شها پیر حعلله و تصریم شیده افلمه

آرَازَهُونَدَهُ بازَكَنَدَهُ رَاهَهُ وَلَادَتْ بازَآزَنَابَهُ خَوَدَهُنَدَهُ چُونَهُ فَرَزَنَدَهُ زِينَ
آیَهَا زَابَرَكَهُ فَرَزَنَدَهُ دَآنَ فَرَزَنَدَهُ كَجَنَتْ وَرَشِيدَهُ بَهُ
إِنَّ الَّذِينَ سَبَقُتْهُمْ مِنَ الْخَنْثَى أَوْلَئِكَ عَنْهَا مُبَعِّدُونَ لَا
حَيْنَهَا وَهُمْ مِنَ الْأَشْتَهَتْ أَنْفَهُمْ خَالِدُونَ لَا يَخْرُجُهُمُ الْمَقْرَعُ
أَكْبَرُهُمْ لَكَلَّهُمْ لَكَلَّهُهُ هَذَا يَوْمٌ مَكْلُومُهُ الَّذِي كَسْتُمْ لَعْنَهُ
دَفْعَهُ دَرَدَتْ

این آیه را در طرفی پاک نویسید بسا یه و بای خالص از چایی که آهای نمی دهید
باشد بتوئید و بمریض سر جم عدازان بدسته و چیزی از آن آب برشته
او پاشند در قی که در داوبنایت پسیده باشد سر روز باین دسپیچه
عمل کنند شفایا بد و اگر آزاد طرف پاک نویسند و بر عن بای بوده بتوئید
دان روغن در پشت مالد در در پشت زایل شود **سُورَةُ الْحُجَّةِ**
حضرت رسول الله علیه السلام فرمود که سوره حج بخواند اوازا
ثواب حج و عمره دهند بعد ده که حج و سهره که اراده باشد مشترک ازین
دلجه ده که حج و سهره که اراده باید ازین دلجه عیقرصادق علیه السلام
منقول است که اکراین سوره را بخویند و کسی که درستی نشیند حفت با
لسوره حج بخواند از عرق شست این کرد و هم از امام عیقرصادق

جنة افال حال
نهاية هلاك

يَسِّرْ دِيْنِ الْأَرْضِ كُونَ لِهِمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا تَنَاهِي الْأَغْنَامُ لَكِ تَعْيَى الْأَلْوَبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

خاصیت این آیات لفاظ طالم و پریانی حال است هفت برک درخت از درختهای پاربان بگرد و هر روز یک برک پیش از طلوع آفته وابتداء بر و نسبت آخرين کند از دیعه روی و بر روی و پشت هر برک این آیه نویید پیش از آنکه خشک شود و بعد را در سایه خشک کند و هر رازم که پیش وقت کوقن نام آن طالم میکنند باشد پس آزاد رخاز طالم پیش دخایی بپیرا مثابه کند با ذهن استهای

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذْ أَنْتُمْ فِي صَلَوةٍ فَخَشِّعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
الْعُوْمَرِ ضَرُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِلَّزَّكَةِ يَاعْلَوْنَ وَالَّذِينَ هُمْ لَغَافِرُوْنَ

حَافِظُونَ إِلَيْكُمْ أَنْزَلْتَهُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرَ مُلْمِنِينَ فَنِّيَابَتْتَهُمْ فَرَاءَدَهُمْ لَكَ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْعَادُوفُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَيْمَانِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَأْلَوْنَ وَالَّذِينَ عَلَى صَلَوةِهِمْ يَعْاْفِظُونَ

حضرت رسول صلی الله علیہ والد سلم فرمود که این دو آیه برین فرو داشه هر که بخوبون آن علی کندا به یهشت درآید و در بعضی روایت آمده کیا اول این سوره و آخرین سوره از کجا نمایی بیشتر است هر کس که علی کنده آن آزاد ایشون باید چاچ مخاطل باشد که اک آن معلوم نباشد پس آن آیه در مجلی کی حکایت آن

اصیا

ظالم پاشد پاشد که را در تزل افتد و معزول شود **سفره المؤمن**
حضرت رسول صلی الله علیہ والد سلم فرمود که هر که سوره المؤمن
بخواند در وقت نزول ملک الموت و فرشتگان او را بارت دهد
بروح و ریحان و بچشمی که حیثیم او بآن روز شود و از امام حسین غصانی
علیه السلام منقول است که پون کسی در روز از پر غبت باشد این سوره را
همت نزد بخواند در روز از راغب کرد و اگر این سوره را بر حسین غصانی
نویسید و بر جایه حمزه خوارزمه هر کس خس خورد با ذهن اسد
**كَذَلِكَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ تَهْمَدُ فِي صَلَوةٍ فَخَشِّعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
الْعُوْمَرِ ضَرُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِلَّزَّكَةِ يَاعْلَوْنَ وَالَّذِينَ هُمْ لَغَافِرُوْنَ**
حافظون از اعلی ارزش احتمم از ماما ملکت ایمان اهم فرا نهش
غیرم ملومین نمین ایمان بستی و راءاده لک فاولئک هم العادوفون
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَيْمَانِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَأْلَوْنَ وَالَّذِينَ عَلَى صَلَوةِهِمْ يَعْاْفِظُونَ

حضرت رسول صلی الله علیہ والد سلم فرمود که این دو آیه برین فرو داشه هر که بخوبون آن علی کندا به یهشت درآید و در بعضی روایت آمده کیا اول این سوره و آخرین سوره از کجا نمایی بیشتر است هر کس که علی کنده آن آزاد ایشون باید چاچ مخاطل باشد که اک آن معلوم نباشد پس آن آیه در مجلی کی حکایت آن

قطارات الجمر ورماله وخلق اصناف الگفایر یا کانی من استکفاه و مین
بچسب من دعاه یا متعیل من بر جاه انت الکانی لا کانی ای ایت سرد
و این دستور عمل کند مطلوب حاصل کرد و بادن آش

الْعَبْدُ لِمَا أَعْلَمَ كَمْ عَبَّدَ وَأَنْكَنَ إِنَّا لَأَرْجُونَ فَعَالَ اللَّهُ
الله الحق لا لله لا الا هو رب العرش الکریم و من يدع مع الله
الها احوال ربهان له به فاما حسابه عند ربته الله لا يغسله
الْكَافِرُ فَذَلِكَ دُلْمَرْتِي أَعْزَفُ وَأَرْحَمُ وَإِنَّا لَأَحْمَنُ

دفع صبح

قبلا سید عباس روایت کرده که رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که پس
از زدن بر زمین آین آید و داشت ادبای شفاهی خدا یا تعالی اور از
صحن کاه دارد و اور دادن که چون کسی دیوانه باشد این آید و داشت این
رسوی آیه سویه المتر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که
هر کس سره نور بخواهد او ماده هبسته و من بعد هر مومنی و مومنه که بوده
و خواهد داشت اینهم بفرصه اولیه السلام متفق است که اگر کسی را بینتی
کرفته باشند بعده بار این سره را بخواهند خلاص شود و اگر این سره
را بپسید و در قوس هزودهار دستگذیر کردد و اگر این سره را بپسید و بای

وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِنَّا مِنْ سَلَامٍ طَيْنَ تَمْجِهُنَّ فَطَنَّهُ

في قرایه مکین شرحتنا النطحة علقة خلقنا العلة مضفة
خلافت المضفة عظاماً فـ **وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِنَّا مِنْ سَلَامٍ طَيْنَ تَمْجِهُنَّ فَطَنَّهُ**

جـهـهـ حـمـلـ آـخـرـتـ اللهـ اـخـنـ اـخـالـقـينـ این آید را بر عرب بر کیان

بنویید و زین را که محل بکری کویند که اور ازو برد یکی که مزد برد یکی بود
از شیر کاوسخ مو بخورد سر و زبان دستور عمل کند آین شود و
که این آید را بنویید بر جامه پنهان شک که آباب تو ت آرا تھارت داده

باشند و مردانه از درزی دستور پنهان کند و زن آنرا درزی عصا پـ
جن و زنان کند مقبول قلوب کرد و دود حشم مردم عزیز و محترم بـشد

وَإِذَا شَوَّتِتِ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْقَلْكَلِ كَفْلَ الْحَمْدِ اللَّهِ الَّذِي
تجانیم القوہ الطالمین دفل بیت اثر لئنی مژلماً مسماه کـ

وَكَانَتْ حَيْنَ الْمَرْ لِيَنَ این آید در صبح و غاز شام در خود بخواهد
از دزد و دشمن این شو و آن منزل بـ و مبارک و میمون بـشد و چون

خواهد کـ سفر بـ کـ و سلامت از دریا خلاص شود چون نظر او بـ کـ شتی اند
فا تحسـه بـار بـخواهـند و اـینـ آـیـاتـ رـاسـلـیـتـ بـخـواـنـدـ وـ بـکـوـیدـ یـامـنـ فـلنـ اـبـجـرـ

لـهـیـ اـبـعـدـ وـ بـجـیـ بـیـنـ مـنـ بـطـنـ الـحـوتـ وـ سـخـرـ الـفـلـکـ العـالـمـ بعدـ

لَا شَرِقَيْهُ وَلَا غَرْبَيْهُ يَكَادُ تَنْهَا يُضَيِّعُ فَلَوْلَا تَسْهَلَهُ نَارُ
 فَوْرَى عَلَىٰ فَمِنْ يَهْدِي إِلَهٌ لِغَيْرِهِ مَنْ يَشَاءُ وَلَيَصِرُّ إِلَهُ الْأَمَانَا
 لِلْئَّا يَشَاءُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ فِي سُوقَتِ أَذْنَانِ اللَّهِ أَنْ تُرَدِّدَ وَيُدْكَرُ
 فِيهَا إِنْهَمَةٌ بِسَجْحٍ لِهِ مِنْهَا إِلَى الْعُذْدَةِ وَإِلَى حَنَابٍ يَعْجَلُ لِلْمُفْهَمِ
 تَجَاهِرَةً وَلَا سَيَّعَ عَنْ ذِكْرِهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيَاعِ الْكَوْكَةِ
 يَخْافُونَ يَوْمًا سَقْبَ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَعْلَمُ اللَّهُ
 أَحَسَّ مَا عَلَّمَ وَأَيْنَ نَلَّهُمْ مِنْ كَضْلَلِ إِلَهِيَّهُنَّ مِنْ كَثَّارَيْنَ
 چون کسی طیهارت کند و بر طهارت روز پیشنهاد و جمیع روزه دارد و
 مصلاح و قوی
 بجهت غرفت و در
 دو نجده پیش از غازد یک روی بتعبد بپیشند و سوره ایس بخوانند پن
 آیات را بر پوست آهون زید پیایی از دوات عالمی که متینی است
 پس آزاد بچده غازد یک کذا و سوره الکفت بخواهد و آن نوشته خود
 نکاد وارد نیکخت و معزز و مکرم بشد و صلاح و تقوی او را پس اسود
 و اباب رزق آسانی بیست آیه و اکرکی اور دجسم باشد بگوید اس
 الرَّجُنِ الرَّاجِمِ دَعْلَى الرِّدِيلِ سَامِةٌ وَبَرْجَمٌ بَلَّا مِنْ وَالْكَفْنِ الدَّسْدَدِ وَخَلْبَتِ
 بَحْرَهُ بَالْفَلَّا وَلَوْلَهُ لَا قَوْتُ الْأَلَا بَاشَيِّ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُ لَذَرَا السَّوَابِتَ

دمع دیده

زهرم بسویند و بخوردند شوت جماع از ادن منقطع شود و اکر جماع آذنان
 لذت نیاب **وَلَوْلَا ذَلِكَ مُعْتَمِمُهُ فَلَخَدَ مَا يَلُونُ** آذنان
 نشکل بلهذا سنجانک هلهذا بفستان عظیم بعظام کمره الله
 آن شعوذ و المیشهه ایدیا زن کشتم مومین و ویین الله
 لک الایات و الله علیهم حکیمه این آیه را باید المعرفه
 خواند و قدری شکر آن احنا ذکر و اذان حلوا زند و کسی که بزرگان
 پاش عکه بچشم دهم کند بد مند تا بخورد آن صفت از دنایل شود و اکران
 آیات را بقططه سفال نویپند بعلی که آتش نزدیه کشید و در کوزه
 آب پنهن که این بمحاجه اذان آب بخورد چون این آب بخورد اذان صفت
 از ایشان زایشود **وَلَا تُكْهُفُوا فَيَا كَلِمَةُ عَلَى الْإِنْسَانِ إِنْ**
أَرْدَنْ لَكَحْتَهَا این آیات را در طرفی نویپند بآبله آرا آب بشوند
 و در موضعی که اهل فتن و فتنه و شردار اموضع بمحاجه شوند تغوفه در اذان جمع
 افته و متفرق کردند **أَللَّهُ لَوْلَا السَّوَابِتَ فَلَكَلَّنْ مَكَلَّ**
قَوْمٌ كَلِمَةٌ نَهَا مِصَاحَ الْمَصَاحَ فِي رَحْبَاجَةٍ
 النجاحه کا نهاده کے بدمیری یقلا من شجاعه مبانکه زینه

دمع غبت

برگزدآن دایره بزویده نام کر صحنه در سطح دایره بزوید آزاده
میان مصحنه نهاد آن کر صحنه باز آید و این بخیر به صحنه شده است و ده
بعضی صحنه آورده است که این آید را بر پوست آه بزوید و صورت آن
که صحنه بر دفعش کند و آنرا در موضعی هن که آن کر صحنه دیوان ذیه ران
شود و صحیح نکری شواند که نمک باز کشتن باذن الله

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ نَارٍ فَهُمْ مُّنْ يَئِسِي عَلَىٰ نَطْنَبٍ

دفع خونه زبان

از عبد الله قباس منقول است که هر که از نار ترسد این آید را بپیزد و نهاده
هر که از نار مستقر نشود **حُمَّةُ زَفَانٍ** حضرت رسول صلی الله علیه و آله
سلم فرمود که هر کس و زوانه زفان بخواهد روز قیامت زنگان کو ای
دمند کو دی مومن از زیان پردن آمده و بیشتر در آیینه رنج و نجاتی
و در روایت دیگر آمده که هر کس و زوانه زفان خواند چهاب بیشتر
آید و از نام غیر علیه السلام منقول است که اگر کسی آزاد نوبت ببیند
ربا غذ نکاه دارد اگر بوصعی در آید کارهای کیمی باع یا همام موده باشد
او تا هنر شواند رساند و اگر بازن صحبت دارد محل پاشود و آن جمل
بنزدی ساقط شود و اگر در میان قومی که خصیه هسته بگشند و رایه

آید و زدن هر کس والارض ناخواز آید و چشم خوانده صباح سه نوبت باین روش قرار گذشت
در چشم زایل شود و از ابن عباس منقول است که هر که این آیه پڑه
خواند رکشندی چشم او محفوظ باشد و شیخ ابو العباس محمد بن عبد الله
آورده که این آید سا بر کا غذی نویپنده و پر چشم در دم دند و نهاده
شود و نیز آورده اندک اگر کسی این آید را بر آینه نفتش کند شب بعد
آخونده و سنت چهل شب بر چهل نوبت این آید را بران آینه خواند
جهة آنکه عاید بعد ازان هر ساعتی که دان آینه نکاه کند مرض از دنیا می خورد و نیز
آورده است که این آید را پر خود اگر بود و بز عذر از دن کلاب بنویسد و ام
غایب واسم مادر او نیز بدان بنویسد و آزاد رخانه غایب بر باد آید
آن غایب بزودی هر راجعت کند باذن است تعالیٰ

أَنَّكُلَمَاءِ فِي بَحْرٍ بَحْرٍ يَعْنِيهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ

فَوْقِهِ سَحَابٍ ظُلُمَاءُ بَعْضُهَا أَوْنَقَ بَعْضُهُ إِذَا أَخْرَجَ لَيْدَهُ

لَوْلَيَكَذِيرَهَا مَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُوْدَأْفَالَهُ مِنْ فَيْنَ

از این عبار منقول است که چون بندۀ بگزد و این آید را اگر کسی بعنده باشد
بخواهد بآن نیست آن کر صحنه باز آید و اگر کسی ایمه بگشند و این آید را

**جهة آنکه کر صحنه
باز آید**

دفعته
موجبه

چه آسانی ترین
و فرمند است

سترق کردند و کارا شان ممتشی نگردد
**ذَهَوَ الَّذِي أَشْهَلَ الْأَيَّامَ بُشْرًا بَيْنَ يَدِيْنِ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلَنَا مِنْ
النَّمَاءَ مَاءً طَهُورًا غَيْرِيْ بِهِ بَلَدَةٌ مَيْتَأَوْ نُقْيَهُ مَمَّا حَلَقْتَنَا**
أَخْمَامًا أَنَارَى سَكَنَهُ خاصیت این آیات بخطورتر است اشخاص
و کثرت آب جاهای قدری یک از قدر جوی برگرد در نمروز داین آیات
را بران خواهد پس آن ریکها را در پستان یا خاکه ریزد و از کثرت اعماق
آن پستان و از کثرب آب کا رسنمه برگرد و اوزانع برکات بخطور
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هُنَّا نَّاَنْ أَنْ وَالْجَنَّةَ وَدَمِرَتْنَا

**قَرَّةَ أَعْيُنٍ وَالْجَنَّلَ لِلْمُتَّقِينَ إِنَّمَا جُونَ كَي عزب یاش و خواهد که ای ای
تنزوح دست دهد و قریزند رشیدا و راحا صلی و دسر و ز متواتی
رسنده دارد و هر شب وقت خواب این آیه را پست و یکی ریخت
و از خدای تعالی حاجت خواهد پس این رخواب و در هر طاه کبار باین دستور
علم کند مطلوب باشی حاجت شود **سُورَةُ شَهْرًا** حضرت رسول الله
علیه وآلہ وسلم رسمود که هر کسی سوره شهرا کجا نداش داده میشد و بعد
بعد هر که تقدیم کرد هست بیخ و بیخ و شیخ و صالح و ابریشم**

بیخ

و بعد و هر که تقدیم کرد و غیبی را و تقدیم کرد و محمد را داشت امام
صلی و علیه السلام منقول است که اگر این سوره را به نیت کریمته سه بار
بخواند باز آید و اگر این سوره به نیت بنده کریمته بر جامد سفید نویسه
دبر کردند بنده کریم باشدنده بکرنزید و هم از امام حسیر صادق علیهم السلام
منقول است که این سوره را بخوبی دبر کردن خوش بخید بنده در این خاک
سردند که در این خانه چزی مدفعون کشید در موضع آن مدفنون بخوبی
طَسِّمْ لِكَ آيَاتِ الْكَابِ الْمُنْ لَعَلَكَ بَاخْ لَفَكَ

**أَلَا يَكُونُ ذَلِيلٌ مِنْهُنَّ إِنَّنَا نَهَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّمَاءِ أَيَّهُ
فَقْطُلُتْ أَغْنَاهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ** جون این آیات را به کفر خاک خواست
که آن قاب نزیده بکشد و بردی و یعنی بکشند منکوب مخدوش کرد
مَرَادُ مَادِيِّ رِبَّكَ نَهَمَّكَانَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَمَرِغَعُكَ الْأَسْقَعُ

این آیه را بخوبی دش و بشویند و در طبع می کنند و بمحبی دهنده که بر شرارت
و فنا اتفاق کردندسترق کرد و میان ایشان عداد است سیدا شود

و یکی اجتماع متصور باسته با اذن اسد است

الَّذِي خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِنِيْ وَالَّذِيْ هُوَ يُطِعِمِنِيْ وَيَقِنِيْ قَدِّا

جمهـ ایـان

مرضـتـ هـوـیـشـینـ والـذـیـ هـیـشـتـیـ شـجـیـنـ والـذـیـ اـطـعـمـ اـرتـ

لـیـ حـیـیـتـیـ وـوـهـ الدـیـ دـیـتـ هـبـلـ حـسـمـاـ وـلـحـقـیـ لـیـ المـضـغـیـنـ

وـاـخـلـلـیـ لـیـ لـانـ صـدـقـیـ فـیـ الـاـحـرـنـ ثـرـیـ بـنـ جـنـبـ نـعـتـ

دـنـ کـرـتـکـیـ وـتـکـهـ
دـنـهـ کـهـ تـکـهـ

کـنـ کـلـ کـلـ اـسـعـلـیـ وـاـرـمـلـ زـمـوـدـ کـرـجـنـیـهـ مـوـنـ پـر~ دـنـ نـیـادـ

مـذـلـ خـوـدـ بـهـقـتـ نـارـصـحـ یـاـ بـوـقـتـ نـارـخـنـ اـنـ آـیـاتـ رـاـیـخـ اـنـ اـلـاـ

اـلـکـهـدـ اـیـ اـیـلـ یـوـیـدـ اـیـانـ اـوـاـرـکـیـ پـیـ وـیـعـدـ اـنـ اـنـ کـاتـ بـ

بـپـارـدـ وـزـیرـ عـرـشـ دـورـانـ کـاتـیـتـ نـوـثـةـ بـاـشـکـهـ قـارـئـ اـیـنـ کـاتـ

زـرـاستـ کـوـیـاـتـ وـایـانـ بـرـوـزـ قـیـامـتـ اـوـرـدـهـ استـ وـیـزـ اـرـدـهـ اـنـ

کـنـ کـلـ کـلـ اـسـعـلـیـ وـتـکـهـ کـلـ کـلـ دـرـسـرـزـهـ کـلـ کـلـ کـلـ کـلـ کـلـ کـلـ

رـاهـ رـفـقـنـ هـانـهـ شـوـدـ وـصـنـوـسـارـ دـوـ دـوـ رـکـتـ نـامـنـیـکـلـارـ دـنـ پـیـخـانـدـکـلـواـنـ

لـانـ اـنـ کـلـ کـلـ اـنـ اـنـ

دـلـ بـیـوـنـ اـنـ اـنـ

حـاجـتـ کـلـ بـعـضـهـ کـهـ اـنـ اـنـ اـسـتـ لـیـ

وـاـلـهـ کـلـ کـلـ دـیـتـ اـنـ اـنـ اـنـ کـنـدـ بـهـ الـلـهـ الـلـفـخـ الـمـیـنـ

عـلـیـ قـلـیـکـ لـیـکـوـنـ مـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ

عـلـیـ قـلـیـکـ لـیـکـوـنـ مـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ اـنـ

درـ

ذـبـیـلـاـ وـلـانـ اـلـکـلـمـ لـهـ اـیـانـ نـیـلـهـ عـلـاـعـ بـیـسـکـلـ

جهـ اـطـهـارـ دـفـشـ

کـھـیـستـ اـیـتـ بـیـتـ طـبـوـرـ خـنـیـاـ دـنـ فـاـیـنـ اـسـتـ اـیـنـ آـیـاـتـ بـرـطـوـرـیـ

نـوـیـنـ دـوـ رـپـارـهـ جـامـهـ سـچـنـدـاـزـ جـامـهـ دـخـرـبـکـرـهـ بـلـانـ شـوـدـ وـاـنـاـنـ

بـدـزـدـرـبـالـ خـوـسـ سـفـیدـ کـمـ اوـرـادـوـ قـمـجـ بـیـسـ بـنـدـهـ دـوـ رـاـدـمـکـاـ

کـمـضـنـهـ بـودـ سـرـدـ هـدـرـدـ وـزـکـیـشـنـهـ قـفتـ نـوـالـنـ خـوـسـ بـرـانـ مـکـانـ

بـیـپـ وـبـایـ وـمـفـارـاـنـکـاـنـ دـنـ کـیـ وـبـاـنـیـطـیـ وـبـمـنـعـیـ کـهـ کـرـدـهـ

بـشـنـهـ سـپـ اـشـوـدـ وـبـعـضـنـیـ کـفـتـ اـذـ کـیـجـهـ اـطـهـارـ دـنـ فـاـیـنـ اـنـ یـکـانـ یـکـ

بـآـیـهـ فـاـخـجـاـهـ بـهـمـ مـنـ جـنـاـتـ وـلـیـوـنـ وـکـنـوـزـ وـمـقاـمـ کـمـکـهـ اـنـ

حـضـرـتـ دـعـاـلـ اـسـعـلـیـهـ اـلـهـ وـلـکـلـمـ زـمـوـدـ کـهـ سـوـرـهـ نـلـجـوـانـ اـدـرـاـ

دـجـسـنـهـ دـمـنـهـ بـعـدـ دـهـرـکـهـ تـصـدـیـقـ کـرـدـهـ سـلـیـانـ وـصـالـحـ وـهـوـدـ دـجـسـ

اـبـیـمـ رـاوـبـعـ دـهـرـکـهـ کـدـیـسـ کـرـدـهـ باـشـدـایـتـ بـرـادـرـ ذـقـرـدـنـ آـنـ کـلـاـ

لـالـالـاـسـمـیـکـتـهـ بـاـشـدـهـ اـنـاـمـ حـبـرـصـادـقـ عـلـیـ اـلـاـمـ مـنـقـولـ

کـچـنـ اـیـنـ سـوـرـهـ رـابـنـوـیـپـ دـرـبـقـ آـحـوـ دـرـبـوـتـ مـدـبـعـیـ چـکـ

اـنـ چـرـبـیـ بـرـیـدـهـ بـکـشـنـدـ دـوـصـنـدـ وـقـیـ رـنـدـ رـخـانـ اـکـایـنـ صـنـدـقـ

بـشـدـمـارـ وـبـسـاعـ دـکـرـدـمـ دـیـوـانـتـ مـوزـبـرـزـدـیـکـانـ خـانـشـوـنـ

ظالملت کیتو ز و معاون باشد با خود دار و مطلوب او حاصل شود و از
عجید اس عبا من سقوط که چون کی رازد سلطان حاجی باشد
و میرسد که پیش از ورد بکوی لا حوار لا قویة لا با اسد العلی الخصم این
سیجان و اند بسم اسد الرحمن الرحیم الا تسلوا علی داؤنی مسلمین پر زدن
سلطان رو د مطلوب حاصل شود بازن اسد تعالی
فَلِلَّٰهِ الْحَمْدُ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَخْطَلُتِي اللَّهُ تَعَالٰى إِنَّمَا يُكَوِّنُ

جهتی خود رکت

این آیه را در دقیقی که روز و دار باشد و جامد و بدین اوضاع پنهان
برلوی از زرسخ نفتش کند و هر طری که نفس کند سه بار این آیه کشواند
پس از این لوح بر جامد کی که معتکف باشد پیش پیش پیش پیش پیش پیش
از موضع سرای ایام باغ یا سکون نهیز و پر کت بپیدار شاهد غایید و هر چهار گفت
پس امن موضع رسد و از شرعاً دعا محفوظ ماند و سب شادمانی او کرد
و من اتفاق پیش رازان حاصل کند
وَكُنْ صَدُّ فِرَهْمَهْ وَنَأْيَلُونَ وَمَأْيَنْ غَائِبَةَ فِي النَّهَارِ وَكَلَّا ذُونَ
إِلَّا فِي كَلَّا ذُونَ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يُقْصَلُ عَلَيْيَ بْنِ إِسْرَائِيلَ الْكَثِيرَ
الَّذِي هُمْ فِيهِ خَلِيلُونَ وَإِنَّهُ لَهُدُّي فَرَحْمَةَ لِلَّهِ مَنِينَ

و اکراز اپر پوت آهون سید در شب و برباز و بند احمد آرامات حجت و خط
الْأَوَّلِيَّ يَأْمُرُنِي لِأَخْفَتُ إِنِّي لِأَخْيَافُ لَدِي لِلْمُكْنَنِ إِنِّي أَقْبَلُ
وَلِأَخْفَتُ إِنِّي لِلْمُكْنَنِ إِنِّي أَخْفَتُ بَجْوَتَ مِنَ الْقَعْدَةِ الظَّاهِرَةِ
الْأَنْجَانِ لِأَخْنَافَ دَرَسَكَادَ لِأَخْنَافَيِ الْخَامِسِ لِأَخْنَافَ إِنِّي عَكَّا
آسمع و امری خون این بچ آیه را در رو تجیه ماه رجب و زنگین خاتمی از
عین قفس کند و آن زاده امکنست کند هر که اورا پسند داشت یک دود و در ترظی
مردم نسب غاید و بزرده رکرد و معزز و مکرم باشد

يَا أَيُّهَا الْمُلَّا إِنِّي أَنْهَى كِتَابَ كَرِيمَةِ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
لِشَوَّالِهِ الْجَمِيرِ الْجَمِيرِ الْأَقْمَلُ عَلَيْ وَأَقْرَبُ مُسْلِمِينَ

**جهت حاضر
شدن جتیان**

چون کی تبحیر من استغایع باشد و همچو جنیان منقاداد
شوند بر ایشان سوکند و هر دران سوکند این آیه ذکر کند فی الحال خار
شوند و فرمان برداری او کشند و اکراین آیه را پر خاتمی از از زیر
نفس کند و مصروع یا خود را در شفا یابد و اکراز اپر پوت آهون
نوی پسند بکاب و زغم از بخور کند و پیش هر که پا در زمین غضب
او ساکن شود و اکر در شرف آفات برصغیر نفره نفس کند و کی کد

جهت طلاق غفران

وَإِذَا مَأْمُونٌ بِعَرْصَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُنْقَوْتٌ كَمِينٌ سُورَةٌ رَّاًكِبٌ بِسِنْدٍ
وَبِرَّ جَلُوكِ بَنْدَازِ زَنَوْرَخْيَتْنَ وَجِنَاتِ مَعْصُومٍ يَكْشِدَ دَكْنَوْبَةٍ
وَكِيْكِ نَحْتَ شَكَمَ دَرَدَ سَرْزَ بَادَرَ دَجَكَرَ دَانَرَوْنَ دَاشْتَ بَاشَدَ بَاخَوْدَ
دَارَوَ دَاهِيدَ زَانَ بَنْوَيَدَ بَئْتَوَيَدَ وَبَابَنَ طَايَفَ دَهَنَدَازِ زَنَجَ خَلاَصَنَ بَهَ
وَكَصَاحِبِ سَقَايَنَ آبَ بَخُورَ دَغَنَ يَادَهَ وَهَرَمِيَهَ آبَ بَئْتَوَيَدَ
آبَنَ وَرَمَ زَالِمَ شَوَهَ   قَاضِيَنَ فَادَهَ مُنْسَى فَارِغَانَ
إِنَّ كَادَتْ لَتَبْدِيَ يَهُوكَلَاً أَنَّ تَرْبَطَنَ عَلَى قَلْبِهِنَ الَّتِيْكُونَ

بَنَ الْلَّوْنَيَنَ إِنَّ آيَهَ رَابِزَ غَرَانَ دَرَغَانَ كَچَنَيِهَ وَانَ زَبِيَهَ
طَفَلَنَ تَكَمَادَرَهَ
بَاشَدَ

يَكْشِدَ فَرِيَنَدَ بَابَ يَارَانَ يَئْتَوَيَدَ بَزَنَيَهَ دَهَنَدَ كَبِيجَ دَشَكَمَ دَهَهَ
بَاشَدَ بَلَامَتَ لَزَخَلَاصِيَهَ يَادَهَ   قَلَاقَهَ لَقاَهَ مَدَنَ
تَغَلَّعَهَ ذَيَانَ يَهَيَدِيَهَ سَوَاءَ التَّبَيلَ   دَلَادَرَهَ مَاءَ
مَدَيَهَ وَحَدَدَ عَلَيَهَ أَمَةَ مِنَ النَّاسِ يَقُولَ وَوَجَدَهُنَ دُوَيَهَمَ

أَمَرَأَيَنَ تَرَوْدَانَ تَالَّا مَاحَطَبَهُ كَمَا قَاتَ لَأَنْتَجَتَ نُصَدَ مَارَنَعَ
عَابَرَنَ شَخَ كَيَنَ فَتَقَيَ هَمَاهَمَهَ وَقَلَى الْأَطْلَقَلَانَ مَيَتَ رَالَيَ مَانَزَ
إِيَيَ مَنَخَيِهِ فَقَرَنَ خَيَاءَ تَهَادَهَ هَمَاهَمَيِهِ عَلَيَ اسْتَخِيَاءَ قَالَشَانَ

إِنَّ دَيْكَ يَتَضَيَّنَهُمْ بُجَكَهَ وَهُوَ الْيَتَمُعُ الْعَلَيْهِمْ قَعْكَلَهَ عَلَيَهِمْ
إِنَّكَ عَلَى الْحَقِيقَتِ الْمُبَيِّنَ إِنَّكَ لَا تَتَمَعَ الْمُؤْنَى وَلَا تَتَمَعَ الصَّدَمَ
الْدُّعَاءَ إِذَا دَلَّ الْمَدَبَرِيَنَ وَمَا أَنْتَ بِهَا وَالْمُعْنَى عَنْ ضَلَالِهِمْ
إِنَّ تَمَعَ (الْأَمَنُ يُومُنَ يَا يَا تَنَا فَهُدُّ مُثَلَّونَ)

جَةَ اطْهَارَ الْجَنَّةِ
آيَهَ رَادَرِيَهَ مَارِنَوِيدَ بَابَ بَارَانَ دَكَابَ وَزَعَفَرَانَ پَسَ
آزَابِرِسَهَ كَيِهِ بَكَنَدَ دَرَغَوَبَ باشَدَانَ كَارِيَ كَرَدَهَ باشَدَيَا دَرَدَلَ
دَاشَتَهَ باشَدَكَ بَكَنَدَ بَهَدَ دَرَغَوَبَ بَكَوَيَهَ يَادَنَ آسَهَ

رَقَلَلَخَدَهَ بَيْرِيَكَهَ آيَهَ مَقَرِّيَهِ فَنَهَادَ مَادَلَكَ بَعَادِيَهِ عَامَلَهَ
جَهَتَشَنَخَنَ زَهَ
چون کی نواهه که زرقلی میغشون را بشند سه این آیه را بخواند آن
ترداردی برده دیگر کرد اند قلبی و عشقی کردان بو رطای هرگرد و دوچین
هر پردازه که خواهد کرد سه آن پیزرا درستیکر و این آیه بخواند اگر
پهی داشته باشد طای هرگرد سرمه فتص حضرت رسول صلم
نموده که هر کس و سرمه فتص بخواهد او را نموده هر چند نموده
بموی همیله السلام و بعد ده که نکذیب کرد ویراده هر فرسته که در آسان
وزمین باشد روز قیامت کوایی دهند که خواسته این سوره از صادقه

مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُنْتَهُونَ وَإِذَا يَلْتَعِلُّ عَلَيْهِمْ فَالْأَمْتَابِيَّةُ إِلَيْهِ
مِنْ دُرْبِنَا إِنَّا كَنَانِمَ قَبْلِهِ مُنْلِيَنَ أَوْلَىكُنْ يُؤْتَكُ أَجْرُهُمْ
مَنْ يَكُنْ بِمَا صَبَرَ فَادْبِرُوهُنَّ بِالْحَسْنَةِ السِّيَّهُ وَمَا زَرْنَاهُمْ
يَقْرِئُونَ وَإِذَا سَمِعُوا الْغُوَاغُرُهُوَاعْنَهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْلَمُ
وَكَفَدَهُمُ الْكَافِرُونَ لَمْ يَلْكُمْ لِرَبِّي الْجَاهِلِينَ

چون کسی خواهد کرد قوت حافظه اوزن داشته شود و سخنای دقیق نیک
فهم کند و نیای سچ حکمت بر دل و کشاده کرد و باید یک پسر روز رو روز دارد
چنانکه آن روزی کشنبه باشد از اول ها و این آیه را در ضرف اگهی نه
بنوید فآنرا باب باران شوید هر روز پیش از طلوع آفتاب تدریج
ازین آب بخورد مقصود او حاصل کرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كُنْ وَدَبَّكْ يَعْلَمُ مَا تُكِنْ
صَدَرُهُمْ وَمَا يُعْلَمُونَ وَهُوَ اللَّهُ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
فِي الْآتِيَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَمُونَ چون کسی نژاد حاکی
رو دوستان باشد ازان که حینی برآورده آنکه بدروغ کوایی داشد
این آیات را در وقت درآمدن زد حاکم جفت باز بخواند و بعد از این

أَيْنِ يَنْعُوكَ لِجَنَاحِكَ أَحِمَّا سَقَيْتَ لَنَا فِلَاجِادَةً وَقَضَى عَلَيْهِ
الْفَحَصِّيلَ لِلْأَخْتَجَجَتِ مِنَ الْقَوْمِ إِلَظَالِمِينَ این آیات را
روز جمعه بعد از آنکه مردم از غماز پرورد آسید روزی که ابر بناشد پیویش
و با خود ادار و جمل بارین آیه را بخواند حامل آن از شر شیطان
پادشاه و خللان این پاسند و از هر چه ترساک باشد محفوظ باشد
جَهَةَ آسَانِيَّةِ كَارِبَا و در جنپی کتب آورده که چون خواهد کرد کاری شروع کنداش کار
بر و آسان سود و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است
که رسول حییی اسد علیه و آلد سلم فرمود که هر کس بفرزد و باد عصا
باشد از جوب بدام تلح و این آیه و آیه قاتل احمد یهای ابت اسماه
که آنها که علی مانقول کیل بخوانندای تعلی اور اراده ران سفر از شر
بساع و از شر بیوانات ز هنگاک و شر ز دان نکاه دارد و هفتما
و هیئت فرشته اور احیا حفظت کشد تا بخانه خود بیار آید و شیطان
از دود را بشد دان سفر و در حدیث آمن که هر که خواهد کسر او زد
بعقطع رس عصایی از جوب بدام تلح با خود نکاه دارد
وَلَقَدْ حَلَّتْ لَهُمُ الْقَلْمَدُ كَذَوْنَ الْقَنَدَ آيَةَ الْكَافِرِ

آسمان و زمین و تاریک آن اهقات شود که در شباهت روشنایی کرده
باشد و بعضی از علاوه‌گفته‌ایند که حد فاین سوره بشار و بعد هر چندی
لیکه راین سوره بخواهد به نیت دشمن از شر او طاصل شود و بعضی از قصه‌ها
که حد فاین سوره بجمل حساب باید کرد و با این اعداد بخواهد مقصود
حاصل شود و از آن‌ها هم بقر صادق علی التلم منقول است که اگر این سوره
را پسونید و در طرف آینه سریع نموده از در در سرای دشمن بگذرد از نما
اهل اسرائیل پا را شود و اگر این سوره را بپسونید و بباب باران بشویند
و در طرف غایلین کند هر که ازان آب بخورد پا را شود و اگر کسی از انان
رعی پسونید و بد جسم او را پدا شود بمرتبه که پم آن باشد که ناپسا شود

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حَنْوُنَ وَ حِينَ تَضَيَّقُونَ

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَعَثَثَيَا حِينَ تَطْهِيرُنَ يُخْجُجُ
أَنْجَيِي مِنَ الْمَيِّتِ فَيُخْجُجُ الْمَيِّتُ مِنَ الْحَيِّ وَ تَحْيِي الْأَرْضُ أَعْلَمُ مِنْهَا
وَ كَدَلِكَ تَخْرُجُونَ فَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّ تَحْلَقَ كُمْ مِنْ ثَرَابِهِ
إِذَا أَنْتَدِيشُ شَرِقَنْ هَرَكَامِ خَيِي يَا شَدِينْ آیَاتِ رَاسِرَوْنَ
وَ شَبَبِ يَانِ مَرِيَضِنْ خَوَسِدْ هَرَوْزِهَتِ دَبَارِ وَ دَرِشَبِ هَبَارِمِ دَتَتْ

حَتَّى

مُكْحَنْ وَ بَرِيكَلِي مُوكَدْ حَسَنْ سَلَمْ نَهَادِي شَرَا وَ كَفَافِي كَنْدِ دَبَادِ

صَرِي نَصَدِ حَمَّةِ عَنْبَوْتِ حَسَرْتِ رَسَحَلِي اسْعَلِيَهِ وَ آلِمِدِيَمْ

که هر کس سوره غلکبوت بخواهد خدای تعالی شرآ و کفایت کند لذا

مؤمنی و منافقی که در دنیا است و از امام جعفر صادق علی السلام

بِحَمَّةِ تَبَرِ

منقول است که این سوره را بتویید و بتوسیه و بکسی دهد که باید رفع

دَاشْتَهِ باشَتْ نَاجَورِ دَشَقاَيِاَبَدِ وَ كَرْعَيِي دَاشْتَهِ باشَدِ بَغْرِ مَبَلِشَدِ

وَ كَلَهِي از دَزَالِيلِ کَرَدَ وَ آگَرِ این آبِ بَرِي خَوَدِ بَثُوِيَهِ حَوَارَتِ وَ تَبَلِزِ

دَنْعَهِ بَرِيَهِ دَدَتِ

نَازِيلِ کَرَدَ وَ آگَرِ کَسِيِي اَغَوابِ شِي نَدَاشْتَهِ باشَدِ چُونِ بَغَاشِ خَوَدِ آیَهِ

اَنَكَشْتِ دَرَنَافِ خَوَدِ هَهَدَ وَ آنِ اَمَكِرِدِ اَنَدَهَ اَنَدَهَ اَنَدَهَ اَنَدَهَ اَنَدَهَ

رَوَدِ تَاوَقَتِ جَحِي بَدَارِنَشَوَدِ وَ آگَرِ بَزُوِيدِ وَ بَكَسِيِي دَهَدَهِ كَهِ مَرضِ دَقِ دَاشْتَهِ

باشَدِ وَ بَشُوِيدِ وَ بَكَسِيِي دَهَدَهِ كَهِ مَرضِ دَقِ دَاشْتَهِ باشَدِيَا اَمِ اَصِ خَطَرَنَاكِ

سَجَعَدِ اَنَانِ آبِ هَرَوْزِ بَيَاشَتِ بَيَورِ دَهَارِ اَنَانِ آبِ درِبِنِ خَوَ

بَالَدِجَنِ تَكَرِجِ عَصْنَويِي نَيَشكِ نَامَدِ اَنَانِ مَرضِ شَغَايِدِ سَهَرِ دَهَارِ

حَسَرْتِ رَسَحَلِي اسْعَلِيَهِ وَ آلِهِ سَلَمْ فَمُودَهِ که هر کس سوره روم بخواهد

او راه زده چه پسنه باشد بعد هر ده شنبه که خدای اپچ کوید در

سوره رابنویسیده بتوید و بکی دهد که مرضی و شسته باشد یا تب داشته
 بهشدت شفرا بمحضیست برج و اگر بکی دهد که در آن عینی باشد
 شفای بیان اند **بِأَيْمَانِ إِنَّهَا إِنَّمَا تُكَلِّمُ حَبْلَهُ مِنْ خَارِجِهِ**
 نَكَنْ فِي صَخْرَةٍ أَفِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ طَيِّبُ الْجَنِّينَ این آیه رابنویسید و شب هجده اویل هاشمی
 کنف مخفیت دزیر سر خود نهند بعد ازان نماز و فرض کند و غایز نماز کلند ارد و در انوقت
 که در زیر سر زندگویید که سجان اند من لا چنی علیه خافیه سجان اند کی
 پیطرقدرت سجان اند کی القلوب پدۀ الا قوال با مرده چون در فواب
 رو آنچه مطلوب او پواد اتحیات امور او پرا و مکشف کردد
يَا أَيُّهُ الرَّحْمَنُ وَأَمِنْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاجْتَنِبْ عَلَيْهَا
أَصَابَكَ إِنْ دَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأَمُورِ چون کی در امور دین کامل جمهود صلاح و
 باشد و مستادر و بسیج چیز مایل شود و بر زیر دستان چیز داشته
 دارد اول و صنوساز دود و در کعت نماز کلند ارد و در بر کعت نماز
 بخواهند و آیه ای ان اسدیا هر را لعله ای احسان نما آخه آید سرمه ز
 متھا بایضطیق در وقت پشین این نماز کلند ارد و در در و ز چهارم

محضاره بپرورد آدر د در موصی که احسان منکفت کرده و محضار محظی
 از محضار جانب بجهنم کی در جانب چب دیگر در جانب راست و یکی نزد
 سرمه کی نزد پایی و در ان محضر گشود و گذشت آنوقت که صحیح صادق بدا
 آید آنکاه او را بمنزل ابرند آن مرض از دزایل شود و اگر کسی را در زند
 کرده بگشند این آید را بخواهند یا نخایی او را بزودی غلاصت
كَذَلِكَ يَطْبِعُ اللَّهُ عَلَى تَلْوِيَ الدِّينِ الَّذِينَ لَا يَطِلُّونَ كَمَا يَبْتَلَى إِنَّ
يَعْذَلُ اللَّهُ عَنِّيْتَ دَلَائِمَ سِحْنَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْتَوْنَ ثَنَةً
 چون این آید را در پاره از جامده دشمن بنویسید و در آن بنویسید کلند
 بطبع اسد علی طلوب فلان این فلان و با خود داره در و بزودی دشمن
 با پیشنهاد و مجاہد کند بر او غایب شود و با ادب مجاہده شواند کر د
 و شواند که با او سخن گشته **لَهُمْ** حضرت رسول صلی اللهم علیه
 آلل و سلم فرمود که هر کس سوره لعن شنی اند در قیامت رفیق لعن پا شد
 و او را ده پیشنهاد نهند بعد هر کس امر معروف و نبی منکر کرده و در بعضی
 تفاسیر آورده که هر کس که در کشتی شنید و این سوره بخواهند از غرق شدن
 این یکشد و از امام عصر صادق علیه السلام منقول است که هر کسی

چون کسی سر یا سوکن فورده بکشد بعد از آن پند که آنکه بعد خود بجهة وفا عمد
بفی امکت و از هزار سان پاشد پاره از جامه آنکه بست آور و آن
آن و ششم که بربیک در همان پاشه بان پا به حمامه تویید
در پیش از آن عذر غافل بن طلاق و اتفاق عینده طرتیت به لای
بن طلاق و اسد غائب علی مری اللئم عینک غلاب این
سرمه نوشته را در زیر یهار سجدی دهن کند اگر بر سر عهد زرده
و بعد مده فانکن صحر و الم بپسیار یاد رسانید یادن اسد
ایذ قاتل طهارتیه بنهاد راهل بیزب لامقامه سکون فام جهوا
ویستا ذرن فرق نژهم البی یقون این په شناعوره و ما هی
بعقره این یزید و نیل ای ای فهار او لوز خلخت علی هم من اقتا رها
شیوه افتت ای تکه ای مالکی بیهار ای سینه ای

چون خواهش دفع طالبی کند این آیات را پرداخته پاره سفال که از
کونه که نه باشد بتویید و آن پاره ای غال را با هم پیزد و بکوبند و
قدی خاک و قضا از مسجدی که در این شنبه یکشند با آن پا میزد و
نخل خاطم پاسداه احوال امتغیر کرد و خواجه بجنایه اوراه یادی

این آیات در جام آنکه اسفید یا اظرف سفال رنگ کرده بزرگان کلا
بنویس و آمر از آباب باران بتویید و بخورد تا بعد از غاز پشین طعام
و آب بخورد مقصود او حاصل کرده و تقوی اور امیر کرده
و لوان سانی از ارجمند شجره افلام که الجرمیده لجعت ده سمعه
آخریا فیضت کلائی الله ان الله عزیز حکیم مائل قلم
بجهة نزاید بی و لا یعنیکن لا الکین کیله این الله سمح بصیر چون کی خواهد کرد
ذهن ذهن او زیاده شود و این آیات ابریم مثقال کند رخاند و آنرا باش
شکی اعلی نهادست بخورد مقصود اد بخصوصی پوند
الله ای ای الله عجیبی فی الجرمیده الله لیکم من آیات ای
فی اذلک آیات لکل بای شکو ب چون این آیه را پر عفت بر ک
جهت آنکه درها ساکن شوده
یا عفت پاره کا غذ نویس و چون درستی نشید آز ابا خود دارد
چون ملاجم امواج شود آن او را در دریا ای از جانبه شرق
هر یک بعد از درگیری در میساکن شود و از غرق شدن این کرد و باز است
حده سجد حضرت رسول صلی اللہ علیہ و آله و سلم فضود کر
سوره اکم شریل بخواند و سوره تبارک الکی که پدھ الملک بیجان بشد

وَتُعْلَمُ أَقْسَطُ الْمُشْرِكَةِ إِنَّمَا يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي الْأَنْفُسِ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
بِرٍّ وَّعِزِيزٌ عَلَىٰ الظُّلُمَاتِ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
يُنَذَّلُ كُلُّ أَنْوَاعٍ تَكُونُ قَرِيبًا إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ
وَأَعْذَلُهُمْ عَيْنًا حَالِدِينَ فِيهَا أَبْدًا لَا يَحْدُثُ فَوْلَادًا لَا يُصْرِّا
يُوْمَ الْقِيَامَةِ وَجْهَهُمْ فِي النَّارِ يَعْلَمُونَ يَا أَيُّهُمْ أَحْنَى اللَّهُ
أَحْنَى الرُّؤْيَا لَمَنْ آتَاهُ بِهِمْ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَنْ يُنَذِّلُ
بِأَنَّهُمْ كُفَّارٌ وَّمَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَنْ يُنَذِّلُ
وَكُوْنُوا مِنَ الْمُنْذَلِينَ كُفَّارٌ مُّنْذَلِينَ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
بِمَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا
لَا يُجْزَى إِلَّا مُثْمِنًا إِنَّمَا يُعَذَّلُ الظُّلُمَاتُ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ
بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا
لَا يُجْزَى إِلَّا مُثْمِنًا إِنَّمَا يُعَذَّلُ الظُّلُمَاتُ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ
بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا
لَا يُجْزَى إِلَّا مُثْمِنًا إِنَّمَا يُعَذَّلُ الظُّلُمَاتُ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ
بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا
لَا يُجْزَى إِلَّا مُثْمِنًا إِنَّمَا يُعَذَّلُ الظُّلُمَاتُ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ
بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُنْكِرًا يُجْزَى مَا يَعْمَلُ وَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا
لَا يُجْزَى إِلَّا مُثْمِنًا إِنَّمَا يُعَذَّلُ الظُّلُمَاتُ لَمَنْ يَعْلَمْ هُمْ

وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ لَهُمْ إِغْرِيَّاتٌ لِّلْجَنَاحِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
الْفَتَالِ وَكَانَ اللَّهُ أَكْبَرُ يَعْزِيزٌ چون کودک پیار کردی این آیه را
بنوید و بمن و دکری او کم شود با ذهن آنقدر سایی
سیاهمانی داشتند که شاهزاد عیشری از دیر از دلخواهی الله
بازنده دیر ایضاً ایضاً ایضاً باز نهشمن ایضاً باز نهشمن ایضاً الله هنلا کسری
فَلَا يُطِعُ الْكَافِرُونَ وَالْمُلَّاهُوْنَ فَمَنْ يَعْمَلْ مُحْسِنًا يُجْزَى
بِاللَّهِ وَكُلُّهُ این آیه را منعنه بپیارت هر کس ته رسی مثک و
زغفران بر و غنی یاسین حل کند و این آیات را بران روغن خواندن
بعد از نماز بآد و آشاده شسته کند و هر روز دو بار دیری و غاصن خود
پدان چرب کند هر کس ادر ابه سینه از مملکت محلوک و عین آن از مخلوقات از
بر سه و با هر که سخن کند از سخن او بخوازیده باید و هر حاجت که از کل طب
کند حاجت او برآورده بخطاب فودقام بسید و پیشکن دعیت
بر وظفزا بید ما ذن اس
لَئِنْ لَّهُ فِي النَّعْمَانِ مُهْمَّ
فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُتَّعْنَدِ فِي الْمَدِيْنَةِ لَمَعْرِيْكَ بِهِمْ
لَئِنْ لَّا يَجِدُونَكَ فِي الْمَلَيْنَةِ مَلَعُونَ اینها هنگفت اخذدا

دالهوضع دن کست دیکارا بادای پذیرید باذن آند
قُلْ حَمَدُ اللّٰهِ وَمَا يُبَدِّيُ الْبَاطِلُمَا يَعْلَمُكَ فَلَمَّا نَحْلَتُ
 کاغذا اصلی علی نقی و این اهتدیت فمایو حی ای رب
رَبِّهِ سَمِيعٍ وَّرَبِّ بَنِي طَالِبٍ باشد که هردم از درز محنت پاشند
جَهَنَّمَ رَبِّكَ نصیحت قول نکن این لیا ترا در قاعده نویسند بطلاب که از چاه
 محظل کردن باشد بثواب در منزل و پاشد کاران ظالم در شریل اند
 دیگر قدر ت ظلم نیاشد **سُورَةُ فَاطِرَةٍ** حضرت رسول صلی الله علیه وسلم
 فرمود که سوره فاطر بخواهد موزی قیامت مشت در بخت برادر گشته
 دادر او گویند که از هر دری که خواهی در آیی و از امام حعفر صادق علیه السلام
 منقول است که این سوره را بتویید و برگردان اسب بند از در دو آفات
 محفوظ باشد و اگر از اراده کن کنی کنست که او غافل باشد از جهانی بر شواند خواست
 ت آیه اذکن را بگیرند باذن آند **إِنَّ الَّذِينَ يَلُونَ**
كِتَابَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَالْفَقِيرُ لِمَنْ يَأْتِهِمْ مِّمَّا رَأَى
 بین جن بخاره لئن بیرون یلو فهم اخوه هم دین یهند می خشید
إِنَّ اللّٰهَ عَفُونَ **رَبِّكُرَّ** این آیه جهنه برکت و سود و ناید در امتحن را قشت

این سوره را بر کا عذر نویسید و بر جامه پجه و با خوده از جمیع حیوانا
 موزه یه محفوظ باشد و مادام که با او باشند هجج آفتند باور نرسد اگر آنها بسوی
 دصاحب بیقات ازان آب بخورد چه زی ازان آب بر بدی او باشد
شَفَاعَةً بَادِنَ آنَّهُ **مَجْعَلًا لِّيَهُمْ وَبَعْنَ الْقَرِيْبِ الْقَرِيْبِ**
 پیهاری ظاهره و تدریز آنها است شیر و اینها لایل و آیا نه آمن
 فقا لواتین ای اعدیین آسفارنا و ظلیل اشتمم فی علا هم خاد
دُعْزَ قَاهْمَدَ كَلْمَنْتَ إِنْ فِي ذَلِكَ لَوْلَا إِنَّ الْكَلْمَنْتَ كَلْمَنْتَ
 چون کسی در کوه ها و صحراء و طبل گونز و معادن باشد این آیات را در
 پوت شیر بخند و بند و با خود نکاهه از مطلوب و حاصل کردد
لَقَدْ كَانَ لِتَبَانِي نَكَفِمْ أَنَّهُ جَتَانَ عَنْ تَبَانِي وَشَائِكَلَ
 من نزق زیکر و اشکر والله بلذة طبیعته غفران خدا
 فائز سنا علیهم سیل المهر و دیدنا هم بختیهم جنتی
دَوَالِي أَسْلَاحَمْ طَوَالِي وَسَعَيْتَ مِنْ سِدَرِ فَلَيْلَ
 این آیات بجهت دیران کردن فلعم و حصار است بر پوت پلک نویسید
 و بکویی بخت هم اسما این نفعه الموضع نام آن مکان داین نوشته را

جَهَنَّمَ رَبِّكَ
خَرَبِ قَلْهَهَا

امان محمود غازی ششم سلطان پنجم اراضی هفت
 سلطان مان و در بعضی نخست بعد از سلطان خواهان سلطان
 دو سلطان اسماعیل مان را ذکر نکرده و از خواص
 ت که اکثر آن از عذان و کلام موت باز بتویید و گفته هم
 یکی از آن بشوید و بخورد وقت حافظه او زیاده شود و اگر بخوبی نعماً
 بشویید و گفته هند که او را پسنه باشند شفایا بد و اگر بین ایول باشد
 آن بشویید و بخورد شفایا بد و اگر بین ایول باشد آن بشویید
 شفایا بد و اگر هر صد عذر آن پاشا مشیر او بپیار شود و اگر بشویید
 در عرض پا ازید برگت بپیار بظهو را بد و اگر بشویید با خود دارد
 جسم بد و جن و اش و حیوانات موزیه دهد ام ارض معموظمانه و
 اگر روز پنجه شنیده یا گیشه بشویید و بر مصروف شد شفایا بد و اگر بسته
 یا گیشه یا غایب این سوره را بخواند و امش که از رده شود و اگر ایله
 یا محظی بخواند خلاصی یا بصاحب گفت آن درده که از ابن عباس
 است گفت مدی بود که نیدانستم که سوره یس و قرأت
 آن چونه مختص است با این بخدا ضایع نا که هر اعلام شد

داین تجارت را بکار آورید و چنان رفعه جامد نوک از پیش یافته بخویید
 و درین امتحان واقعه ته مغلوب حاصل آید

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا تُخْرِجَنَا نَّا مِنَ الْغَفْوَرِ كَلَوْكَ

دفعه غم

هر که این آیه را پیار خواهد بخشم و اندوه که داشته باشد ایام دید
سورة لمیں حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود که هر چیزی را
 دلیست و دل قرآن نیست هر که بخواهند بای خدای تعالیٰ پا مرزد
 اور اخدای تعالیٰ و چنان باشد از روی تواب که پست دوبار قرآن
 خوانند باشند هر مسلمان که در وقت نیز اسوره ایس بخوانند بعد در حرم
 ازان دور شسته فرداد آیند و در پیش اوضاع کشیده و دعا کنند آمرزش
 بخواهند اور اوضاع شوند بعضی ادویه ایس پیاز، او میر و دزو آمرزش
 میتوانند اوس او هر مسلمانی که در وقت سکرات مرکز سوره ایس بخوانند
 او قبض نکند بلکه الموت نا آنوقت که حضوان خازن بست حلقة شو
 و شربت از شراب بدرست پادرند تا پاشا در وقتی که فراش باشد
پس امک الموت روح اد بقی کند در محلی که سراب بود و در قبر را کرد
 در در روز قیامت محتاج بخوش صحیح که از اپان نموده آن نمیتواند

بـة شود دـیلـن خارـکـدـد **کـلـنـشـاـمـلـخـدـهـمـلـنـکـارـتـقـهـ**
کـاـلـتـصـلـوـمـضـیـاـلـلـرـیـجـعـونـ پـونـکـیـ اـقـیـپـیـارـآـیـیـاـمـ **دـعـیـقـیـوـلـعـ**
 قولـبـاـشـدـایـ آـیـمـاـبـیـزـیـپـنـدـ وـبـتـرـیـپـنـدـ باـوـدـمـنـشـفـاـحـاـشـلـشـودـ
 حـسـانـلـهـرـدـلـاـنـاـنـقـاـهـمـ مـاـعـلـتـ آـیـدـنـ آـنـعـانـاـنـهـمـلـهـاـلـکـ
 دـذـلـکـاـهـلـمـ فـتـقـارـلـوـ بـهـمـ دـمـنـهـاـیـاـسـکـلـوـنـ دـهـمـ تـیـهـاـ
شـنـافـ وـعـشـارـبـ اـمـلـاـشـکـنـ پـونـ وـاـنـدـمـیـانـ دـوـکـنـ الفتـ محـبـتـ جـمـتـاـفـتـ محـبـتـ
 پـاـشـوـدـایـ آـیـمـاـدـرـپـوـتـ آـهـوـنـیـدـبـکـلـاـ دـمـشـکـ زـعـفـانـ بـاـمـ
 آـکـسـعـ مـاـدـاـوـیـانـ کـنـلـمـاـنـ نـوـنـتـهـ مـنـجـ بـنـ اـکـنـهـ مـنـقـاـدـکـرـدـ دـمـبـتـ
 مـوـدـتـ بـاـدـغـالـبـ کـرـدـوـچـونـ آـبـیـ هـارـدـنـ بـاـشـدـایـ آـیـزـادـرـکـوشـ رـاستـ **دـعـهـرـهـدـلـیـ**
اـبـ **دـکـفـنـکـتـ**
 غـصـنـیـ شـکـپـتـ بـاـشـیـاـکـوـنـیـ سـپـیدـ بـاـشـدـایـ آـیـرـقـدـرـیـ زـیـتـونـ
 غـانـچـهـلـاـرـ مـوـضـعـ کـوـنـ دـشـکـپـتـکـیـ هـوـابـانـ چـبـ کـنـشـفـاـیـاـبـدـاـزـ
 عـبـدـاـسـ عـبـاسـ مـنـقـوـلـتـ کـچـونـکـیـ رـاـدـرـدـنـدـانـ بـاـشـدـایـ دـضـرـانـ
 مـشـلاـهـنـیـ خـلـهـ خـلـهـ اـخـرـسـوـرـهـ بـخـوـاـنـدـ وـبـعـدـ زـانـ اـنـسـوـرـهـ الـبـرـهـ یـهـ نـمـ
 قـشـخـلـکـمـنـیـ آـبـیـذـلـکـ تـاـخـآـیـ بـخـوـاـنـدـ الـبـشـفـاـیـاـ بـدـرـبـعـضـیـ کـبـتـ

انـجـمـهـ اـیـتـ کـمـاـنـاـمـ اـذـاـرـاـدـیـاـنـ يـقـولـهـ کـنـ نـیـکـونـ فـیـجـانـ

الـذـیـ سـیـهـ طـلـوتـ کـلـتـیـ وـالـیـدـرـ جـعـوـنـ

اـیـمـسـکـلـاـوـ مـنـ خـلـقـمـ سـدـاـمـ اـغـشـنـاـبـهـمـ فـهـمـلـاـ بـهـرـ

مـنـ کـدـیـ
کـلـ اـعـدـاـ

اـکـرـانـ آـیـیـ وـاـبـسـرـنـیـدـ یـاـنـقـشـ کـنـدـ بـصـفـهـمـ اـمـ یـاـصـفـیـاـزـرـ دـحـلـمـ

کـنـدـآـزـهـ بـجـبـهـ سـرـدـرـوـیـ آـنـ بـطـرـنـ مـخـالـعـانـ دـاـعـدـاـیـ دـینـ لـذـمـهـ

مـخـذـلـهـ مـنـکـوبـ کـرـدـ وـمـکـرـدـ کـیـیـاـشـانـ بـنـفـشـ اـیـشـانـ بـاـرـکـرـدـ دـوـاـکـرـ

اـیـنـ آـیـرـاـدـرـوـتـ مـخـاصـمـهـ دـوـکـغـ اـسـتـهـ بـهـرـیـ کـهـ طـاـمـ بـاـشـمـخـذـلـهـ اـنـ

ـهـ مـنـکـوبـ کـرـدـ وـاـکـرـانـ آـیـرـاـدـرـوـتـیـ کـهـ جـامـدـوـنـیـ دـرـآـیـ بـخـوـانـدـ اـرـزـ

دـهـمـضـدـیـ اـیـنـ کـرـدـ وـکـشـیـ اـبـوـالـعـیـاسـ حـمـدـاـسـاـوـرـدـ کـهـ اـکـرـانـ آـیـیـ

بـرـنـکـنـ خـاتـیـقـشـ کـنـدـاـذـلـهـ رـحـبـ دـنـعـشـ کـنـدـ بـاـانـ اـیـنـ ھـوـفـ

کـهـیـعـصـنـ طـحـمـ عـقـ طـسـمـ طـپـسـ بـیـسـ قـنـ سـیـ بـیـنـ بـرـکـنـ کـاـزاـ

لـوـانـکـنـ کـیـیـ زـیـانـ بـوـقـاهـنـ کـرـدـ وـاـکـرـزـدـ حـاـکـیـ رـوـجـهـ

اـدـرـاـکـلـذـهـ اـکـرـسـکـارـبـودـ اوـمـ اـسـعـلـ نـفـ دـستـ دـهـدـ وـاـکـرـزـیـ یـیـ شـوـهـ

بـوـدـ شـهـرـاـدـ پـدـ اـشـوـکـ وـاـکـرـانـ خـاتـمـ رـاـبـ کـتـهـ لـوـزـتـ دـوـرـیـرـدـ اـسـ

سـمـحـهـ دـوـدـیـکـنـهـ سـحـاـوـزـاـیـلـ شـوـدـ وـاـکـرـبـرـچـیـ دـیـکـرـزـنـدـ وـرـاـبـ کـلـنـ

جـمـیـ خـلـاوـعـلـ
دـسـهـرـ جـمـانـ

وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ چون کسی انسان و هی همین سوزن
جهت حاضر
شدن جن

وَإِنَّ آيَةً يُنَزَّلُ إِذَا هُوَ يَأْخُذُ بِعِلَانَ وَأَمْهَمَ بَأْزَارَكَمْ غَوَامِدَ زَلْكَنَ حَسْرَتَهُ
حَاضِرَتُهُ دَلَّتْ تَادَيَا وَجْهَ فَلَعْنَهُ الْجَنِيُّونَ وَجَنِيَّاتَهُ
وَاهْلَهُ مِنَ الْكَنْزِ الْعَظِيمِ وَجَنَّاتَهُ شَمْهُ الْبَاهِنَ وَ
تَكَشَّنَ عَلَيْهِ الْأَرْجَنَ سَلَامٌ عَلَى حَجَّ فِي الْحَالِينَ

خاصیت این آیه ضرر ندارد و درست این آیا برای روحی از من یا از
ارزیز یا نفره یا حب مکرم کند که امراض عقده پاک شد یا در قحطه خجال
نقش کند و بعد از این که استسلام علی فوج فی الحالین بتوید و علی
آنها یه اجمعین و با پی کنها من مطمئن شو و نقش کردن و با کارون
الاول باشد و هر که بخوبی نویسد رکوب سی نظر کند و بگویید نظرات
الی سری السما و گیفته شرائحه و المحتف و المافاعی رس چون نقش این
 تمام شود هر یه آنرا میرون آرد بمحضی کی میان اسما و زمین حاری بیان
موارد نبات الخش و پیش و بگویید عقدت العقرب پرسها و اختره
و صرب و الافا هی شر و المعبان که العقد الله یه اند پس امداد من کل
طیب و یا پس و بالقدر المأله یه تا علی الحظیم و لاعل ناچوره الی المعنی

دفع مارزو

که بر قطعه از کاغذ بپرسید که کمال من بی اعظام و هی همین سوزن
بجشن وقت زدیر و مردی که مقابل قلب یا شد پاد زدد دندان یعنی
یا بد و بعضاً گفته اند آیه اوصیب لما مثلاً دندانی خلقت نا آخی سوره برگاندی
نویسید و از برابر کوشید و نیزه ازان جانب که دندان دره میکند آن دره
زایل شود **سورة الصافات** حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که
هر کسره و الصافات بخواهید امداده حسنه بمن بعد دبر پری و
دیوی که دره یا سرت و دیوان امداده دو روشن دان دو فرشته که
بر او نکاه باشد کوایی دمدم در قیامت که نصدین کرده سپه ارکا و از امام
جمع فصادق علی السلام منقول است که محمد طه و برکت در خانه و برادر
هر هات این سوره هفت بار بخواند و هم از امام جمعه فصادق علی السلام
منقول است که این سوره را پیویسید و بتوسیه دیشید و بآن آینه گسل کن هم خواه
و بخواه از زایل خود **والصافات حَمَّلَهَا الْأَعْرَابُ**
كَسَابَاتِ يَكْرَهُ الَّذِينَ أَكْمَلُوا حَدِيدَ دَبَّ الْمَوَاتِ فَلَأَدْرِكُ
وَمَا يَبْهِمُهَا وَرَبُّ الْمَثَارِقِ إِنَّا نَرَيْنَا السَّمَاءَ الْمُنَيَّرَيْنَهُ الْكَوَافِرَ
وَخِنْدَقَاتِنْ كَلِّ شَيْطَانِيَّنَادِ لَا يَسْعُونَ إِلَى الْلَّهِ الْأَعْلَى

وَيَقْدِفُونَ

جهة بر املا خاجا

العظيم وبعد اذان این آیات را بخوانند شب با مطریں علی کند باید
در وقت خواندن آیات دعائیان لوحرا بکنندست راست هند موافیج
آسان پون علی تمام شو دان لوحرا در جامه پاک چند و نکاه دار دچون
کسی را زهره مندیا می کردم بگزدان لوحرا در ادب انداده دان آب

دفعه ص حضرت رسول صلی الله علیہ و آله وسلم فرمود که هر روز
عن کناده اور آده پسند دو شنبه بعد در کوئی مستخردا و بود و خدای خا
اور نکاه دار دان اگلکن کیچی خیر یا پسر احترم کند و در روایت دیگر آمده که
سوره صن کنواشدای تعالیٰ اور انکاه دار دان بعد کن مان و ان امام

جعفر صادق علی السلام منقول است که این سوره را پسند و در طرفی از
آیه کسی یا سعال نند و در موضع حاکم طالع همان کند رسید و زنگرد که
معمول شود **صَرْفَ اللَّهُ أَنْ ذَكِّرَ كُلَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي غَيْرِهِ**

و شیقان کو اهل کنایا من تبلیهم من قرن فنا ذدافلات
حَيْثُنَا صَرْفْ چون کسی خواهد کاریزی جای کنایا چای یکند در وقت جهت آن که در کاریز
کشند کاریزه چاه این آیات پسیار خواند اسب شیرین دران چاه و کاریز یاد چاه ای اسب شیرین
پاشود و در بعضی یخهای آورده که همین آیه ارض چلک من معمتن

دفعه ص

این هفت آیه را بکند و نظران بر کل پیچی توپند و بوئین کرس
ازین آب بخورد نما نوزد کی راه خود را بخجا و محبتها و سختها محفوظ نمایند
و آن هفت آیات ایت اول **سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِيمٌ فَادْخُلُوهَا مَدِينَ**

دویم **سَلَامٌ قَلَامٌ مِنْ رَبِّ رَحْمَمٍ سِيِّمٌ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ حَاصِبَرَقٌ**
فَنِعْمٌ عَقْوَلَمَارِيَحَمَمٌ **سَلَامٌ عَلَى نَجٍ فَالْعَالَمَينَ** پنجم **سَلَامٌ عَلَيْهِ**
ابرهم ششم **سَلَامٌ عَلَى مُؤْسَى وَهَرُونَ هفتم** **سَلَامٌ عَلَى الْأَيْسِينَ**
مَنْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَاجِينَ لِلِّثْ فِي بَطْنِهِ إِلَّا فِيمَ عَيْنِ

دفعه

باره و شراب بحمدت این مقصود بخواهد و شیخ ابوالعباس محمد الداودی
که آیه از کصن بجلک بریک خانوید و چون کسی راتب کرده و زیر
دامن او دو دلند شفای ابد

وَأَذْكُرْعَبْدَنَادَافَهَذِالْأَيْدِيْد
إله آقاب لاختف خصمین بعی بعضاً على بعین فاححکم
بِيَنَالِلَّهِ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى الْمَسَارِ طِ

این دو آیه بلوچی از قلیعی یا مس نقش کند و در حکم که هر ظالم کرد فن کند از
ظلم تو بکند و دیگر قادر نشود بظللم

وَالْقَنْاعِيْكَرْتِيهِ حَبَدَلَهَنَأَنَابِ فَلَمْ يَنْغْفِرْيَ وَ
هیلی ملکا الا نیبی لا کحد من بعدی ایتات الهاب

فَخَرَكَلَهَالْمَرْجَعَ تَجَرِيْيَا فِي وَرْخَادَ حَبَثَ أَصَابِ

این آیات بجهت غل حکما مظلماست بکر قطمه سفال دفن کنند و
موضعي که حکم می شیند عزل شود و اگر خواهد کشی را منقاد فروزد
این آیات بروست آهنوید و زخمده و با آن بنوید یا رزاق

و نام آنکن سربان سانده بکویید یا مخر الشیاطین السليمان سخنطا

ابن فلانه لی طبع و منقاد کردد و اکراین آیات را بنوید و بعد از

جهت بسیاری دینا

بنویسید یا رزاق اسقی یا رزاق المثانت الوهاب و با خود نکاهه دارد
دینایی از اطراف جواب روی باونه و اکراین آیات را در صفحه ا
از خصه نفشن کند و با خود نکاهه دارد حاجتی که از خدا ی تعالی اراد
بکویم مطلوب او بزو دی یا حاصل کرد **سورة الم من** حضرت پبل

صلی اللہ علیہ وسلم فرمود که هر کسی سوره زم بخواهد و زیامت خدای
تعالی او را نویسند کند و اور اثواب اهل ثوف بد و در حدیث صحیح اور
که حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم هر شب سوره بنی اسرائیل و سوره
زم بخواهد است و ارامام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این
سوره بجهت حصل غزت هفت بار بخواهد بهم از امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که این سوره را بنویسید و برآزوی خود بند ایگنس نیوی اد
کوئند و اراد است که بند با ذهن اندسته ای

وَنَفِعَ فِي الصُّورِ وَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
الامان کش آن الله نفع فیه اخري فاد اهم فیما میظنو ف
اشرق فکار من حیران بهاد و ضعف الکتاب و جو بالتبیین
و الشهداء و قصی بیهم بالحق و هم لا یظلون

**حَمَّتْرِئِ الْكَتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ إِنَّا لِعَلَيْهِ عَالِيَّةٌ الَّذِي
 رَفَقَ بِالْأَوْنَى شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الْطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
 الْمُصْبَحُ**
**حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم فرمود که هر کسان آیه
 بهاء الکری در باهد بخواسته وقت شام محفوظ ما ندانه داشت و اک
 شام بخواسته وقت باهد محفوظ باشد و خفته هر امکن بجهة اوامر ش**
**خواسته باشد و باهد بای او بود یا غاز الذباغنی و یا قابل التوب اقبل تویی
 و یا شدید العقاب اعف عن عقابی و یا ذهول طلب علی چنبر**
**بِرَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْبِ شَيْلِيَّ الرُّفْحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَا
 يُشَاءُ مِنْ عِبَادَةِ الْمُنْذَرِ وَمَا تَلَاقَ يُؤْمِنُهُمْ بِاِرْتِفَانِ الْأَرْضِ
 يَخْمَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لَمْ يَلْمِزْنَاهُمْ بِإِلَهِ الْوَاحِدِ الْمُهَادِ
 این آیه را پرورد اونو نیز در وقتی که باطنهاست باشد و پسینه کی
 نندگ در خواب باشد هم احوال که با ولد شسته یکوید آن استوار و لکاه دار
**فَسَتَدَ كَذَانَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَمَا فِيْنِي أَمْرٌ يَأْتِيَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 بَصِيرٌ بِالْعَبْدِ**
**این آیه را بنگین خاتم نقش کند و خاتم در انگشت گذ
 لطف الهی دسته احوال شام الی و بده و اک پسر خانی رو دک رئیسیت****

**در روی دشمن بخواند میهوت و متخریز کرد سُورَةٌ مُؤْمِنٍ حضرت رسول
 صلی اللہ علیہ وسلم فرمود که هر کسان مؤمن بخواند ارواح همپیا
 و صدیقان و شهداء و جمیع مؤمنان اور اعداء کشند و بجهة اوامر ش**
**خواسته و نیز فرمود صلی اللہ علیہ وسلم که هر کسان داشت دار کد مرغ عازی
 از بخشش چرا کنه باید که هم بخواند و برایت دیگر باید که هم در غار زمای
 شب بخواند و نیز فرمود صلیم که هر کسان که هم بخواند در راهی دو رخ بر و بند
 در راهی بیشتر بکشند و عباد سعیاس فرمود که هر چزیرا لیا پی
 یعنی حاصلی از در و بباب قرآن حم است و از امام جعفر صادق علیهم السلام
 منقول است که سوره مؤمن بجهة برآمدن همهاست بزرگ و بوقت درمان کی
 در کارهای کیا رنگاند و اگر کسی را در مراجحتات پسیا شده بتویید و باخود
 دارد و هم از امام جعفر صادق علیهم السلام منقول است که این سوره را
 بتویید و بر دیوار پستان پا و زید دمیوه و محصول آن بپسید و شود
 اگر بتویید و بثویید و بآن آرد خمیر کند و از ابتدای زان گزند کشند با
 نم که بکوبید و طراف پاک کند و سر بپوشید چون صاحب در دیگر کار
 از آن یک گفت بخورد شفای اید باذن آنس تعالییه قویم تعالی**

و همه امراض جسم زایل شود و اگر سرمه باشد آن آب در جسم کشد یا جسم را
آن بشویاین امراض زایل شود

سُرْهِ هَمَّا يَا تَسَا
فِي الْأَقَاقِ فِي الْفِئَمِ حَتَّى يَتَيَّنْ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكُنْ
يَرِبَّكُ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَهِيدٍ إِلَّا إِنَّهُمْ فِي فَرِيَةٍ مِّنْ لِنَاءٍ
سُرْهِ تَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَجَرٍ حَمِيقٍ این آیات را بتویید بر قطعه
از جامده دختر که غیر بالغ و در آخر بتویید کذلک ری اسدفلان این خلا
من یا تیه العظیمی و قدرته العالیه یو و عظیم و یکی ای اظلم عن مد و صیحت
لسانه و پیشکن جانه پس این نوشته را بصیبه غیر بالغه دهد تا راهی
ظالم آنرا پنهان کند جنگله و داقت نشود آن ظالم را صفتی حاصل
شود که ترک ظلم و همه افعالیا پسندیده کند **سُرْهُ الْشَّرِّي** حضرت

رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کس سوره حم عشق بخواهد از
جمله آنکه ایی پشت که طالیک بر او صلووات در شد و از امام زین
خواستند و بجهة اد طلب محبت کنند و از امام حعمص صادق علیهم السلام
منقول است که این سوره را جمده دفع داشتن سه بار بخواهد و هم از امام
عَلِيِّ الْلَّمَّمَ منقول است که اگر این سوره را بتویید و بآیه باران بشویید

جَهَنَّمَ تَرَكَهُ

کرد و ازان ظالم چی ضری باد و زرسد و گفته اند که اگر این آیه را در مرد کی
ظالم بخواهد همان خاصیت دارد

أَفَلَمْ يَرَى
لَكُمُ الْأَنْعَامُ لِتَكُوِّنُوهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا مَنْفَعٌ
وَلَتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى لِنَلَّاتِ

لَخَلَّونَ وَرِبُّكَ آيَتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ شَنَّكُونَ این آیات را در

ظرفی پاک بتویید پس زایل شوید بآیه چایی که آفایت نماید پشت و طرف
پاک کند و شیر و کاو و کوسفندي دهنند که شیر کفر را شسته باشد و قدری این

آب بر علف ارشان ریزیده شیر آنها بپسند شود و چون کوسفندان و ترازدا
مرضی بخشد این آیا ترا و ظرف پاک بتویید و بآیه چایی که آفایت نماید

بَاشِدْ بِتُوْيِدْ وَأَنْ دِيَوَانَ زَانَ آبْ بِرْهَشَنَا يَا يَدْ سُرْهُ حَمِيقَه

حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کس سوره حم بخواهد

خدای تعالی اور ابرهه را در حیثیت **حَسَنَه** و از امام حعمص صادق علیهم السلام
منقول است که بجهة دفع ترسان زدن همن سه بار بخواهد و هم از امام حعمص

علیهم السلام منقول است که اگر این سوره را بتویید و بآیه باران بشویید
و همین آیه سه مرتبه باید و در جسم کشد مردم و طرق و پاسخ و ناخن و

شیر

ذی الذکر بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَزَّةٍ وَشَقَاقٍ چون باسیط‌ترین
بیچ ایین‌خوازد و بر پادشاه و ظالمی که باشد و آمید از شزادایمن شود و
مرادات او برآید و فواید و منافع این نیاز داشت که محسوب شود
لَهُ مَقَاتِلُهُ الشَّوَّابُ وَلَا نَصْرٌ يُطْلُّ إِلَيْهِ مِنْ يَمَاءٍ وَلَقَدِ

اَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ حُكْمٌ لِكُمْنَ الَّذِينَ مَا تَصْحِيهِ نِحَادُ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكُمْ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ ابْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَقْبَوْ
الَّذِينَ لَا سُرْفَرَ قَاتَلُوهُ كَبِرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اَللَّهُ

ظُهُورُنِي

بَجْبَنِي إِلَيْهِ مِنْ يَثَاءٍ وَنَهَيْدِي إِلَيْهِ مِنْ يُنْيَبٍ چون کی
این آیه‌ی نویسید پوست تراه سفید بیو غایب بر کاشتی و صبر و تغیر
و آزاد رضید و در قطعه صوف سرخ کرده در گردان خود کی دو تاج دار و بیو
زنگت پاد بیزند و این خروسی ادراول و ز پیشنه بسرد و سندروم ضمی
که مظلمه دین است خوش آن بجا بای پسته و آن را بختار و پای بکاوه

اللَّهُ اطْفَلَ بِعِبَادَةِ زَمَانٍ مِنْ يَثَاءٍ وَهُوَ الْقَوْيُ الْعَزِيزُ

سیخ ابوالعباس محمد آده اورده که هر کرد و زین آیه را هزار و یک بخواه
جَمَّةُ فَرَاحَى فَرَزِى
وزی بروی فراخ کرده و مرادات او حاصل شود و جاه از زیاده کرده

از شرمه مهد مامین شود و اگر بعفران نبوی نمود و مصروف بند دصرع ازو
زایل شود و اگر این سوره زابنولید و بیشود و ازان آب در سفر بخورد
تشد نشود و اگر ازان آب کلند و کوزه سازد و پیر صاحب پرسز چون
از ان کونه آب خود شغا یابد **قُلْهُ تَعَالَى** حم عرق این کلنج ح
و کیمیس نیز بخ حرفت و در قرآن بیچ آیت که اول هر یک ح فی
از حف همیص است و آخر آن ع فی از حرف حم عرق و چون تو اه
که این آیات را بخوانند از آنی اول کند و ابهام دست راست فروزد
و چون با شهار رسدا بهام دست چپ فروزید و بخین در حف همیص آن
انکشها یی است راست فروزید و در حف حم عرق انکشها یی دست پ
و آن بیچ آیت **أَوَلَكَمْ أَنْقَلَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْلَطْتُ بِهِ بَيَّنَاتَ**
الْأَرْضِ فَأَضَعَّهُ شَيْئًا لَنَذْفَهُ إِلَيْكُمْ وَلَيَهُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّاهُوَعَالَمُ الْعَيْنُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّجُنُ النَّجْمُوْسِمِيُّ
یوم الا زاغه اذا القلوب لذا خناچ کاظمین مال لظالمین من جمیع
و لا شفیع بیطاع **جَمَّارَع** علت نفس ما اخضرت فلا اقیم
با لخنس الحجر اما الکنیس **چم** ص صوف القرا ایت

جهت میل کردن
بعادت

از بخله زیادتی وقت حافظه دارم که میل طاعت و حسن ترکان قسای تعلم
علوم و تحقیق این آیات را در حضرت آیت‌الله سفید شویس بدکتاب و زغفران
و جعل آتش بدان نزدیه باشد و آنرا بتویه و عبارت نما رضیع و درج
سچ عذان آب بسده دخواخور و آنچه ازین نکره داشت او بشد
در وقت آب خوردن نام بر مظلوب او حاصل آید و آگر این آیات را
در پوست آهی پاک بشک و زغفران نیام آن کاری که فوایند چون
با خود دارند ایشان را میل عبادت پس استور و آگر این آیات را بر پوست پلک
نویپنده بر لایه در شب شنبه و در زیر سر نهاد بعد از آنکه غصه نخفت بندا
بسخاطر خود کرد از آنچه اورا مجوہ بود و خواهد که معلوم کند بخواهد
د خواب او را ازان چرخه را کرند سوره رُحْفَ حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کسی سوره رُحْفَ بخواند از جمله آنکه
باشد که ایشان را در روز قیامت کویندای بند کان من شرارا ملزم و زنگی
و آنده نیست در آیه چهارم در بیت و از امام حسن عليه السلام فرض صادق علیهم
منقول است که این سوره را بجهة کفايت فرموده است برخواسان مم
کفايت شود و هم از امام حسن فرض صادق علیه السلام منقول است که این

و خلق با اولفت تمام کرند
و من آیات خلق النعمان و

الْأَرْضُ مَا بَثَّ فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَعْمَهُ إِذَا إِثْنَاءُ ثَرَدَ

جهت کشاد کری
او راسته با

وَالَّذِينَ يَحْسِنُونَ كَيْرَ إِلَّا شَرُّ الْفَاجِرِ وَإِذَا مَا عَصَبُوهُمْ

یعْمَلُونَ فالذین اسْجَابُوا لِرَبِّهِمْ فَإِنَّمَا الْمُصْلُوَةُ فِي أَمْرِهِمْ شُوَّهَتْ

بِهِمْ وَمَا أَرْتَ قَاهِرَهُمْ سَيْفُونَ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابُوهُمُ الْبَغْيَهُمْ

يَتَصَرَّفُونَ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مُثْلِهَا هُنْ عَنِي فَاضْحِلَّ فَاجْرُهُ

عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ این آیه در روز اوله د صفحه از رسخ

کنه و با خود نکاهه داره ببرکت دیا می از سلاطین و حکام و اهل کفر خشم ایشان

تکین یا بدار کیمیا شان ایمین کرد و منع اداد کردند

وَكَذَلِكَ اذْخَيْتَ إِلَيْكَ رُحْمَانَ امْرَنَا سَأَكُنْ تَذَرِّعًا لِكَيْ

وَلَا إِلَيْنَا يَأْتُنَّ وَلِكُنْ جَعْلَنَاهُ فِي مَنَافِدِنِي بِهِ مِنْ شَاءَ مِنْ عِبَادَتِنَا

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ رَحْمَاطِ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطَ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

جهت زاده تقویت و میافی الامعن لا الی الله تپییر الامور ملائیق این آیات بیارت

حافظه غیره

جسته باز نهان
و راه کم نکوت

دفع سرگردانی ص
پا بهاد کارها

دفع خلاصی
انحرافی

سونه راین پند و باب باران شویند کی را کسرد باشد ازان آب
پاش مشغایا بد و اکبر زنی سلیط و بدبان دست نوش زبان کرد
وَلِئِنْ كَانَ مُهَمَّةً مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ حَلَقُنَّ الْحَرَقَ
الْعَلِيِّمُ الَّذِي يَحْكُمُ الْكَوْكَبَاتِ هَذِهِ بِحَلْقِ الْكَوْكَبِ إِلَّا عَلَمَمْ تَسْهِي
والذی نزل من السماء ما لقدر فاسترا به بلده میکالدیت خوش
والذی خلق الاوز والج سکله و جعل الکوکن الفلك فلما نهاد
تریبون لستوا على طهوره ثم دکر راغفة دیکرا ذ استویم عليه
وَقَوْلُ الْإِسْجَانِ الَّذِي عَزَّزَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لِهِ مُقْرِنٌ وَإِنَّا

شَامِلَنَقْلَوْتَ چون این آیه را در قطعه حریفید نویس فازا

در دوں طاقیه خود پهنان کند چون کسی اهم کنند آن طاقیه بر سر زدن راه

با زیاد و بخی لفته اند که چون این طاقیه در وقت نازد کاردن بر راه

راه کم کند و اکر کسی در پیا با سر کردن شود اکر آب دسته باشد و خوا

سازد و اکر نیم کند و در کوت نازد کاردن راه و بعد ازان این آیات

هفت بار بخواند راه نموده شود اکر کسی در کار خود چیران و سر کردن
نیم بش بخیزد و خوسا زد و در کوت نازد کار و دوست بارین

- خوار و اعفی

سبو اند و بخی لفته اند کارین آیات بخوانند در خواب رو در خواب سینه
که اور ارشاد اند و ازان حیرت خاص شود و اکارین آیات را در لشته جمهه رامدان
آخرا ماه بزیست آهونویس و بکردن اسب باسترنده که رام باشد رام
و بخیه حفظ خرین در هر رفته یکنیست این آیا ترا در حمام آن بگینه تو په
وبکاب دجلایک را بشود و بین حامله هد مفت رفته باین دستور
علیکه فرزند سلامت بوجود آید و بخیه صلاح میان زن و شوهر این جمهه اصلاح
آیات را بر چهار قطعه کاغذ نویسند و در چهار کنج خانه دفن کند میان
ایشان اصلاح شود و بخیه عمارت بایین و مزارع بیش این طریق
علیکه و اکر و قی که دشمن را پسند این آیات بخواند هجیج ضرآن شم
بوی شواند پند **أَهُمُّ أَقْتَنُونَ سَخْمَهُ دَلِكَ**
خن قسمنا بین هم معيشت هم فی الحیة الدُّنْيَا وَرَهْنَعْنَا
فُوقَ بَعْضِهِمْ هَمْجَاتِ لِيَخْذِلَ بَعْضَهُمْ بَعْضًا بَخْرَى وَرَهْمَهُ
دَلِكَ حَدَّ حَلَقَحَنَ چون کسی خواهد خدمت سلطان یاد یکری کند
و هم بر ته عالیه سپه این آیا ترا در رو زیجه بر پست کو خروز په
و در عالمه طاقیه نهاد مطلوب حاصل آید باذن الله

بگو آنچون با هاد بی خیزد آه زیده شده بکشند و مفتاد هزار فرشته
اور آه هرزش میخواستند و هر کس این سوره را رونمایی بگو آنها کند
خدای تعالیٰ بجهت دی خانه در بیست و در روایت دیگر آمده که هر کس
این سوره را در شب محمد بگو آنها اول آخرا و آه زیه شود و از
امام جعفر صادق علیه السلام مسؤول است که این سوره را بجهت لغایت
همات وقت بار بگو آنها فتحت اند که اگر این سوره را بتوانید خواه
دارد از شردوی و پرسی اینها بکشد و در نظر مقدم با پست نمایید و
مردمان آوراد بکت دارند و اگر این سوره را بتوانید و بتوانید و

بساحب لغایه و قولیخ و به شفایا بد باذن الله

حَمَّالِكَتَا مِلْبِينَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مِّنَ الْأَنْتَرَى
وَهَا يَرَقُّ كُلُّ أَمْكَلْمَاءِ إِنَّمَا عَنِّدَنَا إِنَّا حَنَّاهُمْ لِمَنْ رَحِمَهُ مِنْ رَبِّهِ
هُوَ الْبَيْعُ الْعَلِيمُ بِالْمُتَّهَبِاتِ طَالِمُهُنْ بِمَا يَهْمَمُهُمَا إِنَّمَا نَنْهَا مِنْ
لِلَّهِ الْأَهْمَدُ يَعْلَمُ مَيْتُ بَكُّ وَمَرْبُّ أَبَأْ كُمْ أَلَا فَلَيْتَ

پون کسی این آیت را در اول هشتمین بعد از غیره خفتان پست دیج بار
بگو آنها شیوه همارد هم هر شب باین دستور بگو آنها در شب جهار داشم

يَاغِيَادِ لَاحِقٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمُ فَلَا إِنْذِرْخَلَعَنَ الدَّنَّ اسْنَابَ اسْنَابِنَا
وَكَانُوا بَآيَاتِنَا مُلِينَ أَذْهَلُوا جَنَّةَ الْأَنْمَمْ وَأَنْزَلُوا حَكْمَ
بَحْرَنَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِسَحَابَتِنَ ذَهَبٌ إِلَى الْوَابِ وَفَهَلَما
تَشَهِّيَهُ الْأَنْفُسُ وَتَلَذَّلَ الْأَغْنُونَ قَانِمُ لِهَا خَالِدُونَ فِي سَلَكِ الْمُحَنَّةِ
إِنَّمَا أَوْرَثْنَا هَمَّا كَانَتْ لَعْلَوْنَ لَكَفِيَهَا فَأَكْهَهَهُ كَثِيرٌ وَمِنْهَا تَكُونُ
جَهَنَّمُ دَاخِيَهُمْ
پون کسی را حال پریان بکشد و روزی بروانگ بکشد و رمایی روز
روزه دار چهار شنبه و چهارشنبه و محمد و در شب محمد جامد پاک بکشد
طهارت گندو با یک طعام اندک شده بکشند پس بعد از غیره خفتان دوست
نماز کند و از خدای تعالیٰ اصلاح کار بخود رفواه پس هزار بار صلوٰات
فرستد بر حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم پس این آیت را وفا
بار بگو آنها نیت خود را خالص کردند چنانکه ادراجه شکی نماند و این
آیات بگو آنها صلوٰات خرستند در قواب رو و در اوقایه و در خطمه
آخره این دستور عمل کند خیره برکت پس از این گند و از خدا می
شود آنچه بکسب این مکروه میدانسته باشد **سُجُّهَ دَخَانٍ**
حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده که هر کس سوره دخان در شب

دُنْعَةٌ

سی بار بخواند هاشم چهاردهم هشتم بین دست و بخواند و بست
پس بنگر مشغول شود و بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلوات فراز
و حاجتی که داشته باشد بخواهد حاجت او را درده شود

رَبَّنَا كُنْتُ غَافِلًا عَنِ الْعَذَابِ إِنَّا نُوْمِنُ فَ

چون کسی را باید پاره کا غذ سفید نویسد و در هرسه روزی کی ازان

برنات است بخورد تب زایل شود

نَلَدَ عَادَةً

أَنَّ هُوَ لَاءُ قَوْمٍ مُّجْرِمٍ فَأَسْرَيْهِمْ بِإِبْرَاهِيمَ لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّسْيِعُونَ

الهره هرها انهم جند مغرقت که در توک من جنات و عيون ف

نر فوج و مقام کر پیرو نعمه کا فاصیها فا کھنیں کذلک دا افریاناها

وَنَمَا أَخْرَى چون کسی خواه کسری یا بستدی از شهری ایمکانی بی

کنه کید کر بی سیاهه سرودم او بر در دروز شنبه آخزمه که قدر محاجان

و این آیات را در پوست آهون نویسد آنکه امام بر د کوید یعنی هذه الایا

ی شیخ فلا نا هاربا من هده المدینه اه من هده المکان هلا یرجح اليها دا فدا

دفن کند در راهی که بخواهد از ای ایهه و دوسکر به ددم او را بسیره زد

و خاکست او در راه پاشده بکوید همکار بخیج و تیرق الیدان اه فرض مرد

أَنَّ الْمُتَعَذِّنَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ لِلْبَوْنِ مِنْ دُنْعَةٍ
وَإِسْتَبْرَقِ تَعَالَى لَنِ كَذَلِكَ دَرَرَقَ جَنَّاهُمْ عَوْنَى بَدْعَوْنَ
فِيهَا يَكُلُّ فَاطِهَةً أَمِينَ لَا يَدْرُونَ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا الْمَوْتَةُ الْأَوَّلَى
وَوَقْهُمُ عَذَابَ الْجَنِينِ تَضَلُّمٌ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَقْرُ
الْحَلِيمُ فَاغْتَسَرَ أَمْلَانِكَ لَعْلَهُمْ يَذَكَّرُنَّ فَأَنْتَ أَنْتَ الْهُمْ رَافِعُكُ

جهة غالشدن
حمدہ باخته

چون کسی خواه که با دیگری مباحثه کند و غالب شود این آیا را قطعه

حریر سفید نویسد بشک و نظران و کافرو کلاب و در وقت نماز
دیگر بعد ازان که طهارت کرده بکشد آزاد رکر پان جامد خود نکا

وارد با هر شخصی که محب و امداد کند غالب شود سوره جاثیه

حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کسی سوره جاثیه بخواهد
خنای تعالی مدد معایب او پسند و در وقت صاب کردن روز

یام ترس از دل و پردن کشند و از امام حمعبر صادق علیهم
مشغولست که دنائل بروزی که فرزش متولد شود این سوره را بخوی

و با این دنای دیو و پری و دیوانات موذیه محفوظ باشد

حَمْدَهُنَّ لِلْكَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْكَلِيمِ إِنَّ فِي الْمَوْتِ وَالْأَيْمَنِ

دُنْعَةٌ

لَا يَأْتِي لِلْمُنِينَ وَيَنْهَاكُمْ وَمَا يَبْثُر مِنْ دَابَّةٍ إِيمَانَ لِعَوْمَرِ
بُوْقُونَ وَلِحَلَابِ الْشَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْتَ اللَّهُ مِنَ النَّمَاءِ مِنْ
رِّزْقٍ فَلَخَاهُ إِلَّا نَحْنُ بِعِدْمِهِ قَوْنَاقَ وَتَصْرِيفَ النَّيَاجَ آيَاتُ الْعَوْمَرِ
يَعْلَمُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَلْوَهُ عَلَيْكَ بِالْحَقِيقَةِ بَعْدَ إِيمَانِهِ

جَمَّ طَهُورِ حَرَبَكَ آيَاتُ الْمُؤْمِنَاتِ خاصیت این آیات خیره برگشت در اموال و
در شجاعانه غیر اشجار و اماهی و حفظ آن از آفات و عاهات چون کسی را بین آن

مطلوب پر دروز مکید و طهارت کند و این آیات را برگشته کند پو
کز باشد پیشید و آن از آباب نهر عذب پر کند و بهان آب آنرا

بتویه و آن آبراد سراپیان یا دکان پا و زید مقصد و حاصل شود
وَلِلْمُكَلَّفِ الْأَيْمَانِ شَمَّيْعَ آيَاتِ اللَّهِ تَلَى عَلَيْهِ ثَغَرَهُ مُشَكَّرًا

کَانَ لَهُ لِسَمْعَهُ مَافِتَرَهُ بِعَذَابِ السَّمَاءِ وَأَدَعَلَهُ مِنْ آيَاتِنَا شِياً

لَخَدَهَا هَرَفًا وَلَثَاثَهُ كَلْمَ عَذَابِ مَهِينَ مِنْ دَرَابِهِ جَهَنَّمَ لَا
يُعْنِي عَنْهُمْ مَا لَكَجَوَاثَيَادَ لَا مَا لَخَدَهُ مِنْ ذُنُوبِهِ أَوْ لَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ چون کسی حاجی داشته باشد و خواهد کرد آن حابت
برآید این آیات را برگفت دست راست خود خواند سوزن دست داشت.

أَفَلَمْ يَرَى ضَلَالٌ مُّبِينٌ هرگز این ایات را بخوانند و در آخر هر عزمی که بجهة پری چیز اند اور احبابت کند و هرگز اذیان بخوانند خواه شود **سُمَّةً مُّحَمَّدٌ عَلَيْهِ الْكَرَمُ** حضرت رسول صلی اللہ علیہ سلیمان فرمود که هرگز این سوره بخواند حق تردید نداشته باشد که اور از جو یهای است آب و شراب دند و از امام حجت صادق علیه السلام منقول است که هرگز ا وقت صفات این سوره را چهل و یکی بخواند منصور و مظفر کرد و اکر آنرا بپسید و باز بزم بشوی و بخورد مقبول القول کرد و از هر چاری که داشته باشد شفای ایه
فَالَّذِينَ قُتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَلَئِنْ يُضْلَلُ أَعْلَاهُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا تَضَرَّرُوا نَفْسُهُمْ كُمْ وَيُشَتَّتُ أَهْلُهُمْ كُمْ فَلَا يَهْمُونَ وَلَا يَنْعُولُوا إِلَيْهِ اللَّهُمَّ وَإِنَّمَا يَأْفَلُونَ
وَاللَّهُ مَعَهُمْ وَلَنْ يُرَكِّمَا أَعْلَاهُمْ چون این سایه را بر پرسی زوپنه و سپر را در وقت جنگ در مقابل بد رهی عدای دین بدارند و هم خذله و منزه کردند بنابر اس
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَاقْتُلُو
 وَاضْلَلُ أَعْلَاهُمْ . آهٰلُكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَحْمَمَهُمْ وَأَغْمَى
 بِنَصَارَاهُمْ ذَلِكَ يَا نَفْسَهُمْ أَشْعُوْلَمَا أَسْخَطَ اللَّهُ فَكَمْ هُوَ رِضْوَانُهُ

بزرگ قصر را بعد

جهة خطر را بعد

ترنج و رسوب و بد مقارن قدر در وزن جمع آزار بقطعه حرفیه
 نویسید و در کشتی اندار داشده آفات محفوظ ماند و بلاست بو
 غود باز رسید **سُمَّةً الْحَقَاف** حضرت رسول صلی اللہ علیہ سلیمان فرمود که هرگز سوره احتفاف بخواند بجهة او وکیله اعد
دُفْعَ دَبَوْبَر
 هرگز در دنیاست و از امام حجت صادق علیه السلام منقول است که هنین سوره را بجهة دفع دبوب و پری یافت باز بخوانند و هم از امام حجت صادق علیه السلام منقول است که هرگز این سوره را بپسید و باخود دارد از شردوی و پرسی این کرد و در حواب و پس از دفع دبوب و پس از هم خون فتا محفوظ طبند و اکر آنرا در زیر بالین نهاد سیچ آفتی باوز رسید
وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرَ مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَا يَحْضُرُهُ
 قالوا فَصَنْعُوا فَلَا يُفْتَنُ فَلَعْنَى فِي مِهْمَمَةِ مُنْذَرِينَ قَالَ لَا يَأْتِي مَنَّا
 إِنَّا سَمِعْنَا كَثَرًا مِّنْ أَنْزَلْنَا لَهُ بَعْدَ مُؤْتَمِنِي مُصْدِقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ بَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى الْحَرَقِ مُسْتَقِيمٍ يَا قَوْمَنَا أَجِبْنَا دَاعِيَ اللَّهِي أَمْنُوا
 به پیغمبر نکدمی دُن و لکه و بجز کمی من عذاب الیمن فعن لایجین
 داعی الله فلین بمحبی الارض لکن که من دویه اولیاء

جمهور خانه
ظالم و غافل

مُخْطَأَعَالَمْ چون قبضه خاک نموده جنگ تالک در این وضع
داقع باشد بر کیر دو این سایه را بدان خاک خواند و بروی دشمنان پاش
به گزینند و مقهور کردند **مَكَائِنَ مِنْ قَدَرِهِ هُيَّ**
أَشْدَقَةَ مِنْ قَبَّلَتِكَ الْأَخْرَجْتَكَ أَهْلَكَاهُمْ لَنَا صَرَّهُمْ
بکریه آپخوان گهنه و این آیه را بدان خاک فرید و آپخوان ایشند
و خاکست آزاد رهوایی سایی طایبی یا سقی یا بستی که مسلمانان ایشند
متضرر باشند بزید آن سراخایی و دران کرد **سُورَةُ الْفَتْحِ**
حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که هر کس سورة فتح بخواهد
ثواب آنکه با محمد فتح کی حاضر شدند و صحیح بخاری و زاده
که حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که سورة فتح تزمن دوست
از همچه آفتاب پر ان تابدا زمام جمعه علی التلم منقول است که این سوره
راد وقت مضاف بهم فتح و ظفر جمل بکار بخواند و اکرسوید و با خود
دارد در وقت حرب محفوظ مانده بهم از امام حضرت صادق علی التلم منقو
که این سوره را بوقتی که در کشتی نشینند بخواهند از آفات محفوظ ماند
و لفته از که اکرده است اول ره رمضان بوقت روزیت ملالی این سوره را

سپار بخواشند ای همای ابوب رزق برادر کت ده که داند و رسانی ته
رمضان دیگران ایه اس

إِنَّا لَخَنَّاكَ فَخَانَمْيَنَا
لیغفرنک الله ما لئنکه ممن ذینک و ماتا لخرویتنه علیک

دیهدیک صراط مُستَقِيمًا يَصُوكَ الله نَصْرًا حَرَزِيًّا این آیه

در قمچ جو پن وزید و باب خالص شویز زدم دم و جید و مقبول القول
کرد و اکر بلکا بمشک وزعفران بر پست آه نوی پنه و برازه

راست فود بند و برد دشمنان ظفر یا بد وجاه و حمت او سفر اید و اکر
زعفران بر جامه زن بنوی پنه که شور بند استه باشد بزددی او را

پداشود و اکر آیه امکوره با آیه که بعد از دست و هی
نَهْجَ

هُوَ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ يَنْهَا دُرْأَةً وَآيَةً نَاعِمَّاً

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ الْأَلاَصِ بنوی د و قتی که باطرارت باشد بپو

آه بیشک وزعفران و کلاب و در طایفه آخوند و آن طایفه ای
پ طهارت پوشید دشمنان او مقهور کردند و بحمد مقبول القول

کرد و در دمان او را دست کیمند و منقاد او شوند و اکر همین آیه
راده و زیختن بدهد ساعت مشتری یوچی که قدر ثور باشد در ده

هنوز خیره نیا و آخوند ادر احاصل کرد و اگر آن آید را بصورت ترجیح
 جانگاه بعد ازین آید بخوبی در شب چهارم رمضان بر قطعه حیر یعنی
 بشک که فروکلاب دارد رجید و بدوزد و بعد از آنکه درست
 آهودایم کرته باشد بر هر یعنی که بند شفایا بذاتب و همچنان با
 درد بکر و در ددل در در کسر و در دندان و در دبشم و هر چی
 که باشد از دیو پری و هر دشمن که باشد از دیو و پری این و محفوظ
 کرده و این حوزه است که دکارا ز اوزنا را بتحصیلن نان حامله و پردا
 را که ضعف در یافته باشد موجب قوت ایشان میشود و طریق نشتن
 این آنت که اول مربی رسم کشند چنانکه ز دایای مریج داخل
 بر اضافه اضلاع مریج اول پود و مفت اسما ، الله
 بلغت سریانی در داخل مریج اصغر متصل با اضلاع آن
 بنویسد و باین احتمالات سریانی دیگر نوشت است و ظاهرا
 دعاست چه در آخر آن آمین نوشته است و این آید را در داخل
 آن مریج پرچ سطر بنویسد و باید که حرف آن درست نوشته
 شود و بچکن مطبوع شود و اسما یک پس بعد اینست طبیور عیت

از برخی نقوش کند آن دایه را در سطح پر ترکیب کنند چون در مقابله
 دشمن در آید بدمش ظهیر یا بی بازن اند تعالی
حَمْدُهُ تَنْهُوكُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشْدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ هُمْ
 بِنَيْمَةِ تَرْيَمٍ نَكَعَا سُجَّدَا يَسْعَنَ ضَلَالَمِنَ اللَّهِ وَرَضُولَهُ أَنَّهُمْ
 فِي الْجُوهِرِ هُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ دَلَلَتْ مَعْلَمَهُمْ فِي الْقَرْبَةِ وَمَلَأُهُمْ
فِي الْأَخْيَلِ كَذْرَمْعَ أَخْيَحَ شَطَاهْ فَادَرَهْ فَاسْتَغْلَطَ فَاسْتَوْيَ عَلَيْهِ
 سُوقَهْ لِيَحِبَّلَنْمَاعَ لِيَغْنِظَهُمُ الْكُفَّارُ فَقَدَلَهُمُ الْلَّهُ الَّذِينَ
 آمُنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَعْفَرَةٌ وَاجْرًا عَظِيمًا
 درین آید حروف پت و مفت کا نسبت جمع است و همین آید یک
 در سوره آل عمران و هی **وَلِهَنْقَالِي** ثم از نزول علیکم من بعد
 الغُنْمَامَةَ نُعَالَى لِيَغْشَى طَائِفَةٌ مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ مِنْكُمْ
 أَهْمَهُمْ أَفْنُهُمْ يَطْنُبُنَ بِاللَّهِ عَمَّا لَحَقَّ لَهُنَ الْجَاهِلِيَّةُ
 وَبِجُمِيعِ قُرْآنٍ بِحَجَّ آيدیکر باین صفت نیت هر کس بر قوای
 محمد رسول الله مداومت نماید هر دعا ی حیر که کند متجاذب شود و
 معیشت بر او فراخ کرد و اعیان و انصار پیغمبر اید بپیارید

و سلم فرمود که هر کس سوره حجرات بخواهد خدای تعالی اور امروز دیده
نمازی ای او کرد است و از امام عصر صادق علیه السلام منقول است که
علمایی شکم رفت بار بخواهد و هر کس که این سوره را بخواهد گفایت
او شو دروز قیامت و هم از امام عصر صادق علیه السلام منقول است
این سوره را پس زوار خانه نویں دشمنان زده گیان خواهد شد
چون بتوپند و بتوپند و زینی مرضعه اند شیر از زیاده شود و اگر بحاله
دوستی فرمد اسلامت به آن باز نداشته باشد ای اسلامی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوكُمْ إِنْزالًا جَاءَكُمْ فَاقْرَأُوهُ إِنَّ فِيٰنِيٰنَ أَنْ تُصْبِّنُوٰ
بِجَهَالَةٍ تَقْبِحُوا عَلَىٰ مَا تَعْلَمْتُمْ نَادِمِينَ وَأَغْلِبُوٰ أَنْ قِيلَمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوْلَا نَطَّعْتُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنْ لَأْمَرٍ لَعَنْتُمْ مُّكَفَّرِينَ لَكُنَّ اللَّهَ حَبْتُ الْيَمَلَكَ لَا يَعْلَمُ
وَرَبِّيَّهُ فِي قَلْوَمَهُ وَكَرَهَ الْيَكْرَمُ الْكَفَرُ فَالْقُوْقُقُ وَالْعَصِيَّانِ

أَغْلَيْكُمْ هُدًى لِّلَّهِ شَرِّكُمْ كَمَّيْهُ حَمْدَكُمْ سَكَنَكُمْ مَسْجِدُكُمْ دَارُ دَوَانَ دَوَانَ
بران دویشک توپید و پچا درکن محله طالبی دفن کند بعد از آن **حَمْدَكُمْ دَارُ دَوَانَ**
آزاد اکندر و مصطکی در شیخ چهارشنبه بعد از غلبه خفتان بخور کند
آن حاکم بعد از آن حکم نکند الا بعد از راپتی باز آن

حسنه، طهوره، محمد، سفاطیس، سفاطیم

و در زوایا که از مرتع اصلان نه حروف لام هست که عصیت تفرق بخواهد
وقوله الحنفی زید ران زوایا بتوپند و اسایی ملامک ارجاع
مقرپن زید ران زوایا بتوپند و خواص این هیچ زیاده اذانت کرد
من حق شرح توان داد **سمة حجرات** حضرت رسول صلی الله علیہ و آله

را بجهه روش نمای کوره شت جمهه هرچند سه با سخواهه و از بعضی مشایخ
منقول است که خوانه شود سوره ق در خانه الامام که دولت صاحب خانه
پا به دایم و گفته اند که اگر این سوره را بخوبی پسند و بآب باران بتوانید آنکه
کیان آبراه بخورد و درست اک پاش در ترس از زایل شود و در دلم مصحت
دهد و اگر کوید که درندندان او بآسان پرآسان بادن است

ق و نهراں الحید بل عجیباً جاهه هنر منذر هنر فقار
الکافر فن هنر انجی عجیب نیز میشند که اذل بر جمیع الحید فدعنا
ما شخص لان فن هنر و عنده ناکتاب حفظ بل کذبها
ما حقیقت اجاء هنر فهم فی امری ریح افلم نظر فی الشهدا
و فهم کیف بیناها و بینیها و میانها من فرج و لائض
مددناها و افسنا ایهار فایی و ابنتا ایهار مکمل فرج بهیج
بیصه و ذکری لکن عبد منیب و ندانیم الشهاده ماده
بیار کیا ابنتا به حنات و حب الحسید والخلیلیات
لها طلع نفیت ده تعالی العجا فاختیا به بلة میشند که لکل لخراج
بکیزند قدری آب باران از اقل بارانی که در باران بد و در ظرف با که جهنه سک

یا به اللہین آمنوا جنیو کشرا مین اطن ان تھر العرض ان شد
ولاجئ سوا لایغت بجنکل ایختا ایکب احمد کم آن یا سکل
حمد اخیله میتا فکر همی و اتعاله ای ان الله ای اب رحیم

این آیه را در نیش عید نظر یا نیش غیر ااضحی بطرف نویسید بعنوان

وکلا ب آذاب باران بتویید قبل از آنکه بخانه عید پرون رو دان

آمد و بکشند بخورد و سواسن خیان فاسده و کمان بدارد ل او پرون

روز و چون کی ایچزی متم ساخته بکشند روز شنبه هر بیت ناخ

دست و پا باز کند و قدری موی سرا و وقطعه از جامد او و هدرد

و بلعاب سفوعل قدری خاک از خانه موجود بپرسند و ازان صورتی

مثل آن شخص باز دونام ادویه مادر او پرسان صورت نویسید

ایه را بر پشت آن صورت بنویسید و آزاده فن کند و موضعی کر کن

موضع نرسد و در وقت دفن بکوی اقطع الشفقة علی هلان این فلا نه

بنزود میزان تهت خلاص شود سوره ف حضرت رسول صلی الله

علیه و آله و سلم فرمود که هر کس سوره ق بخواند خدا ی تعالی ی کرات مرک

بر آسان کند و از امام ضعفرضا دی علیه السلام منقول است که این سوره

دفعه و سیمه
وکان بد

جهت خلاصی
ام تهت

هر راجی بسیز تماش
وزن حامل

این آیه سمجحة دفع خواهی مازل شمن و ظالم مجربت اول از کرم که
ظالم و دشمن

بر پست آهون بینند آب بابل و بسچینه کسی نمند که در خواب بود
اچتا رکنند در خواب از انجهد ضمیر او بود **حَمَدَةُ الْذَّارِيَاتِ** حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کس اوره و الله اریات بخواهد
نه ای تھای اور اراده حسنه دهد بعد دھر با دی که وزنیده است و از
اما حم بعفر صادق هلی استم منقول است که این سوره را بچشم فرازی
عیش و دفع قحط مفتاده بخی برخواهد و هم از امام **بعفر صادق**
علی السلام منقول است که پیون این سوره را نزد پسر برخواهد و در
والمی که پسند تکین یابد و پیون بتوسید وزن هامله با خود بیند
پاسانی زمین آید **وَاللَّارِيَاتِ ذُرْفَا لَكَ الْحَمَدُ**
وَغَرَّا لَحَبَارِيَاتِ يُسْرَا فَالْمُلْتَمِاتِ أَمْرًا إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ
لصادق و این الدین الواقع فالشما و ذات الحبک انکشیف
قول مختلف یو فک عنہ من افک قتل الخ لصون الدین
فی حکمۃ یا هون نسلون آیان یو فی الدین یو هم على النادر
يُنَسِّئُونَ ذُرْفَوْقَتِنَّكُمْ هَذَا اللَّذِي كَنْتُمْ بِهِ تَسْتَجِعُونَ

زینکن باشد یا آنکه نوشت داین آیه را بر مفت رفع بتوسید بزرگران

و کلاس در هر قده تمام این آیات بتوسید و در وقت طلوع صبح آرا
بتوسید و در وقت شستن این آیا را مفت نوشت بگواندیں پیون ایج

آب را در شب در پای دستی ریز دیدار میان کشت زار دیزد میوه و
زراعت آن بجایت نیکو آیه و اذ افات محفوظ بگشید و اگر شخم را دین

آب غشته کنند و بعد از آن زراعت کند و رفایت نیکی بسز شود

وَجَاءَتْ كُلُّ لِنِزِعٍ عَهَا سَائِنَ وَنَهِيدٌ لَهَذِئَتْ كُنْتْ
فی غفلةٍ مِنْ هَذَا فَكَثَفَنَاعْنَاقَطَاءَ لَفَيَرَلَاتِ الْيَمَةِ

حَدِيلٌ این آیا را مفت روز بمناسبت جشم کی فوانند که رس دسته
باشد یا رکی یا مرضی دیگر زایل شود و اگر قدری آب با دیان ترا با طی

پا میزد و این آیا را بر آن آب غواص سرمه یا تویا باید باین آب در
جسم کند از محنت فراق وقت بصرا و محفوظ ماند و اگر جشم طلاقی

و جمعی باشد زایل کرد **يُؤْرَثُ شَقْلَ الْأَوْصُلِ عَنْهُمْ**
سیراغا ذلک حشر علیک اینکه نخن اغلمه عایقون و ما انشت علیهم

جَهَةُ الْأَطْهَارِ رَبْجَارِ فَذَكَرِ الْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَيْدُ این دادایه
اسرار دل رجبار فذکر بالقرآن من يخاف وعيه

دفع هر مرضی
در جشمهاشد

اسناد حکایات مجموعی

۱۲۰

اجماد و از بعضی اکابر منقول است که چون کسی پیش از صبح بخیزد و غیر بخورد
کند و هزار و یک بار بخواند این **اللہ ھو الْمَلِکُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَّقِدُ** تا
یک هفته بین دستور عمل **الْمَهْرَبَتِیَّتِیَّه** نوشته باشد و مخصوص دید که باشد این تکال
شود و اگر بین طبق بر مردم خواسته و شیوه کشیده ام ارض جسم رانع **دُنْهُ لَمَاضٍ**
جَسْمٍ
پو و اگر کسی در ناز پر غفت پسند این آیات با خود دارد که از دن جسمه غیبت
او را ذوقی سپاس شود فواصن ابن پیارت **حَمَّةُ الطَّوْبِ** حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که سوره و الطور بخواهد زدن ای
تیالی اور این کند از عذاب هود و نعیم جست رساند اور آواز نامم جعفر
صادق علیه السلام منقول است که هر کشش ادیده این سوره را سه بار بخواند
از غلت جدام این شود و اگر مسجون بر قلأت این سوره مراحت گشته باشد
خلاص شود و هم از امام حسین صادق علیه السلام منقول است که چون من
این سوره بخواند از هدیده بیاراده این شود و اگر این سوره را بپسند
و بشویند و آب زبار کرده مرنی بخیر باشد اسد تعالی
وَالْطَّوْبُ كَيْمَ مَطْهُورٍ مَرْقِي مَشْرُورٍ وَالْبَيْتُ الْعَمُورٍ الْتَّقْنِ
المفعیع والخلیل شجوار این عذایت بکتعاقع ماله من **دَاعِيَه مُغَورٍ لَلَّهُ**

جمه مفسر

خراب شده باشد یا اصرایی که خراب شده باشد چهل قطعه سفال نکن

بدست آرد مشت رو زهر رو شیخ سفال ازان در ساعت فرج زم

کبوییده بعد از این قندی خاکی از مقبره قدیمه با آن پامیزد و آزاده

خانه ظالم یاد مینم ریزد تا عجایب هشاده کند

ذِيْ عَادِ اذَا نَلَأْعِلَّهُمُ الْرَّجُلُ الْمُعْتَصِمُ بِنَادِمٍ مِنْ شَيْءٍ

آتَهُمْ لِإِلَاحِقَتِهِ كَالرَّمِيمِ وَفِي هَؤُلَاءِ ذَفِيلَهُمْ تَمْتَعُوا حَتَّى

حِينَ يَحْكُمُ عَنْ أَمْرِهِمْ فَأَخْذَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَظْرُفُونَ

فَإِنْتَ هَاغُونِيْنْ قَيْمِيْدَنَكَانِيْزَلَّ پون قمرمان فرج باشد این ایضا

را پسندیت کا ویرکه از زمین سانده باشد نقص کند و در سایه خلای

یافه همیشی یا مبتدی عی فن کند آنرا خرابی و بیان کرد و کسی برای چنان مقام

وَنَالَّهُتَ لِيْنَ وَالْأَنْزِيْلَيْلَيْلَيْدَنَ تَمَارِيْدَنْ شَهْمَرْيَنْ رِتَقَ

و نما امریلان یطیحون ایت الله ھو الْمَلِکُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَّقِدُ

ایات از رحم نقضه نقص کند بطالع مسعود داین آیه بادردقت نقص

کردن میخواندہ باشد مت که هفت هر زاین آیا تراجمیل ریخواند ایان

خاتم با خود دارد روزی سه ی فراخ کرد و خروبرکت پس ایادها بجهل

جهت خوبی که

سُورَةُ الْجَمْرِ حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود کہ ہر کہ سورہ والجمر بخواستنای اعای او را جو پسند دهد بعد دہر کئی بخصلی علیہ آمولیم ایمان اور دہ بکشید و بعد دہر کئی اور انکار کردہ و امام جعفر صادق علیہ السلام مقولت کے این سورہ را بپوست پلک فوید و دریں کہستہ پہن ان گنبد ہم خوان در مجادلہ محاربہ غالب تود

وَالْجَمْرُ إِذَا هُوَ يَأْتِي أَضْلَلُ سَاحِلَكُمْ وَمَا غَرِبَ عَنْ نَاطِقٍ عَنْ لَهْرِي
ان هو الا رحیمی تمحی عملہ شدنی اللھی ذو امراء فاستوی و هو
بلا فیکم علی تہذی فتکی فکان قاب قوسین افاذنی فارحنی
الی عبدہ ما وحی ماسکد ب الفواد مازای فتمارنه علیما بری
و لعلہ ما هاتله اخیری علیہ سدہ المنهی عن هاجنہ للہ اولی اڑ
يَغْشَى النَّسْدَةَ مَا يَعْنَى مَأْزَاعُ الْبَصَرِ مَا طَعَنَ

این آیات را در جامی از زیر سخ بثک دکلاب بخوید باب زغم بشود
جهتہ زیادتی ذہن و هفت رو زستو ای بعد از نہاد باد بزناشتا بخوردخت ذهن اد
قوی کردد وقت حافظہ او زیادہ شود و سو اسن پیالہ از زیاد کردد

مُؤْمِنًا وَتَيْمًا لِجَاهِ الْيَمِنِ فَإِنَّ فِيمَدِ الْكَذَّابِينَ اللَّذِينَ هُمْ فِي خَرْصٍ
یلْعَبُونَ بِنَعْدِيَّهُنَّ لِلَّذِي رَحْمَمْدَ عَلَاهُدَهُ النَّارُ الَّتِي تَكُنُتُهُمْ هَبَا
تُحَدِّدُونَ أَفْخَرَهُ الْأَمَّأْشِرَ لَا تَبْرُقُنَّ إِلَّا ضَلَّوْهَا فَأَصْبَرُوا
أَوْ لَا تَصِرُّفُوا إِلَيْكُمْ إِنَّمَا يَخْرُجُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

این آیات بحجهہ وبالنکت دشمن ظالم محربت بکر دلوی از پوچیت
بنظری در آخر و زستہ کہ آخر ماہ بکشید این آیات را بران لوح نفس
کند و در سطح سقف خانہ اسکن فن کند و اکران و تکن از اهل ضمیم
پیشتد این آیات را در قطعه جامد گھنہ از جامد رایی بتوپد و
این قطعه جامد در بالی خمیم گشک کند عجیب تا مده کند

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ يَا عَيْنَتَنَا فَسَبِّعْ بِحِمْدِ رَبِّكَ حِيلَنَّ تَقُوَّ
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَخِّنْهُ وَلَدَبِّ الْجَوَمِ این آیه بحکمه کیم سپار خواب

باشد و در مصلح دنی و دنیا یی خود کا ہلی غاید میاسبت بخوید این
آیہ را در جام آنکیہ باب سب و زغفران و آنرا بکلاب بشود و
ڈھر پکجن بنان اضافہ کند و در خواب دو منقال بخورد سه شب
باسنطیق علکند نشاط اور ادرکار دین و دنیا پساد شود باذن اللہ

**دُفع کا ہلی دی
کارا ختن قدنیا**

پون قدر در جد و دیم عقرب باشد و در ساعت چهارم این آیه را برداخت
نویسند و زبان خانه در ناید و اگر بسته دن نویسند و زمان شاهزاده
سی هزار نجع و یو لف الدین بلال ناعمه موعدهم والثا
اذھا اخھر این دمای را برخواهد زمانه زیر دشوف زحل فتش کند و کاه داش
و آن لوح را پر خود نماید و آیه را بر قدر ریخاک خواند و مفت باشد و با آن
برگشته و دفن کند و مکانی که جمعی از خلیل ایشانه داشتند و می خواهند
ست غرق و مخدول کردند و اگر آن لوح را بخواهد دارد و در مقابله دشمن باشد
دشمن فرار نماید سورۃ الراحت حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم
نمود که هر کسی سورۃ الرحمن بخواهد اگر دشدازد ممکن است که غمها لطفاً
تعالیٰ یاد داده و نیز نمود صلی الله علیہ وسلم که هر کسی این سوره را خواهد
خواهی تعالیٰ رحم کند بر ضعیق عاجزی او داد آمام عبیر صادق علیهم السلام
منقول است که اگر صاحب بد جسم و در پرسز این سوره را بتوپید و بشویند
صاحب بد پرسز آنرا بخورد شاید اگر این سوره را ببرد پیوار خواه
نیز چند بیانی زیان کار در انجاد ناید قلم تعلیٰ الرحمن

علم القرآن خلق الاتنان عله البیان الشیخ والمرجعی

متفرق مدن
جمع ظلم

در داشتم
بر سارون

آئین هذل الحدیث تجویز و تخفیف کن و لاتکون و انتقامید

دمع کریم اطفا فائجذله الله و اعبد فا چون کودک پیار کرد این آیه را بر کاغذی
نویسند و آن زاد را بخوبه نهاد و برگردان کودک بند کریم بگند و بجهة زبان بند
دشمنان این آیا را در پوست آهوب کابه زغمزان نویسند و آن زا بگند
عوده قسط بخورد کند و اسم آنسخس بدان نویسند مقصود حاصل کرد

سورة الفتح حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که هر کسی
سوره فتح را بخواهد و در ساعت دیگر از سخواند و یک روز سخواند باین گزانت
شناختی تعالیٰ او را در دی اور امثال شیخ چهارده و آرامام عیفر صادق علی
منقول است که هر کسی این سوره را بتوپید و در زمبع وقت نماز آن زاد رزیعه
نمودند نزد مردمان عزیز و مکرم کرد و کارهای حصحب برآسان کرد

آن امریکن علیهم ریحاصه صراحت فی ریحیں متبریت شیخ النبیان
جهت موت طالع کافم اعجان خل منقیر این آیه را در پیش روی طالعی سخواند
چند نویت و بیجان اد باد دهد حفت روز نمتوالی باین پیشتر علی کند
آن طالع پیرید یا زد یک بگردان کسپ قلم تعالیٰ و لفظ را دهد

و اکر صریع را در آب روان آذان نمی پس او را سوی خود کشد و این آیه را
برگوشن است او سبار بخواهد و چین دیگر برآور را سوی خود کشید
آید رابر کوش چپا دفواز سه بار پس دست در بدن او در آور داین را
سبا بر بخواهد بکویا خرج آیه العاضن المضر والمضر و آروح الفاس
با ذهن استعمالی بهوش آید و ازان مرض غایا بد و کویند که چون سکی جمله
کند این آیه را بخواهد ضرر شاند رساند و سیخ ایوال عباس محمد اسد آوره
که این آیه را با آیه دیگر که تعریف المجرمون آایه چصفه از فضنه نقش کند
در ساعت سیم از زود زد و شنیده نقش کند و بگذر و پوت هر روح بخواهد
چون آنرا بر سر صریع نهاده بشوش باز آید و اکر بر سر مسحور نهاده خلاص شد

و حمله سک دفع ضربه بانک
و اکر آنرا با خود دارد سک برآور با کلکت حمله شاند که **شمرة الواقعه**

عبدالله سعود روایت کند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود
که هر کس سرمه و افعده هر شش بخواهد هر کس در دیشی نه پسند و هر کس بآمد ادا نزا
بخواهد خوف در دیش ردلش نیاید و اپی این کعبه و ایت کند که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر کس این سوره را بخواهد بخوبی
او از خانه نیست و از تمام حججه صادق علیه السلام منقول است که بخوبی هر دا

برد رو داشتی
و فرج روزگار

جهة زیادتی حفظ این آیات خطبا و عاظ و شرعا و قرآن اهل علم را مناسب است حفظ را
زیاده کنده پیاز از ایل کرد اش بکر و شکر و عسل و آب تغذیه بده برا بر قدر
آب المکور پیاه نصف تکی ازین اشتیا و آبهار با هم پامیزند و بیرک
طل ازین آب بکر و زعفران و دارچین و اینهون و کل و فلفل و دارفلق و
زر بند و لبای و وجز و قرقیل نهر یک یکدم و از مشکر بیج در بی و دهد بات ت
بجو شاند با نیم آیه پس عمل شکر با آن اضافه کند و بجو شذتاق و اتم پد الکه
پس این آیا ترا در جام آبلیسه بیشک و کلاب و زعفران نیویسید و بتوید و
میان آن رنیز و آنرا قدسی دیگر بجو شذتاق اعتماد از زیاده شود پس
برک شیخ نرم سوده دران میان آذان و اذان آش بکر و در نظر
زنکین کنده هر شب وقت خواب ازان یک لغم بخوار و مطلب ادیزه دی

یامعشر الحن و الان انت استطاعت
آن سقدها من اعطیا بالتمولت والارضن فانفذوا الاستقداف
البلطان بنای الاء و بکان کند بان یوسل علیکما شفاط
من ناد فخائی فلا تضرمان این آیا ترا بر پوت آهو نویسید و بر
بازوی راست بندان بمحجج آفاس و چنجزی که ازان میسرد این شود

سرمهام و مقوله
دشمنان

روزی جملی کیا بخواهد بر سر قریبی که بخواست صاحب آن قبر را زعده اخلاص
شود و بمحضی از طلاق است اندک اکاین سوره را زند پس از بخواست راحت باشد
و اکنون دمحضی بخواست عجان دادن برآسان شود و هرگز کی جهارت این
سوره را باید ادا کشان کاه بخواست که پسنه و تشنہ نشود و بمحضی در ویژی
پسند و دشمنان مقویه را کردند **أَفَإِيمْمَةُ مَلَكُوتِنَا أَمْنَحْنَا**

أَمْنَحْنَا إِنَّهَا لِقَوْتَ این آیات بحتمت پیاشدن فرزند
در ساعت زهره در دروز دو شنبه بزیکن لاجر نیش که صورت زنی کارکرده
در گز ردارد و در گذآن صورت این آیه بتوسیه پیران نیکن را در خاتمی از
ضد ترکیب کنید چون زن عاقره یا مردی که او را فرزند پیاشد این خاتم را
در ایامی که او را فرزند پیاشد دو آغازات محفوظ باشد

أَفَإِيمْمَةُ مَلَكُوتِنَا أَمْنَحْنَا هُنَّهُنَّ أَمْنَحْنَا
بِحَمْدِهِ حَمْدًا نَظَلَتْ لَهُنَّكُلْفُنَ این آیه در ساعت ششم از زور داده
در وقتی که فرزند ایوال نور بود بر کاغذ توییدی عفران و شیره انگور و باتات
 بشویده در طرف کند و بمحضی که خواهد کاشت در آن آب آغشته کنید و زدانت
 کند مخصوصاً آن بغايت نیک آید و از غایبات این بود

أَفَإِيمْمَةُ مَلَكُوتِنَا الَّتِي قُوْنَدَنْ عَانَمَرْ إِنَّهَا أَمْنَحْنَا مَلَكُوتَنَا
عَنْ جَطْلَاهَا إِنْدَكْهَ وَمَنْتَاعَالِ لِقَوْتَنَ این آیه را بپرسی بجز نویسید و در
سایه هنده افکه شود و آنرا نمایم پس یزده بار و عن کل پیش نشکی آتش طلا
کشند بزودی شفای بسیار سُورَةٌ حَدِيدٌ حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
فرمود که هر کس از سوره حدید بخواهد بتوسیه این راه را در زهره آنکه این راه
بسیار سواعد او از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که بحکم کتاب
حققت دبار بخواهد و اگر صاحب دامیل آن را با خود دارد شفای بسیار و هم از امام
صادق علیه السلام منقول است که پون آنرا با خود دارد آن را بردا کار کند
سَبَعَ تَهْوِيْنَ إِلَيْنَا تَهْوَاتِ صَلَبَنِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ لِلْحَكْمِ لَهُ مَلَكُ
الْمَوَاتِ وَالْأَرْجُنَنْ كَبِيْرَهُ بَيْنَتْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ لَا قُلْ
وَالْأَخْرَى الظَّاهِرَهُ الْأَبْاطِنَ وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ عَلِيهِمْ هُوَ الْدِي خَلَقَ النَّعْوَانَ
وَالْأَرْضَنَ قِسْتَهُ إِيَّاهُ شَرَّا اسْتَعِيْلَ الْعَرْشَ يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُ
الْأَرْضَنَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْتَلِي مِنَ التَّهَاهِ وَمَا يَطْرُجُ مِنْهَا وَهُوَ عَلَمُ
اِيَّاهَا كَسْتَهُ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُونَ بَصِيرَهُ لَهُ مَلَكُ الْمَعَاتِ وَالْأَرْضَنَ الْأَسْلَهُ
تُرْجَعُ الْأَمْوَالُنَّ يُوْجَ اللَّيْلَ فِي الْهَارِدِ فَيُوْجَ الْهَارِدِ فِي الْلَّيْلِ وَهُوَ

این دو آیه بز پست آهوبای برک مردینوی در درود زمجه بعد از نماز
و بعد و عین آن بخواهد در غلایی از نفره نهند و آزاد رطایه یاد پا
نکاه دارد با هر که در جنگ مجاہد مقابله شود غالب کرد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَنْ يَعْصِي اللَّهَ فَإِنَّمَا يُعَذِّبُ الْفَاسِدِينَ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَرَى وَيَعْلَمُ كُمَّةً وَاللَّهُ عَفْوٌ عَنِ الْجُنُونِ
لِلَّهِ أَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ لَا يَقْتُلُونَ فَتَ عَلَيْهِ مِنْ ضُلْلِ اللَّهِ وَ
أَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُوَرِّيْهِ مِنْ يَتَاءِ اللَّهِ ذِيْ أَفْضَلِ الْعَظِيمِ

این آیه را در زیارت شنبه اول هدایت بز پست آهوبای برک مردینوی
و آزادیان سبب بخواهد تا حجر آزاد منزل خود یا در کان خود نکارید
رزق او پس از شود و برکت پس از دراموال و بخطور آیات الله
سُمَّةُ بَحَادِهِ حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلیمان فرمود که هر چهار
مجاہد لد بخواهند نویش اور از جمله حرب اسد و از امام عصر صادق علیهم
منقول است که این سوره را سه برشت خاک خواهند و بطریق دشمن
اندازند معمور گرد و با ذهن اسد و بحقیقی ز علاوه از این سوره را سه
برشت خاک خواهند و بطریق دشمن اندازند معمور گرد و با ذهن اسد

بازیمه هر چهار
نخست هر چهار

عَلَيْهِمْ كَذَاتُ الصُّلُبِ پون کسی راحاجتی بشد و خوش ساز دو خانم پا
پو شد و روزه کید و صدبار صلوات فرستد و صدبار آپ تغفار کند پر دیر
نمایز کند و در رکعت اول بعد از فراخمه آخر خسروه هشتر بخواهد یعنی لو از نایاب
القرآن تا آخر خسروه و بعد از نماز سجده کند و در سجده ده با صلوات فرست
و ده با آپ تغفار کند و بکوید یامن سده رسیر کل عیسی و الی المھیر بالقدره
العاشره الباهره یسری کذا و کذا چون بخطوری عمل کند ز دی حاجت د
رواشود **وَأَنْتَ لَنَا أَحَدٌ يَدْفِئُ بَأْسَ شَدِيدٍ وَمَنَافِعَ لِلنَّاسِ**

وَلِلْحَمْدُ لِلَّهِ مَنْ يَصْرُهُ وَرَسُلُهُ بِالْفَضْلِ پون آن قابع را دایمل حل بشد در روز
شنبه این یا ترا بر شمشیر نقش کند بشر طی باطن هرات باشد و بر دی
دشمن و قاطع الطریق پون این شمشیر را پر کش حکت ایشان ساق طنجه
و مخدول کردند و اگر در روز زمجه اول نیان این آیه را بلوحی از قول ا
نفس کش هر کسی خود دارد اسفع جن از وتران بکشد و بجهة طفل
ناسبت **وَجَعَلَ لِلْفَطَّابِ الدِّينَ أَسْبَعَهُ رَأْفَةً**
در رحمه و بر همانه ابتدا هونها ماست بناها علیهم لا ابتقاء و ضيق
اللَّهُ فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدْ فَهُمْ مَا صَبَحُوا أَطْهَرُ

جمت دشمن و
قطاع الطريق

راه خواهد رفت دفن کند چون با هنوز هم سپاه از امن‌وضع در شواد
کندست و ترک سفرگاه **هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**
الْغَيْرُ وَ الشَّهادَةُ هُوَ التَّهْفَنُ التَّحْمِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْمَالِكُ الْقَدِيرُ الْسَّلَامُ الْمُمِنُ الْمُهْمَنُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُجَّانُ اللَّهِ عَمَّا يُشَرِّكُونَ هُوَ اللَّهُ الْحَالِقُ الْأَمَرِي الْمُصْرِفُ
لَهُ الْأَنْوَافُ الْخَسَنَىٰ يَسِعُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا زِئْنَهُ مِنَ الْعِزَّةِ
حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ وسلم فرمود که در صحیح بکویید اعوذ
با اللہ السمیع العایم من الشیطان الرّضی و بعد ازان سایید از آخر سو
حشر بخوبی اندیمه کل که هنایی تعالیٰ چنان دیرار علکت نایحه ادا ام زیر خواست
تادقت شام و اکر در شام بین دیپتو رعل کند او راه بین مزلت پشه
و اکر بیمی داز جمله شیدان یکشد و آورده اندک یکی از مشایخ بود که
هر که بطلی شفایی مرض بیش و آمدی بجهة ادعا تخدی و حجار آیه از آن
سوره حکیمیتی و قل ها و اللہ احد سے بار و معوذ بین سایرین شیتی
و ایمان و عابویتی اللهم رب الناس لکم الناس اذهبا بایران غا
حاجه عکتایی هذل شیعاء لا ایعاد در سقاو ایلام و بخوبی ایلم

جهت شفای
مریض

و ببعضی نظر لکفه اندک این سوره را بسچار خواسته همچنین او تسبیح نیز
و در خواب ره دوا کر رفیو اند این سوره روز و شب مد اوست غاییه
از شر آدمی و دیو و پری این کرد و دوا کرنوی پسند و در میان اینها غلظت اند
از مقداد این کرد و در خواص این سوره آورده اند چون کی فی
کی منکر شود و دوا مند که اور اسوکند و متند مدعی علی هر دو و خود
سازند و در ماین نماز پیش و نماز زد کر و زخمی صحت باز کشید و این
را پس اکتھه و اکنست مسجید اسنجی علیه براپین دو و رق بند و بکویید او را
کسکند بکور بین آنکی که این سوره و این کتاب را فروز پستاند که حق
بر ذمہ تو زیرت اکرید و غسکند فرد کوشودید هاره روز بیلا و عقو
کرفت شود که اندک افراد کند و تو پر کشند و با آنس التوفین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَأْتِيَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
فَمَعْصِيَتُ اللَّهِ تَوَلِّهُنَّ تَنْأِيهُنَّ بِالْبَرِّ وَالتَّقْوَىٰ كَمَا تَوَلِّهُنَّ إِلَيْهِنَّ
إِنَّمَا الْجُنُوُنُ مِنَ الشَّيْطَانِ لَكِبْرُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَرِبَّهُنَّ
دُفْعَ سَاهَتْ شَيْلًا إِلَيْهِنَّ اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ تَلْيُوتُكُلُّ الْمُؤْمِنُونَ چون سفاحت
سخن فرش بر کسی خالب باشد خواهد که از تو زایل شد اول غسل کند و چنان

فِتْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْفَلْنَا رَبَّا ثَنَاتَ الْعِزِيزِ الْحَكِيمِ
چون این آیات را بخاطری از آهن نقش کند و با خود دار دعایز و مکرم
کرد و در شهان غالب شود و تعلم علوم برآسان کرد و اگر این آیات
بر پوست آهون نوی پسند و در زیر نکنی خاتمی نہ سه هر کس این خاتم درست
کنداز فتد این شود و عقیده ادم موافق حق یا شد با یکی بیطنایت
عَنِ اللَّهِ أَنْ يَجْعَلَ لَّكُمْ دَيْنَ الَّذِينَ عَادُوا تَمْنُعُهُ

بِحَمْدِ اللَّهِ وَلِدُنْهُ اللَّهُ غَلِيلٌ حَمِيمٌ این آیه را در و ز جمهور عیاذ بخواز
بر صحیح از نفره نقش کند بوقتی که قدر طالع نبود و مسعود بو دینه
گر کن آن صحیح با خود دارد محظوظ به قلوب کرد و اگر میان دو عدالت
یو داین آیه را بصحیح از من نقش کند عدالت این میان ایشان بجز
شُودُ سُرَّةُ صَفَتِ حضرت رسول صلی الله و سلم فرمود که هر که
سوره صفت بخواهد مدام که در دنیا باشد حضرت قیامیه اللهم بجهة
او آهمنیت خواهد بود و دعای خیر کند و در قیامت رفعت او باشد و ایام
وزدنیان مطبع و منغا **وَلَوْ نَدْهَوْنَا** اورد و اند که چون کی سفر بر راه است

إِنَّكَ عَلَىٰ مَا يَأْتِيَ وَقَدْ أَنْتَ فِي حَسْنَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَلَمِّدَا
كَثِيرًا بِعِدَانَ آنَّ نُوشَّةَ رَأْيِهِ بِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَلَمِّدَا
كَثِيرًا بِعِدَانَ آنَّ نُوشَّةَ رَأْيِهِ بِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَلَمِّدَا
دَرِكَامَ جَنِي شَانِجَنَّ وَاعْتَقَتَ كَهْ آخِرَ سُورَهُ شَرِشَافَتَ اِبْحِيجَ دَرِكَ
مَكْرُوكَ دَارِعِيدَ الدَّقِبَاسَ مَنْقُولَتَ كَهْ كُشْ شَوْلَ بِسَيِّدِي مَيْ آورَ دَارِلَ

دَفْعَ شَوْلَ

صَاحَ بِرِكَاشَتَ تَاجَتَ بَارِنَجَوَ آنَّ لَوَازَلَنَّ بَدَ القَرَآنَ عَلَىٰ جِيلَ تَاهِجَرَ
شَفَاعَيَهُ بِدَ وَجَنِي لَفَتَانَهُ كَهْ اَكْرَكَيِهِ اَوْرَمِي بِهَشَدَ سَرَوَزَانَ آيَهِهِ
دَرِجَامَ آبَلَيَهِ بِنَوْيِي پَنَدَ بِزَعْفَانَ وَهَرَابَطَوَنَدَ بَابَ بَارَانَ وَجَهَهَ
وَرَمَ دَهَنَدَ شَفَاعَيَهِ **سُورَهُ مُحَمَّدٌ** حَضَرَتْ رَوْلَ صَلِي اَسْعِيلَهُ
آلهَ وَسَلَّمَ فَرمَدَ کَهْ هر که سوره مُحَمَّدَه بخواند بجمع مؤمنین و مؤمنات
اور اشاعت نو اسد در روز قیامت وا ز امام عبَرِ صادق علیه السلام
منقول است که این سوره را بجهة دفع شریطان و بجهة دفع ظالم سلطان
مج بارنجو آنده و آورده اند که این سوره بپرسند و بتویند و سرد و نیت
از ان آب بخورد علت په ز زایل شود بازن است

مَهْبَنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ تَبَّأْنَا وَإِلَيْكَ الْمُهِبَّهُ زَبَنَا الْأَتَقْنَنَا

وَإِذَا مَامَ حِيمَرْ صَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ مُنْتَوْلَتَ كَمِينَ سُورَةِ رَامُونْ فَتَتَ
رَنْ وَشَوَّهَرْ بَنْ يَارْ كِبُونْ آنَدْ آوَرْهَ اندْكَهْ رَهْ كِسْ بَرْ قَاتَ اِينَ سُورَهِ بَداَوْ
عَطَّهَانْ
تَمِيدَهْ آوْ تَوَسَّهْ اِينَ كَرَدَهْ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ أَعْظَمُ اِينَ آيَهْ رَافَقَهْ كَهْ رِقطَهْ اَزْ جَهَهْ آنَكَهْ غَلَهْ
دَهْ نَارْ بَحْفَظْ
نَانَهْ
سَدَفْ رَهْ زَبَعَدْ دَهْ سَيَانْ اِموَالْ نَهَنَهْ يَادَهْ بَارْ غَلَهْ اَزْ آفَاتْ مَحْفَظَهْ بَاَهْ
وَبَرَكَتْ دَهْ آنَ پَدَاشَهْ **حُجَّةَ مَا فَقَيْنَ** حَضَرَتْ رَهْ لَصَلِي سَعَلِي اللَّهَ
وَسَلَمْ فَرَمَودَهْ كَهْ سُورَهِ مَا فَقَيْنَ يَجُونَهْ آنَهْ لَغَاقْ مَحْفَظَهْ بَاهْ وَإِذَا مَامَ
صَيْزَصَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ مُنْتَوْلَتَ كَمِينَ سُورَهِ رَاجِحَهْ غَماَزَهْ صَدَهْ
يَارْ كِبُونْ آنَدْ عَلَاهْ كِفَهْ اندْكَهْ اِينَ سُورَهِ رَاهِرَدْ جَهَشْ وَهَرَدَهْ كَهْ بَاهْ
أَفَتْ وَبَرَدَهْ مَاهِيلْ وَقَرْوَهْ فَوَاسِدَهْ زَيَلْ كَرَدَهْ
وَإِذَا رَأَيْتَهُ تَحْكِمَ أَجْمَاهُمْ وَكَانَ يَقُولُنَا إِنْتَمْ لَقَوْلَهُمْ
كَمَا هُمْ خَبِيْتُمْ مُسْنَدَهْ يَحْبُونَ كَلْ صَيَّهِ عَلَيْهِمْ هُمْ
أَعْلَمُ فَأَخْذَهُمْ هُمْ كَمَا لَهُمْ آتَيْتُهُمْ آتَيْتُهُمْ
بَاهْ خَواشَكَهْ بَاهْ يَكْسَ بَاهْ تَسْپِيَهْ باشَدَهْ آنَهْ كَيْ اِزانَهْ دَهْ دَهْ دَهْ
بَاهْ كَهْ بَاهْ يَتَهْ
پَکَوَی پَکَتْ جَاهْ بَهْ آنَهْ آنَهْ بَاهْ اوْ بَهْ پَتَهْ شَوَّهْ دَیْکَرَهْ دَهْ صَرَزَهْ سَهْ

اِینَ سُورَهِ دَهْ اوْ مَتْ غَاهِيَهَ آنَ سَفَرَهَ آهَهَ آفَاتْ مَحْفَظَهْ بَاهْ وَبَلَهْ
بَوْطَنْ فَوَدْ بازَرَهْ **قَلَدَهْ تَعَاهِيْهَ** يُرِيدَهْ لِيُطَعِّفَ اَفْرَاهَهْ مَا فَارَهْ
وَإِنَّهُ مُتَمَدِّغَهْ وَلَوْكَهْ الْكَافِرِهْ ذَوَّلَهْ هُوَالَّذِي أَنْسَلَهُهُهْ
بَاهْ لَهْدَهْ وَدِينَ لَهْتَ لِيُظْهَهْ عَلَى الدِّينِ كَلَهْ وَلَرَكَهْ المَشْرُكُهْ
يَا اِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَذْلَكُمْ عَلَى الْجَارَهْ تَخْكُمْ مِنْ عَدَاءَهْ
أَلَيْهِمْ رَوْمَيْهْ يَاهْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَتَجَاهِدُهُتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَا مُؤَمِّلَهْ
فَإِنَّكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَمَلُونَ لِيُغَفِّرَ لَكُمْ
مِنْ ذُلْكِهِمْ وَلِيُعَلِّمَكُمْ جَنَاتٍ بَخْرَيِهِ مِنْ تَحْيَاهَا الْأَنْهَارُهْ فَتَاهَا
طَبَيْهَ فِي جَنَاتٍ عَدَنِ دَلَلِ الْفَوْنَى الْعَظِيمُ وَأَخْرَى يَحْبُونَهَا
نَضَرَهُمْ اللَّهُ وَفَسَحَهُمْ وَبَيْتَ دَكَشَهُهُمْ اِينَ آيَهْ رَاهِرَهْ بَهْ سَهِيْهِ شَهِدَ
وَزَعْفَرَانْ دَكَابَهْ كَلَهْ نَرَنْ كَرَهَهْ بَهْ شَنَدَهْ بَهْ پَنَدَهْ دَهْ زَادَهْ سَرَانْ
پَهْنَانْ كَشَنَدَهْ دَهْ زَرِيْهَ جَاهْ بَهْ بَهْ دَهْ كَهْ اَهْ اِسَدَهْ دَهْ بَهْ سَرِيْهَهْ اَهْ مَثَلَهْ
اوَاهْ كَهْ **جُمَعَهْ** حَضَرَتْ رَهْ لَصَلِي سَعَلِي دَالَهْ وَسَلَمْ فَرَمَودَهْ
بَهْ كَهْ سُورَهِ حِيمَرْ بَهْ آنَهْ اَهْ اَهْ مَزَدَهْ جَهَهْ پَسَنَهْ دَهْ سَنَدَهْ بَهْ دَهْ هَرَكَهْ اوْ دَهْ دَهْ نَيَاهْ
جَمِيعَهْ حَاضِرَهْ بَاهْ دَهْ وَبَجَدَهْ دَهْ كَهْ بَهْ زَمَعَهْ حَاضِرَهْ دَهْ كَهْ رَاهِيْهْ سَلَانْ

و بعضی کلمه اند که این آیه را صفحه آهن نوش کند بطالح میزد
میزان در میخ یود و با خود نکاه دارد و در علاوه بر این مخصوص با پیش زبان
او پیش شود و مخصوص و مخالله شواند کرد **سُقْلَاتَهَا** **بَنْ** حضرت
صلی الله علیه **آلَّهُمَّ** فرمود که هر کس سورة **تعابن** بخواهد دفع کرد شود
از او هرگز مفاجایات و از امام **عَفْرَضَادِ** علیه السلام منقول است که چنانچه
حفظه ای زمزوان وقت باز بخواهد محفوظمانند و اگر در وقت دفنه
زمین نهادن یکبار بخواهیان دینه سالم یا نهادن اسد
نَعَمَ الَّذِينَ لَفَزُوا أَنَّ لَنْ يُعْتَقَافُ بَلْ يَرْتَقِي لِبَعْنَدِ
لَسْتُونَ يَا عَلَيْهِ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ شَرِيفٍ چون کسی در خانه چزی دفن کند
و مکان آن را موش کند آن موضع را بگذر بخورد کند و این آیه را در
کاغذ نویسید و بآب باران بتوید و بیرچهار دلوار خانه ریزد و آن روز در
خانه را بیند شبان مکان را درخواست بمناسی در جصالح کرد خانه داشت
موضع آن بخطاط آید و اگر بچیک قاعق نشود بینینید که آن دن
از آن موضع برده اند قول **هُنَّا** **نَقَالَ** **مَا أَصَابَ مِنْ مُصْنِيَةٍ إِلَّا**
يَأْذِنُ اللَّهُ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِإِيمَانِ اللَّهِ يَهْدِي عَلَيْهِ **فَإِنَّ اللَّهَ يُكْلِشِ عَلَيْهِ**

علیه و آله وسلم که سوره ایست در قرآن کسی آیه درست و ببرآیه شفای
کند هر دی را که خوانده بود او را و آن تبارک آن ذی پسده الملک است و فرمود
صلعم که ببر کس سوره **تبارک** آن ذی بخواند جان باشد از روی ثواب که کتابی
خدای تعالی یخواهد باشد و ببرآیه ای اور اعینا دست سلسله بود و اوراعدا
کو زنود و **اکر** برس قبر خواست عذاب ی سبک کرد و پیک روایت قریبی
رد پنه کرد و از حضرت امام **عَفْرَضَادِ** علیه السلام منقول است که بجهت رفع
بال اچمل دیگر بخواهد و در هر مقام که بخواهد سبک و نفعت آن پیغاید
و **اکر** کی هر شب بخواهد هناب کوش نباشد و آورده اند کچون کسی اد
جسم باشد سر و زمتو ای هر روز این سوره را سه بار بخواهد شفای بده
کلمه اند که اگر در موضعی مطمئن کنچ باشد و خواهد که بیست آرد وقت روز
روزه دار دو هر شب بعد از غماز خفتن این سوره را چهارده بار بخواه
پس چهار رکعت غماز بگذرد و در هر رکعتی فاتحه حوت بار داین سوره
وقت بار و در شب هفتم چهارده بار بخواهد پیطله مخصوص کند حاصل کرد
تَبَارَكَ الَّذِي بَيْلَهُ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بَرِيرٌ

اگر کسی این سوره را بخواهد تمام نهادن آیه را در باداوسی بار و دور
مُنْعَ عَذَابِ

لتش کند بطالع وجد دویم از محل پیر طی که قرآن طالع بگشت و در محل لقش
گردید حال آن قریء موضع بر زبان را نداشتن لوح ادران قریء و موضع

بشق کند مطلوب حاصل شود **وَإِنْ يَكُادُ الَّذِينَ كُفَّارًا**
لیز لقونک با بصیره هم لما سمعوا الذکر و یغولون انه لجنون ف

سَاهُلَ الْأَدْكَنُ الْعَالَمِينَ پون کی یا او سواسن انکار بده خیالات فاسد

تشویش مدچون این آیه را بزیپند و در غلاف آئینه نهند و برآورده ندان

وسواس انکار و خیالات فاسد ازو زایل شود و اگر این آیه را بزیپند

و با آن بزیپند تبارک للذکر پده الملک تا بخواهد و هو حسیر و با خود نگاه

از جسم زخم این شود **سَجَدَ لِهَا مَهْ** حضرت رسول صلی الله علیه و آله

و سلم فرمود که هر کس از سوره اسما ذکر نماید خدا یا تعالی با او حساب بسان کند

و از امام حبیر صادق علیه السلام منقول است که مجتبه سوال جواب کوئی نداشت

و پنج با کجا نداشک بزیپند و بتوی و بکود کشی فواره و منصاصی از

قطعه کرد و هم از امام حبیر صادق علیه السلام منقول است که چون این

سوره را بزیپند وزن آبیت بنام خود دارد فرزند اوز آفات محظوظ

ماند و اگر بکود بشد نداز شد برو و بهمه امراض محفوظ باشد **قُلْ هَمْ**

حضرت فاطمه ناده

شبناکاهی بار بگواندا و راعذاب کور بناشد و اگر کسی را در حبس باشد

از اول دره بیارک تا آسناک دیگر المصیر سر و زهر در زندگانی بر بیشماد

خواست در و حبس زایل شود **سُمْةُ الْعَدْلِ** حضرت رسول صلی الله علیه و

آل و سلم فرمود که هر کس از علم بخواهد بخدا ی تعالی او را ثواب کنیا

که ایشان را نیکو اغلق کرد اینها است و از امام حبیر صادق علیه السلام منقول

که این سوره را بمحنة بسادن حاجات مفتاد و پنج بار بگوییم و هم زاما

حبیر صادق علیه السلام منقول است که این سوره را بتویید و صاحب صدای

یاد و دندان با خود دارد شفای بود و بعضاً کتب آورده اند که هر کسی این

سوره را در غذا نمایند خدا ی تعالی او را بزفرا و ایصالج این کرد اند

طَافَ عَلَيْهَا طَافٍ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَاجِونَ فَاضْبَعُ كَانَ

فتاد و امضھین این اعداء اعلی حوتیک از **كُنْتُ مَصَارِيَّاً فَأَنْظَلُوا**

وَهُمْ يَحْاَقُونَ الْأَيْمَنَ لَهَا الْيَمَنَ عَلَيْكُمْ مُّكَبَّرٌ وَعَذَاباً

عَلَى حَرَدِ قَادِرِيْنَ فَلَمَّا دَأَفَهَا قَالَ لِأَنَا الصَّالُونَ پون امل

قریء بامضھین و فیور کنار بباشدند و عطف نصحت در ایشان

نمکنند و خواهند که آن قریء آن موضع و برآشود این آیات را بر لوحی از آن

و اگر کی شب آز بخواند ویر احتمام نیفت و نیز گفته اند که هر کدر وقت
خواب آز بخواند خواهی شوریده تپید و تا صبح از همان فات محفوظ
ماند و در بعضی کتب مطرورت که پون کی رامین پی سبب پداشود
این سوره را یکمینه هر روز مفت نوبت بر طبقی خواند که ازان آسمخود
بیکاری آب بخورد هر شب در وقت خواب سه جمیع ازان آب بخورد
و پون از خواب برخیزد سه جمیع بزم است بخورد داین مرض زدایل شود

نَوْمٌ مُّحْرِجٌ مِّنَ الْجَهَنَّمِ سَرَّاعًا كَانَهُمْ إِلَى نَصْرٍ

يُرْقَبُونَ خَائِسَةً أَبْصَارُهُمْ تُرْهَقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي

كَانُوا يُوعَدُونَ بکسر آیه چهی و این آیه در آن نقش کند یوقی که آن

دُخْرَصَعْدَنْ دُخْرَصَعْدَنْ

أَمْدَرْدَرَتْ امَدَرْدَرَتْ

جَسْمَرْجَنْخَوْرْ جَسْمَرْجَنْخَوْرْ

در نصف آخر حمل کشد و قربا او بود و از مریخ ساقط بود و باید که روز

بکشنبه بود و آن آینه را بخورد کند بشیطح مندی و تحنم تو پنجه را:

اگر کی اصرع بکشد یا از دیو و پری زحمت کشیده باشد یا جستم خم

پسیده باشد در آینه نظر کند تنها یاد سُمَّةُ الْعُرُج حضرت

دول حصلی اسد علیه والد سلم فرمود که سوره نوح علیه السلام بخواند

از بخواندن آن باشد در دنیا نیز از این مرض بآزادی بگذرد

فَإِذَا نَفَخْتُ فِي الصُّورِ نَفَخْتُهُ وَحْتَ الْأَرْضِ وَحْتَ الْجَبَلِ فَلَمْ يَمْلِأْ
رَدْلَهُ وَلَحِيدَهُ فِي وَمَسْدِدٍ فَعَمِّلَ الْأَقْعَدَهُ وَلَسْقَتَ النَّمَاءُ وَهِيَ فِي

چون زی را احتبا طلث شده بشد و ازان در رنج باشد این آیات را

در صفحه ارب نوشته کند در روز شنبه که قدر عقرب باشد و نام آن زن

و هاد آن زن در آن صفحه نقش کند و آن صفحه را در آب روغن آن زن

هون روغن شود و باز نای پند و دادم که آب میر فته باشد و صفحه داشته باش

لَفْظَهُ دُلْتَقْوَلْ عَلَيْنَا بَعْضُهُ فَأَوْلَى الْأَخْلَامَ مِنْهُ بِالْهَيْنِ نَهْدَهُ

مِنْهُ الْوَتْهُنْ فَأَنْتَ كُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِنْ

چون زنی صالحه در نکاح شخصی فاسد بود و از موئذنی بود و خواهد که

ظلاص شود صورتی از ارزیز بسازد و این آیه را در پشت آن صورت

بنویسد و بکوید اقطع النکاح فلان ابن فلام عن سایر انسان مقصود

حاصل کرد **دُمَّةُ الْمَحَاجِع** حضرت رسول حصلی اسد علیه والد سلم

فرمود که هر کسونه سال سالم بخواند خدا یا تعالی او را ثواب آن کانی

دهد که اماست و عیند کاه دارند و از آنها بعفر صادق علیه السلام منفوخت

که چون خواهد که میان دولتک صلح شود این سوره را صد و هشت بار

دُلْتَقْوَلْ لِخَبَارْ طَلْث

جَهَنَّمَ قَطْعَنْ لِكَاعْ
مِيَانْ لَهْنْ صَاحِبْ
قَشْهَرْنَاسِقْ

جنی که تصدیق نمود کرد و بعد هر جنی که نمکی نمود کرد و ثواب نمده که آنکه
واز امام جعفر صادق علی السلام منقول است که بجهة دفع دیواد پریست
بار بخواند و بعض افتهانه اند که پون کی در بند باشد بخواند این سوره بسات
خلاص شود و اگر برخزید دموضع مال فواند محفوظ ماند و اگر به نیت پاده
بخواند از بور و ظلم او این کرد و اگر کر کی بر قرأت این سوره مداوم است
از بخوبی خلاص شود و اگر بدیون یاد نمیشی کنواند دین او ادا شود و تو نیز
کرد و پون در مقابل شمن یا طالم بخواند از شتر او این شود

وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَبَّةَ رَبَّيَا اَخْلَدَ صَاحِبَهُ وَلَا كُلَّدَ اَوَّلَهُ كَانَ

یقُولُ سَيِّهَنَا عَلَى اللَّهِ كَطَطَّا وَأَنَّا نَظَنَنَا نَنْ لَنْ تَقُولُ إِلَنْتَهُ لَجَنْ عَلَى
اللَّهِ كَذَبَّا وَأَنَّهُ كَانَ يَهْجَلَ مِنْ لَكَنْ يَعْوِذُنْ يَرْجَلَيْنِ بَنْ لَجَنْ فَرَادَهُ
رَهْقَا این آیات را در صحیفه از آهن سپاهان قشت کرد در پست و فتحم نادی
که آثاری صاعده بود در باب شماره بکی یزند که جیان مراحم او مشونه عادم

که با او بود سرج جنی او را زحمت نمهد **فَنِيَّتَعَجَّلَ لَآنِ يَجِدَهُ**

شَهَاءَ اَصَدَا از عبد الله عباس منقول است که هر کاروش کراین میکند بخواند
این آیه مداوم است ناید و بعد از این بخواند کان **لَنِيَّتَعَجَّلَهُ كَانَ** **فِي اَذْيَهِ وَهُلْ**

دُنْجَهْت
انْجَنْ

دُغْكَرَنْ
كَوْنْ

واز امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این سوره را بینت هر جن

که بخواند رو اگر دوچون در مقابل طالی بخوند از شتر او این شود و اگر

کسی بر قرأت این سوره مداوم است ناید از دنیا پرون زود تا جا کنند

در بینت نمیشند **فَلَقْتَ اسْتَغْفِرَنَادَكَمْ اَنَّهُ**

کان غفاران **يُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مِنْهَا زَيْلَهُ مِنْ يَامِنَهُ لِلَّهِ**

وَجْهَهُ وَعَتْ **كَهْمَنْ** **مِنْ يَمِنَهُنَّا تِبْعَثُهُمْ لِلَّهِ اَنَّهَا** پون این آیه را در خاتمه از

نقه نقش کند و آزاد را کشته کند و سعی ورزق او پداشود و در

تجارت او رج بپیار بظهو را آید **تَمَاحِنَانِيْقَمْ**

أَغْرِقْ قَافْدَخِلَنَادَلَفَمْ يَعْدِلَهُمْ مِنْ دُنْنَ اللَّهِ اَنْصَارَا

پون خواهد کرد زین را چین کشیده کرد و یا کسی را رعاف پداشود

صورتی از چک سفید باز دنام آنکه نام مادر او در این صورت نقش

کند و این آیه را در شکم آن صورت نوییده آزاد را کوزه نویند در جایی

دفن کنند که آب بربالای آن میرفتند باشد هون روانشود بازنایست

دادام که آن کوزه در این موضع بگشت **سُورَةُ الْجَنِّ** حضرت رسول

صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم مژده داد که هر کسی مدرسه این بخوند از بعد ده

جَهَنَّمَهُنَّ

حِضْرَهُ عَافَ

اللَّيْلُ نِصْفَهُ

وَلَلَّهُ وَحَدَّهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ فَاللَّهُ يَقْرَئُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلَيْهِ

أَنَّ لَنْ حَسْنَهُ قَاتِلٌ لَكُمْ این آیه را بخط مسین در رو زمینه داشت **جنت حقیقت در ساعت و عکاد**

که مردم در نماز باشند بونیه باسم هر کن خواهد و بکوبید تاب سعی طلاق

ابن فلاذر آنرا آب با خالص بخوبی و این آیه را صد بار بسان بخواند شسته

وقت خواب ازین آب با نکسر همان بخور و خدای یتحالی او را میخواهد

بپرسید و بظاهرت و عبارت دیگام شا در افاده کرد اند

وَلَمَّا حَوَّلَنَّ نِصْفَهُ بَثَتْ فِي الْأَرْضِ بَيْسِعُونَ مِنْ نَضْلِ اللَّهِ وَآخِرَنَّ

يَقَاوُونَ فِي نَبِيلِ اللَّهِ این آیه را بصفحه آهن نقش کند در ساعت دوم **حمد آنکه در زد**

روز شنبه بقصتی کفر و شکس در سلطان بشنده پس مازی که این صفحه **قطعه العrac**

سایه خود را زد زد و قطاع اطراف این باشد

وَمَا تَقْدِيمُ الْأَنْفَكَ مِنْ جَيْحَنَ خَدْقَهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ مَا كَفَمْ

أَمْحَرًا وَأَسْتَغْمِلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ این آیه را در لوچی از نقره

کند و در وقت نقره کردن این آیه میخواهند بشد و آن لوح با خود را

روزی بروی فراخ کرد و از فرق و احتیاج این کرد **سورة المدثر**

حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود که هر کس و مادره المدثر بخواهد

شَعَيْا بِدِيَانَ أَنَّ سُورَةَ مَهْلَكٍ حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم

که هر کس و مادره المدثر بخواهد خدا ای تعالیٰ شواری دنیا و حضرت ازاد پر کرد

و از امام حضرت صادق علیه السلام منقول است که مجده کفایت محاجات هزار بار

بخواهد و بخشی از عمل اکتفته اند که هر کس برقرار است این سوره مدام است غایب

خدای تعالیٰ روزی بروی فراخ کرد و دش و اگر کسی خواهد که حضرت رسول امیر

خواب به میز در شب جمعه اول نماه رمضان غسل کند و جامد پاک پوشید

اجدر نماز خفعت داده و رکعت نماز نهاده که نکلا در پس این سوره را یکار

بخواهد بعیازان هزار نوبت صلوات فرشید جواب ردد به پس آنچه مطلع

او بسته **إِنَّ لَدَنِيَا أَنَّكَلَا وَجَهِيَا طَعَاماً دَأَ**

وَعَدَ أَيْلَمَنَا يَوْمَ تَرْجُحُنَا لِأَمْضِنْ لِنَبَالْ فَكَاسْتَلْجَبَلْ كَشِيَا مَهْلَكَ

إِنَّا نَهَلَنَا إِلَيْكُمْ رَتْلَا شَاهِدَأَعْلَيْكُمْ كَأَرْسَنَا إِلَى مَعْزَنَ دَحْلَا

فَحَصَّيَ فَرَنْقُوكَ الرَّسُولُ فَأَحَدَنَاهُ أَحَدَنَكَنِيدَ چون ایک حی که

زدیده بشنده کرد و چند قرص ن بعد جمیع پریشان هست بود بروزی

این آیه بخوبی و هر قصی پکی از پیش دهد تا بخورد آنکه دزد بودن از

إِنَّ دَلْكَ نَيْلَكَ إِنَّكَ تَعْقِمَ أَدْنَى فَنِيدَ کلوی او بی بند

سِدَّا شَوَّد

جهت پیری
از خمر

خدای تعالی اور ادھ پسند مددجده رکن کے صدیق محمد کرد و مامت
وبعد هر کم تذییب او کرده از اهل علم و از امام جعفر صادق علیهم
منقول است که این سورہ را بحکمة دفع بر منکی صدد و منتظر بازگشای
و در آخر آن از حق تعالی طلب حفظ قرآن کند از دنیا پردن نزد داد
تاق آن یاد نماید و نیز لغتہ اند که هر کن در نیشیب جمعه برخیزد و غایت
تیپ که در داشتہ باشد بلکہ از دیدگان این چهار رکعت غایز کند و بهذ
هر کمیت بعد از فاتحہ سے یا سورہ المدثر بخواهد و اعید از غیر صدیق
صلوات فرمیست پس ازان حاجتی که داشتہ باشد از خدا تعالی
سَيِّدُ الْمُدْرَثِ قَمْرُ فَانْتَ
درخواست محبت اور داشتہ
و مریل فَسَيِّدُ وَ شَيْلَكَ فَطَهْرُ وَ الرِّجَزُ فَاهْجَرُ فَلَا تَمْنَنْ تَنْكِلَةً
وَ لِيَنْكَ فَأَصْبَحَنَّهُ زَادَ فَلَقْرَبَنَّهُ بَكِيرَ وَ قَطْعَدَنَّهُ زَبَسَتَنَّ سَخَنَ وَ اَيَنَ
آیا ترا بیوزنی که کار نغموده باشد بران نوی پسند در وقتی که قدر داد
درج دویم سلطان بود و آزار ایک مورد بخورد کند در آب پاک
اما ز داد را بشرا بخواه دهد بنانکه اد نهاد مجت شراب از دل
اد پردن نزد دوخت المحراب شراب خوردن زود **سُورَةُ الْعِقَمَةِ**

حضرت

حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود کہ مکہ سورہ القیمة بخوا
من و خیل کوایی دہم روز قیامت کہ اوایمان داشتہ بین روز
والز امام جعفر صادق علیہ السلام متفق است کہ سورہ القیمة بخواند هر
جمعیتہ با رحاب قیامت برآسان شود و در دنیا از هم بلا ما این
عذاب قبریش نباشد و بعضی علاطفت اند که هر کس برقرار آت این سورہ
مد اوت نمی دال و از خشیت ملحوظ و هر کس در شب آزاد بخواهد
از دین و شیاطین این و محفوظ باشد و اکر کسی ای ز اباب پاک
خواند و آزاد بخواهد باشد و در وقت سحر این سورہ بپیامبر ایضا خواند
ام را خشیت حاصل نمی کیه بخواند این سورہ مد اوت نمای
از طبله و سلاطین با و ضرر زند و شیخ ابوالعباس یونی رحمه
س اور دکاین سورہ را بر پوست حلزون نوی پسند و آزاد هر خانه
کند و دکن دار و کردهم و کیک و پش و موش زان خانه بگزید و اکر این
سورہ را در پوست مبوع نوی پسند و بمصرع بند شغا یا پی
و اکر این سورہ را بصفحہ از نقرہ نوی پسند دروز یکشنبه پیش از
طلوع آفتاب کے قرددشتی بود هر کس این صفحہ را با خود دار و چون

الفت ومحبت میان ایاث بدرجہ کمال واقع شود و میان ایاث
 خلاف و فراق نباشد
 ان اللہ کان علیما حکیما یعنی نیاء فی رحمتہ والظاهر
اعذہم عذابا الیما این آیہ بحث جو حکام است صفحہ از زین
 یا زین پست آرند و این آیا ترا بن نقش کند در روز جمعه اول
 ماہ بوئی که قدر خاطر مشتری و بربی از خوش باشد و بعد ازان بکوی
 اصبع عادیہ نہ الطاطم و زد کیم علیہ انک است قادر المعتدروان
 را و محکم اود فن کند بعد ازان بخر تقادیر خود کو صحیح کی بیدی نکند
سمه الموسلات حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ وسلم فرمود کہ هر که
 سورہ والمرسلات بخواند بنویسند او را که ازاں هر کنیت و از
 امام حضر صادق علیہ السلام منقول است که سمجھتے غلبہ بخصم وجہتے یا ضدن
 ثواب راست کو یا ن صد بار بخوانند و اگر بتوسید و با خود دار دارند میں
 این شود و بعینی از علاوہ کفته اند کہ هر کس این سورہ بخواند هر کنیت
 باور آدینا بد و بر خصم غلبہ کند و مثمنان مغلوب او کرند
و اتی لہ بِعْدَ االاصْفَاتِ حَسْنًا فَالثَّابُتَ نَدَأْفَالْفَاقِ

کبود کی بکثرت کہ میکریتہ باشد ترک کریم کند و اک بدویانہ بکثرت
 مشارکه دواکر آنرا موضع زخم مار و کرد م نہ آن نہ بروان
سمة الدهر حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ وسلم فرمود کہ هر کس مورہ
 الدهر بخواند جزای او بحدای تعالی است که او را بست و حریر و زی
 کرد اند و امام حضر صادق علیہ السلام منقول است که سمجھتے ثواب یافت
 در آخرت متفاوت دوچ بار بخواند و هر کس شب بمحضیا روز جمعه اسان بخواه
 کاوی مقام خود در بست سازد و بعینی کفته اند که هر کس که این سوره را
 پیار بخواهد بینین ثابت شود و شک دل دینا یاد و محبیت خواه
 حکلت و نافع بر زبان اد جاری کرد و اگر کسی این سوره بخواهد پشت
 آن بکر قریان کرده بکشند و در موم کیرند و با خود نکاه دار دارند یا
 پرسی و خوف و فزع محفوظ خواه
هَلْ لَيْتَ عَلَى الْأَنَانِ
 حين من الدهر لم يكن شيئاً مذكوراً إنا أخلفنا الآيات
مِنْ نُظْفَةٍ أَنْتَاجَ نِيلِهِ بِجَهْنَمَاهُ حَمِيَّاً لَّهِ این آیات را
 بخلاف و مثلک و زعفران بنویسند و بتوسید و بکسی دمند که او را با
 زن خود الفت نباشد تا بخورد و بکوی کند لک بنتی فلاں این فلان

در سفر محقق طماز و اگر بتوید و بر زماع دست بند و قوت او زیاده کرد
و چون پیش سلطان رود از شزاده این بود و اگر کسی بخواهد کش بشپا
باشد چون مازار و پس بان و طالب علم و کسی که بعثت مثبت است خال
دارد این سوره را بتوید در پوت آجوب شک و زعفران و کلاب و خود
نمکاه دارد یک لحظه که در فواب شود بعد از آن پس از شود **سورة المازغان**
حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که هر کسی سوره و النزاعات
بخواند خدای تعالیٰ اور ازان ائمای کراونه که جلس ایشان در قیامت عقد
کذاردن یک نهاد رفض بود و بعد از آن یهشت در آیه و از امام حجه و
علیه السلام منقول است که این سوره را بجهة سلامیتی ایمان و سلامیتی از این
و پادشاه پست و یکبار بخواند و بحصی اتفه اند که چون این سوره را در روی
دشمن بخواند هیچ ضرر شوند ساند و روی یکدیگر زد چون این
نابویید و با خود نکاه دارد در نظر سلطان و حکام همیش غاید و هرگز
سوره را در مکان خوف بخواند از آن مکان بسلامت پرور آید
سورة الکافری حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که هر کسی سوره الکافری
بخواند و زیارت می آیده باشد خنده کن و باشادی و بث رت

فَعَالْمُلْكَيَاتِ ذِكْرًا عَدَّهَا أَفْنَدَهَا إِنَّمَا قَعْدَتْ
لَوْاقَعَ فَإِذَا لَغُومَ صَلَبَتْ فَإِذَا لَتَهَا، فَرَجَبَتْ فَإِذَا اجْهَالَ شَفَقَتْ
فَإِذَا الرُّؤْلُ قَتَتْ لَأَيِّ يَوْمٍ أَجْلَتْ لِيَوْمَ الْفَضْلِعِ مَا أَذْرَكَ
مَا يَوْمَ الْفَضْلِعِ يَلِيْ نَوْمَيْدَلِيْكَدِينَ الْمَنْعَلَتِ الْأَقْلَيْنَ ثَمَّ
نَعْمَمُ الْأَخْرَيْنَ كَذَلِكَ تَقْعَلَ بِالْجَهَرِ مِنْ

جهة ویران خانه
حسان نظام

چون خواهد که عماری ویران شود چون سرای طالبی یا حصار و قلعه که
ملانان از د متضرر باشند این آیه را بر عجی از منک شیخ زاده
روز شنبه آخر ماه که قمر و عقرب باشد بوقت طلوع آفتاب و آن سکا
در زیر دیوار آن موضع پنهان کند مقصود حاصل کرد **سورة البقرة**
حضرت رسول صلی الله علیہ وسلم فرمود که هر کسی سوره بنا بخواند خدا
تعالیٰ اور اشرفت آب حکم دهد در روز قیامت و نیز فرمود صلم
که هر کسی بعد از نماز عصر بخواهد این بخشش از زوال ایمان اد و از
حضرت امام حجه صادق علیه السلام منقول است که این سوره را بتوید
و بپرسی که خود بند پیش دیوانات همذید با دنیز دیک شود و در
بعضی کتب مسطور است که اگر مازار این سوره بخواند از مکروهات

حَمْدُ اللَّٰهِ حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود کہ ہر کوئی
کوئی سمجھو اندھا ی تھا ی پناہ دے از انکہ رسوائی و در حقیقی کہ نامہ علیہ
بیست اوپر بند و از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام منقول کہ
این سورہ را بحکمة خلاصی از بیانات پست دیکھ رکھو اندھا اور ایقون رت
نمہد و بھی از اعلی علم لفظہ اندھا کیاں سورہ را در وقت آمدن باران
صد بار رکھو اندھا ای تھا ی حاجت خود فوایہاں حاجت برآید و
اکراین سورہ را بریشمہ آب غواص سہ روز بھر روز ہوت بار آیا از این
جسم زیادہ شود اکر آراز ابر کاب فوایس تو بھر روز قدری از ان درجم
کشید اکر آراز در خانہ بخواند کہ سخید فون بود و موضع آن معلوم نہ
خدا ی تھا ی آزا طاہر کند و شرائی وضخ سوڈو اکراین سورہ را بر
جسمی غواص کہ ردمیا مرضی دیکھ رہشنہ باشد شفا یا بد

إِنَّهُ أَنْذَلَهُ عَلَيْكُمْ كَيْدَنِي قُوَّةً عَيْدَنِي الْحَمْدُ لِلَّٰهِ
مُطَلِّعٌ لِمَاءِمِينَ دَمًا صاحِبِكُمْ بَحْبُونَ دَلَقْدَرَاهُ يَا لَا فُقِّ
الْمِينَ وَمَا هُوَ عَلَى الْغِيْرِ بِصَنِينَ دَمًا هُوَ بَقْوَلِ شِيكَانِ تَرْجِيمَ
این ایات را بزرخ نویسید و روز یکشنبہ بوقتی کہ آفتاب درستہ

طاش فرنیہ

ان تمام جعفر صادق علیہ السلام منقول است کہ این سورہ را بحکمة رکھ شدی ہے
در حقیقت ہوت بار بخواند و اکر بر صاحبیت و شب کو رخواں شفا یا بد و دید
بعنی کتب مسطور است کہ اگر این سورہ را بپسند و در طرف پاک یعنی
آتش نہیہ بہشت آزمائی گئی و ازان عمل طعامی سازد ہر کسی زان بخورد
خدا ی تھا ی اور از بدمیان کاہ دار داکر بر پست آہو نیسید و با خود کاہ
دار د بھرای کہ در آید بخیر خیر نہ عاقبت او بخیر باشد اکر آراز بر قطع
جامہ نویسید کہ از دھتر بکرو د و با خود کاہ دار د از مکاران و دلمطا
محفوظ طامندہ کارمی خیر دوست کید با ذن اتد تعالیٰ

لَكُلُّ أَنْوَافِ
يُوْمَ لَهِ الْمَوْى مِنْ أَحْيَيْهِ وَأَنْهُ فَاعِيَةٌ وَصَاحِقَةٌ وَبَدِيَةٌ
مِنْهُمْ فَمَيْدَشَانَ لِغَيْنَهُ لِوَجَهٍ يَوْمَدِلْسَفَرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَشَرَّةٌ
وَوِجْهُهُ لِوَنْ مَلِلِ عَلَيْهِ لَعِيَّةٌ كَرْهَقَهَا مَرَّةٌ أَفْلَكَهُ قَمَّ الْكَفَرِ

چون فوائد کشیدی یا میتی عی ز شهری غایب شود این آیات را بر پست
کیش مدیع نویسید و صورت آنسو شدن ران دسم کند در روز یکشنبہ و دیتی
کہ قدر عقرب باشد و آزاد روحی آمنیں نہ دو پیش مکم کشید در درد
شکر از ادن کشند ازان شھر پر ون رو و دشون کد کہ دران شہر مقام کند

جهة آنکھ ملائی
شہر جلایی مطن کند

خدای تعالی آرزا شوش دهم جائزان محفوظ دارد

**كُلُّ الظَّفَقِينَ اللَّذِينَ أَذْكَرَنَا لِأَعْلَمِ الْأَنْسَابِ تَعْقِلُونَ
وَإِذَا كَلَّ الْوَهْنُ فَهُنَّ يُخْرِجُونَ إِلَيْهِنَّ أَنَّهُمْ
مُنْعَوْدُونَ لَيْلَةِ عِظِيمٍ فَمَرْقُومُ الْأَنْسَابِ لِعَبْدِ الْعَالَمِينَ**

این آیه را بپنجه نویشند و در کان برازیا تاجی اندان زانچ و را
دفع خرج دفع معاصی
معطلانه کارادی روون شود و این عمل و قی جایز باشد که انتخاب
چهاری که ازنج و شرایط امکن بعنی و معاصی خرج میکند و حق اساز
جیان نیکند
كَلَانِ كَلَانِ الْأَبْرَارِ لَهُنِّي عَلَيْنَ
وَمَا أَدْرِيَتُ مَا عَلَيْنَ كِتابٌ مُّوْقَمٌ يَشَهِّدُهُ الْمُرْقِبُونَ إِنَّ
الْأَبْرَارُ الْمُلْتَحِفُونَ کی رقمه بکی نویپ و خواهد که حاجتی که مصلحت
آن رقه است بکجعل آن یه رقد را بنویسد بعلم آهین پی سپاهی و
در ما پن سطور آن رقه بنویسد بیم اسلام رحیم این الله
و عد الصابرين نصراء قدملن توکل علیه شرآ و شرع من وظیله
ایلی صدر ادن مع العزیز این مع العزیز اسر نوبت بنویسد
پس ازان بنویپ این آیه را بعلم پی سپاهی و آن رقد را در چه
البتة مقصود حاصل آید **سُورَةُ الْإِثْمَانَ** حضرت رسول الله

و قسمود خاتم را در آنست کند به موضعی که بکذر دودمان چزی بگون
پشت آن چیز را دظا هر کوشوف کرد **سُورَةُ الْفَاطِلَةِ** حضرت رسول الله
صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود که هر کسوزه انتظار بگو اندخای تعالی او را
چشم دهد بعد هر قطه که آسان بزمین آید و از حضرت امام حسن
صادق هله **اللَّهُمَّ مَنْقُولَتْ** که بوقت درمانیکی این سوره را بخدا داد
بگو اند و اگر بر طعامی خواهد بیرکت دران طعام پدآشود و اگر بخورد
واسیران سوره را بخواهند خلاص یافند و اگر این سوره را بتوپد

بثواب و کیم کتب ربع داشته باشد این آبغفل کند غفاری به
سُورَةُ الْأَنْتَارُ مَاعِزَكَ يَرِتِكَ الْكَنِّ این آیه را بر پر
دفع در **حالات** سعی بتوپد با خود ارد و روزی برقی فراخ کرد و در معاملات نفع
 تمام یا بد **سُورَةُ الْمَطْفَقِينَ** حضرت رسول الله علیه وآلہ وسلم فرمود
که هر کسوزه المطفقین بگو اند خدای تعالی او را آب دهار زدی
محروم و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این
سوره را بجهة دفع کریپت کوک جفت باز بخواهند و هم از امام جعفر
صادق علیه السلام منقول است که این سوره را بر پری بگون خواسته

بر کوچکی بینندگان از شیراز خواهد گرد و آسان کردد و هر کم در جامه خواه
بگواند در امان هذاي تعالیٰ پا شده تا صبح بازن اللہ علیکم السلام
وَمَا لَقِيْتُنَّهُمْ إِلَّا أَنْ يُعَذِّبُوْيَا اللَّهُ الْعَزِيزُ لَنْ يَخْلُدَ اللَّهُ إِلَّا هُ
مُكْثٌ السَّعَادَةِ وَالْأَرْضَ فِي اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا
الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّمَا نَتَّابُ لَهُمْ يُنَاهِيُّنَا اللَّهُ عَذَابُهُمْ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ حَسِيبٌ
این آیه را در آیه هشتادی نقش کنده و قیمت آن ثواب در درجه اول
باشد و آن آیه را در پیش مصروف نهاده اران نظر گذشایاب به
إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّيُّ مُعْجِزَاتِهِ فَهُوَ الْعَفْعُ إِلَى دُفُودِ الْعَرَشِ إِلَّا
هر کس در درجه آخر نماه شعبان یار و زعره عید قربان یار و زمحمد اول
هر ما که یا شد روزه دارد و این آیه را هزار و چارصد و یازده بار بگواند
پس مجلس شرطی که اول عنقل مکتیه و قدر اوسیزاید و نزد سلاطین
معززه کرم کرد و عجم و حزن ای روز ایل کر «و بر حمان غلیکت و
مقاصد او برآدا شود و او را صفا ی باطن و جلای قلب پس آورد
فَإِنَّهُ مِنْ دَارِ الْمُحْكَمَاتِ إِلَهُ هُوَ مَنْ مَحِيدُ فِيَّ لَوْلَمْ يَحْفَظْ
این آیات را در پوست آهون نویسید و بعد ازان نویسید یا حفظ
جهت آن کار کنید
محظاً ذات مخدوش
ماند معاذر زندگان

علیه السلام فرمود که هر کس و سرمه الا شاق بگواند پنهان دهد خدای تعالیٰ
اور از آنکه نامه عمل او بسته چیز اولاد است و از امام حیفی صادق علیه السلام
منقول است که این سوره را بجهة آسانی وضع حمل منت باز بگواند و هر کس
این سوره بسیار فواید فشردن که رایین شود و کور بروی فراخ رود
و در بعضی کتب آورده است که این سوره را بتوپیشند و بر زان بینند که
اور از ادون پس شده باشد فی الحال خلاص شود و بعضی که نه اند که بجهة
این امر از ابر پوت کشی مربع نویشند پر از خاک است نشانه
یا خانقهه یا جای شریعت بران نوشته کنند آنرا بایشته ابر شین به
ران راست آن زن بینند باسانی وضع حمل شد سمعه البر و
حَسْرَتْ رِحْمَهِ عَلَيْهِ وَالْمُسْلِمِ فَرَمَدَ كَهْرَبَ سُورَهُ الْبَرِّ وَجْهَ سُجْنَهُ
خدای تعالیٰ در ابعاد هر روز محمد و هر روز عفر که در دنیا باشد و دنیا
کرامت کند و نیز فرمود **صَلَّعَمْ** که هر کاین سوره بگواند چندان ثواب
بود که هزار بینه آزاد کرد و پا شد و از امام حیفی صادق علیه السلام
که این سوره را بجهة دفع بد کویان سه بار بگواند و اکرس صاحب
بو اسر خواسته شاید و بعضی که نه اند که اگر این سوره را بتوپیشند

مِنْ مَاءِ دَافِقٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلُبِ التَّارِبِ إِنَّهُ عَلَىٰ يَجْعَهُ لَهَا
يُنَزَّلُ الْكَلَمُ فَإِذَا هُنْ قُوَّةٌ فَلَا يَأْصِرُ چون این آیات
 در وقت خواب بتوانند از احتمام محفوظ نماند و اگر این آیات را در چهار
 بتویپ و هر رهقه از برچویپ بشنده و در چهار کن باع نیاز نیز فرموده از
 لمح و جمیع آفات محفوظ نماند **يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلُبِ التَّارِبِ**
إِنَّهُ عَلَىٰ يَجْعَهُ لَفَتَادِ چهه باز ایت ادن
 چون از سر
 رازان چون پر منغ بر پیشانی او نویسید و با آن نویسید فیکن کنم اسد
 و هوالسمیع العلیم چون باز ای پست **سُورَةُ الْكَلَمِ** حضرت رسول صلی
 علیه وآل وسلم فرمود که هر کسی سوره اللهم علی بخوانند ای تعالی او را
 پسنه به بد بعد دهر حرفی که از خدا ای آبراهیم و موسی و محمد فرموده
 و نیز فرموده صلم که این سوره را بر صاحب بایسیر خواسته شدایا بد و حضرت
 امیر المؤمنین علی علیه الصلوۃ والسلام فرموده که حضرت رسول صلم این
 را دوست داشت و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این
 سوره را چون در وقت سفر پدر رفت سه بار بخواند بیامت باز آیه
 داشته اند که اگر کسی را در کوشش او از در رعنی باشد این سوره بر کوشش فرموده

یا حفظ یا حفظ و آنرا برگردان کوک بنددار نموده آفات محفوظ نماند و
 اگر کسی در سفر با خود دارد از دوزد و قطاع الطایی این باشد و اگر در رو
 پرون رفتن در هر زمان آیه را بر درخواست خود نویسید یا سه بار بخواند این
 عیال و مال و هماین پیش تا وقت هر اجعات او را **اکرآزا با خود دار**
 از همه بلای محفوظ بشد **سُورَةُ الْكَلَمِ** حضرت رسول صلی الله
 علیه وآل وسلم فرمود فرمود که هر کسی سوره الطارق بخواند بعد دست پر
 که در آسماحت خدای تعالی او را جهپنده بدم و از حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام منقول است که هر کسی این سوره را بتویپ و بشویپ
 آبان آب جمادت را بشویپ رسیم تکریر دو در آن زایل شود و اگر بطبعه
 خواند هر دو آن متصر رن شود اگرچه در آن طعام زهر کده شد
 و کفته اند که چون این سوره را برداشت و خواسته صفری که در آن دارو باشد
 این کرد و هم از امام جعفر صادق علیه السلام که بجهة دفع و بود پر
 سه بار بخواند و بجهة دفع ملخ خواندن این سوره منقول است
وَالْتَّمَاءُ وَالْطَّابِقُ وَمَا أَذْمَلَكُ مَا الظَّابِقُ لِغَمَائِقُ
إِنْ كُلُّ قَرْنٍ لَمَاعِلَهَا حَاضِرٌ فَلِنَظِلُ الْأَثَانُ مِمَّ خُلِقُ مُحْلِقُ

دفعه

نمايل شود و اگر اين سوره را نويسي ده با خود را زده هن اوصاصي كردد و
 ثوت حافظه ادز ياده شود و اگر بعد از نام رحيم بنيوي و با خود نگاه دار
 انجبيع آفات محفوظ ماند و اذ جبريل بت كچون اين سوره را پيش داد
 راست زن حامله نويپند در ماها اول كم محل گرفته باشد ابستان فرزند پسر
شیخ احمد بن کلاعیل الذي تلقن فتوی والذی نکت فهدی

چون نعل شرف باشد يار خانه هود و قرسط ازو و اين آمير ماد طعه
 از ازير نوسيه و آنرا بروهن ريت محکنه و قريي ازین رعن بر صح
مالذکر كند و بريز در سوره الخاشية حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم
 ذمود كه سوره الخاشیه بخواند خداي تعالی او را در قیامت حابیان
 كند و از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقول است كه اين سوره را بمحنة
 بادها كه در آيدام باشد خاصه سرخ باشد پست و گلار بخواند و لفته اند
 كه اگر اين سوره را بخورداني خواهند انضر او ايمان شوند و اگر بر
 عضوي خواهند كه متمام شده الهم او تيکن يابد و در خاصیت اين
 سوره تخلص از ريا و نفاق است بغيره لوحي از حجب كه مستحب
 باشد و سه روز و نه دارد از اول ماه پس وقت حرام از زده هار

بر خپرده و اين آيات را در آن لوح نوسيده و بيزبان خود آنرا بلبيش
 سه روشن هر روز بآين دسته تو رعمل كند آن صفت از و ز ايل شود
سوره الخير حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ و سلم فرمود كه
 سوره والخبر ادر شهابي دهه اول فی الحجۃ بخوانند کنان اهان او اهان
 شود و هر كه آنرا در سایر ایام بخواند او را نويي ياشد در روز قیامت
 نيز ز مود صلعم كه هر که اين سوره بخواند او را بعد هر په خداي تعالی
 آفريده و هر پنه بود و از امام جعفر صادق عليه السلام منقول است كه
 هر که اين سوره را در وقت طلوع صبح يازده به بخوانند از هر چه مير سه
 ايمان شوند و اطلاع صبح دكير و اگر اين سوره نوسيده و در مرکز كاه و می
 خود بسند و بخوانند صدبار و بعد از آن يازده جهه خود صحبت دارد
 تعالی او را فرزند نیکو را همت فرمادي و بير آورده اند که اين سوره
 در خطاف آنکه نوپند بباب برك موره و زعفران و آزا باب بان
 و عمل بخويده و قدسيه اسیره المکو با آن اضافه كند و بخورد پستان
 از و ز ايل شود و ز هن اوصاصي كرد و هر مشكلي كه افلاطون داشته
 و بعضی اين خاصیت را مخصوص ساخته است آنکه اگر اين سوره را

پسر مطهور نویسید **وَنَمُوذَ الَّذِينَ حَابُوا لَهُنَّ بَالَّادِ**

وَفِرْغُونَ ذِي الْأَوَادِ الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْبَلَادِ فَالْكُلُّ وَا فِيهَا

الْفَادِ فَصَبَ عَلَيْهِمْ رَدْنَكْ تَرْتَظَ عَذَابًا إِنَّ دَلْكَ لِيَأْلِمُهُمْ

جَمِيْخَةِ يَحْمَض

این آیات را بتویید و آباب ز هم بثویید و هفت رو ز متواتی ازین آی

بکور دودرین هفت روز برق آت این مدادست ناید قشم و ذهن

قوت حفظ او زیاد شود و تعلم علوم برآسان گرد و واکر از دل خوده نماید

هر یاره الجدین بجهاده نویسند و آن جامد پوچشند پیش هر کس که داده

پشت و قبول زود دل آن کس و داید و محترم و مقتضی المخواج کر داده از

کسی ای سخوانی سکپتہ باشد یا از موضع خود پرون آمده باشد

بکیره عن زیتون جیلی از هر یکه سیر و عمل کند هر کیمین و بایتم

پا میزد و از اول خوده تا آخر بیان خواهد و ازان مثل می خواهد و بران

موضع نند شغاید **سَجَّهَ الشَّمْسَ** حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم

و سلم فرمود که هر کس سوره و الشیخ بخواهد خان باشد که صد قدر داده باشد

هر چهار قاب و هار تا ب بران می تاید و از حضرت امام حسین منقوش است

که این سوره را بجهة سلامتی دنیا و آخرت در وقت طلوع آفتاب سیما

بخواهد و گفته اند هر کس بر قرار آت این سوره مدادست نماید اور از د

هم کس قیوی بود و اگر این سوره را بتویید و بثویید و بکسی بد کاره

نیادی نهاد
و داده

نه کشید

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَيْدِ أَيْمَانِنَا لَئِنْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ

این آیات را بتویید و آباب ز هم بثویید و هفت رو ز متواتی ازین آی

بکور دودرین هفت روز برق آت این مدادست ناید قشم و ذهن

قوت حفظ او زیاد شود و تعلم علوم برآسان گرد و واکر از دل خوده نماید

هر یاره الجدین بجهاده نویسند و آن جامد پوچشند پیش هر کس که داده

پشت و قبول زود دل آن کس و داید و محترم و مقتضی المخواج کر داده از

کسی ای سخوانی سکپتہ باشد یا از موضع خود پرون آمده باشد

بکیره عن زیتون جیلی از هر یکه سیر و عمل کند هر کیمین و بایتم

پا میزد و از اول خوده تا آخر بیان خواهد و ازان مثل می خواهد و بران

موضع نند شغاید **سَجَّهَ الشَّمْسَ** حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم

و سلم فرمود که هر کس سوره و الشیخ بخواهد خان باشد که صد قدر داده باشد

هر چهار قاب و هار تا ب بران می تاید و از حضرت امام حسین منقوش است

که این سوره را بجهة سلامتی دنیا و آخرت در وقت طلوع آفتاب سیما

بخواهد و گفته اند هر کس بر قرار آت این سوره مدادست نماید اور از د

هم کس قیوی بود و اگر این سوره را بتویید و بثویید و بکسی بد کاره

مفت بار ب پاره هاک فواند پس ن سغارا کوبید و بین ماک در خانه
 شن طالم ریز و خراپ داقع شود **حَرَقَ اللَّيلَ** حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله و سلم فرمود که هر که سوره واللیل کنوا مخدای تعالی اور اعطا
 چندان دهد که راضی شود و از راه درخیز که دشوار بیهای است او را در راه
 و راه بیشتر کند آسان برو و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقوص
 که این سوره را بجهة حفظ مثال صد و هشت بار بخواند و از کسی باغمزر ک
 باشد سوره والشمس سوره واللیل در وقت فواب بعثت بار بخواند
 و بعد از آن بکویید بار ب فتح عنی پس بخواب رو دخنای تعالی بروی یا
 که فتح وی از بجا خواهد بود و گفته اند که اگر کسی در وقت فواب این سوره
 را پا زده باشد بخواست خواب شو ریده نه پسند و اگر در کوش مصروف و کسی که
 پوش باشد بخواست بخوش باز آید و اکنـآ ز آب نوی پند و بتوئید و گی
 و هند کتب لازم دارد تب او ز ایل کردد و اگر این سوره در دروز اول
 هاب قطعه نقره نوی پند و آزمایشین خاکم آدمین سازند و آن خاتم
 در سک کشند از نعمت راه پا بان مانده نشود و مافهمای دور زود
 طی کند **نَاتَّا مَنْ أَعْطَى رَأْنَقَ وَصَدَقَ بِالْخَيْرِ**

رُجِرِ بُو دَشَّا يَا بِدَوْلَجَسْتَيْ كَهْ كَهْ اين سوره را ب پست آه بوند
 و در خانمده خود نکاه دارد محیوب بهم دلخواه دد و هرگز از دعا پسند از
 بر سرد و اگر جهاد پایی به باشد که آب نیک نخورد و این سوره را بز غرفت
 در طرف زنگین نویسید و پست با ساین سوره را ب این فواید و باب چاه
 بشوئید و رعلفت آن چهار پا پاشدا نعت از وزائل شد **بَغْشَهَا**

نَالَّثَنْ وَبَغْشَهَا وَالْفَرَعَادَ اللَّهَيَ الْهَمَادِ إِذَا حَلَّهَا وَاللَّلِيَ الْذِي

وَالْتَّمَاءُ وَمَابَاها وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا فَنَفَرَ مَا شَهَادَهُمْ هَا
نَجَّوْهَا فَإِنْقِيَهَا قَدْ أَفْلَغَ مِنْ زَكَّاهَا وَعَذَّابَهَا مِنْ دَسِّهَا الْكَذَبَتْ هَمَّهَا

يَطْعَمَهَا إِذَا نَعَثَ أَشْقَهَا هَالَهَمَزَرْ حَلَّ اللَّهَ تَاهَ اللَّهُ وَقِيَهَا

چون کسی بآه بار پایی بود که آب و رعلفت که خود را این آیا ترا ب طین

زنگین نویسید نبغفان و کلا ب پس هین آیا ترا بان نویشته خواند

پست بیکار و آنرا آب چاه بشوئید و بر رعلفت چهار پایی ریند سریب

بین دست تو شکل که آن صفت از وزائل شود **نَلْكَبَهَا**

فَعَمَ وَهَا فَذَنَدَ مَعَلِهِمْ دَيْهَدَ بِهِمْ حَوَّاهَا لَأَيَّاهَا نَعِيقَهَا

خانخه بطلک . مجتهد نجیب بیان طالم این سوره را ب اجام ب تعالی بخویسید و هین آیا

وَدَسْتَنْ

پده رو علی صاحب و باحص علیها آیه فاتحه لاجامع الالات اگر کسی عاقد
کار خود نداند بعد از نهار خفتن دن بجامه خواب ره در شب او لی یاد نشود
دویم در خواب پنهان کسی را که با او یکوئید عاقدت کار چونست **اعطیند**
ناد د عک د شک د ماقی و الامحوه حیر لئین لا ادل و لوقت
تر بکش هنچی لمح بند کنیم اما قوی فعهدکن ضلاع فهدی و بند
عالماً فاعنی این ای ایزاد ریحیمه ای آهن یافته نهضت کند و در روز پیشنهاد
وقت طلوع طلوع آهاب که قطع کن باشد با خود نکاهه وارد روزی و به
بر او فراخ کرد **سوره المترجح** حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم **رو**
که هر کسی سورة المترجح بخواهد بجنان باشد که پیش من آمده باشد و من
غذکن باشم و او این حکم ازین زایل کرده بکشد و از حضرت امام **جمعی**
علیه السلام منقول است که در وقت سیع و شراین سوره را بر بخواهند
آن نیکو باشد و در بعضی کت آورده اند که این سوره را بر کسی خواهد
که در دل داشته باشد شفا یا بد داکر بخوبی پند و بشویند و بخورد
شک کرده و مشاهد را بر این دارند و اگر این سوره را بر ننان نویسند
و کسی که تسبیح داشته باشد از این ناشا بخورد شفا یا بد

العنی که امن بخواهد کنیت باخنی قشری لعنی
و مایعنی عنده ماله اذ اتریه ایان علینا لله تعالی و انانا للآخره و ایان
فانه ناکن ناد املظی لاصنکها الا لاشقی الذئب و تعلی و سخنها
الاشقی الذئبی بوقی ساله بتریک و مالا لاحد عیند و من بعثت بجزی الا ابغاء
دفع آنی و در اینها وجہ دیده لا اغلی ملکوت برضی این آینه در صفحه از زرسخ در برق
خطه خیر و برکت آذان بخشش کند و با خود نکاهه و اراده هدشا رسایه برآسان کرد و برکت خیر
پیار بطبور آید و همه کارهای ای ایسانی میسر کرد **حقرة الحنی** حضرت
رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود که هر کسی سورة والحنی بخواهد دایی قفا
اور ازان بحیی کرد اذ که راضی شده اینه باشکن حضرت محمد شفیع ایشان با
و ده پیشنه دنایی تعلی بجهة او بتویید بعد دیر تیم و سایلی و اذ امام حبیر
صادق علیه السلام منقول است که اگر این سوره را بخوده بخواهد که این سوره را
هر ای ای بر بخواهد و بخنی از اهل علم کفته اند که این سوره را بکر بجزی خوانند
که همان کرده بکشند و موضع آن را فراموش کرده موضع آن معلوم شود
اگر بجزی را کم کرده باشد این سوره را جوشت بر بخواهد و بعد از آن بکر
یا صافع العجایب یاراد کل غایب یا مجمع الشتی یا من معا لید الامو

و زیوی و از امام عیف صادق علیه السلام مقول است که این سوره را
بیشتر باز آمدن غایب و مت بارگیراند و بر واایتی و مت هزارا
و آورده اند که این سوره را بر این اساس غلظت اند خذای تعالی آنرا از
آفات نکاه دارده برکت دران پداشت و اگر این سوره را از جزء
رثیک نویسند بزغم ان و کلای و آنرا آباب بران که اول آنها مده
باشد نباید و آن آبرادر بسته ایان یازرع پاک شنداز آفات محظوظ
ماند و برکت بپای دران بظهو ر آیه باذن اس

**رَأْيِنِيْ وَالْيُونَ وَطَوْرِيْنِيْنَ وَهَذَا الْلِدُّلَّا مِنْ لَعْنَدَ خَلْقَتِ الْإِلَهِ
فِي أَخْيَنْ كَعْقِرِ ثَرِدَدَدَهَ أَنْفَلَ سَافِلِنْ صَدَقَ اللَّهُ**

دُخْ عَذَابَتْ
مِيَانْ دَكَنْ
این آیات را بقطعه از این نویسنده بوقت طلوع قمر بترتیب که در درجه
دویم و مت بود و آنرا بترجم طالع نموده و آن ناشاید و کسی در ک
میان ایشان بیش و غذا و مت بود تا بگوزند آن چنین سجوف شود و دوده
یکدیگر شوند و با یکی کاسم ایشان بران نان نویسید با نظریت ثم روشن کن
یا غلو اسفل سافلین فی محبت ننان بین فلانه سوره علوت

حضرت رسول صلی اسلیه و آدم و سلم فرمود که رسوله علیکم گنجانند

اگر زنی راضع حمل شوار باشد این سوره را بر اوی و نانهای بخوبی نمایند
بتوانید بار نهادن او آسان شود و بجهة آبل جسم مجرمت که رشته ایکی
باشد که دندان او نیخاده باشد و مت توکنده والهم نزوح را بخواهد و با
کاف که رسیدیک که بران نزدنا مت کرد زند و بعد از آن مت با
این سوره را بخواهد و از پیش حشم که آبلد ایشاد پا و زید آبل زامل شود
و اگر این سوره را در طرف آیکینه نویسنده بکلا ببتوانید هر کس از آن
پسورد غم و دسویه و مکدی و تب ازو زایل پود اگر رعیت هر چنان زی
این سوره را بخواهد مت که مفتکه کارهای دشوار برآسان کرده و حقی
کفته اند که بجهة آسان شدن دشوار باید این سوره را در حقیقت از سر نهست
کند در وقت طلوع آفتاب در درجه اول حمل و هر قدر باشد و با خود کما
وارد منصوب حاصل شود **حَمَّةُ الْئِثْنَيْنِ** حضرت رسول صلی اسلیه و
آدم و سلم فرمود که هر کس که سوره دالین بخواهد خذای تعالی و حصلت اولیا
کرامت فرماید غافیت دیغین مادام که در از دنیا باشد و چون پمیزد
تعالی او را هژده ده بعد دهر کس که این سوره را خواهد بخواهد باشد و دنیز
که هر کس که سوره دالین بخواهد اور اد ریامت نیکی دست بعید دهر پنجه که

جان باشد از روی توابع تمام مفصل احرازه باشد و مفصل انتشاره
مجات تا آخر قرآن و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام متقد
که در وقت رفتن نزد ملوک این سوره را سرخواز نمایمن گردید و گفت آن
که اگر این سوره را بپسند و با خود دارند در سفر از همها فرما و ببریا
محفوظ باشند تا وقتی که بطن خود باز رسب

أَقْرَأْنَا مُحَمَّدَ بْنَ الْذِي حَلَّ حَلَّ الْأَنْثَانِينَ عَلَى الْأَنْثَانِينَ
الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلِمَ بِأَقْرَبِ عِلْمِ الْأَنْثَانِينَ جمهور اهل علم
مزاحوب که زاد بپسند بعلم فولاد پسر طی که روزه دار پست و قدری
آب از چاهی که آب بیان نرسیده باشد در آن طرف که هر کس ازان
آب بخورد حاجت اور داشود و تعلم علوم برآسان کرد و این بجهت
جید طلاق اطفال مناسب است و شیخ ابوالعباس محمد اسد او رده که این آیه را بپسند
فیل نزد پسند از روز دو شنبه نهم ماه شوال چون قدر تور باشد و با خود
دارد فهم و هلم و حفظ او زیاده کرد و **سورة العد** حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که سوره القدر بخواند جان باشد
از دین شیخی **کام ماه رمضان** روند داشته بود و **ب** قدر را

اخیاد استنه و در حضرت که هر کس شب جمعه این سوره بپسند خواند پوی
و منتهی دیده هر چیزی که خنای تعالی آفریده است و از حضرت امام
صادق علیه السلام مصوّلت که این سوره را بحمد نزدیقی نور حشم پست
و یکبار بخواهد اورده اند که چون کسی ندادست دارند ممکن است پشانی ادرا
بکر شد این سوره را بخوانند بخای خدا ای لقا اور ادان دوستی هرچه
بتر ازان باشد هر که هر چیزی که این سوره را داشت را بخوانند حق تعالی
اور اعایت دارد و بسراط آسان گذرد و اگر بعد از نماز فرضیه نیاز
باشد بخوانند خدا ای تعالی حفتما نظر حست بوي کند و مادر و اقریا و
همایکان اور اپامزد و هر که این سوره را بپسند و بسند و بخواه
هر کس منافق نگردد و هر کس بر قرائت این سوره مدادست نمایی معیشت
او شک باشد روزی اور از جای رسید که کان ندشته باشد و اگر این
سوره را بر رو عن کل بخواهند و قسمی شیر نهان با آن اضافة کند
و کسی که درین ادب بخواهد این سوره را بخواهند و این سوره را بخواهند
آینه از آن که بجایت جلد ادعا کشند سپاهند و این سوره را بخواهند
و کتاب پیران نویسید و صاحب لغوه در خانه آن را یک دارای و در این

آیه نظر کند شفاید و اکراین سوره را در طرف سفال نویسید و بسوی
آنرا آب باران و قدری شکر با آن اضافه کرد و صاحب درد حکم
ازان آب بخورد شفاید **بسم اللہ** حضرت رسول ﷺ علیه السلام
علیه و آله و سلم فرمود که هر کرد سوره طم میکن بخواهد روز قیامت باشین
آفرینید کان باشد شب دروز و پیر و نو و صلیم که اگر مردان میباشد
که در تراست سوره طم میکن چه مقدار ثوابت اهل مال معطل یکنداز
و با موحدن این سوره شعوی ٹوندو در جزست که هر که این سوره بخواهد
خدای تعالی از خشنود شود و اور را از خود خشنود کردارد
از حضرت امام حیر صادق علیه السلام نقوت که این سوره را
بجریه قبول طاعات پست و یکبار بخواهد و گفتة اند که اگر این سوره
را بپویسند و بسویزد و صاحب بیان و مجلس را بخورد و اجلد انان
این سوره را بپویسید و با خود دارد شفاید و اگر بسویسید آنرا میل
وازان آب بخورد اور انفع ده و اگر صاحب علام این سوره را
بنویسید و با خود دارد شفاید و اگر بپویسید این سوره را در در رخا
پاوزد آن خانه و هر چهار ان حاذ بود محفوظ عاند و اگر در قیمت در

آدن نزد حکام بخواند از شرایثان این نزد و اکراین سوره را در رخا
بپیار بخواهند خدای تعالی اور از نهد کس مستغنى کرد اند و اکرده قوت
وقن چشمی این سوره بخواند و فین محفوظ عاند و کسی براین طبع
نزد و اکر و مزدی یه و ام بپیار بسته این سوره را بطبشی بپویسید
و بایت چاه بپویسید و اران منزل پاش خدای تعالی شر هوا ام ز و باز
إِنَّ الَّذِينَ آتُوكُمْ أَعْلَمُ الصَّالِحَاتِ إِنَّكُمْ هُمُ الْمُحْمَدُونَ لَيَهُمْ
جذات عذابین بخوبی من خفها الایه ای خالدین فهمها ابدی بخوبی
عَهْمَهُمْ وَرَحْوَانَهُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ این آیا ترا در چهار رفع بپویسید و اب
دران افتخار کند آنرا بپویسید و ازان آب از دخیر کند و طعام نزد و باز
جمع دره عادات ایاثان زایل نزد و افت میان ایاثان پد است و باز
سَمَاءُ النَّازِلَةِ حضرت رسول ﷺ علی اسد علیه و آله و سلم فرمود که هر که
سوره اذ از لزلی چهار بار بخواهد چنان باشد از روی ٹواب که تمام قوان
خوانده باشد و اور روایت دیگر مده است که اذ از لزلی برا بری میکند
با ضفت قیان و هر کس دره اذ از لزلی در عاز بپیار بخواهد کنون ز
نیعن بسا و منکف کر دوان حضرت امام حیر صادق علی السلام

دفعه عدالت
میان دو شخص

که هر کس و دعا دیات بخواهد خدای تعالی او را بیند هر کس که در مدخله
حاضر باشد **ج پنده** و هر دنیز و مود صلم که هر کس که سوره دعا دیات بخواهد
ثواب هزار هاجی و ثواب هزار غازی اول اکرامت فرمایند و مروج و صلم
که هر کس که سوره بخواهد اور اچنان تواب بگشته که به شمان افتاد
پوشیده بگشته از امام **معبع صادق علی السلام** منقول است که بجهة دین
بیشتر زخم به بار بخواهد و در بعضی کتب آورده است که هر کس که این سوره
بسیار بخواهد و قرض اداد است و اگر بتوانید این سوره و با خود دارد
مخففات محفوظ باشد و اسباب بحصل نزد برآسان کرد و اگر سار
تب باشد این سوره را بخواهد و زیش از جایی بر سر کجش نداشت
وَالْعَادِيَاتِ بِجَهَنَّمَ لَمْ يَأْتِ كُلُّهَا فَإِنَّمَا مُغَيَّبٌ صِحْنًا فَأَنَّ رَبَّهُ
ججهة آنکه هم
لَعْنَافَضْلَنِ بِيَهْجَعَانِ آيَةِ رَابِعَ عَاجَ نَقْشَكَنْدِ بِطَالِعِ مِيزَانَ قَمَرِ
در میزان و آزاد بگردن اسب بینند از هدآفات محفوظ ماند و عج
سپی بر سبقت نیک و سوره القارعة حضرت رسول الله علیه السلام
و سلم فرمود که هر کس که سوره القارعه بخواهد خدای تعالی میزان اعمال او
کران کرد اند و زیامت در مود صلم که هر کس که این سوره بخواهد

منقول است که بجهة مصاحب لقوه این سوره را بتوانید تا در انظر کند شنا
یا بدد لفته اند که اگر این سوره را در طلاق نوزیند که اصلاح کار ننموده
باشد و بتوانید آن آیه مصاحب لقوه دستور میانی شود و چون خوب
گردند پادشاهی روندو محل رآمد این سوره را بخواهد ترسی نوزدی
کرد و بجهة اند که اگر بجهة دفع لقوه برآیند آینین توپنیز بزرگ
و مشکل صاحب لقوه در خانه امارتیکه آید و در ان آینه نظر کند شنا
و اگر این سوره را در قطعه **جامه کی** نویسید و نام او و نام خانه او بنویسد
و آنرا در اندرون پنهانی خود و بزرگ عجا نمایند اول حمله است
آنرا بینینه آنکس نهاده و ثواب اسرار و افعال خود خواهد بود

إِذَا ذُلِّتِ الْأَرْضُ فَلَنْ لَهَا أَخْرَجَتْ كَلَاصَ لَعْنَاهَا فَقَالَ
إِلَيْهَا مَالِهَا يُمْلِئُهُ حَدِيثُ أَجَادَهَا بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
این آیا ترا در ساعت مفغم از زرد شنبه بوقت طلوع قمر بزطی که قدر
شور باند بریست پانک نویسید و آزاد بگذر و قسط بخوردند و با خود نکا
وارد و چون بگران خانه در آید که در این چزی پهان بگشید یا بخی بر بز
ظا هر شود **دَرَةُ الْعَالَمِيَّةِ حضرت رسول علی اسلام علیه السلام و مسلم و مخدوم**

دفع بلا پاس بار بخواند هرگز کنی که ازو واقع شود تا دیگر روز و قدر غرور
 خدای تعالی از او عفو کند و نیز آرداش اند که این سوره را بعد از
 غازد یکرید و در سره نیم سر خواهد تکین یا بد **سورة الحضر** حضر
 رسول حضری اس علیه السلام فرمود که هر که سوره و العصر بخواهد کن
 او آهن زیده شود و از محله آن جماعت باشد که وصیت بحق و وحیت
 بصیر کنند و نیز فرمود که هر که این سوره بخواهد ختم کار او بر حیز بود و با
 اهل حق بود در روز حیات و بر وایت دیگر هر که این سوره بخواهد انجام
 آمان معروف و نامیان باشد و از حضرت امام حیی **بصیر صادق علیهم**
 منقول است که این سوره را بجهة خوشنودی و دفع علمهای مسکم ده با
 بخواهند و اگر بر حیزی خوانند و پنهان کنند محفوظ ماند و نیز گفته اند که این سوره
 را بکی خواست که داشته باشد تا در زایل شود و گفته اند که پون
 ناسقی باشد که تجارت میکند و هرچه حاصل میکند بعنی خرج میکند
 این سوره را بصفحه از از نیز نفتش کند در روز شنبه بوقتی که زحل
 طالع بود این صفحه را در دکان او پنهان کند در معاملات زیبات
 کند و پیغام شرادر دکان او کم داقع متر **سورة المطفأة** حضرت رسول

نامه او را بیست راست او دهند و نامه خواندن بروآسان گشته
 و در حضرت که هر که سوره القار عذر بخواهد آنرا انصدمی کند او را در
 هادیه جایی نباشد و از حضرت امام حیی **صادق علیهم السلام** منقول است
 که بجهة تبرآمدن مهمات صد و هشت بار بخواهد و نیز گفته اند که هر کس
 بر قرات این سوره مداد می خورد امان خدای تعالی یا هست
 دچون بتوسیه و کسی باخود بیند که میعیشت برادرش باشد اسایش
 حصول میعیشت برآسان شود و اگر این سوره را بر طشت نویسد
 و باب چاه بشویند و در خانه پاک شنید همام ازان خان بگر نیز شد
سورة التكاثر حضرت رسول حضری اس علیه السلام فرمود
 هر که سوره المیکم التکاثر بخواهد خدای تعالی آن نعمتی را که در دنیا باشد
 داده با او سایه نگذارد از ردی ثواب جان باشد که هزار آیه قرآن
 خوانده باشد و در حضرت که هر کس این سوره بخواهد حساب نیافت با
 برای اطمینانست نمایند و در بحقی روایات آمده که هر که این سوره
 بخواهد چندان ثواب بود ویرا کم هزار قربان کرد و بکشید میان رکن
 و مقام ابراهیم و از حضرت امام حیی منقول است که این سوره را بجهة

محمد بن امبل
نیلما و اسیاف
دعا شت

از نهان پایه داد سوره المتریخ در رکعت دویم المتر کیف خدای تعالیٰ
دشمن ازوی دفع کند **علی‌کفته** اند که اگر این سوره را کسی صفت جنک
بخواند دشمن منزه شود و اگر میان دولتکر بخواست هر لشکر که از این نجیب
باشد مخدوله منزه می‌گردد و اگر مبارزان سوره در وقت جنک بخوانند
تیکن یا بد و در عین کتب مسطور است که اگر در شب شنبه **پیشنهاد**
یا چهارشنبه بعد هر چهارمین که درین سوره است آزادیکار بخوانند و با دیگران
دشمن دشلک شود و گفته اند که چون کسی تسان باشد از این صفت جنک
در آینه چون این سوره بخواند دل و قوی گردد و بینک شروع کند دچون
مضضی فاستی یا مبتده عی باشد که مسلمان از و متضرر باشند این سوره
را بر قطعه سفال گفته نمی‌شود و در استان در سایی آن شخص دفن کند مادا
که در این حضوع باشد نک دران خانه می‌آید باشد و بچکس شاند که از کجا
لهم و بیش حضرت رسول صلی اللہ علیہ و آله و سلم فرمود که هر کسی سوره
تیرش بخواند دی ای تعالیٰ اهرا و دی پسند دهد بعد هر کسی که در این معنک
باشد و در روایت دیگر آمده که تو ایش چندان بود که تیش از قرآن خوا
نیشد و در هنرست که چون دی هنری خوبی پیش آمد چون این سوره را

ی اس علیه اللہ و سلم فرمود که هر کسی سوره الهمزة بخواند خدا ای تعالیٰ اور داده
پسند دهد بعد هر کسی که بحمد و اصحاب اپتیه از که باشند و نیز داده
بست که هر کسی این سوره بخواند او را ثواب آنکه ای دوست که برابر این
یعنی کند و ایشان مکافایت نکند و مکافایات اند دی ای تعالیٰ حیثیم دارد
روایت دیگر آمده است که هر کسی این سوره را بخواند او را چنان ثواب
لذکه همک کو اند ز بصدق داده باشند و احضرت امام جعفر
دقی علیه السلام منقول است که این سوره را بحمد و دفع بد کویان بست
بخوانند و اگر بزیست و با خود اراده نمی‌دانند فایده دهد و در عین کتب و در
آن کسی اجشم زخم رضیمده باشد این سوره را بپاد خواسته است
در نهان نا فلذ پیاره خواسته مال روزی اوزی یاده شود **سوره ضل**
رت دویلی اس علیه اللہ و سلم فرمود که هر کسی سوره فیل بخواند خدا ای تعالیٰ
عافیت دهد در ایام زندگانی از زرد رفتن بزمین و از شبل حوت
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این سوره را بحمد و دفع
مان در شب محمد ماین نماز شام و خلنت هزار دو دیست دیچاهه
بخوانند و اگر بمحروم عی خواسته بخوش باز نکنید به کل دو رکعت اد

و اکر د پیش ظاهرا و امتداد خانه با پیش داین سوره باران فرازداز نگشتن
محفوظ ماند با یاد کرد روی بقیه با پیش ده هر که بر قرات این سوره ماده
نمایید اند خلق سخن او قبول کنند و خدای تعالی دعای آد پیچاب کنند
اکر د نیز ب پیش نهاد کی پیش زد و صنو سازد و دو از ده رکعت نماز
بکذ از د در هر کعنی بعد از فاتحه بار این سوره بخواهد در هر دو روز
که بکذ از دی بار بخواهد که اس تغفاراند چون از نماز فارغ شود سرحد
نهاد و از خدای تعالی هر حاجت که داشته باشد بخواهد آیه حاجت او
رو اس تو د سورة **الکوثر** حضرت رسول اصلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرموده
هر که سوره الکوثر بخواهد خدای تعالی او را آب دهد از هر جوی که داشته باشد
و بخواهد بجهة اور همه نجفه بعد هر قربانی که بند کان او در عین اضیحی کرده
بپیش نهاد امام **عفتر صادق** علیه النلم منقول است که هر که این سوره هر آن
بار بخواهد از حرض کوئی سیر است و هم از امام **عفتر صادق** علیه النلم منقول
که هر که این سوره براشیت حمده هزار بار بخواهد بر وصول درخواست رود
حضرت رسول اصلی اللہ علیہ وآلہ وسلم درخواست پیش بسطی که طعام
طال نزد دست و گفتة اند که اگر کسی این سوره را بخواهد و با خود دارد

است
از حرف داده گردید این شود و از امام **عفتر صادق** علیه السلام منقول
که بجهة اینی از بلا هر روز هفتم بار بخواهد اکر د طعامی ز هر که ده پیش
بیون این سوره بیان طعام خواهد و بخواهد هر کار نکند و ازین چند
بریان د مردی که از بعضی طعامها پر بیز میکند چون نزد دن این ضرور
بود باید که این سوره را بر شریعت یا طعامی خواست و بخورد شنایا بد
نهان و اضطراب در این نهضت و اگر این سوره را در طرف پاک
بید ز عزان و بآب باران بخواهد بکسی دند که او را هر داده شنید
خایای د هر کس بخواهد این سوره مداد است نماید از وسوسه و رس
بن باشد و خوب برکت بپیار دران سفر خاصل آید سورة **الماعون**
حضرت رسول اصلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرموده که هر که سوره ماعون بخواهد
ای او را پا هر زد اکر ز کوه مال نزد داد اکر د باشد و بروایت دیگر او را
دان هر زد دهد که سیما زد ای هم سیر کرده باشد و از امام **عفتر صادق** علیه
اللم منقول است که هر که این سوره را چهل بیکار بخواهد از د فرنگ
نیماج خلق نزد د علا گفتة اند که هر که این سوره را سمعد از نماز
و دصد بار بخواهد در سعف دامان خدای تعالی باشد تا صبحاج دیگر دز

آفتاب این شود از شرک و شک و اعتقداید و اگر در روز نیشنه قست
طبع آفتاب این سوره را ده بار بخواهید حاجت که از خدا ی تعلیم خواه
حاجت او را و اگر ده **سُرَةُ الْخَصْ** حضرت رسول حصلی الله علیه وآلہ وسلم
زمود که هر کس سوره **الْخَصْ** بخواهید اثواب دهنده میخون ثواب کی که در
فتح مکہ با محمد حاضر شده باشد و در جامع ترمی آورده که حضرت رسول
صلی الله علیه وآلہ وسلم زمود که اذاجا، نصرا رساب پیری میکند با رجوع
و در حضرت که هر کس رفوا ذن این سوره مد اومت نمایید مکمل الموت پیری
آید و اور اسلام و بشارت آور دوار امام **عَبْرِ صَادِقِ عَلِيِّ السَّلَامِ**
منقولت که این سوره را بجهت دفع دشمن پست و یکبار بخواهند
و در بعضی کتب آورده که این سوره را در رازی **نَفْشَكَنْدَهَ زَادَهَ**
شبلک نسند ما یعنی پسپاره این شبلک در آید و اگر این سوره را برآور
حب نفشن کنند و در مقابل دشمن دارند خدا ی تعالی اور پیری دشمن
ظفردند و اگر این سوره را در نهار ناغل بخواهند درست بعد از آن
دعا کنند متوجه شود و اگر کسی برقرار این سوره مد اومت نمایید
خدای تعالی ایمان ویعنی اوزیاده کنند و از **شیخ ابوالعباس محمد**

از دشمنان این شود **سُرَجْ كَرْهِي** با در سه مادام که این نوشته باشد
بود و اگر فاسقی یا طالبی یا مبتدعی را خواهند که جنس پول شد این شود
را بر پوست تختم مرغ نویسند و نام او و نام ما در آن بنویسند و آن را در قطعه
پیغمبر که از خمامه او بود در آتش اندان زندبول و محبت پیش شود باشند
سُمَةُ الْكَافِرِ حضرت رسول حصلی الله علیه وآلہ وسلم زمود که هر کس
سوره **الْكَافِرِ** بخواهند بجان باشد که ربع قرآن خواهد باشد و دو
شوند از **شیاطین** و از شرک بری شود و اور اعانت دهد از فزع
اگر دیز روایت کردند که هر کس سوره **فَاتِحَةُ** داین سوره در وقت خواب
بخواهد هزار طلک کوایی دهند که او از اهل بیت است و عبد الله عباس
کوفت که ابليس از سیح سوره چندان خشم نمی آید که ازین سوره زیرا
که درین سوره توحیدت و پیراری از شرک دیز کفته اند که دکان خود را
بکوئیدند در وقت خفتن این سوره بخواهند تا ایشان زاده انبث پیچ ضری
زندگان **الْأَمَامِ عَبْرِ صَادِقِ عَلِيِّ النَّمَاءِ** منقولت که این سوره برای
حفظ ایمان بر روز هفت بار بخواهند و گفته اند که هر کس برقرار این
سوره مد اومت نمایید در وقت برآمدن آن قاب ددر وقت فروشن

منقولت که هر کاین سوره را قطعه جامد کیو و بتوید در روز شنبه
عطا به دشتر طی که قرآن مسحود بود و آزاد رطاب قید یا کمپتا رخود نکاه داد
و با هر که هنجار دله و شرعت کند فایل آید و اگر آزاد بشرفت مس در
مقابل امریخ بتوید دباخونکه دارد و در جنگ بر تئین بظرفاید و از
جادت محفوظ ماند **سوره بت** حضرت رسول صلی اللہ علیہ والہ
و سلم ذمود که هر که سوره بت بخواهد امید مید ارم که خدا ای تعالیٰ با
ابو الحب اور ادریکت ای اجمع نگذد و در حضرت که هر که سوره بت بخواهد
اور احمد بن حنبل ای از دو نوح و از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
منقولت که این سوره بجهة هلاک و شمن و فتن بار بخواهد کفته اند
که چون در دی یکشند و پنجم آن بود که زیاده پنده این سوره را در مرض
در دنیا نیست در دنیا کم شود و عاقبت آن عافیت بود و اگر در وقت در این
نزد ظالمی این سوره را بخواهد از شر او این شود سوره الاحزان

از حضرت رسول صلی اللہ علیہ والہ و سلم مردیست که شنید مردی را
که میخواهد قل عوالد احمد اکفت و اجبت هر اور ایشت و نیر فرمود
که تکمیل اس احمد برابری میکند بالیت قرآن گریز از اخلاص اسلام

مکران

